

Euroopan unionin virallinen lehti

L 171

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

29. kesäkuuta 2016

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonnekehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostus-asetus") ⁽¹⁾ 66
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1013, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista yhteisön tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 184/2005 muuttamisesta ⁽¹⁾ 144
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1014, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on hyödykemarkkinoilla toimivia välittäjiä koskevista poikkeuksista ⁽¹⁾ 153

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1011,

annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,

rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvонkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Monien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten hinnoittelu on riippuvainen vertailuarvojen tarkkuudesta ja koskemattomuudesta. Korkokantojen vertailuarvojen, kuten LIBOR- ja EURIBOR-viitekorkojen, vakavat manipulointitapaukset sekä väitteet energian, öljyn ja valuuttojen vertailuarvojen manipuloinnista osoittavat, että vertailuarvoihin voi liittyä eturistiriitoja. Harkintavallan käyttö ja heikot hallintojärjestelmät lisäävät vertailuarvojen alttiutta manipuloinnille. Puutteet ja epäilykset, jotka liittyvät vertailuarvoina käytettävien indeksien tarkkuuteen ja koskemattomuuteen, voivat heikentää markkinoiden luottamusta, aiheuttaa menetyksiä kuluttajille ja sijoittajille sekä vääristää reaalitaloutta. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa vertailuarvojen ja vertailuarvojen määrittämisprosessin tarkkuus, vakaus ja koskemattomuus.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2014/65/EU ⁽⁴⁾ sisältyy tiettyjä, noteeratun rahoitusvälineen hinnoittelussa käytettävän vertailuarvon luotettavuutta koskevia vaatimuksia. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/71/EY ⁽⁵⁾ sisältyy tiettyjä, liikkeeseenlaskijoiden käyttämiä vertailuarvoja koskevia vaatimuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 113, 15.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 177, 11.6.2014, s. 42.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. huhtikuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. toukokuuta 2016.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ⁽¹⁾ sisältyy tiettyjä, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritykset) käyttämiä vertailuarvoja koskevia vaatimuksia. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1227/2011 ⁽²⁾ sisältyy tiettyjä tukkukaupan energiatuotteissa käytettävien vertailuarvojen manipuloinnin kieltäviä säännöksiä. Nämä säädökset kattavat kuitenkin ainoastaan tiettyjen vertailuarvojen tietyt näkökohdat, eikä niissä puututa kaikkiin kaikkien vertailuarvojen tarjoamisprosessissa esiintyviin haavoittuvuuksiin, eivätkä ne kata rahoitusalan vertailuarvojen kaikkea käyttöä rahoitusosalalla.

- (3) Vertailuarvot ovat erityisen tärkeitä rajatylittävien transaktioiden hinnoittelussa, joten ne edistävät tehokkaiden ja toimivien sisämarkkinoiden syntymistä monenlaisille rahoitusvälineille ja -palveluille. Monia rahoitussopimuksissa, erityisesti kiinnityksissä, viitekorkoina käytettäviä vertailuarvoja tarjotaan yhdessä jäsenvaltiossa, mutta toisissa jäsenvaltioissa sijaitsevat luottolaitokset ja kuluttajat käyttävät niitä. Lisäksi tällaiset luottolaitokset usein suojaavat riskinsä tai hankkivat rahoitusta kyseisten rahoitussopimusten tekemiseksi rajatylittäviltä pankkien välisiltä markkinoilta. Vain muutama jäsenvaltio on antanut vertailuarvoja koskevia kansallisia sääntöjä, mutta niiden oikeudellisista kehyksistä ilmenee jo nyt eroja eri osa-alueilla, kuten soveltamisalassa. Kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisö (IOSCO) sopi rahoitusalan vertailuarvoja koskevista periaatteista 17 päivänä heinäkuuta 2013, jäljempänä 'rahoitusalan vertailuarvoja koskevat IOSCO:n periaatteet', ja öljyn hintaraportteja laativia toimistoja koskevista periaatteista 5 päivänä lokakuuta 2012, jäljempänä 'öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevat IOSCO:n periaatteet', jäljempänä yhdessä 'IOSCO:n periaatteet', ja koska nämä periaatteet ovat tietyssä määrin joustavia niiden tarkan soveltamisalan ja täytäntöönpanokeinojen suhteen, on todennäköistä, että jäsenvaltiot antaisivat kansallisia sääntöjä, joiden nojalla nämä periaatteet pantaisiin täytäntöön epäyhdenmukaisesti.
- (4) Nämä toisistaan poikkeavat lähestymistavat johtaisivat sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen, sillä vertailuarvojen hallinnoijia ja käyttäjiä koskisivat eri jäsenvaltioissa erilaiset säännöt. Tämän vuoksi yhdessä jäsenvaltiossa tarjottujen vertailuarvojen käyttö saatettaisiin estää toisissa jäsenvaltioissa. Koska rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettyjen vertailuarvojen tarkkuuden ja koskemattomuuden varmistamista unionissa koskevaa yhdenmukaistettua kehystä ei ole, on todennäköistä, että jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen väliset erot luovat vertailuarvojen tarjonnan osalta esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
- (5) Unionin kuluttajansuojasäännökset eivät kata kysymystä rahoitussopimuksissa käytettyjä vertailuarvoja koskevista riittävästä tiedoista. Koska useissa jäsenvaltioissa on tehty kuluttajavalituksia ja käyty oikeutta vertailuarvojen käytöstä, on todennäköistä, että perustelluista kuluttajasuojasyistä toteutettaisiin toisistaan poikkeavia kansallisia toimenpiteitä, mikä voisi johtaa sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen eritasoisesta kuluttajansuojasta aiheutuvien toisistaan eroavien kilpailuedellytysten vuoksi.
- (6) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja sen toimintaedellytysten parantamiseksi erityisesti finanssimarkkinoiden osalta sekä korkeatasoisen kuluttajan- ja sijoittajansuojan varmistamiseksi on sen vuoksi aiheellista luoda sääntelykehys vertailuarvoille unionin tasolla.
- (7) On asianmukaista ja tarpeellista, että tämä kehys annetaan asetuksen muodossa sen varmistamiseksi, että säännöksiä, joilla asetetaan suoraan vertailuarvojen tarjoamiseen, tietojen toimittamiseen niitä varten ja niiden käyttöön osallistuvia henkilöitä koskevia velvoitteita, sovelletaan yhdenmukaisella tavalla kaikkialla unionissa. Koska vertailuarvojen tarjonnan oikeudelliseen kehykseen sisältyy pakostakin toimenpiteitä, joissa määritellään yksityiskohtaiset vaatimukset vertailuarvojen tarjonnan kaikilla eri osa-alueilla, pienetkin erot jollakin osa-alueella valitussa lähestymistavassa voisivat johtaa merkittäviin esteisiin vertailuarvojen rajatylittävissä tarjonnassa. Käyttämällä asetusta, jota sovelletaan sellaisenaan, rajoitetaan kansallisen tason toisistaan poikkeavien toimenpiteiden mahdollisuutta, varmistetaan yhtenäinen lähestymistapa ja parempi oikeusvarmuus ja estetään merkittävien esteiden syntyminen vertailuarvojen rajatylittävissä tarjonnassa.
- (8) Tämän asetuksen soveltamisalan olisi oltava mahdollisimman laaja, jotta se tarjoaisi ennalta ehkäisevän sääntelykehyn. Vertailuarvojen tarjoamiseen sisältyy niiden määrittämisvaiheessa harkintavaltaa, ja tuottamiseen voi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1227/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1).

kohdistua tietäntyyppisiä eturistiriitoja, mikä luo tilaisuuden ja kannustimia manipuloida vertailuarvoja. Tällaiset riskitekijät ovat yhteisiä kaikille vertailuarvoille, joten niille olisi asetettava asianmukaiset päätöksentekoa, ohjausta ja valvontaa koskevat vaatimukset. Riskin suuruus kuitenkin vaihtelee, minkä vuoksi sovellettava lähestymistapa olisi sovitettava kuhunkin tilanteeseen. Koska vertailuarvon haavoittuvuus ja merkitys vaihtelevat ajan mittaan, soveltamisalan rajoittamisella koskemaan tällä hetkellä merkittäviä tai haavoittuvia indeksejä ei voitaisi puuttua riskeihin, joita mikä tahansa vertailuarvo voi vastaisuudessa aiheuttaa. Vertailuarvot, joiden käyttö ei ole yleistä tällä hetkellä, saattavat olla yleisemmässä käytössä tulevaisuudessa, ja sen seurauksena niiden osalta jopa vähäisellä manipuloinnilla voisi olla huomattava vaikutus.

- (9) Tämän asetuksen soveltamisalan keskeisenä määrävänä tekijänä olisi oltava se, määrittääkö vertailuarvon tulosarvo rahoitusvälineen ja rahoitussopimuksen arvoa tai mittaako se sijoitusrahaston arvонkehitystä. Tämän vuoksi soveltamisala ei saisi riippua syöttötietojen luonteesta. Soveltamisalaan olisi näin ollen sisällytettävä vertailuarvot, jotka on laskettu talouden alan syöttötiedoista, kuten osakehinnoista sekä muista kuin talouden alan luvuista tai arvoista, esimerkiksi säähän liittyvistä parametreista. Tässä asetuksessa säädetyn kehyksen olisi katettava näille riskeille altistuvat vertailuarvot, mutta siinä olisi myös otettava huomioon vertailuarvojen suuri määrä ja niiden erilaiset vaikutukset rahoitusvakauteen ja reaalityouteen. Tässä asetuksessa olisi myös säänneltävä oikeasuhteisesti eri vertailuarvoihin sisältyviä riskejä. Tämän asetuksen olisi siten katettava kaikki säännellyillä kauppapaikoilla noteerattujen tai vaihdettavien rahoitusvälineiden hinnoittelussa käytettävät vertailuarvot.
- (10) Monet kuluttajat ovat osapuolina rahoitussopimuksissa, erityisesti kiinnitysvakuudellisissa kulutusluottosopimuksissa, joissa käytetään viitteenä samoille riskeille altistuvia vertailuarvoja. Tämän asetuksen olisi sen vuoksi katettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2008/48/EY ⁽¹⁾ ja 2014/17/EU ⁽²⁾ määritellyt luottosopimukset.
- (11) Moniin sijoitusindekseihin sisältyy merkittäviä eturistiriitoja, ja niitä käytetään rahastojen, esimerkiksi yhteissijoitusyritysten rahastojen, arvонkehityksen mittaamisessa. Osa näistä vertailuarvoista julkistetaan ja toiset annetaan yleisön tai sen osan saataville maksutta tai maksua vastaan, ja niiden manipulointi voi vaikuttaa haitallisesti sijoittajiin. Tämän vuoksi asetuksen olisi katettava sijoitusrahaston arvонkehityksen mittaamisessa käytettävät indeksit ja viitekorot.
- (12) Kaikki syöttötietoja vertailuarvoihin toimittavat tietolähteet voivat käyttää harkintavaltaa ja olla alttiita eturistiriidoille, joten ne voivat olla manipuloinnin alkulähde. Syöttötietojen toimittaminen vertailuarvoa varten on vapaaehtoista toimintaa. Jos säädöksellä edellytetään, että tietolähteet muuttavat merkittävästi liiketoimintamallejaan, ne voivat lakata toimittamasta tietoja. Sääntelyn ja valvonnan piiriin jo tässä vaiheessa kuuluvissa yhteisöissä moitteettomien hallinto- ja valvontajärjestelmien vaatimuksen ei odoteta aiheuttavan merkittäviä kustannuksia tai suhteetonta hallinnollista rasitusta. Tämän vuoksi asetuksessa asetetaan tiettyjä velvoitteita valvotuille tietolähteille. Jos vertailuarvo määritetään helposti saatavilla olevien tietojen perusteella, tällaisten tietojen lähdeä ei pitäisi katsoa tietolähteeksi.
- (13) Rahoitusalan vertailuarvoja ei käytetä ainoastaan rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten liikkeeseenlaskuun ja tuottamiseen. Rahoitusallalla turvaututaan vertailuarvoihin myös sijoitusrahaston arvонkehityksen mittaamiseksi tuoton seuraamista varten tai salkun koostumuksen määrittämiseksi tai tulosperusteisen palkkion laskemiseksi. Tiettyä vertailuarvoa voidaan käyttää joko suoraan viitteenä rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvонkehityksen mittaamisessa tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä. Jälkimmäisessä tapauksessa käyttöä on myös yhdistelmän eri indeksien painotuksen määrittäminen ja tarkistaminen rahoitusvälineen tai rahoitussopimuksen maksun tai arvон määrittämiseksi tai sijoitusrahaston arvонkehityksen mittaamiseksi, koska tällaiseen toimintaan ei liity harkintavallan käyttöä toisin kuin vertailuarvojen tarjontaan. Tiettyyn vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden hallussapitoa ei katsota vertailuarvon käyttöksi.
- (14) Keskuspankit noudattavat jo sellaisia periaatteita, vaatimuksia ja menettelyjä, jotka takaavat, että ne harjoittavat toimintaansa rehellisesti ja riippumattomasti. Tämän vuoksi keskuspankkeja ei ole tarpeen sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan. Jos keskuspankit tarjoavat vertailuarvoja ja erityisesti silloin, kun nämä vertailuarvot

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

on tarkoitettu käytettäväksi transaktioissa, niiden on luotava asianmukaiset sisäiset menettelyt, joilla varmistetaan kyseisten vertailuarvojen tarkkuus, koskemattomuus ja luotettavuus sekä riippumattomuus, erityisesti hallinto- ja laskentamenetelmien avoimuuden osalta.

- (15) Lisäksi tätä asetusta ei saisi soveltaa viranomaisiin, kansalliset tilastoviranomaiset mukaan luettuina, kun ne toimittavat vertailuarvoihin käytettäviä tietoja, tarjoavat vertailuarvoja tai käyttävät määräysvaltaa vertailuarvojen tarjoamiseen yhteiskuntapoliittisiin tarkoituksiin, mukaan lukien työllisyyttä, taloudellista toimintaa ja inflaatiota koskevat toimenpiteet.
- (16) Hallinnoijalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on määräysvaltaa vertailuarvon tarjonnassa ja joka erityisesti hallinnoi järjestelyjä, joilla vertailuarvo määritetään, kerää ja analysoi syöttötietoja, määrittää vertailuarvon ja julkistaa sen. Hallinnoijan olisi voitava ulkoistaa kolmannelle osapuolelle yksi tai useampi näistä tehtävistä, mukaan lukien vertailuarvon laskenta tai julkistaminen, tai muita asiaankuuluvia palveluita ja toimintoja vertailuarvon tarjonnassa. Kun henkilö ainoastaan julkistaa tai mainitsee vertailuarvon osana toimittajantyötään eikä hänellä ole määräysvaltaa kyseisen vertailuarvon tarjontaan, henkilöön ei pitäisi soveltaa hallinnoijille tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.
- (17) Indeksi lasketaan laskukaavaa tai muuta menetelmää käyttämällä perustana olevista arvoista. Laskukaavan laadinnassa, tarvittavassa laskennassa ja syöttötietojen määrittämisessä käytetään harkintavaltaa, mikä luo manipulointiriskin. Näin ollen kaikki vertailuarvot, joilla on harkintavallan ominaispiirre, olisi sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (18) Kun yksittäistä hintaa tai arvoa käytetään viitteenä rahoitusvälineessä, esimerkiksi yksittäisen arvopaperin toimituksessa option tai futuurin viitehintana, käytössä ei ole laskentaa, syöttötietoja tai harkintavaltaa. Tämän vuoksi yksittäiseen hintaan tai yksittaiseen arvoon perustuvia viitehintoja ei pitäisi katsoa tässä asetuksessa tarkoitetuiksi vertailuarvoiksi.
- (19) Keskusvastapuolien tuottamia viitehintoja tai selvityshintoja ei pitäisi katsoa vertailuarvoiksi, koska niiden avulla määritellään selvitys, marginaalit ja riskienhallinta, eikä niillä näin ollen määritellä rahoitusvälineestä maksettavaa määrää tai rahoitusvälineen arvoa.
- (20) Luotonantajien harjoittamaa lainakorkojen tarjoamista ei olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna vertailuarvojen tarjoamisena. Luotonantajan tarjoama lainakorko joko määrätään sisäisellä päätöksellä tai lasketaan lisäämällä indeksiin (esimerkiksi EURIBOR) jokin marginaali. Edellisessä tapauksessa tätä asetusta ei sovelleta luotonantajaan kyseisen luotonantajan omien asiakkaidensa kanssa tekemien rahoitussopimusten osalta, ja jälkimmäisessä tapauksessa luotonantajaa pidetään vain vertailuarvon käyttäjänä.
- (21) Vertailuarvojen koskemattomuuden varmistamiseksi vertailuarvon hallinnoijia olisi vaadittava panemaan täytäntöön riittävät hallintojärjestelyt eturistiriitojen valvomiseksi ja turvatakseen luottamuksen vertailuarvojen koskemattomuuteen. Tehokkaasti valvottuinaakin useimpiin hallinnoijiin liittyy jotain eturistiriitoja, ja ne voisivat joutua tekemään päättyä ja päätöksiä, jotka vaikuttavat joukkoon erilaisia sidosryhmiä. Tämän vuoksi on tärkeää, että hallinnoijilla on käytössä rehellisesti toimiva toiminto, jonka avulla seurataan riittävän valvonnan takaavien hallintojärjestelyjen toteutusta ja tehokkuutta.
- (22) Vertailuarvojen manipulointi tai epäluotettavuus voi aiheuttaa vahinkoa sijoittajille ja kuluttajille. Tässä asetuksessa määritelläänkin kehys, jonka mukaisesti hallinnoijien ja tietolähteiden on säilytettävä tietoja ja lisätään avoimuutta vertailuarvon tarkoituksen ja menetelmien osalta, millä edistetään mahdollisten vaateiden tehokasta ja oikeudenmukaista ratkaisua kansallisen tai unionin oikeuden mukaisesti.
- (23) Auditointi ja tämän asetuksen tehokas täytäntöönpano edellyttävät jälkikäteistä analysointia ja näyttöä. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava vaatimukset, jotka koskevat vertailuarvojen hallinnoijien asianmukaista tietojen säilyttämistä vertailuarvon laskennasta riittävän pitkän ajanjakson ajan. Todellisuus, jota vertailuarvolla pyritään mittamaan, ja ympäristö, jossa sitä mitataan, muuttuvat todennäköisesti ajan kuluessa. Tämän vuoksi on

tarpeen, että vertailuarvojen tarjontaprosessi ja -menetelmät arvioidaan määrävälein puutteiden ja mahdollisten parannusten selvittämiseksi. Puutteet vertailuarvon tarjonnassa voivat vaikuttaa useisiin sidosryhmiin, jotka voivat auttaa kyseisten puutteiden löytämisessä. Tässä asetuksessa olisi tämän vuoksi säädettävä valitusten käsittelyjärjestelmästä, joka vertailuarvon hallinnoijien on perustettava, jotta sidosryhmät pystyvät ilmoittamaan vertailuarvon hallinnoijalle valituksista ja varmistamaan, että vertailuarvon hallinnoija arvioi kaikkien valitusten aiheellisuuden puolueettomasti.

- (24) Vertailuarvojen tarjontaan liittyy usein tärkeiden toimintojen ulkoistaminen, esimerkiksi vertailuarvon laskenta, syöttötietojen keruu ja vertailuarvon levittäminen. Hallintojärjestelyjen tehokkuuden varmistamiseksi on tarpeen varmistaa, ettei minkäänlainen ulkoistaminen vapauta vertailuarvon hallinnoijaa velvoitteistaan ja vastuistaan ja ettei sen toteuttamistapa heikennä hallinnoijan valmiutta täyttää velvoitteitaan ja vastuutaan tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen valmiutta valvoa niitä.
- (25) Vertailuarvon hallinnoija on syöttötietojen keskeinen vastaanottaja ja kykenee arvioimaan jatkuvasti syöttötietojen koskemattomuutta ja tarkkuutta. Tämän vuoksi on tarpeen, että tässä asetuksessa edellytetään, että hallinnoijat toteuttavat tiettyjä toimenpiteitä, jos hallinnoija katsoo, että syöttötiedot eivät vastaa markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata; tähän kuuluu toimenpiteitä syöttötietojen, tietolähteiden tai menetelmien muuttamiseksi tai kyseisen vertailuarvon tarjoamisen lopettamiseksi. Lisäksi hallinnoijan olisi osana valvontakehystään otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla seurataan mahdollisuuksien mukaan syöttötietoja ennen julkistamista ja validoidaan syöttötietoja julkaisemisen jälkeen, mukaan lukien tarvittaessa näiden tietojen vertaaminen historialliseen kehitykseen.
- (26) Syöttötietojen tarjonnan yhteydessä mahdollisesti harjoitettava harkintavalta antaa mahdollisuuden manipuloida vertailuarvoa. Jos syöttötiedot perustuvat transaktioihin, harkintavaltaa on vähemmän, jolloin mahdollisuus manipuloida tietoja pienenee. Yleissääntönä vertailuarvojen hallinnoijien olisi tämän vuoksi käytettävä syöttötietoina mahdollisuuksien mukaan tosiasiallisiin transaktioihin perustuvia tietoja ja muita täydentäviä tietoja vain, kun transaktiotiedot eivät ole riittävät tai asianmukaiset vertailuarvon koskemattomuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi.
- (27) Vertailuarvon tarkkuus ja luotettavuus mitattaessa sitä taloustilannetta, jota sen on tarkoitus mitata, on riippuvainen käytetyistä menetelmistä ja syöttötiedoista. Tämän vuoksi on tarpeen käyttää avoimia menetelmiä, joilla varmistetaan vertailuarvon luotettavuus ja tarkkuus. Tällaisen avoimuuden ei pitäisi katsoa tarkoittavan tietyn vertailuarvon määrittämisessä sovelletun kaavan julkistamista vaan niiden seikkojen ilmaisemista, jotka riittävät tekemään sidosryhmille mahdolliseksi ymmärtää, miten tämä vertailuarvo on tuotettu, sekä arvioida vertailuarvon edustavuutta, merkittävyyttä ja tarkoituksenmukaisuutta sen aiotussa käyttötarkoituksessa.
- (28) Menetelmiä voitaisiin aika ajoin joutua vaihtamaan, jotta varmistetaan vertailuarvon jatkuva tarkkuus, mutta kaikki menetelmämuutokset vaikuttavat vertailuarvon käyttäjiin ja sidosryhmiin. Tämän vuoksi on tarpeen määrittää menettelyt, joita noudatetaan muutettaessa vertailuarvon menetelmiä, mukaan luettuna tarpeelliset kuulemiset, jotta käyttäjät ja sidosryhmät pystyvät toteuttamaan tarvittavat toimet näiden muutosten perusteella tai ilmoittaa hallinnoijalle, mikäli ne ovat huolissaan näistä muutoksista.
- (29) Hallinnoijan työntekijät voivat havaita tämän asetuksen mahdollisia rikkomisia taikka manipulointiin tai manipulointiyrityksiin mahdollisesti johtavia haavoittuvuuksia. Tämän vuoksi asetuksella on otettava käyttöön menettelyt, joiden avulla työntekijät pystyvät varoittamaan hallinnoijia luottamuksellisista mahdollisista tämän asetuksen rikkomisista.
- (30) Vertailuarvon koskemattomuus ja tarkkuus on riippuvainen tietolähteiden toimittamien syöttötietojen koskemattomuudesta ja tarkkuudesta. On ehdottoman tärkeää, että tietolähteiden syöttötietoihin liittyvät velvollisuudet määritellään selvästi, että velvoitteiden noudattamiseen voidaan luottaa ja että velvoitteet ovat johdonmukaiset suhteessa vertailuarvon hallinnoijan valvontaan ja menetelmiin. Tämän vuoksi on tarpeen, että vertailuarvon hallinnoija laatii käytäntösäännöt, joissa tarkennetaan nämä vaatimukset ja tietolähteiden velvollisuudet syöttötietojen toimittamisessa. Hallinnoijan olisi oltava vakuuttunut siitä, että tietolähteet noudattavat käytäntösääntöjä. Jos tietolähteet sijaitsevat kolmansissa maissa, hallinnoijan olisi oltava siinä määrin vakuuttunut, kuin on mahdollista.

- (31) Tietolähteisiin kohdistuu mahdollisesti eturistiriitoja, ja ne voivat käyttää harkintavaltaa syöttötietojen määrittämisessä. Tämän vuoksi on tarpeen, että tietolähteissä käytetään hallintojärjestelyjä, jotta varmistetaan, että ristiriidat pystytään hallitsemaan ja että syöttötiedot ovat tarkkoja, hallinnoijan vaatimusten mukaisia ja validoitavissa.
- (32) Monet vertailuarvot määritetään soveltamalla laskentakaavaa, jossa käytetään tietoja seuraavilta tahoilta: kauppapaikoilta, hyväksytyistä julkistamisjärjestelyistä, konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajalta, hyväksytystä ilmoitusjärjestelmästä, energiapörseistä tai päästöoikeushuutokaupoista. Tietyissä tilanteissa tiedonkeruu on ulkoistettu palveluntarjoajalle, joka saa tiedot kokonaan ja suoraan edellä tarkoitetuilta yhteisöiltä. Näissä tapauksissa nykyisellä sääntelyllä ja valvonnalla varmistetaan syöttötietojen koskemattomuus ja avoimuus sekä asetetaan hallintoa koskevia vaatimuksia ja menettelyjä rikkomisten ilmoittamiseksi. Tämän vuoksi kyseiset vertailuarvot ovat vähemmän alttiita manipuloinnille, ja niihin kohdistetaan riippumattomia tarkastuksia, joten asianomaiset hallinnoijat on vapautettu tietyistä tässä asetuksessa säädetyistä velvollisuuksista.
- (33) Erityyppisillä vertailuarvoilla ja eri toimialojen vertailuarvoilla on erilaiset ominaispiirteet, haavoittuvuudet ja riskit. Tämän asetuksen säännöksiä on tarkennettava edelleen yksittäisiä vertailuarvojen toimialoja ja tyyppejä varten. Korkokantojen vertailuarvoilla on tärkeä tehtävä rahapolitiikan välittymisessä, joten on tarpeen säätää tässä asetuksessa erityissäännökset tällaisia vertailuarvoja varten.
- (34) Fyysisten hyödykkeiden markkinoilla on ainutlaatuisia ominaispiirteitä, jotka olisi otettava huomioon. Hyödykkeiden vertailuarvoja käytetään laajalti, ja niillä voi olla toimialakohtaisia ominaispiirteitä, joten on tarpeen säätää tässä asetuksessa erityissäännökset tällaisia vertailuarvoja varten. Tiettyihin hyödykkeiden vertailuarvoihin ei sovelleta tätä asetusta, mutta niiden olisi kuitenkin oltava asiaankuuluvien IOSCO:n periaatteiden mukaisia. Hyödykkeiden vertailuarvoista voi tulla kriittisiä, koska järjestelmä ei rajoitu vertailuarvoihin, jotka perustuvat sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä. Liitteessä II tarkoitettuihin kriittisiin hyödykkeiden vertailuarvoihin ei sovelleta tämän asetuksen pakollista tietojen toimittamista ja kollegioita koskevia vaatimuksia.
- (35) Kriittisten vertailuarvojen virheellisyys voi vaikuttaa markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalityökaluteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen jäsenvaltioissa. Nämä kriittisten vertailuarvon virheellisuuden mahdollisesti epävakautta lisäävät vaikutukset voisivat kohdistua yhteen tai useampaan jäsenvaltioon. Tämän vuoksi on tarpeen, että tässä asetuksessa säädetään menettelystä niiden vertailuarvojen määrittämiseksi, jotka olisi katsottava kriittisiksi vertailuarvoiksi, ja että sovelletaan täydentäviä vaatimuksia, jotta varmistetaan näiden vertailuarvojen koskemattomuus ja vakaus.
- (36) Kriittiset vertailuarvot voidaan määrittää käyttäen määrällistä perustetta tai määrällisten ja laadullisten perusteiden yhdistelmää. Lisäksi tapauksissa, joissa vertailuarvo ei saavuta asianmukaista määrällistä raja-arvoa, sitä voitaisiin kuitenkin pitää kriittisenä, jos vertailuarvolla ei ole lainkaan tai on hyvin vähän markkinaperusteisia korvaavia vertailuarvoja ja jos sen olemassaolo ja tarkkuus ovat merkityksellisiä markkinoiden eheyden, rahoitusvakauden tai kuluttajansuojan kannalta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa ja jos kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat yksimielisiä siitä, että kyseistä vertailuarvoa olisi pidettävä kriittisenä. Jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole yksimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen tekemän päätöksen siitä, olisiko vertailuarvoa pidettävä kriittisenä, olisi oltava ratkaiseva. Tällaisessa tapauksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', olisi voitava julkaista lausunto hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen tekemästä arviosta. Lisäksi myös toimivaltainen viranomainen voi luokitella vertailuarvon kriittiseksi tiettyjen laadullisten perusteiden nojalla, jos hallinnoija ja vertailuarvon tietolähteiden enemmistö sijaitsevat sen jäsenvaltiossa. Kaikki kriittiset vertailuarvot olisi sisällytettävä luetteloon, jonka komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä, ja tätä luetteloa olisi tarkistettava ja päivitettävä säännöllisesti.
- (37) Se, että hallinnoija lopettaa kriittisen vertailuarvon hallinnoinnin, voisi aiheuttaa rahoitussopimusten tai rahoitusvälineiden mitätöitymisen ja menetyksiä kuluttajille ja sijoittajille sekä vaikuttaa rahoitusvakauteen. Asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle on sen vuoksi annettava valtuudet edellyttää kriittisten vertailuarvojen pakollista hallinnointia kyseisen vertailuarvon olemassaolon turvaamiseksi. Jos vertailuarvon hallinnoija joutuu

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

maksukyvyttömyysmenettelyyn, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi toimitettava asianomaisen oikeusviranomaisen harkittavaksi arvio siitä, millä tavoin mahdollisesti voitaisiin siirtää kriittinen vertailuarvo uudelle hallinnoijalle tai lopettaa sen tarjoaminen.

- (38) Rajoittamatta unionin kilpailulainsäädännön soveltamista ja jäsenvaltioiden mahdollisuuksia toteuttaa sen noudattamista edistäviä toimenpiteitä on tarpeen vaatia, että kriittisten vertailuarvojen hallinnoijat, mukaan luettuina kriittisten hyödykkeiden vertailuarvojen hallinnoijat, toteuttavat asianmukaisia toimia sen varmistamiseksi, että vertailuarvoja koskevia käyttöoikeuksia ja tietoja tarjotaan kaikille käyttäjille oikeudenmukaisella, kohtuullisella, avoimella ja syrjimättömällä tavalla.
- (39) Tietolähteet, jotka lopettavat syöttötietojen toimittamisen kriittisiä vertailuarvoja varten, voivat heikentää kriittisten vertailuarvojen uskottavuutta, koska näiden vertailuarvojen kyky mitata kohteena olevia markkinoita tai taloustilannetta heikentyisi tämän seurauksena. Asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle olisi siksi annettava valtuudet edellyttää valvotuilta yhteisöiltä pakollista tietojen toimittamista kriittisiä vertailuarvoja varten kyseisen vertailuarvon uskottavuuden säilyttämiseksi. Syöttötietojen pakollisella toimittamisella ei ole tarkoitus velvoittaa valvottuja yhteisöjä tekemään transaktioita tai sitoutumaan niiden tekemiseen.
- (40) Koska on olemassa paljon erityyppisiä ja -kokoisia vertailuarvoja, tässä asetuksessa on tärkeää noudattaa suhteellisuusperiaatetta ja välttää kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen aiheuttamista sellaisen vertailuarvojen hallinnoijille, joiden lakkaaminen merkitsee pienempää uhkaa rahoitusjärjestelmälle yleensä. Näin ollen kriittisiä vertailuarvoja koskevan järjestelmän lisäksi olisi otettava käyttöön kaksi erillistä järjestelmää, joista toinen on merkittäviä vertailuarvoja ja toinen muita kuin merkittäviä vertailuarvoja varten.
- (41) Merkittävien vertailuarvojen hallinnoijilla olisi oltava mahdollisuus päättää olla soveltamatta vähäistä määrää tämän asetuksen yksityiskohtaisista vaatimuksista. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi kuitenkin edelleen oltava oikeus vaatia näiden vaatimusten soveltamista tässä asetuksessa esitettyjen perusteiden mukaisesti. Delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä, joita sovelletaan merkittävien vertailuarvojen hallinnoijiin, olisi otettava suhteellisuusperiaate asianmukaisesti huomioon ja pyrittävä mahdollisuuksien mukaan välttämään hallinnollista rasitetta.
- (42) Lisäksi muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijiin sovelletaan yksityiskohtaista järjestelmää, jossa hallinnoijalla olisi oltava mahdollisuus päättää olla soveltamatta joitakin tämän asetuksen vaatimuksia. Tällaisessa tapauksessa kyseisen hallinnoijan olisi selitettävä, miksi on asianmukaista olla soveltamatta kyseisiä vaatimuksia, vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa, joka olisi julkistettava ja toimitettava hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle. Tämän toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava vaatimustenmukaisuusvakuutus ja voitava pyytää lisätietoja tai vaatia muutoksia tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Vaikka muut kuin merkittävät vertailuarvot voisivat kuitenkin olla alttiita manipuloinnille, ne voidaan korvata helpommin, ja siksi avoimuuden noudattaminen käyttäjien suhteen olisi tärkein keino saada markkinatoimijat tekemään tietoon perustuvia valintoja sen suhteen, minkä vertailuarvojen käytön he katsovat tarkoituksenmukaiseksi. Tästä syystä II osaston delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä ei pitäisi soveltaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijiin.
- (43) Jotta vertailuarvojen käyttäjät voivat valita oikein vertailuarvoja ja ymmärtää niiden riskit, heidän on tiedettävä, mitä tietyn vertailuarvon on määrä mitata ja mikä sen alttius manipuloinnille on. Tämän vuoksi vertailuarvon hallinnoijan olisi julkaistava vertailuarvoselvitys, jossa yksilöidään nämä seikat. Jotta varmistetaan yhdenmukainen soveltaminen sekä se, että vertailuarvoselvitysten pituus on kohtuullinen ja että niissä samanaikaisesti kuitenkin keskitytään tarjoamaan käyttäjien tarvitsemat avaintiedot helppokäyttöisessä muodossa, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi täsmennettävä vertailuarvoselvitysten sisältöä siten, että eriytetään asianmukaisesti vertailuarvojen ja niiden hallinnoijien eri tyypit ja ominaispiirteet.
- (44) Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon IOSCO:n periaatteet, joita käytetään maailmanlaajuisesti vertailuarvoja koskevien sääntelyvaatimusten normina. Yleisperiaatteena olisi sijoittajansuojan varmistamiseksi pidettävä sitä, että kolmannen maan valvonnan ja sääntelyn olisi vastattava unionin harjoittamaa vertailuarvojen valvontaa ja sääntelyä. Näin ollen unionin valvotut yhteisöt voivat käyttää kyseisessä kolmannessa maassa tarjottuja vertailuarvoja, jos komissio on tehnyt kolmannen maan järjestelmän vastaavuudesta myönteisen päätöksen. Tällaisissa tilanteissa toimivaltaisten viranomaisten olisi sovittava yhteistyöjärjestelyistä kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi koordinoitava tällaisten yhteistyöjärjestelyjen edistymistä ja kolmansilta mailta saatujen tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä. Kolmannessa maassa tarjottujen vertailuarvojen unionissa tapahtuvan käytön mahdollisesta äkillisestä lopettamisesta aiheutuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi tässä asetuksessa kuitenkin säädetään myös tietyistä muista mekanismeista (eli tunnustaminen ja hyväksyminen), joiden mukaisesti unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt voivat käyttää kolmansien maiden vertailuarvoja.

- (45) Tällä asetuksella luodaan menettely, jolla viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa kolmannessa maassa sijaitsevat hallinnoijat. Tunnustus olisi myönnettävä hallinnoijille, jotka täyttävät tämän asetuksen vaatimukset. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava, tunnustaen IOSCO:n periaatteiden aseman vertailuarvojen tuottamisessa käytettävänä globaalina standardina, myöntää hallinnoijille tunnustus sillä perusteella, että ne noudattavat IOSCO:n periaatteita. Näin tehdäkseen toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava, miten tietty hallinnoija soveltaa IOSCO:n periaatteita, ja määritettävä, vastaako kyseisen hallinnoijan soveltamistapa tässä asetuksessa vahvistettujen erilaisten vaatimusten täyttämistä, kun otetaan huomioon tunnustamisjärjestelmän erityispiirteet verrattuna vastaavuusjärjestelmään.
- (46) Tässä asetuksessa otetaan myös käyttöön hyväksyntäjärjestelmä, jonka avulla unionissa sijaitsevat hallinnoijat tai valvotut yhteisöt voivat tietyn ehdoin hyväksyä kolmansissa maissa tarjottuja vertailuarvoja käytettäväksi unionissa. Näin tehdäkseen toimivaltaisen viranomaisen olisi harkittava, vastaisiko IOSCO:n periaatteiden noudattaminen tämän asetuksen noudattamista hyväksyttävän vertailuarvon tarjoamisen yhteydessä, kun otetaan huomioon hyväksyntäjärjestelmän erityispiirteet verrattuna vastaavuusjärjestelmään. Hallinnoijan tai valvotun yhteisön, joka on hyväksynyt kolmannessa maassa tarjotun vertailuarvon, olisi oltava täysin vastuussa tällaisista hyväksytyistä vertailuarvoista ja siitä, että ne täyttävät tässä asetuksessa tarkoitetut asiaankuuluvat ehdot.
- (47) Kaikki vertailuarvojen hallinnoijat voivat käyttää harkintavaltaa ja altistua eturistiriidoille, ja kaikilla niillä voi olla käytössään riittämättömät hallinto- ja valvontajärjestelmät. Koska hallinnoijat hallitsevat vertailuarvon määrittämisprosessia, toimiluvan tai rekisteröinnin edellyttäminen hallinnoijilta ja hallinnoijien valvonta ovat tehokkain keino varmistaa vertailuarvojen koskemattomuus.
- (48) Hallinnoijan sijaintijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi huolehdittava tiettyjen hallinnoijien toimiluvan myöntämisestä ja valvonnasta. Tämän asetuksen soveltamiseksi toimivaltaisen viranomaisen olisi rekisteröitävä valvonnan piiriin jo tässä vaiheessa kuuluvat yhteisöt, jotka tarjoavat muita kuin kriittisiä rahoitusalan vertailuarvoja, ja valvottava niitä. Asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen olisi rekisteröitävä myös yhteisöt, jotka tarjoavat vain indeksejä, jotka luokitellaan muiksi kuin merkittäviksi vertailuarvoiksi. Toimiluvan myöntämisen ja rekisteröinnin olisi oltava erillisiä menettelyjä siten, että toimiluvan myöntäminen edellyttää hallinnoijan hakemuksen kattavampaa arviointia. Sillä, onko hallinnoija saanut toimiluvan tai rekisteröity, ei saisi olla vaikutusta toimivaltaisten viranomaisten toteuttamaan kyseisen hallinnoijan valvontaan. Lisäksi olisi otettava käyttöön siirtymäjärjestely, jonka mukaisesti sellaisia vertailuarvoja, jotka eivät ole kriittisiä ja joita ei käytetä yleisesti yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, tarjoavat henkilöt voitaisiin rekisteröidä tämän asetuksen soveltamisen alkuvaiheen helpottamiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi pidettävä yllä unionin tason hallinnoijien rekisteriä, joka sisältää tietoa toimiluvan saaneista tai rekisteröidyistä hallinnoijista, vertailuarvoista ja hallinnoijista, jotka tarjoavat näitä vertailuarvoja joko vastaavuusjärjestelmässä tai tunnustusjärjestelmässä, unionin hallinnoijista tai valvotuista yhteisöistä, jotka ovat hyväksyneet vertailuarvoja kolmansista maista ja tällaisista hyväksytyistä vertailuarvoista ja niiden kolmannessa maassa sijaitsevista hallinnoijista.
- (49) Tietyissä olosuhteissa henkilö voisi tarjota indeksin tietämättä, että kyseistä indeksiä käytetään viitteenä rahoitusvälineessä, rahoitussopimuksessa tai sijoitusrahastossa. Näin on erityisesti silloin, kun käyttäjät ja vertailuarvon hallinnoija sijaitsevat eri jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi on tarpeen lisätä avoimuutta sen suhteen, mitä nimenomaista vertailuarvoa käytetään. Tällainen avoimuus voidaan toteuttaa parantamalla unionin lainsäädännön edellyttämien esitteiden tai avaintietoasiakirjojen sisältöä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 ⁽¹⁾ edellyttämien ilmoitusten sisältöä.
- (50) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käytössä olevat tehokkaat keinot, valtuudet ja resurssit takaavat valvonnan tehokkuuden. Tämän vuoksi asetuksessa olisi erityisesti säädettävä jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kansallisen lain mukaisesti annettavista valvontaa ja tutkintaa koskevista vähimmäisvaltuuksista. Käyttäessään valtuuksiaan tämän asetuksen nojalla toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi toimittava objektiivisesti ja puolueettomasti ja tehtävä päätöksensä riippumattomasti.
- (51) Tämän asetuksen rikkomisia tutkittaessa toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava mahdollisuus kansallisen lain mukaisesti päästä oikeushenkilöiden tiloihin asiakirjojen takavarikointia varten. Pääsy tällaisiin tiloihin on tarpeen, jos voidaan perustellusti epäillä, että tarkastuksen tai tutkimuksen kohteena olevaan asiaan liittyviä asiakirjoja tai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

muuta tietoa on olemassa ja sillä voisi olla merkitystä osoitettaessa tämän asetuksen rikkomisen tapahtuneen. Pääsy tällaisiin tiloihin on tarpeen, jos henkilö, jolle on jo esitetty tietopyyntö, on laiminlyönyt sen noudattamisen tai kun on perusteltu syy epäillä, ettei esitettävää pyyntöä noudatettaisi tai tietopyynnön kohteena olevat asiakirjat tai tiedot siirrettäisiin pois, niitä muutettaisiin tai ne tuhottaisiin. Mikäli kansallisen lain mukaan tarvitaan kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisen ennalta myöntämä lupa, tiloihin olisi päästävä oikeusviranomaisen ennakkoluvan saamisen jälkeen.

- (52) Olemassa olevat nauhoitukset puhelinkeskusteluista ja tietoliikennetiedot valvotuilta yhteisöiltä voivat olla ratkaisevia ja usein ainoita todisteita, joiden avulla voidaan tutkia erityisesti tämän asetuksen hallintoa ja valvontaa koskeviin vaatimuksiin liittyviä rikkomisia ja todeta sellaisten tapahtuneen. Tällaisen tietojen ja tallenteiden avulla voidaan osaltaan tarkistaa syöttötietojen luovutuksesta vastaavan henkilön ja hyväksymisestä vastaavien henkilöiden henkilöllisyydet sekä se, onko työntekijöiden organisatorinen eriyttäminen toteutettu. Siksi toimivaltaisilla viranomaisilla pitäisi olla mahdollisuus vaatia valvottujen yhteisöjen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista, sähköisiä viestejä tai tietoliikennetietoja tapauksissa, joissa voidaan perustellusti epäillä, että tarkastuksen tai tutkimuksen kohteena olevaan asiaan liittyvillä tallenteilla tai tiedoilla voisi olla merkitystä näytettäessä toteen tämän asetuksen rikkomisen tapahtuneen.
- (53) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, henkilötietosuojaa, oikeutta sananvapauteen ja tiedonvälityksen vapauteen, elinkeinovapautta, oikeutta suojella omistusoikeutta, oikeutta kuluttajansuojaan, oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon ja oikeutta puolustukseen. Tätä asetusta olisi näin ollen tulkittava ja sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (54) Asianosaisilla henkilöillä olisi oltava täysi oikeus puolustautua. Erityisesti menettelyjen kohteena olevien henkilöiden olisi annettava tutustua havaintoihin, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat perustaneet päätöksen, ja kyseisille henkilöille olisi annettava oikeus tulla kuulluiksi.
- (55) Vertailuarvojen avoimuus on tarpeen rahoitusmarkkinoiden vakauteen ja sijoittajansuojaan liittyvistä syistä. Toimivaltaisten viranomaisten tietojenvaihdossa tai tietojensiirrossa olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽¹⁾ säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tietojenvaihdossa tai tietojensiirrossa olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ säädettyjä henkilötietojen siirtoa koskevia sääntöjä.
- (56) Jäsenvaltioiden olisi seuraamusjärjestelmien lujittamista finanssipalvelujen alalla koskevassa komission 8 päivänä joulukuuta 2010 antamassa tiedonannossa vahvistetut periaatteet ja tämän tiedonannon jatkotoimina hyväksytyt unionin säädökset huomioon ottaen säädettävä yhteisen lähestymistavan ja ehkäisevän vaikutuksen varmistamiseksi hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, mukaan lukien taloudellisista seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Näiden hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (57) Yksittäisissä tapauksissa sovellettavat hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet olisi määriteltävä ottaen tarpeen tullen huomioon sellaiset tekijät kuten mahdollisesti tunnistetun taloudellisen hyödyn takaisinmaksu, rikkomisen vakavuus ja kesto, mahdolliset raskauttavat tai lieventävät tekijät, tarve varmistaa hallinnollisten taloudellisten seuraamusten pelotevaikutus ja tarvittaessa sisällyttää järjestelmään vähennys vastineeksi yhteistyöstä toimivaltaisen viranomaisen kanssa. Erityisesti tietyssä tapauksessa määrättävien hallinnollisten taloudellisten seuraamusten todellisen määrän olisi voitava olla enintään tässä asetuksessa säädetty enimmäismäärä tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty korkeampi määrä erittäin vakavista rikkomisista, kun taas enimmäismäärää huomattavasti alhaisempia hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia olisi voitava määrätä pienemmistä rikkomisista tai jos asia sovitaan. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava käytössään mahdollisuus määrätä väliaikainen kielto toimia johtotehtävissä vertailuarvon hallinnoijassa tai tietolähteessä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (58) Tässä asetuksessa ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää suuremmista hallinnollisista seuraamuksista eikä se saisi rajoittaa mahdollisia rikosoikeudellisiin seuraamuksiin liittyviä jäsenvaltioiden lainsäädännön säännöksiä.
- (59) Vaikka mikään ei estä jäsenvaltioita vahvistamasta hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevia sääntöjä samojen rikkomisten osalta, jäsenvaltioilta ei pitäisi edellyttää hallinnollisia seuraamuksia koskevien sääntöjen antamista sellaisten tämän asetuksen rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot eivät ole velvollisia määräämään sekä hallinnollisia että rikosoikeudellisia seuraamuksia samasta rikkomisesta, mutta niiden olisi voitava tehdä niin, jos niiden kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa sen. Tämän asetuksen rikkomisesta aiheutuvien rikosoikeudellisten seuraamusten säilyttäminen hallinnollisten seuraamusten sijaan ei kuitenkaan saisi vähentää toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tätä asetusta sovellettaessa tehdä yhteistyötä sekä saada käyttöönsä ja vaihtaa tietoja oikea-aikaisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa eikä muullakaan tavoin vaikuttaa niihin mahdollisuuksiin, myöskään sen jälkeen, kun asianomaiset rikkomiset on saatettu toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäviksi syytetoimia varten.
- (60) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rajatylittävän toiminnan lisääntymisen vuoksi annettava toisilleen tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot, jotta ne voivat varmistaa tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon myös silloin, kun säännösten rikkominen tai epäily niiden rikkomisesta saattaa kuulua kahden tai useamman jäsenvaltion viranomaisten intressipiiriin. Tietojenvaihto edellyttää ehdotonta salassapitovelvollisuutta, jotta voidaan varmistaa toimiva tietojenvaihto sekä henkilöiden oikeuksien suoja.
- (61) Jotta toimivaltaisten viranomaisten tekemien hallinnollisen seuraamuksen tai muun hallinnollisen toimenpiteen määräämistä koskevien päätösten pelotevaikutus kohdistuu suureen yleisöön, ne olisi yleensä julkaistava. Hallinnollisen seuraamuksen tai muun hallinnollisen toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen julkaiseminen on toimivaltaisille viranomaisille lisäksi tärkeä väline, jolla tiedotetaan markkinatoimijoille, minkä tyyppinen käytös katsotaan tämän asetuksen rikkomiseksi, ja jolla levitetään markkinatoimijoille laajalti tietoa asianmukaisesta käytöksestä. Jos julkaisusta uhkaa aiheutua suhteetonta vahinkoa asianosaisille henkilöille tai jos se vaarantaa rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkimuksen, toimivaltaisen viranomaisen olisi joko julkaistava hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet nimettömänä tai lykättävä julkaisua. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi lisäksi oltava mahdollisuus jättää hallinnollisen seuraamuksen tai muun hallinnollisen toimenpiteen määräämistä koskeva päätös julkaisematta, mikäli nimettömän tai lykätyn julkaisun ei katsota riittävissä määrin takaavan rahoitusmarkkinoiden vakautta. Toimivaltaiset viranomaiset eivät myöskään ole velvollisia julkaisemaan hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, jotka on katsottava vähämerkityksiksi, jos julkistaminen olisi kohtuutonta.
- (62) Kriittisiin vertailuarvoihin voivat osallistua useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevat tietolähteet, hallinnoijat ja käyttäjät. Tällaisen vertailuarvon tarjonnan lakkaaminen tai tapahtumat, jotka voivat merkittävästi heikentää sen koskemattomuutta, voisivat vaikuttaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, mikä tarkoittaa, että vain vertailuarvon hallinnoijan sijaintijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen harjoittama tällaisen vertailuarvon valvonta ei ole riittävää ja tehokasta kriittiseen vertailuarvoon sisältyvien riskien hallitsemiseksi. Tällaisessa tapauksessa valvontatietojen tehokas vaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä ja viranomaisten toimien yhteensovittaminen on varmistettava perustamalla kollegioita, joihin kuuluvat toimivaltaiset viranomaiset ja arvopaperimarkkinaviranomainen. Kollegioiden toimilla on edistettävä tässä asetuksessa voimaan saatettujen sääntöjen yhdenmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen lähentymistä. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen olisi luotava kirjalliset järjestelyt, jotka koskevat tietojenvaihtoa, päätöksentekomenettelyä, johon voi sisältyä äänestysmenettelyä koskevia sääntöjä, sekä pakollista tietojen toimittamista varten tehtävää mahdollista yhteistyötä ja tilanteita, joissa toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan. Arvopaperimarkkinaviranomaisen oikeudellisesti sitova sovittelu on keskeinen tekijä valvontakäytäntöjen koordinoinnin, yhdenmukaisuuden ja lähentymisen toteuttamisessa.
- (63) Vertailuarvot voidaan mainita viitteenä rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa, joiden duraatio on pitkä. Tietyissä tapauksissa tällaisia vertailuarvoja ei välttämättä enää saada tarjota tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, koska niiden ominaisuuksia ei voida muokata asetuksen vaatimusten mukaisiksi. Jos tällaisen vertailuarvon tarjonnan jatkuminen kuitenkin samalla kielletään, tuloksena voisi olla rahoitusvälineiden tai rahoitussopimuksen irtisanominen tai mitätöityminen, mikä aiheuttaa haittaa sijoittajille. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että tällaisten vertailuarvojen tarjonta voi jatkua siirtymäkauden ajan.

- (64) Tapauksissa, jossa asetuksella on vaikutusta tai mahdollista vaikutusta asetuksen (EU) N:o 1227/2011 kattamiin valvottuihin yhteisöihin ja markkinoihin, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tarpeen kuulla energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa (ACER) hyödyntääkseen sen energiamarkkinoita koskevaa asiantuntemusta ja vähentääkseen päällekkäistä sääntelyä.
- (65) Tämän asetuksen teknisten seikkojen tarkentamiseksi komissiolle olisi annettava valtuudet antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti määritelmien teknisten seikkojen määrittämisestä ja sellaisten teknisten seikkojen määrittämisestä, jotka koskevat vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden nimellismäärien, siihen viittaavien johdannaisten nimellismäärän ja siihen viittaavien sijoitusrahastojen varojen nettoarvon laskemista sen ratkaisemiseksi, onko vertailuarvo kriittinen, kriittisten ja merkittävien vertailuarvojen määrittämisessä käytettävän kynnysarvon laskentamenetelmän tarkistamisesta, objektiivisten perusteiden määrittämisestä kolmannessa maassa tarjotun vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän hyväksymiselle, seikoista, joiden perusteella arvioidaan, voisiko olemassa olevan vertailuarvon lakkaaminen tai sen muuttaminen johtaa ylivoimaiseen esteeseen, estää vertailuarvoon viittaavan rahoitus sopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen tai muutoin rikkoa niitä, sekä tiettyjen hallintojen rekisteröitymistä toimiluvan saamisen sijasta koskevan 24 kuukauden määräajan pidentämisestä. Antaessaan tällaisia säädöksiä komission olisi otettava huomioon markkinoiden kehitys tai tekninen kehitys sekä vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälinen lähentyminen, erityisesti IOSCO:n tekemä työ. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisestä toimielinten sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Erityisesti yhdenvertaisuuden varmistamiseksi delegoitujen säädösten valmistelussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja niiden asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, jotka koskevat delegoitujen säädösten valmistelua.
- (66) Teknisten standardien olisi turvattava niiden vaatimusten johdonmukainen yhdenmukaistaminen, jotka koskevat vertailuarvoina käytettyjen indeksien tarjoamista ja tietojen toimittamista niitä varten sekä sijoittajien ja kuluttajien asianmukaista suojelua kaikkialla unionissa. Koska arvopaperimarkkinaviranomaisella on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja. Komission olisi hyväksyttävä delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla sekä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset hallinto- ja valvontatoimintaa koskevista menettelyistä ja ominaisuuksista, siitä, miten varmistetaan syöttötietojen asianmukaisuus ja todennettavuus, sekä tietolähteen sisäisistä valvonta- ja todentamismenettelyistä, tiedoista, joita hallintojen on toimitettava vertailuarvotiedoista ja -menetelmistä, käytännesääntöjen osista, järjestelmiä ja valvontaa koskevista vaatimuksista, perusteista, jotka toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon tehdessään päätöksiä siitä, sovelletaanko tiettyjä lisävaatimuksia, vertailuarvoselvityksen sisällöstä ja tapauksista, joissa edellytetään tällaisen selvityksen päivittämistä, toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen välisten yhteistyöjärjestelyjen vähimmäissisällöstä, kolmannen maan hallintojen tunnustusta koskevan hakemuksen muodosta ja sisällöstä ja niiden tietojen esittämistavasta, jotka on toimitettava tällaisen hakemuksen yhteydessä, sekä niistä tiedoista, jotka on toimitettava toimilupa- tai rekisteröintihakemuksessa.
- (67) Tämän asetuksen yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa luettelon laatimiseksi unionin viranomaisista ja tämän luettelon tarkistamiseksi, luettelon laatimiseksi kriittisistä vertailuarvoista ja tämän luettelon tarkistamiseksi sekä kolmansien maiden vertailuarvojen tarjoajiin sovellettavan oikeudellisen kehyksen vastaavuuden määrittämiseksi, jotta voidaan arvioida, onko kyseessä täysi vai osittainen vastaavuus. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (68) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä arvopaperiviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, joissa vahvistetaan vaatimustenmukaisuusvakuutusten mallit, menettelyt ja muodot toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen välistä tietojenvaihtoa varten, delegoiduilla säännöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (69) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli luoda johdonmukaista ja vaikuttavaa järjestelmää, jolla puututaan vertailuarvojen sisältämiin haavoittuvuuksiin, koska vertailuarvoihin liittyvien ongelmien kokonaisvaikutukset voidaan nähdä kokonaisvaltaisesti vain unionin tasolla, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (70) Kun otetaan huomioon kiireellinen tarve palauttaa luottamus vertailuarvoihin ja edistää oikeudenmukaisia ja avoimia rahoitusmarkkinoita, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan.
- (71) Kuluttajat voivat tehdä vertailuarvoon sidottuja rahoitussopimuksia, erityisesti kiinnityksiä ja kulutusluottosopimuksia, mutta epäsuhtainen neuvotteluvoima ja vakimuotoisten sopimuslausekkeiden käyttö voivat rajoittaa mahdollisuuksia valita käytettävä vertailuarvo. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa ainakin, että luotonantajat tai luotonvälittäjät antavat kuluttajille riittävästi tietoja. Näin ollen direktiivit 2008/48/EY ja 2014/17/EU olisi muutettava tämän mukaisesti.
- (72) Asetuksessa (EU) N:o 596/2014 edellytetään, että johtotehtävissä toimivat henkilöt sekä näiden lähipiiriin kuuluvat henkilöt ilmoittavat liikkeeseenlaskijalle ja toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista liiketoimista, jotka he ovat tehneet omaan lukuunsa ja jotka on linkitetty liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai vieraan pääoman ehtoiisiin välineisiin. On kuitenkin olemassa monenlaisia rahoitusvälineitä, jotka on linkitetty tietyn liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai vieraan pääoman ehtoiisiin välineisiin. Tällaisia rahoitusvälineitä ovat muun muassa osuudet yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä, strukturoidut rahoitusvälineet tai johdannaisen sisältävät rahoitusvälineet, joihin sisältyy liikkeeseenlaskijan osakkeiden tai sen liikkeeseen laskemien vieraan pääoman ehtojen välineiden arvon kehittymiseen liittyviä vastuita. Kaikista tällaisilla rahoitusvälineillä tehtävistä vähimmäiskynnyksarvon ylittävistä liiketoimista olisi ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle ja toimivaltaiselle viranomaiselle. Olisi kuitenkin tehtävä poikkeus, kun liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet muodostavat enintään 20 prosenttia linkitetyn rahoitusvälineen varoista tai kun johtotehtävissä toimiva henkilö tai näiden lähipiiriin kuuluva henkilö ei tiennyt eikä voinut tietää linkitetyn rahoitusvälineen sijoituskoostumusta. Asetus (EU) N:o 596/2014 olisi näin ollen muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään yhteisestä kehyksestä, jolla varmistetaan rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävien tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamiseen käytettävien indeksien tarkkuus ja koskemattomuus unionissa. Näin asetuksella edistetään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavutetaan korkeatasoinen kuluttajan- ja sijoittajansuoja.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan vertailuarvojen tarjontaan, vertailuarvojen syöttötietojen toimittamiseen ja vertailuarvojen käyttöön unionissa.

2. Tätä asetusta ei sovelleta
- a) keskuspankkeihin;
- b) viranomaisiin, kun ne toimittavat tietoja vertailuarvoja varten tai tarjoavat vertailuarvoja tai kun niillä on määräysvaltaa vertailuarvojen tarjontaan yhteiskuntapoliittisiin tarkoituksiin, mukaan luettuna työllisyyden, taloudellisen toiminnan ja inflaation mittaaminen;
- c) keskusvastapuoliin, kun ne tarjoavat viitehintoja tai selvityshintoja, joita käytetään keskusvastapuoliriskin hallintaan sekä selvitykseen;
- d) direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltujen rahoitusvälineiden yksittäisten viitehintojen tarjoamiseen;
- e) lehdistöön, muihin tiedotusvälineisiin ja toimittajiin, kun nämä ainoastaan julkistavat vertailuarvon tai viittaavat siihen osana journalistista toimintaansa eikä näillä ole määräysvaltaa kyseisen vertailuarvon tarjontaan;
- f) luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan myöntää tai lupaa myöntää luottoa, mikäli kyseinen henkilö ainoastaan julkistaa tai asettaa julkisesti saataville omat vaihtuvat tai kiinteät lainakorkonsa, jotka on asetettu sen sisäisin päätöksin ja joita sovelletaan ainoastaan kyseisen henkilön tai samaan konserniin kuuluvan yrityksen ja näiden asiakkaiden välisiin rahoitus sopimuksiin;
- g) hyödykkeiden vertailuarvoon, joka perustuu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on yhteisöjä, joita ei valvota, ja joihin sovelletaan molempia seuraavia ehtoja:
- i) vertailuarvoon viitataan rahoitusvälineissä, joista on jätetty hakemus ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi ainoastaan yhdellä direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellyllä kauppapaikalla tai joilla käydään kauppaa vain yhdellä tällaisella kauppapaikalla; ja
- ii) rahoitusvälineet, joissa vertailuarvoon viitataan, ovat kokonaisnimellisarvoltaan enintään 100 miljoonaa euroa;
- h) indeksin tarjoajaan tarjoamansa indeksin osalta, jos kyseinen indeksintarjoaja ei tiennyt eikä kohtuudella olisi voinut tietää, että indeksiä käytetään 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitettuun tarkoitukseen.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
- 1) 'indeksillä' mitä tahansa lukua,
- a) joka on julkistettu tai julkisesti saatavilla oleva;
- b) joka määritetään säännöllisesti
- i) kokonaan tai osittain soveltamalla laskukaavaa tai muuta laskentamenetelmää tai arvioimalla; ja
- ii) kohde-etuutena olevan yhden tai useamman omaisuuserän arvon tai hintojen, mukaan luettuina arvioidut hinnat, todellisten tai arvioitujen korkokantojen, hintatarjouksien ja sitovien hintatarjousten tai muiden arvojen tai selvitysten perusteella;
- 2) 'indeksin tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on määräysvaltaa indeksin tarjontaan;
- 3) 'vertailuarvolla' mitä tahansa indeksiä, johon viitaten määritetään rahoitusvälineen tai rahoitus sopimuksen nojalla maksettava määrä tai rahoitusvälineen arvo, tai indeksiä, jota käytetään mittaamaan sijoitusrahaston arvonkehitystä, kun tarkoituksena on seurata tällaisen indeksin tuottoa tai määritellä salkun koostumus tai laskea tulospäätös palkkio;

- 4) 'vertailuarvoryhmällä' saman hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvojen ryhmää, joka on määritetty samanluonteisten syöttötietojen perusteella ja joka muodostaa saman tai samankaltaisen markkina- tai taloustilanteen mittarin;
- 5) 'vertailuarvon tarjonnalla'
 - a) vertailuarvon määrittämisen järjestelyjen hallinnoimista;
 - b) syöttötietojen keräämistä, analysointia tai käsittelyä vertailuarvon määrittystä varten; ja
 - c) vertailuarvon määrittämistä soveltamalla laskukaavaa tai muuta laskentamenetelmää tai arvioimalla kyseistä tarkoitusta varten toimitettuja syöttötietoja;
- 6) 'hallinnoijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on määräysvaltaa vertailuarvon tarjontaan;
- 7) 'vertailuarvon käytöllä'
 - a) sellaisen rahoitusvälineen liikkeeseen laskua, jossa viitataan indeksiin tai indeksien yhdistelmään;
 - b) rahoitusvälineen tai rahoitussopimuksen mukaisesti maksettavan määrän määrittämistä viittaamalla indeksiin tai indeksien yhdistelmään;
 - c) sellaisen rahoitussopimuksen osapuolena olemista, jossa viitataan indeksiin tai indeksien yhdistelmään;
 - d) sellaisen direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan j alakohdassa tarkoitetun lainakoron määrittämistä, joka lasketaan indeksiin tai indeksien yhdistelmään lisättynä marginaalina ja jota käytetään ainoastaan viitteenä rahoitussopimuksessa, jonka osapuolena luotonantaja on;
 - e) sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamista indeksin tai indeksien yhdistelmän avulla, kun tarkoituksena on seurata indeksin tai indeksien yhdistelmän tuottoa, määritellä salkun koostumus tai laskea tulospohjainen palkkio;
- 8) 'syöttötietojen toimittamisella' sellaisten syöttötietojen antamista hallinnoijalle tai muulle henkilölle hallinnoijalle luovutettaviksi, jotka eivät ole helposti saatavilla ja joita tarvitaan vertailuarvon määrittämisessä ja tarjotaan tätä tarkoitusta varten;
- 9) 'tietolähteellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa syöttötietoja;
- 10) 'valvotulla tietolähteellä' valvottua yhteisöä, joka toimittaa syöttötietoja unionissa sijaitsevalle hallinnoijalle;
- 11) 'luovuttajalla' luonnollista henkilöä, joka on tietolähteen palveluksessa syöttötietojen toimittamista varten;
- 12) 'arvioijalla' hyödykkeen vertailuarvon hallinnoijan työntekijää tai muuta luonnollista henkilöä, jonka palvelut ovat hallinnoijan käytettävissä tai valvonnassa ja joka vastaa menetelmien tai päättelyn soveltamisesta syöttötietoihin ja muihin tietoihin tehdäkseen lopullisen arvion tietyn hyödykkeen hinnasta;
- 13) 'asiantuntemukseen perustuvalla päättelyllä' sitä, että hallinnoija tai tietolähde käyttää harkintavaltaa tietojen käyttöön vertailuarvoa määritettäessä, kuten arvojen ekstrapoloimista aiemmista tai asiaan liittyvistä transaktioista, tiedon laatuun mahdollisesti vaikuttavien tekijöiden, kuten markkinatapahtumien tai ostajan tai myyjän luottokelpoisuuden heikkenemisen, huomioon ottamista ja sitovien osto- tai myyntitarjousten painottamista tiettyä loppuun saatettua transaktiota enemmän;
- 14) 'syöttötiedoilla' tietoja yhden tai useamman kohde-etuutena olevan omaisuusarvon arvosta, hinnoista, mukaan luettuina arvioidut hinnat, hintatarjouksista, sitovista hintatarjouksista tai muista arvoista, joita hallinnoija käyttää vertailuarvon määrittämiseen;
- 15) 'transaktiotiedoilla' havainnoitavissa olevia hintoja, noteerauksia, indeksejä tai arvoja, jotka kuvaavat keskenään sidossuhteettomien vastapuolten välisiä transaktioita aktiivisilla, kysynnän ja tarjonnan kilpailuvoimien vaikutuksille alttiilla markkinoilla;

16) 'rahoitusvälineellä' direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltuja välineitä, joista on jätetty hakemus ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa tarkoitettulla kauppapaikalla tai joilla käydään kauppaa direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa tarkoitettulla kauppapaikalla tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitetun kauppojen sisäisen toteuttajan välityksellä;

17) 'valvotulla yhteisöllä'

- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;
- b) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluyrityksiä;
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽²⁾ 13 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä vakuutusyrityksiä;
- d) direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä jälleenvakuutusyrityksiä;
- e) direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä yhteissijoitusyrityksiä tai mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöitä;
- f) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ⁽³⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY ⁽⁴⁾ 6 artiklan a alakohdassa määriteltyjä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia;
- h) direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan b alakohdassa määriteltyjä luotonantajia, jotka tekevät direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan c alakohdassa määriteltyä luottosopimuksia;
- i) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 10 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia, jotka eivät ole luotonantajia ja jotka tekevät mainitun direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyä luottosopimuksia;
- j) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyjä markkinoiden ylläpitäjiä;
- k) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽⁵⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja keskusvastapuolia;
- l) asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä kauppatietorekistereitä;
- m) hallinnoijia;

18) 'rahoitus sopimuksella'

- a) direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan c alakohdassa määriteltyä luottosopimusta;
- b) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyä luottosopimusta;

19) 'sijoitusrahastolla' direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja tai direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä yhteissijoitusyrityksiä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenci II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- 20) 'ylimmällä hallintoelimellä' hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön yhtä tai useampaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimitettyä elintä, jolla on toimivalta vahvistaa hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen, joka valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa ja johon kuuluu hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä;
- 21) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa rahoitussovimuksissa toimii tarkoituksissa, jotka eivät kuulu hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa;
- 22) 'korkokantojen vertailuarvolla' vertailuarvoa, joka tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa sovellettaessa määritetään sen koron perusteella, jolla pankit voivat harjoittaa anto- tai ottolainauksia muiden pankkien tai rahamarkkinoiden muiden toimijoiden kuin pankkien kanssa;
- 23) 'hyödykkeiden vertailuarvolla' vertailuarvoa, jonka tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu kohde-etuus on komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006 ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyödyke, lukuun ottamatta direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C jakson 11 kohdassa tarkoitettuja päästöoikeuksia;
- 24) 'säännelyihin tietoihin perustuvalla vertailuarvolla' vertailuarvoa, joka määritetään laskentakaavaa soveltamalla
- a) syöttötiedoista, jotka on toimitettu kokonaan ja suoraan
- i) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellystä kauppapaikasta, sellaisesta kolmannessa maassa sijaitsevasta kauppapaikasta, jonka osalta komissio on antanut täytäntöönpanopäätöksen siitä, että maan lainsäädäntö- ja valvontakehystä pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 ⁽²⁾ 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla vaikutuksiltaan vastaavana, tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaan säänneltyä markkinaa vastaavasta markkinasta, mikä kuitenkin koskee kussakin tapauksessa ainoastaan rahoitusvälineisiin liittyviä transaktiotietoja;
- ii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 52 alakohdassa määritellystä hyväksytystä julkistamisjärjestelystä tai direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 53 alakohdassa määritellyltä konsolidoitujen kauppatietojen tarjoajalta pakollisten kaupan jälkeisten avoimuusvaatimusten mukaisesti, mikä kuitenkin koskee ainoastaan kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena oleviin rahoitusvälineisiin liittyviin transaktiotietoihin;
- iii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 54 alakohdassa määritellystä hyväksytystä ilmoitusjärjestelmästä, mikä koskee kuitenkin ainoastaan kauppapaikassa kaupankäynnin kohteena oleviin rahoitusvälineisiin liittyviä transaktiotietoja, jotka on annettava pakollisten kaupan jälkeisten avoimuusvaatimusten mukaisesti;
- iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY ⁽³⁾ 37 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu sähköpörssistä;
- v) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY ⁽⁴⁾ 41 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettu maakaasupörssistä;
- vi) komission asetuksen (EU) N:o 1031/2010 ⁽⁵⁾ 26 tai 30 artiklassa tarkoitettu huutokauppapaikasta;
- vii) palveluntarjoajalta, jolle vertailuarvojen hallinnoija on ulkoistanut tietojen keräämisen 10 artiklan mukaisesti, edellyttäen, että kyseinen palveluntarjoaja saa kaikki nämä tiedot kokonaan ja suoraan i-vi alakohdassa tarkoitettulta yhteisöltä;
- b) sijoitusrahastojen varojen nettoarvoista;

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽⁵⁾ Komission asetus (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

- 25) 'kriittisellä vertailuarvolla' vertailuarvoa, joka ei perustu säännelyihin tietoihin ja joka täyttää jonkin 20 artiklan 1 kohdassa säädetystä edellytyksestä ja joka on sisällytetty komission mainitun säännöksen nojalla laatimaan luetteloon;
- 26) 'merkittävällä vertailuarvolla' vertailuarvoa, joka täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset;
- 27) 'muulla kuin merkittävällä vertailuarvolla' vertailuarvoa, joka ei täytä 20 artiklan 1 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;
- 28) 'sijainnilla' oikeushenkilön osalta jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa kyseisen henkilön rekisteröity toimipaikka tai muu virallinen osoite sijaitsee, ja luonnollisen henkilön osalta jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa on kyseisen henkilön verotuksellinen kotipaikka;
- 29) 'viranomaisella'
- a) keskushallintoa tai muuta julkista hallintoa, mukaan luettuina yhteisöt, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;
- b) yhteisöä tai henkilöä, joka kansallisen lainsäädännön mukaisesti hoitaa viranomaisen tehtäviä tai jolla on julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai joka tarjoaa julkisia palveluja, mukaan luettuna työllisyyden, taloudellisen toiminnan ja inflaation mittaaminen, a alakohdassa tarkoitetun yhteisön valvonnassa.

2. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, jotta se voi tarkentaa tämän artiklan 1 kohdan määritelmien teknisiä seikkoja erityisesti määrittelemällä, mitä indeksin määrittelyn yhteydessä tarkoitetaan julkisesti saatavilla olemisella.

Tarvittaessa komissio ottaa huomioon markkinoiden kehityksen tai teknisen kehityksen sekä vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä luettelon laatimiseksi tämän artiklan 1 kohdan 29 alakohdan määritelmän mukaisista viranomaisista unionissa sekä luettelon tarkistamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tarvittaessa komissio ottaa huomioon markkinoiden kehityksen tai teknisen kehityksen sekä vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen.

II OSASTO

VERTAILUARVOJEN KOSKEMATTOMUUS JA LUOTETTAVUUS

1 LUKU

Hallintojen hallinto ja valvonta

4 artikla

Hallintoa sekä eturistiriitoja koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä vakaat hallintojärjestelyt, joihin sisältyy selvä organisaatorakenne, jossa on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti tehtävät ja vastualueet kaikille vertailuarvon tarjontaan osallistuville toimijoille.

Hallinnoijien on toteutettava asianmukaiset toimet tunnistaakseen, ehkäistäkseen tai hallitakseen eturistiriidat niiden itsensä, myös johtajiensa, työntekijöidensä ja muiden henkilöiden, jotka ovat hallinnoijiin sidoksissa suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta, sekä tietolähteiden tai käyttäjien välillä, ja varmistettava, että kun vertailuarvojen määrittämisprosessi edellyttää päättelyn tai harkintavallan käyttöä, niitä käytetään riippumattomasti ja rehellisesti.

2. Vertailuarvon tarjonnan on oltava operatiivisesti erillään sellaisesta hallinnoijan liiketoiminnasta, joka voi aiheuttaa tosiasiallisen tai mahdollisen eturistiriidan.
3. Jos hallinnoijassa muodostuu eturistiriita sen omistusrakenteen, hallinnoijaa omistavan tai siinä määräysvaltaa käyttävän yhteisön tai hallinnoijan tai hallinnoijan tytäryrityksen omistaman tai määräysvallassa olevan yhteisön määräysvallan tuottavan omistusosuuden tai muiden toimintojen vuoksi, eikä tätä eturistiriitaa voida riittävästi vähentää, asianomainen toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että hallinnoijan on perustettava riippumaton valvontatoiminto, johon sidosryhmät, muun muassa käyttäjät ja tietolähteet, osallistuvat tasapuolisesti edustettuina.
4. Jollei tällaisia eturistiriitoja pystytä hallitsemaan riittävästi, asianomainen toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että hallinnoijan on joko lakkautettava kaikki toiminnot tai suhteet, jotka aiheuttavat eturistiriitoja, tai lopetettava vertailuarvon tarjonta.
5. Hallinnoijan on julkistettava tai ilmoitettava kaikki olemassa olevat tai mahdolliset eturistiriidat vertailuarvon käyttäjille ja asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle sekä tarvittaessa tietolähteille, mukaan luettuina eturistiriidat, jotka johtuvat hallinnoijan omistuksesta tai määräysvallasta hallinnoijassa.
6. Hallinnoijan on omaksuttava ja pantava täytäntöön asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt sekä tehokkaat organisatoriset järjestelyt eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, ilmoittamiseksi, hallitsemiseksi ja vähentämiseksi, jotta vertailuarvon määrittysten koskemattomuus ja riippumattomuus turvataan. Näitä toimintatapoja ja menettelyjä on tarkistettava ja päivitettävä säännöllisesti. Toimintatavoissa ja menettelyissä on otettava huomioon ja käsiteltävä eturistiriidat, vertailuarvon määrittämisprosessin harkinnanvaraisuuden aste ja vertailuarvon sisältämät riskit sekä
 - a) varmistettava hallinnoijalle toimitetun tai sen tuottaman tiedon luottamuksellisuus, johon sovelletaan tämän asetuksen nojalla ilmoitus- ja avoimuusvelvoitteita; ja
 - b) erityisesti vähennettävä eturistiriitoja, jotka johtuvat hallinnoijan omistuksesta tai määräysvallasta hallinnoijassa tai muista hallinnoijan konserniin liittyvistä eduista tai jotka ovat seurausta muista henkilöistä, jotka voivat käyttää vaikutus- tai määräysvaltaansa hallinnoijaan vertailuarvon määrittämisen osalta.
7. Hallinnoijien on varmistettava, että seuraavat vaatimukset täyttyvät, kun kyse on niiden työntekijöistä ja muista luonnollisista henkilöistä, joiden palvelut ovat hallinnoijien käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka osallistuvat suoraan vertailuarvon tarjontaan:
 - a) heillä on tarvittavat taidot, tiedot ja kokemus heille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja heitä johdetaan ja valvotaan tehokkaasti;
 - b) heihin ei kohdistu asiantuntijavaihtelusta tai eturistiriitoja ja heidän palkkionsa ja tulosarvointinsa eivät aiheuta eturistiriitoja tai muulla tavoin vaikuta vertailuarvon määrittämisprosessin koskemattomuuteen;
 - c) heillä ei ole henkilökohtaisia etuja tai liikesuhteita, jotka vaarantaisivat kyseisen hallinnoijan toimintoja;
 - d) heillä ei ole lupaa osallistua vertailuarvon määrittämiseen tekemällä osto- tai myyntitarjouksia tai kauppvoja henkilökohtaisesti tai markkinatoimijoiden puolesta, paitsi jos tällaista osallistumista nimenomaisesti edellytetään osana vertailuarvon menetelmiä ja jos siihen sovelletaan tässä yhteydessä erityissääntöjä; ja
 - e) heihin sovelletaan tehokkaita menettelyjä, joilla valvotaan tietojen vaihtoa muiden sellaisiin toimintoihin osallistuvien työntekijöiden kanssa, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitojen vaaran, tai kolmansien osapuolten kanssa tilanteissa, joissa kyseiset tiedot voivat vaikuttaa vertailuarvoon.
8. Hallinnoijan on omaksuttava erityiset sisäiset tarkastusmenettelyt, joilla varmistetaan vertailuarvon määrittävän työntekijän tai henkilön rehellisyys ja luotettavuus, mukaan luettuna ainakin vertailuarvon hyväksyttäminen johdolla ennen sen levittämistä.

5 artikla

Valvontatoimintoa koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijan on perustettava pysyvä ja tehokas valvontatoiminto, jota sen on ylläpidettävä ja jolla varmistetaan kaikkien vertailuarvojen tarjonnan näkökohtien valvonta.

2. Hallinnoijan on kehitettävä valvontatoimintoon koskevat vakaat menetelmät ja ylläpidettävä niitä ja asetettava nämä menetelmät asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saataville.
3. Valvontatoiminnon on toimittava rehellisesti, ja sille kuuluvat jotkin tai kaikki seuraavista vastuista, joita hallinnoijan on mukautettava vertailuarvon monimutkaisuuden, käytön ja haavoittuvuuden perusteella:
- a) vertailuarvon määrittelyn ja menetelmien arviointi vähintään vuosittain;
 - b) vertailuarvon menetelmien muutosten valvonta ja mahdollisuus pyytää hallinnoijaa ryhtymään tällaisia muutoksia koskevaan konsultointiin;
 - c) hallinnoijan valvontakehyksen sekä vertailuarvon hallinnoinnin ja toiminnan valvonta ja, kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin, 15 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen valvonta;
 - d) vertailuarvon lakkaamiseen liittyvien menettelyjen arviointi ja hyväksyntä, mukaan luettuna kaikki lakkaamista koskeva konsultointi;
 - e) vertailuarvon tarjontaan osallistuvien kolmansien osapuolten valvonta, mukaan lukien laskennasta tai levityksestä vastaavat toimijat;
 - f) sisäisten ja ulkoisten auditointien ja tarkastusten arviointi ja yksilöityjen korjaavien toimien toteutuksen seuranta;
 - g) syöttötietojen ja tietolähteiden sekä sen seuranta, millä toimilla hallinnoija testaa tai validoi toimitetut syöttötiedot, jos vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin;
 - h) tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen 15 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen rikkomistapauksissa, kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin; ja
 - i) valvontatoiminnon tietoonsa saamista tietolähteiden, silloin kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saataviin syöttötietoihin, tai hallinnoijien väärinkäytöksistä ja mahdollisista epätavallisista tai epäilyttävistä syöttötiedoista raportointi asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.
4. Erillisen lautakunnan tai muun asianmukaisen hallintojärjestelyn on vastattava valvontatoiminnosta.
5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään valvontatoimintaa koskevat menettelyt ja valvontatoiminnon ominaisuudet, mukaan luettuna sen rakenne sekä sen asema hallinnoijan organisaatorakenteessa, jotta varmistetaan toimen koskemattomuus ja eturistiriidattomuus. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii 4 kohdan mukaisesti asianmukaisista hallintojärjestelyistä luettelon, joka ei ole tyhjentävä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee eron erityyppisten vertailuarvojen ja alojen välillä tämän asetuksen mukaisesti ja ottaa huomioon hallinnoijien omistus- ja määräysvaltarakenteen erot, vertailuarvon tarjonnan luonteen, mittakaavan ja monimutkaisuuden sekä vertailuarvoon liittyvän riskin ja vertailuarvon vaikutuksen, myös vertailuarvojen hallintoväimiksi koskevan valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen pohjalta. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen hallinnoijia, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin hallinnoijiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettut osat.

6 artikla

Valvontakehyistä koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä valvontakehyks, jolla varmistetaan, että vertailuarvo tarjotaan ja julkistetaan tai annetaan saataville tämän asetuksen mukaisesti.

2. Valvontakehyksen on oltava oikeassa suhteessa tunnistettujen eturistiriitojen suuruuteen, vertailuarvon tarjontaan liittyvän harkinnanvaraisuuden laajuuteen ja vertailuarvon syöttötietojen luonteeseen.
3. Valvontakehyksessä on oltava seuraavat osat:
 - a) operatiivisen riskin hallinta;
 - b) riittävät ja tehokkaat liiketoiminnan jatkuvuus- ja palautumissuunnitelmat;
 - c) varamenettelyt sovellettaviksi tilanteessa, jossa vertailuarvon tarjontamenettely keskeytyy.
4. Hallinnoijan on otettava käyttöön toimenpiteet, joilla:
 - a) varmistetaan, että tietolähteet noudattavat 15 artiklassa tarkoitettuja käytäntöjä ja syöttötietoihin sovellettavia standardeja;
 - b) seurataan syöttötietoja, mukaan luettuina mahdollisuuksien mukaan syöttötietojen seuranta ennen vertailuarvon julkistamista ja syöttötietojen validointi julkistamisen jälkeen virheiden ja poikkeamien havaitsemiseksi.
5. Valvontakehyksen on oltava dokumentoitu, sitä on arvioitava ja tarvittaessa päivitettävä ja se on annettava asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen saataville sekä pyynnöstä käyttäjien saataville.

7 artikla

Vastuuvollisuuskehystä koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijalla on oltava käytössä vastuuvollisuuskehys, joka kattaa tietojen säilyttämisen, auditoinnin ja arvioinnin sekä valitusprosessin ja joka antaa todisteita tämän asetuksen vaatimusten noudattamisesta.
2. Hallinnoijan on nimitettävä sisäinen toiminto, jolla on tarvittavat valmiudet arvioida, missä määrin hallinnoija noudattaa vertailuarvon menetelmiä ja tätä asetusta, sekä raportoida siitä.
3. Kriittisten vertailuarvojen yhteydessä hallinnoijan on nimitettävä riippumaton ulkoinen audittoija arvioimaan vähintään vuosittain, missä määrin hallinnoija noudattaa vertailuarvon menetelmiä ja tätä asetusta, sekä raportoidaan siitä.
4. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä hallinnoijan on toimitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot 2 kohdassa tarkoitetuista arvioinneista ja tarkastuksista. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen tai kenen tahansa vertailuarvon käyttäjän pyynnöstä hallinnoijan on julkistettava tiedot 3 kohdassa säädettyistä tarkastuksista.

8 artikla

Tietojen säilyttämistä koskevat vaatimukset

1. Hallinnoijan on pidettävä kirjaa
 - a) kaikista syöttötiedoista ja tällaisten tietojen käytöstä;
 - b) vertailuarvon määrittämisessä käytetyistä menetelmistä;
 - c) hallinnoijan ja tarvittaessa arvioijien vertailuarvon määrittämisessä tekemistä päättelyistä ja käyttämästä harkintavallasta, myös kyseisen päättelyn ja harkintavallan käytön perusteluista;
 - d) mahdollisesti huomiotta jätetyistä syöttötiedoista, erityisesti silloin, kun nämä ovat täyttäneet vertailuarvon menetelmien vaatimukset, ja huomiotta jättämisen syistä;

- e) muista muutoksista vakiomenettelyissä ja -menetelmissä tai niistä poikkeamisista, myös markkinoiden stressikaudella tai markkinahäiriön aikana tapahtuneista;
- f) hallintojien vertailuarvojen määrittämisessä käyttämien luovuttajien ja luonnollisten henkilöiden henkilöllisyydestä;
- g) kaikista asiakirjoista, jotka liittyvät valitukseen, mukaan luettuna valituksen tekijän luovuttamat asiakirjat; ja
- h) hallintojien palveluksessa olevan henkilön ja vertailuarvon tietolähteiden tai luovuttajien vertailuarvoa koskevista puhelinkeskusteluista tai sähköisestä viestinnästä.

2. Hallintojien on säilytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja vähintään viiden vuoden ajan sellaisessa muodossa, että vertailuarvon määrittäminen on mahdollista toistaa ja täysin ymmärtää ja että on mahdollista suorittaa syöttötietojen, laskelmien, päättelyn ja harkintavallan käytön tarkastus tai arviointi. Edellä olevan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti tallennettujen puhelinkeskustelujen tai sähköisen viestinnän tiedot on pyynnöstä toimitettava keskustelussa tai viestinnässä osallisina oleville henkilöille ja säilytettävä kolmen vuoden ajan.

9 artikla

Valitusten käsittelyjärjestelmä

1. Hallintojilla on oltava käytössä ja sen on julkistettava kirjalliset menettelyt, joita sovelletaan tehtyjen valitusten, myös niiden, jotka koskevat hallintojien vertailuarvon määrittämisprosessia, vastaanottoon, tutkimiseen ja säilyttämiseen.
2. Valitusten käsittelyjärjestelmällä on varmistettava, että
 - a) hallintoja asettaa saataville valitusten käsittelymenettelyn, jonka mukaisesti voidaan tehdä valituksia, jotka koskevat sitä, edustaako yksittäisen vertailuarvon määrittäminen markkina-arvoa, ehdotettuja vertailuarvon määrittämisprosessin muutoksia, menetelmien soveltamista yksittäiseen vertailuarvon määrittämiseen ja muita vertailuarvon määrittämisprosesseista tehtyjä päätöksiä;
 - b) valitukset tutkitaan nopeasti ja oikeudenmukaisella tavalla ja tutkimuksen tuloksesta ilmoitetaan valituksen tekijälle kohtuullisen ajan kuluessa, jollei tällainen ilmoittaminen ole oikeusjärjestyksen perusteiden tai asetuksen (EU) N:o 596/2014 vastaista; ja
 - c) tutkimus suoritetaan erillään niistä henkilöstön jäsenistä, jotka voivat olla tai ovat voineet olla osallisina valituksen aiheena olevassa asiassa;

10 artikla

Ulkoistaminen

1. Hallintoajat eivät saa järjestää vertailuarvon tarjonnan toimintojen ulkoistamista siten, että heikennetään olennaisesti hallintoajan päätösvaltaa vertailuarvon tarjonnassa tai asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen valmiutta valvoa vertailuarvoa.
2. Jos hallintoja ulkoistaa palveluntarjoajalle vertailuarvon tarjonnan toimintoja tai merkittäviä palveluja tai tehtäviä, hallintoja on yhä täysin vastuussa kaikkien tämän asetuksen mukaisten hallintoajan velvollisuuksien täyttämisestä.
3. Hallintoajan on ulkoistamisen yhteydessä varmistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) palveluntarjoajalla on tarvittavat taidot ja voimavarat sekä lain mukaan edellytettävät luvat harjoittaa ulkoistettuja toimintoja, palveluja tai toimintaa luotettavasti ja ammattitaitoisesti;

- b) hallinnoija asettaa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saataville vertailuarvojen määrittämisprosessiin osallistuvan palveluntarjoajan henkilöllisyys ja tehtävät;
- c) palveluntarjoaja toteuttaa asianmukaiset toimet, jos käy ilmi, että palveluntarjoaja ei ehkä hoida ulkoistettuja toimintoja tehokkaasti ja sovellettavan lainsäädännön ja sääntelyvaatimusten mukaisesti;
- d) hallinnoija säilyttää tarvittavan asiantuntemuksen ulkoistettujen toimintojen tehokasta valvontaa varten ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallitsemiseksi;
- e) palveluntarjoajan ilmoittaa hallinnoijalle kaikista tapahtumista, joilla voi olla olennainen vaikutus sen valmiuteen hoitaa ulkoistettuja tehtäviä tehokkaasti ja sovellettavan lainsäädännön ja sääntelyvaatimusten mukaisesti;
- f) palveluntarjoajan tekee ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ja hallinnoijalla sekä asianomaisella toimivaltaisella viranomaisella on tosiasiallinen mahdollisuus saada tutustua ulkoistettuihin toimintoihin liittyviin tietoihin samoin kuin päästä palveluntarjoajan liiketiloihin, ja asianomainen toimivaltainen viranomainen voi käyttää näitä tutustumis- ja pääsyoikeuksia;
- g) hallinnoija voi irtisanoa ulkoistamisjärjestelyt tarvittaessa;
- h) hallinnoija toteuttaa kohtuulliset toimenpiteet, valmiussuunnitelmat mukaan lukien, välttääkseen tarpeettomat operatiiviset riskit, jotka liittyvät palveluntarjoajan osallistumiseen vertailuarvon määrittämisprosessiin.

2 LUKU

Syöttötiedot, menetelmät ja rikkomisten ilmoittaminen

11 artikla

Syöttötiedot

1. Vertailuarvon tarjontaan sovelletaan seuraavia vaatimuksia syöttötietojen suhteen:
 - a) syöttötietojen on oltava riittäviä, jotta ne edustavat tarkasti ja luotettavasti markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata;

Syöttötietojen on oltava transaktiotietoja, jos sellaisia on saatavilla ja ne ovat soveltuvia. Jolleivät transaktiotiedot ole riittäviä tai soveltuvia edustamaan tarkasti ja luotettavasti markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvolla on tarkoitus mitata, voidaan käyttää muitakin syöttötietoja kuin transaktiotietoja, muun muassa arvioituja hintoja, hintatarjouksia ja sitovia hintatarjouksia tai muita arvoja;
 - b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen syöttötietojen on oltava todennettavissa;
 - c) hallinnoijan on laadittava ja julkistettava selkeät ohjeet, jotka koskevat syöttötietotyyppisiä, eri syöttötietotyyppien käytön ensisijaisuusjärjestystä ja asiantuntemukseen perustuvan päättelyn käyttöä a alakohdan ja käytettävien menetelmien noudattamisen varmistamiseksi;
 - d) kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saatuihin syöttötietoihin, hallinnoijan on tarvittaessa hankittava syöttötiedot luotettavalta ja edustavalta tietolähdepaneelilta tai tietolähteeltä sen varmistamiseksi, että tulokseksi saatava vertailuarvo on luotettava ja edustaa sitä markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata;
 - e) hallinnoija ei saa käyttää tietolähteiltä saatuja syöttötietoja, jos sen tiedossa on merkkejä siitä, että kyseiset tietolähteet eivät pidä kiinni 15 artiklassa tarkoitetuista käytäntösäännöistä, vaan sen on hankittava edustavia julkisesti saatavilla olevia tietoja.
2. Hallinnoijan on varmistettava, että syöttötietojen valvontaan sisältyvät
 - a) perusteet, joilla määritetään, kuka saa toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle, ja tietolähteiden valintaprosessi;
 - b) prosessi, jolla arvioidaan tietolähteen syöttötietoja ja estetään tarvittaessa tietolähdettä toimittamasta lisää syöttötietoja tai sovelletaan tietolähteeseen muita seuraamuksia vaatimusten noudattamatta jättämisen vuoksi; ja

c) prosessi, jolla validoidaan syöttötiedot, muun muassa muiden indikaattorien tai tietojen avulla, syöttötietojen koskemattomuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi.

3. Jos vertailuarvon syöttötiedot saadaan kaupankäyntitoiminnosta, jolla tarkoitetaan mitä tahansa tietolähteiden tai niiden tytäryrityksen osastoa, jaostoa, ryhmää tai henkilöstöä, joka hoitaa hinnoittelua, kaupankäynti-, myynti-, markkinointi-, ilmoitus-, varainhankinta-, strukturointi- tai välitystoimintaa, hallinnoijan on

a) hankittava tietoja muista näitä syöttötietoja vahvistavista lähteistä; ja

b) varmistettava, että tietolähteillä on käytössä riittävät sisäiset valvonta- ja todentamismenettelyt.

4. Jos hallinnoija katsoo, etteivät syöttötiedot kuvaa sitä markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata, kyseisen hallinnoijan on kohtuullisen ajan kuluessa joko vaihdettava syöttötietoja, tietolähteitä tai menetelmiä varmistaakseen, että syöttötiedot kuvaavat kyseistä markkina- tai taloustilannetta, tai keskeytettävä vertailuarvon tarjonta.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan, miten 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimusten mukaisten syöttötietojen asianmukaisuus ja todennettavuus varmistetaan, ja myös tietolähteiden sisäiset valvonta- ja todentamismenettelyt, joiden käytössä olo hallinnoijien on varmistettava 3 kohdan b alakohdan mukaisesti syöttötietojen koskemattomuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi. Tällaiset arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen hallinnoijia, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin hallinnoijiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon erityyppiset vertailuarvot ja toimialat tässä asetuksessa esitetyllä tavalla, syöttötietojen luonteen ja kohteena olevan markkina- tai taloustilanteen ominaispiirteet sekä suhteellisuusperiaatteen, vertailuarvojen alttiuden manipuloinnille ja vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettut osat.

12 artikla

Menetelmät

1. Hallinnoijan on käytettävä vertailuarvon määrittämiseen menetelmiä,

a) jotka ovat vakaita ja luotettavia;

b) joiden selvien sääntöjen avulla tunnistetaan, miten ja milloin vertailuarvon määrittämisessä voidaan käyttää harkintavaltaa;

c) jotka ovat tarkkoja, jatkuvia ja validoitavia, mukaan luettuna tarvittaessa toteutumatestaus saatavilla olevia transaktiotietoja vasten;

d) jotka ovat mukautuvia ja varmistavat, että vertailuarvo voidaan laskea mahdollisimman vaihtelevissa olosuhteissa vaarantamatta sen koskemattomuutta;

e) jotka ovat jäljitettäviä ja todennettavia.

2. Vertailuarvon menetelmiä kehittäessään vertailuarvon hallinnoijan on

a) otettava huomioon sellaiset tekijät kuin markkinoiden koko ja normaali likviditeetti, kaupankäynnin avoimuus ja markkinatoimijoiden positiot, markkinoiden keskittyminen, markkinoiden dynamiikka ja yksittäisen otoksen riittävyys kuvaamaan markkina- tai taloustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata;

- b) määritettävä, mitkä ovat kyseisen vertailuarvon yhteydessä aktiiviset markkinat; ja
- c) määritettävä eri syöttötietotyyppien ensisijaisuusjärjestys.

3. Hallinnoijalla on oltava käytössä selvät julkistetut järjestelyt, joissa yksilöidään tilanteet, joissa syöttötietojen määrä tai laatu alittaa vaatimustason, joka on välttämätön vertailuarvon määrittämiseksi tarkasti ja luotettavasti käytettävillä menetelmillä, ja esitetään, voidaanko vertailuarvo näissä olosuhteissa laskea, ja jos voidaan, niin miten.

13 artikla

Menetelmien avoimuus

1. Hallinnoijan on kehitettävä, käytettävä ja hallinnoitava vertailuarvotietoja ja menetelmiä avoimesti. Tätä varten hallinnoijan on julkistettava tai asetettava saataville seuraavat tiedot:

- a) hallinnoijan käyttämien menetelmien keskeiset osat kunkin tarjotun ja julkistetun vertailuarvon tai tarvittaessa kunkin tarjotun ja julkistetun vertailuarvoryhmän osalta;
- b) yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat yksittäisen menetelmän sisäistä arviointia ja hyväksyntää sekä tällaisen arvioinnin suorittamistiheyttä;
- c) hallinnoijan käyttämien menetelmien kaikkien ehdotettujen olennaisten muutosten osalta konsultointimenettelyt ja tällaisten muutosten syyt, mukaan luettuna sen määrittely, mikä on olennainen muutos ja millaisissa olosuhteissa hallinnoijan on ilmoitettava tällaisista muutoksista käyttäjille.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa edellytetyissä menettelyissä on

- a) ilmoitettava ennalta asiasta selkeästi määritellyssä määräajassa, joka antaa mahdollisuuden analysoida ehdotettujen olennaisten muutosten vaikutuksia ja esittää huomautuksia niistä; ja
- b) annettava tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetut huomautukset ja hallinnoijan vastaukset huomautuksiin tarkasteltaviksi konsultoinnin jälkeen, jollei huomautusten antaja ole pyytänyt luottamuksellista käsittelyä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi määrittääkseen tarkemmin tiedot, jotka hallinnoijan on toimitettava 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ottaen huomioon erityyppiset vertailuarvot ja toimialat tämän asetuksen mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon, että on tarpeen julkistaa menetelmien ne osat, jotka antavat riittävän yksityiskohtaiset tiedot, jotta käyttäjät voivat ymmärtää, miten vertailuarvoa tarjotaan, ja arvioida sen edustavuutta, sen merkityksellisyyttä tietyille käyttäjille ja sen soveltuvuutta rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten viitteeksi sekä suhteellisuusperiaatetta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen hallinnoijia, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin hallinnoijiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen hallinnoijille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut osat.

14 artikla

Rikkomisista ilmoittaminen

1. Hallinnoijan on perustettava riittävät järjestelmät ja tehokas valvonta, joilla varmistetaan syöttötietojen koskemattomuus, jotta se voi tunnistaa kaikenlaisen toiminnan, johon voi liittyä asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukainen vertailuarvon manipulointi tai manipulointiyritys ja ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Hallinnoijan on seurattava syöttötietoja ja tietolähteitä, jotta se voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen asiasta ja toimittaa kaikki merkitykselliset tiedot, mikäli hallinnoija epäilee, että vertailuarvon yhteydessä on tapahtunut toimintaa, johon voi liittyä asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukainen vertailuarvon manipulointi tai manipulointiyritys, mukaan luettuna vilpillinen yhteistoiminta tässä tarkoituksessa.

Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toimitettava tällaiset tiedot asianomaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 596/2014 mukaisesti.

3. Hallinnoijilla on oltava käytössä menettelyt, jotka koskevat niiden johtajia, työntekijöitä ja muita luonnollisia henkilöitä, joiden palvelut on asetettu hallinnoijien käyttöön tai valvontaan, ja joilla raportoidaan sisäisesti tämän asetuksen rikkomisista.

3 LUKU

Käytännnesäännöt ja tietolähteitä koskevat vaatimukset

15 artikla

Käytännnesäännöt

1. Kun vertailuarvo perustuu tietolähteiltä saatuihin tietoihin, sen hallinnoijan on laadittava jokaista vertailuarvoa varten käytännnesäännöt, joissa määritellään selvästi tietolähteiden vastuualueet suhteessa syöttötietojen tarjontaan, ja varmistettava, että tällaiset käytännnesäännöt ovat tämän asetuksen mukaiset. Hallinnoijan on varmistettava jatkuvasti ja ainakin vuosittain sekä silloin, kun käytännnesääntöihin tehdään muutoksia, että tietolähteet noudattavat käytännnesääntöjä.

2. Käytännnesääntöjen on sisällettävä ainakin seuraavat tekijät:

- a) toimitettavien syöttötietojen selvä kuvaus sekä riittävät vaatimukset, joilla varmistetaan syöttötietojen toimittaminen 11 ja 14 artiklan mukaisesti;
- b) niiden henkilöiden henkilöllisyys, jotka saavat toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle, ja menettelyt, joilla tarkastetaan tietolähteen ja mahdollisten luovuttajien henkilöllisyys sekä luovuttajien valtuudet toimittaa syöttötietoja tietolähteen puolesta;
- c) toimintatavat, joilla varmistetaan, että tietolähteet toimittavat kaikki merkitykselliset syöttötiedot;
- d) järjestelmät ja valvonta, jotka tietolähde on velvollinen ottamaan käyttöön, mukaan luettuina
 - i) syöttötietojen toimitusmenettelyt, mukaan luettuina tietolähdettä koskevat vaatimukset, joiden mukaan on eriteltävä, ovatko syöttötiedot transaktiotietoja ja ovatko syöttötiedot hallinnoijan vaatimusten mukaisia;
 - ii) syöttötietojen toimittamisessa käytettävää harkintavaltaa koskevat periaatteet;
 - iii) vaatimukset, jotka koskevat syöttötietojen validointia ennen niiden tarjoamista hallinnoijalle;
 - iv) tietojen kirjaamisperiaatteet;
 - v) epäilyttävien syöttötietojen raportointia koskevat vaatimukset;
 - vi) eturistiriitojen hallitsemista koskevat vaatimukset.

3. Hallinnoijat voivat laatia yhteiset käytännnesäännöt kullekin tarjoamalleen vertailuarvoryhmälle.

4. Mikäli asianmukainen toimivaltainen viranomainen havaitsee 41 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään, että käytännnesäännöissä on osia, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta kyseessä olevalle hallinnoijalle. Hallinnoijan on mukautettava käytännnesääntöjä 30 päivän kuluessa tätä koskevasta ilmoituksesta varmistaakseen, että ne täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

5. Kriittisen vertailuarvon hallinnoijan on toimitettava käytäntönsäännöt asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle 15 työpäivän kuluessa kriittisen vertailuarvon sisällyttämistä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon koskevan päätöksen voimaantulosta. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava 30 päivän kuluessa, onko käytäntönsääntöjen sisältö tämän asetuksen mukainen. Mikäli asianmukainen toimivaltainen viranomainen havaitsee osia, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, sovelletaan tämän artiklan 4 kohtaa.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan 2 kohdassa tarkoitettujen käytäntönsääntöjen lausekkeita erityyppisiä vertailuarvoja varten ja vertailuarvojen ja rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon vertailuarvojen ja tietolähteiden erilaiset ominaispiirteet erityisesti syöttötietojen ja menetelmien erojen, syöttötietojen manipulointiriskien ja vertailuarvoihin liittyvän valvontakäytännön kansainvälisen lähentymisen osalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Valvottujen tietolähteiden hallinto ja valvonta

1. Valvottua tietolähdettä koskevat seuraavat hallintoa ja valvontaa koskevat vaatimukset:

- a) Valvotun tietolähteen on varmistettava, ettei mikään olemassa oleva tai mahdollinen eturistiriita vaikuta syöttötietojen tarjontaan ja että mahdollisesti tarvittavaa harkintavaltaa käytetään riippumattomasti ja rehellisesti merkityksellisten tietojen pohjalta 15 artiklassa tarkoitettujen käytäntönsääntöjen mukaisesti.
- b) Valvotulla tietolähteellä on oltava käytössä valvontakehys, jolla varmistetaan syöttötietojen koskemattomuus, tarkkuus ja luotettavuus ja se, että syöttötiedot tarjotaan tämän asetuksen ja 15 artiklassa tarkoitettujen käytäntönsääntöjen mukaisesti.

2. Valvotulla tietolähteellä on oltava käytössä tehokkaat järjestelmät ja valvonta, joilla varmistetaan kaikkien hallinnoijalle toimitettavien syöttötietojen koskemattomuus ja luotettavuus, mukaan luettuina

- a) sen valvonta, joka saa luovuttaa syöttötietoja hallinnoijalle, myös hyväksyttäminen luovuttajaa ylemmässä asemassa olevalla luonnollisella henkilöllä, jos tämä on oikeasuhteista;
- b) luovuttajien asianmukainen koulutus, joka kattaa vähintään tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 596/2014 vaatimukset;
- c) eturistiriitojen hallitsemismenettelyt, mukaan lukien työntekijöiden organisatorinen erottelu tarvittaessa sekä sen huomioiminen, miten palkka- ja palkkiopolitiikan aiheuttamat vertailuarvon manipuloinnin kannustimet poistetaan;
- d) seuraavien tietojen säilyttäminen asianmukaiselta ajanjaksolta: syöttötietojen toimittamiseen liittyvät viestintätiedot sekä kaikki tiedot, joita on käytetty, jotta tietolähde voisi toimittaa kulloisetkin syöttötiedot, ja kaikkia olemassa olevia tai mahdollisia eturistiriitoja koskevat tiedot, muun muassa mutta ei yksinomaan tietolähteen sijoituksia vertailuarvoon viittaaviin rahoitusvälineisiin koskevat tiedot;
- e) sisäisiä ja ulkoisia auditointeja koskevien tietojen säilyttäminen.

3. Jos syöttötiedot perustuvat asiantuntemukseen perustuvaan päättelyyn, valvottujen tietolähteiden on laadittava 2 a kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja valvonnan lisäksi käytänteet, jotka ohjaavat päättelyn ja harkintavallan käyttöä. Valvottujen tietolähteiden säilytettävä tiedot tällaisen päättelyn tai harkintavallan käytön perusteista, mikäli tämä on oikeasuhteista vertailuarvon ja sen syöttötietojen luonteen huomioon ottaen.

4. Valvotun tietolähteen on toimittava täysimääräisesti yhteistyössä hallinnoijan ja asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa vertailuarvon tarjonnan auditoinnin ja valvonnan suhteen ja asettava saataville 2 ja 3 kohdan mukaisesti säilytetyt tiedot ja aineistot.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä ohjausta, järjestelmiä ja valvontaa ja käytänteitä koskevia vaatimuksia erityyppisiä vertailuarvoja varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon vertailuarvojen ja valvottujen tietolähteiden erilaiset ominaispiirteet erityisesti toimitettujen syöttötietojen ja käytettyjen menetelmien erot, syöttötietojen manipulointiriskit ja valvottujen tietolähteiden toimintojen luonteen sekä vertailuarvojen ja rahoitusmarkkinoiden kehityksen valvontakäytäntöjen kansainvälisen lähentymisen perusteella. Arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset eivät kuitenkaan kata sellaisten vertailuarvojen valvottuja tietolähteitä, jotka eivät ole merkittäviä, eikä niitä sovelleta kyseisiin tietolähteisiin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa muiden kuin merkittävien vertailuarvojen valvotuille tietolähteille ohjeita asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti tarkentaakseen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut osat.

III OSASTO

VERTAILUARVOJEN ERI TYYPPEJÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1 LUKU

Säännelyihin tietoihin perustuvat vertailuarvot

17 artikla

Säännelyihin tietoihin perustuvat vertailuarvot

1. Edellä olevia 11 artiklan 1 kohdan d ja e alakohtaa, 11 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 14 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 15 ja 16 artiklaa ei missään tapauksessa sovelleta säännelyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten. Säännelyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan niiden syöttötietojen osalta, jotka toimitetaan kokonaan ja suoraan 3 artiklan 1 kohdan 24 alakohdan mukaisesti, ei sovelleta 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa.

2. Säännelyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan tarvittaessa 24 ja 25 tai 26 artiklaa niiden säännelyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen osalta, joita käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on enintään 500 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella, jos tämä on sovellettavissa.

2 LUKU

Syöttötiedot, menetelmät ja rikkomisten ilmoittaminen

18 artikla

Korkokantojen vertailuarvot

Edellä II osastossa säädettyjen erityisten vaatimusten lisäksi tai sijasta korkokantojen vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan liitteessä I säädettyjä vaatimuksia.

Korkokantojen vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten ei sovelleta 24, 25 ja 26 artiklaa.

3 LUKU

Hyödykkeiden vertailuarvot

19 artikla

Hyödykkeiden vertailuarvot

1. Hyödykkeiden vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten sovelletaan II osastossa, lukuun ottamatta 10 artiklaa, säädettyjen vaatimusten sijasta liitteessä II vahvistettuja erityisiä vaatimuksia, ellei kyseessä oleva vertailuarvo ole säänneltyihin tietoihin perustuva vertailuarvo tai perustu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä.

Hyödykkeiden vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen niitä varten ei sovelleta 24, 25 ja 26 artiklaa.

2. Jos hyödykkeen vertailuarvo on kriittinen vertailuarvo ja kohde-etuutena oleva omaisuuserä on kulta, hopea tai platina, liitteessä II vahvistettujen vaatimusten sijasta sovelletaan II osaston vaatimuksia.

4 LUKU

Kriittiset vertailuarvot

20 artikla

Kriittiset vertailuarvot

1. Komissio hyväksyy 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä laatiakseen ja tarkistaakseen vähintään kahden vuoden välein luettelon unionissa sijaitsevien hallintojen tarjoamista vertailuarvoista, jotka ovat kriittisiä vertailuarvoja, edellyttäen, että yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vertailuarvoa käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 500 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella, jos tämä on sovellettavissa;
- b) vertailuarvo perustuu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö sijaitsee yhdessä jäsenvaltiossa, ja kyseisen jäsenvaltio on tunnustanut vertailuarvon kriittiseksi tämän artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti;
- c) vertailuarvo täyttää kaikki seuraavat perusteet:
 - i) vertailuarvoa käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 400 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella, jos tämä on sovellettavissa, mutta ei ylitä a alakohdassa säädettyä arvoa;
 - ii) vertailuarvolla ei ole lainkaan tai on hyvin vähän markkinaperusteisia korvaavia vertailuarvoja;
 - iii) jos vertailuarvon tarjonta lakkaa tai jos sitä tarjotaan sellaisten syöttötietojen perusteella, jotka eivät enää täysin edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, tai epäluotettavien syöttötietojen perusteella, tästä aiheutuisi merkittävä kielteinen vaikutus, joka kohdistuisi markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaali talouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

Jos vertailuarvo täyttää c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetyt perusteet mutta ei c alakohdan i alakohdassa säädettyjä perusteita, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset yhdessä sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon hallinnoija on sijoittautunut, voivat päättää, että tällainen vertailuarvo olisi tunnustettava kriittiseksi tämän alakohdan mukaisesti. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on joka tapauksessa neuvoteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, olisiko vertailuarvo tunnustettava kriittiseksi tämän alakohdan nojalla, ja otettava siinä yhteydessä huomioon erimielisyyden syyt. Toimivaltaisten viranomaisten tai, jos ne ovat erimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen, on toimitettava arvio komissiolle. Arvion vastaanotettuaan komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen tämän kohdan mukaisesti. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi toimitettava arvionsa arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka voi julkistaa sitä koskevan lausunnon.

2. Kun 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen valvonnassa oleva hallinnoija tarjoaa vertailuarvoa, joka olisi tunnustettava kriittiseksi, se ilmoittaa tästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja toimittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle dokumentoidun arvion.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 2 kohtaa sovellettaessa arvioitava, olisiko sellaisen vertailuarvon tai sen tarjonnan lakkaamisella, joka perustuu syöttötietoihin tai tietolähdepaneeliin, jotka eivät enää edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, kielteinen vaikutus markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalityouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen sen jäsenvaltiossa. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava arviossaan huomioon

- a) vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten arvo ja niiden sijoitusrahastojen arvo, jotka viittaavat vertailuarvoon arvonekehityksensä mittaamista varten, jäsenvaltiossa sekä niiden merkitys suhteessa liikkeellä olevien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten kokonaisarvoon ja sijoitusrahastojen kokonaisarvoon jäsenvaltiossa;
- b) vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden ja rahoitussopimusten arvo ja niiden sijoitusrahastojen arvo, jotka viittaavat vertailuarvoon arvonekehityksensä mittaamista varten, jäsenvaltiossa sekä niiden merkitys jäsenvaltion bruttokansantuotteelle;
- c) muut luvut, joilla arvioidaan objektiivisesti vertailuarvon lakkaamisen tai epäluotettavuuden mahdollisia vaikutuksia markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalityouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen jäsenvaltiossa.

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava vertailuarvon kriittisyyttä koskevaa arviotaan uudelleen vähintään kahden vuoden välein, ja sen on ilmoitettava uudesta arviosta arvopaperimarkkinaviranomaiselle sekä toimitettava sille tämä arvio.

4. Kuuden viikon kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta arvopaperimarkkinaviranomainen antaa lausunnon siitä, onko toimivaltaisen viranomaisen tekemä arvio 3 kohdan vaatimusten mukainen, ja toimittaa tällaisen lausunnon komissiolle yhdessä toimivaltaisen viranomaisen tekemän arvion kanssa.

5. Vastaanotettuaan 4 kohdassa tarkoitetun lausunnon komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä 1 kohdan mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

- a) joissa täsmennetään, miten muiden rahoitusvälineiden kuin johdannaisten nimellismäärä, johdannaisten nimellismäärä ja sijoitusrahastojen varojen nettoarvo on arvioitava, myös silloin kun vertailuarvoon viitataan välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä, jotta niitä voidaan verrata tämän artiklan 1 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kynnysarvoihin;
- b) joissa tarkistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvojen määrittämisessä käytettävää laskentamenetelmää markkinoiden, hintojen ja sääntelyn kehityksen perusteella sekä niiden vertailuarvojen luokituksen asianmukaisuutta, joihin viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten ja sijoitusrahastojen kokonaisarvo on lähellä kynnysarvoa; tällainen tarkistus suoritetaan vähintään kahden vuoden välein 1 päivästä tammikuuta 2018;

- c) joissa täsmennetään, miten tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja perusteita sovelletaan, ottaen huomioon kaikki tiedot, jotka auttavat arvioimaan objektiivisesti vertailuarvon lakkaamisen tai epäluotettavuuden mahdollisia vaikutuksia markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalityouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

Komissio ottaa tarvittaessa huomioon merkityksellisen markkinoiden tai tekniikan kehityksen.

21 artikla

Kriittisen vertailuarvon pakollinen hallinnointi

1. Jos kriittisen vertailuarvon hallinnoija aikoo lopettaa tällaisen kriittisen vertailuarvon tarjonnan tuottamisen, sen on

- a) ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle; ja
- b) annettava neljän viikon kuluessa tällaisesta ilmoituksesta arvio siitä, miten
 - i) vertailuarvo on siirrettävä uudelle hallinnoijalle; tai
 - ii) vertailuarvoa on lakattava tarjoamasta, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukainen menettely.

Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona hallinnoija ei saa lakata tarjoamasta vertailuarvoa.

2. Vastaanotettuaan vertailuarvon hallinnoijan tekemän 1 kohdassa tarkoitetun arvion toimivaltaisen viranomaisen on

- a) ilmoitettava tästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja tarvittaessa 46 artiklan nojalla perustetulle kollegiolle; sekä
- b) tehtävä neljän viikon kuluessa oma arvionsa siitä, miten vertailuarvo on siirrettävä uudelle hallinnoijalle tai miten sen tarjoaminen on lopetettava, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu menettely.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona hallinnoija ei saa lakata tarjoamasta vertailuarvoa ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa kirjallista suostumusta.

3. Sen jälkeen kun 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu arvio on tehty, toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet velvoittaa hallinnoija jatkamaan vertailuarvon julkistamista, kunnes

- a) vertailuarvon tarjonta on siirretty uudelle hallinnoijalle;
- b) vertailuarvon tarjoaminen voidaan lopettaa hallitusti; tai
- c) vertailuarvo ei ole enää kriittinen.

Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ajanjakso, jonka ajan toimivaltainen viranomainen voi velvoittaa hallinnoijan jatkamaan vertailuarvon julkistamista, saa olla enintään 12 kuukautta.

Kyseisen ajanjakson päättymiseen mennessä toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava uudelleen päätöstään velvoittaa hallinnoija jatkamaan vertailuarvon julkistamista, ja se voi tarvittaessa pidentää määräaika asianmukaisella ajanjaksolla, joka saa olla enintään 12 lisäkuukautta. Pakollisen hallinnoinnin ajanjakso saa olla yhteensä enintään 24 kuukautta.

4. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista toimivaltaisen viranomaisen on siinä tapauksessa, että kriittisen vertailuarvon hallinnoijan toiminta on lakkautettava maksukyvyttömyysmenettelyn vuoksi, tehtävä arvio siitä, miten kriittinen vertailuarvo mahdollisesti voidaan siirtää uudelle hallinnoijalle tai sen tarjoaminen lopettaa hallitusti, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu menettely.

22 artikla

Kriittisten vertailuarvojen hallintojien markkinavoiman vähentäminen

Kun hallinnoija tarjoaa kriittistä vertailuarvoa, sen on toteutettava asianmukaiset toimet varmistaakseen, että vertailuarvon käyttöoikeuksia ja vertailuarvoon liittyviä tietoja tarjotaan kaikille käyttäjille oikeudenmukaisin, kohtuullisin, avoimin ja syrjimättömin perustein, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin kilpailulainsäädännön soveltamista.

23 artikla

Kriittistä vertailuarvoa koskeva pakollinen tietojen toimittaminen

1. Tätä artiklaa sovelletaan kriittisiin vertailuarvoihin, jotka perustuvat sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä.

2. Yhden tai useamman kriittisen vertailuarvon hallinnoijan on toimitettava joka toinen vuosi toimivaltaiselle viranomaiselle arvio kunkin tarjoamansa kriittisen vertailuarvon kyvystä mitata kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta.

3. Jos kriittisen vertailuarvon valvottu tietolähde aikoo lakata toimittamasta syöttötietoja, sen on pikaisesti ilmoitettava siitä kirjallisesti vertailuarvon hallinnoijalle, jonka on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos valvottu tietolähde sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisen tietolähteen toimivaltaiselle viranomaiselle. Vertailuarvon hallinnoijan on toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään 14 päivän kuluttua valvotun tietolähteen tekemän ilmoituksen vastaanottamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle arvio siitä, miten tämä vaikuttaa vertailuarvon kykyyn mitata kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta.

4. Vastaanotettuaan vertailuarvon hallinnoijan tekemän tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun arvion hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on tällaisen arvion pohjalta pikaisesti ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja tarvittaessa 46 artiklan nojalla perustetulle kollegiolle sekä tehtävä oma arvionsa vertailuarvon kyvystä mitata kohteena olevaa markkina- ja taloustilannetta, ottaen huomioon 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu vertailuarvon lakkautusta koskeva hallinnoijan menettely.

5. Siitä päivästä, jona hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan tietolähteiden aikomuksesta lopettaa syöttötietojen toimittaminen, ja siihen asti, kunnes 4 kohdassa tarkoitettu arvio on valmis, sillä on valtuudet velvoittaa tietolähteet, jotka ovat tehneet ilmoituksen 3 kohdan mukaisesti, jatkamaan syöttötietojen toimittamista joka tapauksessa enintään neljän viikon ajan, velvoittamatta valvottuja yhteisöjä käymään kauppaa tai sitoutumaan kaupankäyntiin.

6. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo 5 kohdassa tarkoitetun ajanjakson jälkeen 4 kohdassa tarkoitetun oman arvionsa perusteella, että kriittisen vertailuarvon edustavuus on vaarantunut, sillä on oltava valtuudet

a) velvoittaa tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti valitut valvotut yhteisöt, mukaan lukien yhteisöt, jotka eivät vielä ole asianomaisen kriittisen vertailuarvon tietolähteitä, toimittamaan syöttötietoja hallinnoijalle tämän menetelmän, 15 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen tai muiden sääntöjen mukaisesti. Tätä vaatimusta sovelletaan asianmukaisen ajan, joka saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivästä, jona alkuperäinen tietojen pakollista toimittamista koskeva päätös on tehty 5 kohdan nojalla tai, niiden yhteisöjen osalta, jotka eivät vielä ole tietolähteitä, siitä päivästä, jona tietojen pakollista toimittamista koskeva päätös on tehty tämän alakohdan mukaisesti;

- b) pidentää pakollisen tietojen toimittamisen kestoa asianmukaisella ajanjaksolla, joka saa olla enintään 12 kuukautta, sen jälkeen kun tämän kohdan a alakohdan nojalla toteutettuja toimenpiteitä on tarkasteltu uudelleen 9 kohdan mukaisesti.
- c) määrittellä, missä muodossa ja mihin määräaikaan mennessä mitkään syöttötiedot on toimitettava velvoittamatta valvottuja yhteisöjä käymään kauppaa tai sitoutumaan kaupankäyntiin;
- d) vaatia hallinnoijaa muuttamaan kriittisen vertailuarvon menetelmiä, 15 artiklassa tarkoitettuja käytännesääntöjä tai muita sääntöjä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisen pakollisen tietojen toimittamisen ajallinen kesto saa olla yhteensä enintään 24 kuukautta.

7. Sovellettaessa 6 kohtaa hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on valittava valvotut yhteisöt, joiden on toimitettava syöttötietoja, tiiviissä yhteistyössä valvottujen yhteisöjen toimivaltaisten viranomaisten kanssa sen perusteella, mikä on valvotun yhteisön tosiasiallisen ja potentiaalisen osallistumisen laajuus niille markkinoille, joita vertailuarvolla pyritään mittaamaan.

8. Edellä olevan 6 kohdan a, b tai c alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden avulla tietoja vertailuarvoa varten toimittamaan velvoitetun valvotun tietolähteen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen kanssa kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

9. Edellä olevassa 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava uudelleen 6 kohdan nojalla hyväksytyt toimenpiteet. Sen on peruutettava toimenpide, jos se katsoo, että

- a) tietolähteet todennäköisesti toimittavat syöttötietoja ainakin yhden vuoden ajan siinäkin tapauksessa, että toimenpide peruutetaan, mikä on osoitettava ainakin
 - i) tietolähteiden hallinnoijalle ja toimivaltaiselle viranomaiselle antamalla kirjallisella sitoumuksella syöttötietojen toimittamisen jatkamisesta kriittistä vertailuarvoa varten vähintään yhden vuoden ajan, jos toimenpide peruutetaan;
 - ii) hallinnoijan sellaisella kirjallisella kertomuksella toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa osoitetaan perustelluksi arvio, jonka mukaan kriittisen vertailuarvon jatkuva elinkelpoisuus voidaan varmistaa pakollisen tietojen toimittamisen velvoitteen peruuttamisen jälkeenkin;
- b) vertailuarvon tarjoamista voidaan jatkaa sen jälkeen, kun syöttötietoja toimittamaan velvoitetut tietolähteet ovat lakanneet toimittamasta tietoja;
- c) käytettävissä on hyväksyttävä korvaava vertailuarvo ja että kriittisen vertailuarvon käyttäjät voivat siirtyä käyttämään kyseisestä korvaavaa vertailuarvoa vähin kustannuksin, mikä on osoitettava vähintään hallinnoijan kirjallisella kertomuksella, jossa selvitetään yksityiskohtaisesti keinot, joilla siirrytään käyttämään korvaavaa vertailuarvoa, sekä käyttäjien valmius siirtyä käyttämään kyseistä vertailuarvoa ja korvaavaan vertailuun siirtymisestä käyttäjille aiheutuvat kustannukset; tai
- d) asianmukaisia vaihtoehtoisia tietolähteitä ei voida osoittaa ja että asianomaisten valvottujen yhteisöjen tietojen toimittamisen lakkaaminen heikentäisi vertailuarvoa niin paljon, että vertailuarvo olisi lakkautettava.

10. Jos kriittisen vertailuarvon tarjoaminen on lopetettava, sen kunkin valvotun tietolähteen on jatkettava syöttötietojen toimittamista toimivaltaisen viranomaisen määrittämän ajanjakson ajan, joka ei kuitenkaan saa ylittää 6 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä 24 kuukauden enimmäisaikaa.

11. Hallinnoijan on ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle niin nopeasti, kuin on kohtuudella mahdollista, mikäli jokin tietolähteistä rikkoo 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

12. Jos vertailuarvo tunnustetaan kriittiseksi 20 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, hallinnoijan toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet vaatia syöttötietoja tämän artiklan 5 kohdan ja 6 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti ainoastaan sen jäsenvaltiossa sijaitsevilta valvotuilta tietolähteiltä.

5 LUKU

Merkittävät vertailuarvot

24 artikla

Merkittävät vertailuarvot

1. Vertailuarvo, joka ei täytä jotakin 20 artiklan 1 kohdassa säädetyistä ehdoista, on merkittävä, jos
 - a) sitä käytetään suoraan tai välillisesti vertailuarvojen yhdistelmässä viitteenä sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitusso-pimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 50 miljardia euroa vertailuarvon kaikkien maturiteettien tai erääntymisaikojen perusteella kuuden kuukauden jaksolla, jos tämä on sovellettavissa; tai
 - b) sillä ei ole lainkaan tai on hyvin vähän markkinaperusteisia korvaavia vertailuarvoja ja, jos vertailuarvon tarjonta lakkaa tai jos sitä tarjotaan sellaisten syöttötietojen perusteella, jotka eivät enää täysin edusta kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, tai epäluotettavien syöttötietojen perusteella, tästä aiheutuisi merkittävä kielteinen vaikutus, joka kohdistuisi markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien tai yritysten rahoitukseen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa tarkistetaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon määrittämisessä käytettävää laskentamenetelmää markkinoiden, hintojen ja sääntelyn kehityksen perusteella sekä niiden vertailuarvojen luokituksen asianmukaisuutta, joihin viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussovimusten tai sijoitusrahastojen kokonaisarvo on lähellä kyseistä kynnysarvoa. Tällainen tarkistus suoritetaan vähintään kahden vuoden välein 1 päivästä tammikuuta 2018.
3. Hallinnoijan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen, kun sen merkittävä vertailuarvo laskee alle 1 kohdan a alakohdassa mainitun kynnysarvon.

25 artikla

Merkittäviä vertailuarvoja koskevat vapautukset erityisistä vaatimuksista

1. Hallinnoija voi päättää olla soveltamatta 4 artiklan 2 kohtaa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohtaa, 11 artiklan 3 kohdan b alakohtaa tai 15 artiklan 2 kohtaa merkittävän vertailuarvonsa osalta, jos kyseinen hallinnoija katsoo, että olisi kohtuutonta soveltaa yhtä tai useampaa näistä säännöksistä, kun otetaan huomioon vertailuarvon luonne tai vaikutus tai hallinnoijan koko.
2. Jos hallinnoija päättää olla soveltamatta yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitettua säännöstä, sen on välittömästi ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset tiedot, jotka vahvistavat hallinnoijan arvion, jonka mukaan olisi kohtuutonta soveltaa yhtä tai useampaa näistä säännöksistä, kun otetaan huomioon vertailuarvojen luonne tai vaikutus tai hallinnoijan koko.
3. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että merkittävän vertailuarvon hallinnoijan on kuitenkin sovellettava yhtä tai useampaa 4 artiklan 2 kohdassa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohdassa, 11 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaatimusta, jos se katsoo, että tämä on asianmukaista, kun otetaan huomioon vertailuarvojen luonne tai vaikutus tai hallinnoijan koko. Arviossaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallinnoijan toimittamien tietojen perusteella huomioon seuraavat perusteet:
 - a) vertailuarvon alttius manipuloinnille;
 - b) syöttötietojen luonne;
 - c) eturistiriitojen suuruus;
 - d) hallinnoijan harkintavallan käytön laajuus;

- e) vertailuarvon vaikutus markkinoihin;
- f) vertailuarvon tarjonnan luonne, mittakaava ja monimutkaisuus;
- g) vertailuarvon merkitys rahoitusvakaudelle;
- h) vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo;
- i) hallinnoijan koko, organisaatiomuoto tai -rakenne.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tekemästään 3 kohdassa tarkoitettua lisävaatimuksen soveltamista koskevasta päätöksestä hallinnoijalle 30 päivän kuluessa hallinnoijan 2 kohdan nojalla tekemän ilmoituksen vastaanottamisesta. Jos ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle on tehty toimilupa- tai rekisteröintimenettelyn aikana, sovelletaan 34 artiklassa vahvistettuja määräaikoja.

5. Käyttäessään 41 artiklan mukaisia valvontavaltuuksiaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti tarkistettava, onko sen tämän artiklan 3 kohdan mukainen arvio edelleen pätevä.

6. Jos toimivaltainen viranomainen kohtuullisin perustein katsoo, että sille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettut tiedot ovat puutteelliset tai että niitä on täydennettävä lisätiedoin, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettu 30 päivän määräaika alkaa kulua vasta siitä päivästä, jona hallinnoija toimittaa tällaiset lisätiedot, jollei tämän artiklan 4 kohdan nojalla sovelleta 34 artiklan mukaisia määräaikoja.

7. Jos merkittävän vertailuarvon hallinnoija ei täytä yhtä tai useampaa 4 artiklan 2 kohdassa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohdassa, 11 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdassa vahvistetuista vaatimuksista, sen on julkistettava vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa ilmoitetaan selvästi, miksi sen on asianmukaista olla noudattamatta kyseisiä säännöksiä, ja pidettävä tätä vakuutusta ajan tasalla.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandeiksi, joissa esitetään 7 kohdassa tarkoitettua vaatimustenmukaisuusvakuutuksen malli.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan 3 kohdassa tarkoitettua perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 LUKU

Muut kuin merkittävät vertailuarvot

26 artikla

Muut kuin merkittävät vertailuarvot

1. Muun kuin merkittävän vertailuarvon hallinnoija voi päättää olla soveltamatta 4 artiklan 2 kohtaa, 4 artiklan 7 kohdan c, d ja e alakohtaa, 4 artiklan 8 kohtaa, 5 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 3 kohtaa, 5 artiklan 4 kohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 3 kohtaa, 6 artiklan 5 kohtaa, 7 artiklan 2 kohtaa, 11 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 11 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa, 11 artiklan 3 kohtaa, 13 artiklan 2 kohtaa, 14 artiklan 2 kohtaa, 15 artiklan 2 kohtaa sekä 16 artiklan 2 ja 3 kohtaa muun kuin merkittävän vertailuarvonsa osalta.

2. Hallinnoijan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen, jos hallinnoijan muu kuin merkittävä vertailuarvo ylittää 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun kynnyksarvon. Jos näin tapahtuu, hallinnoijan on ryhdyttävä noudattamaan merkittäviin vertailuarvoihin sovellettavia vaatimuksia kolmen kuukauden kuluessa.

3. Jos muun kuin merkittävän vertailuarvon hallinnoija päättää olla noudattamatta yhtä tai useampaa 1 kohdassa tarkoitetuista säännöksistä, sen on julkistettava vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa ilmoitetaan selvästi, miksi sen on asianmukaista olla noudattamatta kyseisiä säännöksiä, ja pidettävä tätä vakuutusta ajan tasalla. Hallinnoijan on toimitettava vaatimustenmukaisuusvakuutus toimivaltaiselle viranomaiselleen.

4. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimustenmukaisuusvakuutusta, ja se voi pyytää hallinnoijalta lisätietoja sen muista kuin merkittävistä vertailuarvoista 41 artiklan mukaisesti sekä vaatia muutoksia varmistaakseen tämän asetuksen noudattamisen.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa esitetään 3 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvakuutuksen malli.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

AVOIMUUS JA KULUTTAJANSUOJA

27 artikla

Vertailuarvoselvitys

1. Kahden viikon kuluessa 36 artiklassa tarkoitettua hallinnoijan merkitsemisestä rekisteriin hallinnoijan on julkistettava vertailuarvoselvitys tasapuolisen ja helpon saatavuuden takaavin keinoin kustakin vertailuarvosta tai tarvittaessa vertailuarvoryhmästä, joita voidaan käyttää unionissa 29 artiklan mukaisesti.

Jos hallinnoija alkaa tuottaa uutta vertailuarvoa tai vertailuarvoryhmää, jota voidaan käyttää unionissa 29 artiklan mukaisesti, hallinnoijan julkistettava kahden viikon kuluessa ja tasapuolisen ja helpon saatavuuden takaavin keinoin vertailuarvoselvityksen kustakin uudesta vertailuarvosta tai tarvittaessa vertailuarvoryhmästä.

Hallinnoijan on tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa päivitettävä kustakin vertailuarvosta tai vertailuarvoryhmästä laadittua vertailuarvoselvitystä, jos tämän artiklan mukaisesti toimitettavissa tiedoissa tapahtuu muutoksia, ja vähintään kahden vuoden välein.

Vertailuarvoselvityksessä

- a) määritellään selvästi ja yksiselitteisesti, mitä markkina- tai tilustilannetta vertailuarvo mittaa ja missä olosuhteissa tämä mittaus voi muuttua epäluotettavaksi;
- b) vahvistetaan tekniset määrittäykset, joissa yksilöidään selvästi ja yksiselitteisesti, missä vertailuarvon laskennan osissa voidaan käyttää harkintavaltaa, mitkä ovat perusteet, joiden nojalla tällaista harkintavaltaa käytetään, ja niiden henkilöiden asema, jotka voivat käyttää harkintavaltaa, sekä miten tällaista harkintavallan käyttöä voidaan jälkikäteen arvioida;
- c) ilmoitetaan mahdollisuudesta, että tietyt tekijät, myös hallinnoijan valvonnan ulkopuoliset ulkoiset tekijät, voivat edellyttää muutoksia vertailuarvoon tai vertailuarvon lakkaamista; sekä
- d) ilmoitetaan käyttäjille, että vertailuarvon muuttuminen tai sen lakkaaminen voi vaikuttaa vertailuarvoon viittaaviin rahoitussopimuksiin ja rahoitusvälineisiin tai sijoitusrahastojen arvonekehityksen mittaamiseen.

2. Vertailuarvoselvitys sisältää vähintään
 - a) määritelmät kaikille vertailuarvoon liittyville keskeisille käsitteille;
 - b) tiettyjen vertailuarvon menetelmien käyttöönoton syyt ja menettelyt, joilla niitä arvioidaan ja joilla ne hyväksytään;
 - c) vertailuarvon määrittämisessä käytetyt perusteet ja menettelyt, mukaan luettuina syöttötietojen kuvaus, erityyppisten syöttötietojen ensisijaisuusjärjestys, vertailuarvon määrittämiseen tarvittavat vähimmäistiedot, mahdollinen ekstrapolointimallien tai -menetelmien käyttö ja menettelyt, joilla tasapainotetaan vertailuarvon indeksin osatekijät;
 - d) valvontajärjestelyt ja säännöt, joilla säännellään hallinnoijan ja tietolähteiden kaikkea päättelyn tai harkintavallan käyttöä, jotta varmistetaan johdonmukaisuus tällaisessa päättelyn tai harkintavallan käytössä;
 - e) menettelyt, joilla säännellään vertailuarvon määrittäystä stressiajanjaksoina tai ajanjaksoina, joina transaktiotietolähteet voivat olla riittämättömiä, epätarkkoja tai epäluotettavia, ja vertailuarvon mahdollisia rajoituksia tällaisina ajanjaksoina;
 - f) menettelyt, joilla käsitellään virheet syöttötiedoissa tai vertailuarvon määrittämisessä, myös tilanteissa, joissa vertailuarvo on määritettävä uudelleen; sekä
 - g) erittelyn vertailuarvon mahdollisista rajoituksista, mukaan lukien sen toiminnasta epälikvideillä tai pirstaloituneilla markkinoilla sekä mahdollisesta syöttötietojen keskittymisestä.
3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan vertailuarvoselvityksen sisältö sekä tapaukset, joissa tällaista selvitystä on päivitettävä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen erottelee vertailuarvojen eri tyypit ja toimialat tämän asetuksen mukaisesti ja ottaa huomioon suhteellisuusperiaatteen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

28 artikla

Vertailuarvon muutokset ja lakkaaminen

1. Hallinnoijan on julkistettava yhdessä edellä 27 artiklassa tarkoitetun vertailuarvoselvityksen kanssa niitä toimia koskeva menettely, joita hallinnoija toteuttaa sellaisen vertailuarvon muuttuessa tai lakatessa, jota saadaan käyttää unionissa 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tarvittaessa voidaan laatia menettely vertailuarvoryhmiä varten, ja sitä on päivitettävä ja se on julkistettava aina, kun olennaisia muutoksia tapahtuu.

2. Muiden kuin edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen valvottujen yhteisöjen, jotka eivät ole hallinnoijia ja jotka käyttävät vertailuarvoa, on laadittava vakaat kirjalliset suunnitelmat, joissa kuvataan toimet, joita ne toteuttavat, mikäli kyseinen vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai sen tarjoaminen lakkaa, ja joita ne päivittävät. Kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, tällaisissa suunnitelmissa nimetään yksi tai useampi vaihtoehtoinen vertailuarvo, johon voitaisiin viitata sellaisten vertailuarvojen korvaamiseksi, joita ei enää tarjota, ja perustellaan, miksi kyseiset vertailuarvot olisivat sopivia vaihtoehtoja. Valvottujen yhteisöjen on pyynnöstä toimitettava nämä suunnitelmat ja niiden mahdolliset päivitykset asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja viitattava niihin sopimussuhteessa asiakkaisiin.

V OSASTO

VERTAILUARVOJEN KÄYTTÖ UNIONISSA

29 artikla

Vertailuarvon käyttö

1. Valvottu yhteisö saa käyttää unionissa vertailuarvoa tai vertailuarvojen yhdistelmää, jos vertailuarvo on sellaisen unionissa sijaitsevan hallinnoijan tarjoama, joka on merkitty 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, tai vertailuarvoa, joka on merkitty 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin.
2. Jos direktiivin 2003/71/EY tai direktiivin 2009/65/EY mukaisesti julkaistava esite koskee siirtokelpoisia arvopapereita tai muita sijoitustuotteita, joissa viitataan vertailuarvoon, liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai henkilön, joka on jättänyt hakemuksen ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on varmistettava, että esite sisältää myös selkeästi ja näkyvästi tiedon siitä, onko vertailuarvo tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin merkityn hallinnoijan tarjoama.

30 artikla

Vastaavuus

1. Jotta kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvoa tai vertailuarvojen yhdistelmää voidaan käyttää unionissa 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti, vertailuarvo ja hallinnoija on merkittävä 36 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin. Rekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on seuraavien ehtojen täyttyminen:
 - a) komissio hyväksyy tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen vastaavuuspäätöksen;
 - b) hallinnoijalla on toimilupa tai se on rekisteröity tai sitä valvotaan kyseisessä kolmannessa maassa;
 - c) hallinnoija ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle suostumuksensa siihen, että unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt saavat käyttää sen nykyisiä tai tulevia vertailuarvoja, toimittanut sille sellaisten vertailuarvojen luettelon, joiden käytölle unionissa se on antanut suostumuksensa, ja ilmoittanut sille toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastuussa sen valvonnasta kolmannessa maassa; ja
 - d) tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä.
2. Komissio voi antaa täytäntöönpanopäätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisella kehyksellä ja valvontakäytännöllä varmistetaan, että
 - a) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet tai rekisteröidyt hallinnoijat täyttävät oikeudellisesti sitovat vaatimukset, jotka vastaavat tähän asetukseen perustuvia vaatimuksia, erityisesti ottaen huomioon se, varmistetaanko kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakäytäntöjen avulla rahoitusalan vertailuarvoja koskevien IOSCO:n periaatteiden ja tapauksen mukaan öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevien IOSCO:n periaatteiden noudattaminen; ja
 - b) oikeudellisesti sitovien vaatimusten tehokkaasta valvonnasta ja täytäntöönpanosta huolehditaan jatkuvasti kyseisessä kolmannessa maassa;

Tällaiset täytäntöönpanopäätökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio voi vaihtoehtoisesti antaa täytäntöönpanopäätöksen, jossa todetaan, että

- a) kyseisessä kolmannessa maassa tiettyihin hallinnoijiin tai tiettyihin vertailuarvoihin tai vertailuarvoryhmiin sovellettavat sitovat vaatimukset vastaavat tähän asetukseen perustuvia vaatimuksia, erityisesti ottaen huomioon se, varmistetaanko kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakäytäntöjen avulla rahoitusalan vertailuarvoja koskevien IOSCO:n periaatteiden ja tarvittaessa öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevien IOSCO:n periaatteiden noudattaminen; ja
- b) tällaisiin tiettyihin hallinnoijiin tai tiettyihin vertailuarvoihin tai vertailuarvoryhmiin liittyvästä tehokkaasta valvonnasta ja täytäntöönpanosta huolehditaan jatkuvasti kyseisessä kolmannessa maassa.

Tällaiset täytäntöönpanopäätökset hyväksytään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen vahvistaa järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudelliset kehykset ja valvontakäytännöt on tunnustettu vastaaviksi 2 tai 3 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin

- a) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten väliset tietojenvaihtojärjestelmät, mukaan lukien oikeus saada kaikki arvopaperimarkkinaviranomaisen pyytämät merkitykselliset tiedot kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneesta hallinnoijasta;
- b) järjestelmä, jonka avulla arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoitetaan viipymättä, kun kolmannen maan toimivaltainen viranomainen katsoo, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saanut hallinnoija, jota se valvoo, rikkoo toimilupaansa koskevia edellytyksiä tai muuta kansallista lainsäädäntöä kyseisessä kolmannessa maassa;
- c) valvontatoimien koordinoitua koskevat menettelyt, mukaan lukien tarkastukset paikalla.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 4 kohdassa tarkoitettujen yhteistyöjärjestelyjen vähimmäissisältö, jotta varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset ja arvopaperimarkkinaviranomainen pystyvät käyttämään kaikkia niille tässä asetuksessa säädettyjä valvontavaltuuksia.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

31 artikla

Kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan poistaminen rekisteristä

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen poistaa kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan rekisteröinnin 36 artiklassa tarkoitettua rekisteristä, jos sillä on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija

- a) toimii tavalla, joka on selvästi sen vertailuarvojen käyttäjien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa; tai
- b) on rikkonut vakavasti kolmannen maan kansallista lainsäädäntöä tai muita siihen kolmannessa maassa sovellettavia sääntöjä, joiden nojalla komissio on hyväksynyt 30 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen täytäntöönpanopäätöksen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä päätöksen 1 kohdan nojalla vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) Arvopaperimarkkinaviranomainen on siirtänyt asian kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, eikä tämä ole toteuttanut aiheellisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi unionissa, tai kyseinen toimivaltainen viranomainen ei ole pystynyt osoittamaan, että kyseinen hallinnoija täyttää vaatimukset, joita siihen sovelletaan kyseisessä kolmannessa maassa;
- b) Arvopaperimarkkinaviranomainen on ilmoittanut kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan peruuttaa hallinnoijan rekisteröinti vähintään 30 päivää ennen rekisteröinnin peruuttamista.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa muille toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan mukaisesti hyväksytystä toimenpiteestä viipymättä ja julkaisee päätöksensä verkkosivustollaan.

32 artikla

Kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tunnustaminen

1. Siihen asti kun 30 artiklan 2 tai 3 kohdan mukainen vastaavuuspäätös tehdään, unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt voivat käyttää kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamia vertailuarvoja edellyttäen, että hallinnoija hankkii viitejäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta ennakolta annettavan tunnustuksen tämän artiklan mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ennakolta annettavan tunnustuksen haluavan kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan on täytettävä tässä asetuksessa esitetyt vaatimukset 11 artiklan 4 kohtaa sekä 16, 20, 21 ja 23 artiklaa lukuun ottamatta. Hallinnoija voi täyttää tämän edellytyksen soveltamalla tapauksen mukaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevia IOSCO:n periaatteita tai öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevia IOSCO:n periaatteita edellyttäen, että se soveltaa niitä tavalla, joka vastaa tässä asetuksessa, sen 11 artiklan 4 kohtaa sekä 16, 20, 21 ja 23 artiklaa lukuun ottamatta, säädettyjen vaatimusten täyttämistä.

Varmistaakseen, täyttyykö ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellytys, ja arvioidakseen, missä määrin hallinnoija on noudattanut tapauksen mukaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevia IOSCO:n periaatteita tai öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevia IOSCO:n periaatteita, kyseisen viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyödyntää riippumattoman ulkoisen auditoijan tekemää arviota tai, jos kolmannessa maassa sijaitsevaa hallinnoijaa valvotaan, kolmannen maan, jossa hallinnoija sijaitsee, toimivaltaisen viranomaisen antamaa todistusta.

Jos ja siinä määrin kuin hallinnoija pystyy osoittamaan, että sen tarjoama vertailuarvo perustuu säänneltyihin tietoihin tai että se on hyödykkeen vertailuarvo, joka ei perustu sellaisten tietolähteiden toimittamiin tietoihin, joiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä, hallinnoijalla ei ole velvollisuutta täyttää vaatimuksia, joita ei sovelleta säänneltyihin tietoihin perustuvien vertailuarvojen tarjontaan 17 artiklan mukaisesti ja hyödykkeiden vertailuarvojen tarjontaan 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ennakolta annettavan tunnustuksen haluavalla kolmannessa maassa sijaitsevalla hallinnoijalla on oltava sen viitejäsenvaltioon sijoittautunut laillinen edustaja. Laillisen edustajan on oltava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka sijaitsee unionissa, ja tämä kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan nimenomaisesti nimittämä edustaja on hallinnoijan puolesta unionissa yhteydessä viranomaisiin ja muihin henkilöihin asioissa, jotka koskevat hallinnoijan tämän asetuksen mukaisia velvoitteita. Laillinen edustaja huolehtii hallinnoijan harjoittamaan tämän asetuksen mukaiseen vertailuarvojen tarjontaan liittyvästä valvontatoiminnosta yhdessä hallinnoijan kanssa ja on tässä tehtävässä vastuuvollinen viitejäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan viitejäsenvaltio määräytyy seuraavasti:

- a) kun hallinnoija kuuluu konserniin, johon sisältyy yksi unionissa sijaitseva valvottu yhteisö, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa kyseinen valvottu yhteisö sijaitsee. Tällainen valvottu yhteisö nimitetään 3 kohdassa tarkoitetuksi lailliseksi edustajaksi;
- b) jos a alakohtaa ei sovelleta, kun hallinnoija kuuluu konserniin, johon sisältyy useampi kuin yksi unionissa sijaitseva valvottu yhteisö, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa sijaitsee eniten valvottuja yhteisöjä tai, jos valvottuja yhteisöjä on tasamäärä, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo on suurin. Jokin tämän alakohdan mukaisesti määräytyvässä viitejäsenvaltiossa sijaitsevista valvotuista yhteisöistä nimitetään 3 kohdassa tarkoitetuksi lailliseksi edustajaksi;
- c) jos kumpaakaan tämän kohdan a tai b alakohdasta ei sovelleta, kun yhteen tai useampaan hallinnoijan tarjoamaan vertailuarvoon viitataan rahoitusvälineessä, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellyllä kauppapaikalla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa johonkin näistä vertailuarvoista viittaava rahoitusväline otettiin kaupankäynnin kohteeksi tai sillä käytiin kauppaa kauppapaikalla ensimmäisen kerran ja jossa sillä yhä käydään kauppaa. Jos kyseiset rahoitusvälineet otettiin kaupankäynnin kohteeksi tai niillä käytiin kauppaa ensimmäisen kerran samanaikaisesti eri jäsenvaltioissa sijaitsevilla kauppapaikoilla ja niillä yhä käydään kauppaa, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo on suurin;
- d) jos a, b ja c alakohtaa ei sovelleta, kun hallinnoijan tarjoamaa yhtä tai useampaa vertailuarvoa käyttävät valvottu yhteisöt sijaitsevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa sijaitsee eniten tällaisia valvottuja yhteisöjä tai, jos valvottuja yhteisöjä on tasamäärä, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa vertailuarvoon viittaavien rahoitusvälineiden, rahoitussopimusten tai sijoitusrahastojen arvo on suurin;
- e) jos a, b, c ja d alakohtaa ei sovelleta ja jos hallinnoija on tehnyt valvotun yhteisön kanssa sopimuksen, jossa se antaa suostumuksensa tarjoamansa vertailuarvon käyttöön, viitejäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa tällainen valvottu yhteisö sijaitsee.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ennakolta annettavan tunnustuksen haluavan kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan on haettava tunnustusta viitejäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta. Tunnustusta hakevan hallinnoijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, joita tarvitaan sen osoittamiseksi, että hallinnoija on tunnustamisajankohtaan mennessä toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt täyttääkseen 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset, ja vahvistettava luettelo niistä nykyisistä tai tulevista vertailuarvoistaan, joita voidaan käyttää unionissa, sekä tarvittaessa ilmoitettava valvonnastaan kolmannessa maassa vastaava toimivaltainen viranomainen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkistaa 90 työpäivän kuluessa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun hakemuksen vastaanottamisesta, että 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut edellytykset eivät täyty, se hylkää tunnustamista koskevan hakemuksen ja perustelee hylkäämisen. Lisäksi tunnustusta ei myönnetä, elleivät seuraavat lisäedellytykset täyty:

- a) jos kolmannessa maassa sijaitsevaa hallinnoijaa valvotaan, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja sen toimivaltaisen kolmannen maan viranomaisen, jossa hallinnoija sijaitsee, välillä otetaan käyttöön 30 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksyttyjen teknisten sääntelystandardien mukaisen asianmukaisen yhteistyöjärjestelyn, jotta varmistetaan tehokas tietojenvaihto niin, että toimivaltainen viranomainen pystyy hoitamaan tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä;
- b) sen kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset, jossa hallinnoija sijaitsee, tai tapauksen mukaan kolmannen maan, jossa hallinnoija sijaitsee, valvontaviranomaisen valvonta- ja tutkintavaltuuksien rajoitukset eivät estä toimivaltaisen viranomaisen tämän asetuksen mukaisten valvontatehtävien tehokasta hoitamista.

6. Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kolmannessa maassa sijaitseva hallinnoija tarjoaa vertailuarvoa, joka täyttää 24 artiklassa tarkoitetun merkittävän tai 26 artiklassa tarkoitetun muun kuin merkittävän vertailuarvon ehdot, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Sen on esitettävä tämän arvionsa tueksi tietoja, jotka hallinnoija on toimittanut asiaankuuluvan tunnustuksen hakemisen yhteydessä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa yhden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle lausunnon vertailuarvon tyyppin määrittämisestä ja sen tarjoamiseen sovellettavista ehdoista 24, 25 ja 26 artiklan mukaisesti. Lausunnossa voidaan käsitellä erityisesti sitä, katsooko arvopaperimarkkinaviranomainen tällaisen tyyppin määrittämisen edellytysten mahdollisesti täyttyvän niiden tietojen perusteella, jotka hallinnoija on toimittanut tunnustuksen hakemisen yhteydessä.

Edellä 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kulumisen keskeytetään siitä päivästä lukien, jolloin arvopaperimarkkinaviranomainen on vastaanottanut ilmoituksen, kunnes arvopaperimarkkinaviranomainen antaa tässä kohdassa tarkoitetun lausunnon.

Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ehdottaa tunnustuksen myöntämistä toisessa alakohdassa tarkoitetun arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaisesti, sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja perusteltava kantansa. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa tiedon siitä, ettei toimivaltainen viranomainen noudata tai aio noudattaa kyseistä lausuntoa. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkistaa toimivaltaisen viranomaisen perustelut sille, ettei se noudata lausuntoa. Asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava etukäteen perustelujen julkistamisesta.

7. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viiden työpäivän kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaiselle päätöksestään tunnustaa kolmannessa maassa sijaitseva hallinnoija ja toimitettava samalla luettelo niistä hallinnoijan tarjoamista vertailuarvoista, joita voidaan käyttää unionissa, sekä tarvittaessa ilmoitettava hallinnoijan valvonnasta kolmannessa maassa vastaava toimivaltainen viranomainen.

8. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa peruutettava 5 kohdan mukaisesti myönnetty tunnustus tai keskeytettävä sen voimassaolo, jos sillä on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija toimii tavalla, joka on selvästi sen vertailuarvojen käyttäjien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, tai että hallinnoija on rikkonut vakavasti tässä asetuksessa säädettyjä asianomaisia vaatimuksia tai antanut vääriä ilmoituksia tai käyttänyt muita sääntöjenvastaisia keinoja tunnustuksen saamiseksi.

9. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään 5 kohdassa tarkoitetun hakemuksen muoto ja sisältö sekä erityisesti 6 kohdassa vaadittujen tietojen esittäminen.

Siinä tapauksessa, että tällaisia teknisten sääntelystandardien luonnoksia laaditaan, arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ne komissiolle.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

33 artikla

Kolmannessa maassa tarjottujen vertailuarvojen hyväksyminen

1. Hallinnoija, joka sijaitsee unionissa ja jolle on myönnetty toimilupa tai joka on rekisteröity 34 artiklan mukaisesti, tai mikä tahansa muu unionissa sijaitseva valvottu yhteisö, jolla on selvä ja hyvin määritelty rooli kolmannessa maassa sijaitsevaa hallinnoijaa koskevassa valvonta- tai vastuuvetovollisuuskehyksessä ja joka pystyy seuraamaan tehokkaasti vertailuarvon tarjontaa, voi pyytää toimivaltaista viranomaistaan hyväksymään kolmannessa maassa tarjotun vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän unionissa käytettäväksi, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) hyväksynnän myöntävä hallinnoija tai muu valvottu yhteisö on varmistanut, että hyväksyttävän vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän tarjonnassa noudatetaan pakollisuuden tai vapaaehtoisuuden perusteella vaatimuksia, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin tämän asetuksen vaatimukset, ja pystyy milloin tahansa osoittamaan tämän toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) hyväksynnän myöntävällä hallinnoijalla tai muulla valvotulla yhteisöllä on asiantuntemus, jota vertailuarvon tarjontaan kolmannessa maassa liittyvän toiminnan tehokas seuranta ja siihen liittyvien riskien hallinta edellyttävät;
- c) on objektiivisesti perusteltua tarjota vertailuarvoa tai vertailuarvoryhmää kolmannessa maassa ja hyväksyä vertailuarvo tai vertailuarvoryhmä käytettäväksi unionissa.

Kun a alakohdan mukaisesti arvioidaan, täyttääkö hyväksyttävän vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän tarjonta vaatimukset, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin tämän asetuksen vaatimukset, toimivaltainen viranomainen voi määrittää, vastaisiko se, että vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän tarjonta on tapauksen mukaan rahoitusalan vertailuarvoja koskevien IOSCO:n periaatteiden tai öljyn hintaraportteja laativia yhteisöjä koskevien IOSCO:n periaatteiden mukainen, tämän asetuksen vaatimusten täyttämistä.

2. Hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön, joka hakee 1 kohdassa tarkoitettua hyväksyntää, on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että hakemisen ajankohtana kaikki mainitussa kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

3. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on 90 päivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun hyväksyntää koskevan hakemuksen vastaanottamisesta tutkittava hyväksyntää koskeva hakemus ja tehtävä päätös joko sen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hyväksytystä vertailuarvosta tai vertailuarvoryhmästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

4. Hyväksyttyä vertailuarvoa tai hyväksyttyä vertailuarvoryhmää pidetään hyväksynnän myöntävän hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön tarjoamana vertailuarvona tai vertailuarvoryhmänä. Hyväksynnän myöntävä hallinnoija tai muu valvottu yhteisö ei saa käyttää hyväksyntää kiertääkseen tämän asetuksen vaatimuksia.

5. Hallinnoija tai muu valvottu yhteisö, joka on hyväksynyt kolmannessa maassa tarjotun vertailuarvon tai vertailuarvoryhmän, vastaa edelleen täysimääräisesti vertailuarvosta tai vertailuarvoryhmästä ja siitä, että tämän asetuksen mukaiset velvoitteet täytetään.

6. Jos hyväksynnän myöntävän hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön toimivaltaisella viranomaisella on perustellut syyt katsoa, että tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty, sillä on toimivalta vaatia hyväksynnän myöntävää hallinnoijaa tai muuta valvottua yhteisöä lakkauttamaan hyväksynnän, ja sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Hyväksynnän lakkauttamiseen sovelletaan 28 artiklaa.

7. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden mukaisesti asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida, onko objektiivisesti perusteltua tarjota vertailuarvoa tai vertailuarvoryhmää kolmannessa maassa ja hyväksyä ne käytettäväksi unionissa. Komissio ottaa huomioon eri tekijöitä, kuten mitä erityispiirteitä sillä markkina- tai taloustilanteella on, jota vertailuarvolla on tarkoitus mitata, missä määrin vertailuarvon tarjoamisen on tapahduttava kyseisen markkina- tai taloustilanteen ja tietolähteiden läheisyydessä, mikä on syöttötietojen aineellinen saatavuus eri aikavyöhykkeiden vuoksi sekä mitä erityistaitoja vertailuarvon tarjonta edellyttää.

VI OSASTO

HALLINNOIJEN TOIMILUPA, REKISTERÖINTI JA VALVONTA

1 LUKU

Toimilupa ja rekisteröinti

34 artikla

Hallinnoijan toimilupa ja rekisteröinti

1. Unionissa sijaitsevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka aikoo toimia hallinnoijana, on esitettävä hakemus tämän asetuksen 40 artiklan mukaisesti nimetylle sijaintijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle saadakseen

- a) toimiluvan, jos se tarjoaa tai aikoo tarjota indeksejä, joita käytetään tai joita on tarkoitus käyttää tässä asetuksessa tarkoitettuina vertailuarvoina;
 - b) rekisteröinnin, jos se on valvottu yhteisö, joka tarjoaa tai aikoo tarjota indeksejä ja joka ei ole hallinnoija, ja näitä indeksejä käytetään tai on tarkoitus käyttää tässä asetuksessa tarkoitettuina vertailuarvoina, edellyttäen, että vertailuarvon tarjoamistoimintaa ei ole estetty alakohtaisissa menettelysäännöissä, joita sovelletaan valvottuun yhteisöön, ja että mitään tarjotuista indekseistä ei ole katsottava tässä asetuksessa tarkoitetuksi kriittiseksi vertailuarvoksi; tai
 - c) rekisteröinnin, jos se tarjoaa tai aikoo tarjota ainoastaan indeksejä, jotka olisi katsottava muiksi kuin merkittäviksi vertailuarvoiksi.
2. Toimiluvan saaneen tai rekisteröidyn hallinnoijan on aina täytettävä tässä asetuksessa esitetyt edellytykset ja ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista niiden olennaisista muutoksista.

3. Edellä olevan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus on jätettävä 30 työpäivän kuluessa siitä, kun valvottu yhteisö on tehnyt sopimuksen hakijan tarjoaman indeksin käyttämisestä viitteenä rahoitusvälineessä tai rahoitussopimuksessa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisessa.

4. Hakijan on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että hakija on toimiluvan myöntämisen tai rekisteröinnin ajankohtana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

5. Asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen on 15 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, sisältääkö hakemus kaikki tarvittavat tiedot, ja ilmoitettava asiasta hakijalle. Jos hakemus ei sisällä kaikkia tarvittavia tietoja, hakijan on toimitettava asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen edellyttämät lisätiedot. Tässä kohdassa tarkoitettu määräaika alkaa kulua siitä päivästä, jona hakija toimittaa tällaiset lisätiedot.

6. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen

- a) on tutkittava toimilupahakemus ja tehtävä päätös hakijan toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä neljän kuukauden kuluessa kaikki tarvittavat tiedot sisältävän hakemuksen vastaanottamisesta;
- b) tutkittava rekisteröintihakemus ja tehtävä päätös hakijan rekisteröimisestä tai rekisteröinnin epäämisestä 45 päivän kuluessa kaikki tarvittavat tiedot sisältävän rekisteröintihakemuksen vastaanottamisesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viiden työpäivän kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisestä hakijalle, onko toimilupa tai rekisteröinti myönnetty vai eväty. Jos toimivaltainen viranomainen kieltäytyy myöntämästä hakijalle toimilupaa tai rekisteröimistä tätä, sen on perusteltava päätöksensä.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista hakijan toimiluvan myöntämisestä tai rekisteröimisestä koskevista päätöksistään viiden päivän kuluessa.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi tarkentaakseen toimilupahakemuksessa ja rekisteröintihakemuksessa ilmoitettavia tietoja pitäen mielessä, että toimiluvan myöntäminen ja rekisteröinti ovat erillisiä menettelyjä, joista toimiluvan myöntäminen edellyttää hallinnoijan hakemuksen kattavampaa arviointia, ja ottaen huomioon suhteellisuusperiaatteen, 1 kohdan b alakohdan mukaisesti rekisteröintiä hakevien valvottujen yhteisöjen luonteen sekä hakijoille ja toimivaltaisille viranomaisille aiheutuvat kustannukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

35 artikla

Toimiluvan tai rekisteröinnin peruuttaminen tai voimassaolon keskeyttäminen

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin tai keskeyttää sen voimassaolon, jos hallinnoija

- a) nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai rekisteröinnistä tai ei ole tarjonnut vertailuarvoja 12 edellisen kuukauden aikana;
- b) on saanut toimiluvan tai rekisteröity tai hyväksynyt vertailuarvon väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämiseen tai rekisteröintiin johtaneita edellytyksiä; tai
- d) on rikkonut vakavasti tai toistuvasti tämän asetuksen säännöksiä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle päätökstään viiden työpäivän kuluessa mainitun päätöksen tekemisestä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on päivitettävä 36 artiklassa tarkoitettu rekisteri viipymättä.

3. Kun hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin voimassaolon keskeyttämisestä on tehty päätös ja kun vertailuarvon lakkaaminen johtaisi ylivoimaiseen esteeseen tai estäisi vertailuarvoon viittaavan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoisi niitä 51 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä esitetyllä tavalla, hallinnoijan sijaintijäsenvaltion asianomainen toimivaltainen viranomainen voi sallia kyseisen vertailuarvon tarjoamisen, kunnes keskeyttämistä koskeva päätös perutaan. Tämän ajanjakson ajan valvotut yhteisöt saavat käyttää tällaista vertailuarvoa ainoastaan niiden rahoitussopimusten, rahoitusvälineiden ja sijoitusrahastojen osalta, joissa jo viitataan kyseiseen vertailuarvoon.

4. Kun päätös hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin peruuttamisesta on tehty, sovelletaan 28 artiklan 2 kohtaa.

36 artikla

Hallintojen ja vertailuarvojen rekisteri

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa seuraavat tiedot sisältävän julkisen rekisterin ja pitää sitä yllä:

- a) 34 artiklan nojalla toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen hallintojen henkilöllisyydet ja näiden valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen;

- b) 30 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttävien hallintojen henkilöllisyydet, 30 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vertailuarvojen luettelo ja näiden valvonnasta vastaavat kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset;
 - c) 32 artiklan mukaisesti tunnustuksen saaneiden hallintojen henkilöllisyydet, 32 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vertailuarvojen luettelo ja tarvittaessa näiden valvonnasta vastaavat kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset;
 - d) vertailuarvot, jotka on hyväksytty 33 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, näiden vertailuarvojen hallintojen henkilöllisyydet ja hyväksynnän myöntävien hallintojen tai valvottujen yhteisöjen henkilöllisyydet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu rekisteri asetetaan julkisesti saataville arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolle, ja sitä päivitetään aina tarvittaessa viipymättä.

2 LUKU

Valvontayhteistyö

37 artikla

Tehtävien siirtäminen toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Toimivaltainen viranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan mukaisesti siirtää sille tämän asetuksen nojalla kuuluvia tehtäviä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle saatuaan tältä etukäteen suostumuksen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ehdotetuista siirroista 60 päivää ennen siirron voimaantuloa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi siirtää osan sille tämän asetuksen nojalla kuuluvista tehtävistä arvopaperimarkkinaviranomaiselle tämän suostumuksella.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa jäsenvaltioille ehdotetusta siirrosta seitsemän päivän kuluessa. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa yksityiskohdat sovitusta siirrosta viiden työpäivän kuluessa ilmoituksesta.

38 artikla

Toiselta jäsenvaltiolta saatujen tietojen luovuttaminen

Toimivaltainen viranomainen saa luovuttaa toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta saamiaan tietoja ainoastaan,

- a) jos se on saanut kirjallisen suostumuksen kyseiseltä toimivaltaiselta viranomaiselta ja tiedot luovutetaan ainoastaan sellaisia tarkoituksia varten, jotka tämä toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt; tai
- b) tietojen luovuttaminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

39 artikla

Yhteistyö paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja tutkimuksissa

1. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta apua, joka koskee paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkimuksia. Pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä siinä määrin, kuin se on mahdollista ja asianmukaista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön esittävän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Jos tutkimuksella tai tarkastuksella on rajatylittäviä vaikutuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista huolehtimaan paikalla tehtävän tarkastuksen tai tutkimuksen koordinoinnista.
3. Jos toimivaltainen viranomainen saa toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta pyynnön, joka koskee paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tekemistä, se voi
 - a) tehdä paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen itse;
 - b) antaa pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen osallistua paikalla suoritettavaan tarkastukseen tai tutkimukseen;
 - c) nimittää audittoijat tai asiantuntijat tekemään paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tai avustamaan siinä.

3 LUKU

Toimivaltaisten viranomaisten tehtävät

40 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä hallinnoijia ja valvottuja yhteisöjä varten asianomainen toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän asetuksen mukaistentohtävien suorittamisesta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.
2. Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, sen on selvästi määriteltävä kunkin tehtävät ja nimettävä yksi viranomainen, joka vastaa komission, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon koordinoinnista.
3. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon 1 ja 2 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista

41 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä toimivaltaisilla viranomaisilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava vähintään sellaiset valvonta- ja tutkintavaltuudet, että ne saavat
 - a) tutustua kaikkiin asiakirjoihin tai muihin tietoihin niiden muodosta riippumatta ja vastaanottaa tai ottaa jäljennöksen niistä;
 - b) vaatia tai pyytää tietoja kaikilta henkilöiltä, jotka osallistuvat vertailuarvon tarjontaan ja tietojen toimittamiseen sitä varten, myös palveluntarjoajilta, joille vertailuarvon tarjoamista koskevat tehtävät, palvelut tai toiminta on ulkoistettu 10 artiklassa säädetyllä tavalla, sekä heidän päämiehiltään, ja tarvittaessa kutsua tällainen henkilön kuulusteltavaksi tietojen saamiseksi;
 - c) hyödykkeiden vertailuarvojen osalta pyytää tarvittaessa vakioimuotoisia tietoja niihin liittyvillä spot-markkinoilla toimivilta tietolähteiltä sekä saada raportteja transaktioista ja päästä suoraan kaupankäyntijärjestelmiin;
 - d) tehdä tarkastuksia tai tutkimuksia paikalla muissa kohteissa kuin luonnollisten henkilöiden yksityisasunnoissa;
 - e) tulla oikeushenkilöiden tiloihin takavarikoimaan asiakirjoja ja muita tietoja niiden muodosta riippumatta, jos voidaan perustellusti epäillä, että tarkastuksen tai tutkimuksen sisältöön liittyvillä asiakirjoilla tai tiedoilla voi olla merkitystä näytettäessä tämän asetuksen rikkomisen tapahtuneen, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 596/2014 soveltamista. Mikäli kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaiselta tarvitaan ennakkolupa kansallisen lainsäädännön nojalla, näitä valtuuksia saadaan käyttää vasta kyseisen ennakkoluvan saannin jälkeen;
 - f) vaatia valvottujen yhteisöjen hallussa olevia tallenteita puhelinkeskusteluista ja sähköisestä viestinnästä tai muita tietoliikennetietoja;

- g) pyytää varojen jäädyttämistä tai takavarikointia tai molempia;
- h) vaatia väliaikaisesti sellaisen käytännön lopettamista, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olevan tämän asetuksen vastainen;
- i) määrätä väliaikainen ammattitoimintakielto;
- j) toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan, että yleisölle tiedotetaan vertailuarvon tarjonnasta asianmukaisesti, myös vaatimalla asianomaista hallinnoijaa tai vertailuarvon julkistanutta tai sitä levittänyttä henkilöä tai molempia julkistamaan aiemmin vertailuarvoa varten toimitettuja tietoja tai vertailuarvon lukuja koskeva oikaisu.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimintojaan ja valtuuksiaan sekä niille 42 artiklassa osoitettua toimivaltaa määrätä seuraamuksia kansallisen oikeudellisen kehityksensä mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhdessä muiden viranomaisten kanssa tai markkinoilla toimivien yritysten kanssa;
- c) omalla vastuullaan siirtämällä valtuudet tällaisille viranomaisille tai markkinoilla toimiville yrityksille;
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

Käyttäessään kyseisiä valtuuksia toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava käytössään riittävät ja tehokkaat takeet puolustus oikeuden ja perusoikeuksien toteutumisesta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on toteutettu asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamisen edellyttämät valvonta- ja tutkintavaltuudet.

4. Hallinnoijan tai muun valvotun yhteisön, joka saattaa toimivaltaisen viranomaisen saataville tietoja 1 kohdan mukaisesti, ei katsota rikkovan sopimukseen, lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvia tietojen luovuttamista koskevia rajoituksia.

42 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, tämän kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, että toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus määrätä asianmukaiset hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet ainakin seuraavista rikkomuksista:

- a) edellä olevien 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ja 34 artiklan rikkominen, kun niitä sovelletaan; ja
- b) kieltäytyminen yhteistyöstä tai toimimasta edellytetyllä tavalla 41 artiklan soveltamisalaan kuuluvan tutkimuksen, tarkastuksen tai pyynnön yhteydessä.

Näiden hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen rikkomusten yhteydessä jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti myönnettävä toimivaltaisille viranomaisille valtuudet määrätä ainakin seuraavat hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet:

- a) määräys, jossa rikkomisesta vastuussa olevaa hallinnoijaa tai valvottua yhteisöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
- b) vaatimus luopua rikkomisen ansiosta saaduista voitoista tai vältetyistä tappioista, jos ne voidaan määrittää;
- c) julkinen varoitus, jossa ilmoitetaan vastuullinen hallinnoija tai valvottu yhteisö ja rikkomisen luonne;

- d) hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin peruutus tai keskeytys;
- e) tällaisesta rikkomisesta vastuulliseksi katsotulle luonnolliselle henkilölle määrättävä väliaikainen kieltä toimia johtotehtävissä hallinnoijissa tai valvotuissa tietolähteissä;
- f) sellaisten hallinnollisten taloudellisten enimmäisseuraamusten määrääminen, jotka ovat vähintään kolme kertaa suuremmat kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää;
- g) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset luonnolliselle henkilölle vähintään
 - i) 4, 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklan, 11 artiklan 1 kohdan a, b, c ja e alakohdan, 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ja 34 artiklan rikkomisesta 500 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016; tai
 - ii) 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 11 artiklan 4 kohdan rikkomisesta 100 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016;
- h) hallinnolliset taloudelliset enimmäisseuraamukset oikeushenkilölle vähintään
 - i) 4, 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklan, 11 artiklan 1 kohdan a, b, c ja e alakohdan, 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ja 34 artiklan rikkomisesta joko 1 000 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai 10 prosenttia sen ylimmän hallintoelimen hyväksymän uusimman tilinpäätöksen mukaisesta yhteenlasketusta vuotuisesta liikevaihdosta sen mukaan, kumpi määristä on suurempi; tai
 - ii) 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan tai 11 artiklan 4 kohdan rikkomisesta joko 250 000 euroa tai jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö ei ole euro, vastaava määrä kansallisessa rahayksikössä 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai 2 prosenttia ylimmän hallintoelimen hyväksymän uusimman tilinpäätöksen mukaisesta yhteenlasketusta vuotuisesta liikevaihdosta sen mukaan, kumpi määristä on suurempi;

Sovellettaessa h alakohdan i ja ii alakohtaa, jos oikeushenkilö on emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys, jonka on laadittava konsolidoitu tilinpäätös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/34/EU⁽¹⁾ määritellyllä tavalla, kyseisellä yhteenlasketulla vuotuisella liikevaihdolla tarkoitetaan pankkien osalta neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽²⁾ ja vakuutusyritysten osalta neuvoston direktiivin 91/674/ETY⁽³⁾ mukaisesti yhteenlaskettua vuotuisesta liikevaihtoa tai vastaavan tyyppistä tuloa perimmäisen emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymässä uusimmassa konsolidoidussa tilinpäätöksessä, tai jos henkilö on yhdistys, 10 prosenttia sen jäsenten kokonaisliikevaihdosta;

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista säännöksistä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä 1 kohdassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä mainitussa kohdassa tarkoitettujen sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot toimittavat komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asiaa koskevat rikosoikeudelliset säännökset tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

Niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikista kyseisten sääntöjen muutoksista.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisille kansallisen lainsäädännön mukaisesti muita seuraamusvaltuuksia 1 kohdassa mainittujen lisäksi ja säätää 2 kohdassa vahvistettuja suuremmista seuraamuksista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

43 artikla

Valvontaan ja seuraamusten määräämiseen liittyvät valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, joihin kuuluvat esimerkiksi

- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) vertailuarvon kriittisyys rahoitusvakauden ja reaalitalouden kannalta;
- c) vastuullisen henkilön vastuun laajuus;
- d) vastuullisen henkilön taloudellinen vahvuus, joka ilmenee erityisesti vastuullisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta tai luonnollisen henkilön vuosituloista;
- e) vastuullisen henkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, sikäli kuin ne voidaan määrittää;
- f) vastuullisen henkilön toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemän yhteistyön laajuus, tämän kuitenkin rajoittamatta tarvetta varmistaa henkilön luopuminen saamistaan voitoista tai välttämistään tappioista;
- g) kyseisen henkilön aiemmat rikkomiset;
- h) toimenpiteet, joita vastuullinen henkilö on toteuttanut rikkomisen jälkeen sen toistumisen estämiseksi.

2. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä 42 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistaakseen, että valvonta- ja tutkintavaltuuksilla ja hallinnollisilla seuraamuksilla ja muilla hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan tässä asetuksessa tarkoitettut tulokset. Niiden on lisäksi koordinoitava toimintansa, jotta vältetään mahdollinen päällekkäisyys sovellettaessa valvonta- ja tutkintavaltuuksia sekä hallinnollisia seuraamuksia, mukaan lukien taloudellisia seuraamuksia, ja muita hallinnollisia toimenpiteitä rajatylittävissä tapauksissa.

44 artikla

Yhteistyövelvoite

1. Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 42 artiklan mukaisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden on varmistettava, että on otettu käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet olla yhteydessä oikeusviranomaisiin niiden oikeudenkäyttöalueella saadakseen yksityiskohtaisia tietoja rikosoikeudellisista tutkimuksista ja menettelyistä, jotka on käynnistetty tämän asetuksen mahdollisista rikkomisista. Näiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle täyttääkseen velvollisuutensa tehdä yhteistyötä keskenään ja arvopaperiviranomaisen kanssa tätä asetusta sovellettaessa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Niiden on erityisesti vaihdettava tietoja ja tehtävä yhteistyötä tutkinta- tai valvontatoiminnassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tehdä yhteistyötä toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpottaakseen taloudellisten seuraamusten perimistä.

45 artikla

Päätösten julkaiseminen

1. Ellei 2 kohdasta muuta johdu, toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava tämän asetuksen rikkomisen perusteella määrättyä hallinnollista seuraamusta tai muuta hallinnollista toimenpidettä koskeva päätös virallisella verkkosivustollaan välittömästi, kun henkilölle, jota päätös koskee, on ilmoitettu päätöksestä. Tällaisen julkaisun yhteydessä on ilmoitettava vähintäänkin tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä päätöksen kohteena olevien henkilöiden henkilöllisyys.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta päätöksiin, joissa määrätään luonteeltaan tutkinnallisista toimenpiteistä.

2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että oikeushenkilön henkilöllisyyden tai luonnollisen henkilön henkilötietojen julkaiseminen on kohtuutonta tällaisten tietojen julkaisemisen oikeasuhteisuutta selvittävän tapauskohtaisen arvioinnin perusteella, tai jos tällainen julkaiseminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan tutkimuksen, sen on toimittava jollakin seuraavalla tavalla:

- a) lykättävä päätöksen julkaisua, kunnes lykkäämisen syyt poistuvat;
- b) julkaistava päätös nimettömänä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla, jos nimettömän julkaisemisen avulla varmistetaan kyseisten henkilötietojen tehokas suojelu;
- c) jätettävä päätös kokonaan julkaisematta, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei a tai b alakohdan mukainen julkaiseminen riitä varmistamaan,
 - i) ettei rahoitusmarkkinoiden vakaus vaarannu; tai
 - ii) että tällaisten päätösten julkaiseminen on oikeasuhteista verrattuna toimenpiteisiin, jotka katsotaan vähäisiksi.

Jos toimivaltainen viranomainen päättää julkaista päätöksen nimettömänä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, se voi lykätä kyseisten tietojen julkaisemista kohtuulliseksi ajaksi, jos voidaan ennakoida, että syyt nimettömään julkaisemiseen poistuvat kyseisenä aikana.

3. Mikäli päätökseen haetaan muutosta kansallisilta oikeus-, hallinto- tai muilta viranomaisilta, toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi julkaistava välittömästi virallisella verkkosivustollaan nämä tiedot ja mahdolliset myöhemmät tiedot muutoksenhaun tuloksesta. Myös päätökset aiemman, seuraamuksen tai toimenpiteen määräämistä koskevan päätöksen kumoamisesta on julkaistava.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkaistava päätös pysyy saatavilla niiden virallisella nettisivustolla vähintään viiden vuoden ajan julkaisemisesta. Julkaisuun sisältyvät henkilötiedot säilytetään toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarpeellisen ajan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 42 artiklan mukaisesti määrätystä hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä. Tätä velvollisuutta ei sovelleta luonteeltaan tutkinnallisiin toimenpiteisiin. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessa.

Jos jäsenvaltiot ovat päättäneet 42 artiklan mukaisesti määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia kyseisessä artiklassa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta, niiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain tunnistamattomiksi muutetut ja yhdistetyt tiedot kaikista suoritetuista rikostutkinnoista ja määrätystä rikosoikeudellisista seuraamuksista. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee määrättyjä rikosseuraamuksia koskevat tiedot vuosikertomuksessa.

46 artikla

Kollegiot

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava kollegio 30 työpäivän kuluessa siitä, kun 20 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettu vertailuarvo on sisällytetty kriittisten vertailuarvojen luetteloon, lukuun ottamatta vertailuarvoja, joissa enemmistö tietolähteistä ei ole valvottuja yhteisöjä.

2. Kollegioon kuuluvat hallinnoijan toimivaltainen viranomainen, arvopaperimarkkinaviranomainen ja valvottujen tietolähteiden toimivaltaiset viranomaiset.

3. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus kollegion jäsenyyteen, jos kyseisen kriittisen vertailuarvon tarjoamisen lakkaaminen aiheuttaisi merkittäviä haittavaikutuksia markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalitalouteen tai kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen kyseisissä jäsenvaltioissa.

Jos toimivaltainen viranomainen aikoo ryhtyä kollegion jäseneksi, sen on lähetettävä hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle pyyntö, jossa osoitetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan edellytysten täyttyminen. Hallinnoijan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on käsiteltävä pyyntö ja ilmoitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanotosta, katsooko se kyseisten vaatimusten täyttyvän. Jos se katsoo, etteivät kyseiset vaatimukset täyty, pyynnön esittänyt viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi 9 kohdan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää ja seuraa osaltaan asetuksen (EU) N:o 1095/2010 21 artiklan mukaisesti tässä artiklassa tarkoitettujen kollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomainen osallistuu tarpeen mukaan ja on katsottava toimivaltaiseksi viranomaiseksi tässä yhteydessä.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen toimii asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan 6 kohdan mukaisesti kriittisen vertailuarvon suhteen, sen on varmistettava asianmukainen tietojenvaihto ja yhteistyö kollegion muiden jäsenten kanssa.

5. Hallinnoijan toimivaltainen viranomainen toimii kollegion kokousten puheenjohtajana, koordinoi kollegion toimintaa ja varmistaa riittävän tietojenvaihdon kollegion jäsenten välillä.

Jos hallinnoija tarjoaa useampaa kuin yhtä kriittistä vertailuarvoa, hallinnoijan toimivaltainen viranomainen voi perustaa yhden yhteisen kollegion kaikille kyseisen hallinnoijan tarjoamille vertailuarvoille.

6. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on luotava kollegion puitteissa kirjalliset järjestelyt seuraavista:

- a) toimivaltaisten viranomaisten kesken vaihdettavat tiedot;
- b) toimivaltaisten viranomaisten välinen päätöksentekoprosessi ja kunkin päätöksen tekemisen määräaika;
- c) tilanteet, joissa toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan;
- d) edellä olevan 23 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti tehtävä yhteistyö.

7. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen 6 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista järjestelyistä mahdollisesti antamat lausunnot ennen järjestelyjen lopullisesta tekstistä päättämistä. Kirjalliset järjestelyt on esitettävä yhdessä asiakirjassa, joka sisältää riittävät perustelut merkittävälle poikkeuksille arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnosta. Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kirjalliset järjestelyt kollegion jäsenille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

8. Ennen 23 artiklan 6, 7 ja 9 kohdassa sekä 34, 35 ja 42 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kollegion jäseniä. Kollegion jäsenten on pyrittävä kaikin kohtuullisin keinoin yhteisymmärrykseen tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa kirjallisissa järjestelyissä esitetyn määräajan puitteissa.

Hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta on otettava huomioon vaikutukset toisiin asiaan liittyviin jäsenvaltioihin, erityisesti mahdolliset vaikutukset niiden rahoitusjärjestelmien vakauteen.

Kun hallinnoijan toimiluvan tai rekisteröinnin perumisesta on tehty päätös 35 artiklan mukaisesti ja kun vertailuarvon lakkaaminen johtaisi ylivoimaiseen esteeseen tai estäisi vertailuarvoon viittaavan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoisi niitä unionissa 51 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettavassa komission delegoidussa säädöksessä esitetyllä tavalla, kollegion toimivaltaisten viranomaisten on harkittava, onko tässä kohdassa tarkoitettujen vaikutusten lieventämiseksi syytä toteuttaa toimenpiteitä, kuten

- a) muuttaa vertailuarvon 15 artiklassa tarkoitettuja käytäntösääntöjä, menetelmiä tai muita sääntöjä;
- b) ottaa käyttöön siirtymäaika, jona sovelletaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä.

9. Jollei kollegion jäsenten kesken päästä yhteisymmärrykseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi seuraavissa tilanteissa:

- a) toimivaltainen viranomainen ei ole ilmoittanut olennaisia tietoja;
- b) hallinnoijan toimivaltainen viranomainen on 3 kohdan nojalla tehdyn pyynnön perusteella ilmoittanut pyynnön esittäneelle viranomaiselle, etteivät mainitun kohdan vaatimukset täyty, tai se ei ole reagoinut pyyntöön kohtuullisessa ajassa;
- c) toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen 6 kohdassa määritellyistä seikoista;
- d) edellä olevien 34, 35 ja 42 artiklan mukaisesti toteutettavasta toimenpiteestä on erimielisyyttä;
- e) edellä olevan 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti toteutettavasta toimenpiteestä on erimielisyyttä;
- f) tämän artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti toteutettavasta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

10. Jos asiaa ei 9 kohdan a, b, c, d ja f alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ole ratkaistu 30 päivän kuluessa asian saattamisesta arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, hallinnoijan toimivaltainen viranomainen tekee lopullisen päätöksen ja toimittaa kirjallisesti päätöksensä yksityiskohtaiset perustelut kyseisessä kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Edellä 34 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettun määräajan kulumisen keskeytetään siitä päivästä lukien, jolloin asia on saatettu arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, kunnes päätös on tehty tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että hallinnoijan toimivaltainen viranomainen on toteuttanut tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka eivät välttämättä ole unionin lainsäädännön mukaisia, se toimii asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.

11. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän artiklan 9 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla sille annettujen valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

Hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle 23 artiklan 6 kohdan nojalla annettuja valtuuksia voidaan käyttää siihen asti, kunnes arvopaperimarkkinaviranomainen on julkistanut päätöksensä.

47 artikla

Yhteistyö arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

- 1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä asetusta soveltaessaan tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.
- 2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.
- 3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään menettelyt ja lomakkeet 2 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

48 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.
2. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan kaikkiin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisten viranomaisten tai markkinoilla toimivien yritysten tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön palveluksessa, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt valtuuksiaan, myös toimivaltaisen viranomaisen kanssa sopimuksen tehneisiin auditoijiin ja asiantuntijoihin.
3. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa luovuttaa muulle henkilölle eikä viranomaiselle, jollei unionin tai kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä.
4. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten välillä tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot, jotka koskevat liiketoiminta- tai toimintaolosuhteita ja muita taloudellisia tai henkilökohtaisia asioita, on katsottava luottamuksellisiksi ja niihin on sovellettava salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, paitsi jos toimivaltainen viranomainen ilmoittaa tietoja toimittaessaan, että tällaiset tiedot saa luovuttaa, tai jos niiden luovuttaminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

VII OSASTO

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

49 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 30 päivästä kesäkuuta 2016 alkaen määräämättömäksi ajaksi 3 artiklan 2 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklan 7 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklan 7 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan, 20 artiklan 6 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan 7 kohdan, 51 artiklan 6 kohdan ja 54 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

50 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 8 artiklan säännökset.

VIII OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

51 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Vertailuarvoa 30 päivänä kesäkuuta 2016 tarjoavan indeksintarjoajan on haettava 34 artiklan mukaista toimilupaa tai rekisteröintiä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020.
2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella, jossa toimilupaa 34 artiklan mukaisesti hakeva indeksintarjoaja sijaitsee, on toimivalta päättää rekisteröidä kyseinen indeksintarjoaja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020, vaikkei tämä olisi valvottu yhteisö, seuraavin edellytyksin:
 - a) indeksintarjoaja ei tarjoa kriittistä vertailuarvoa;
 - b) toimivaltainen viranomainen on perustellusti tietoinen siitä, että indeksintarjoajan tarjoama yksi tai useampi indeksi ei ole tässä asetuksessa tarkoitettulla tavalla yleisessä käytössä jäsenvaltiossa, jossa indeksintarjoaja sijaitsee, sekä muissa jäsenvaltioissa.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ensimmäisen alakohdan mukaisesti tekemästään päätöksestä.

Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä ensimmäisen alakohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen perusteita tukevat tiedot sellaisessa muodossa, että toimivaltaisen viranomaisen tekemät arviot siitä, että indeksintarjoajan tarjoama yksi tai useampi indeksi ei ole tässä asetuksessa tarkoitettulla tavalla yleisessä käytössä, mukaan lukien mahdolliset markkinatiedot, päättelyt ja muut tiedot, sekä indeksintarjoajalta saadut tiedot, ovat täysin ymmärrettävissä.

3. Indeksintarjoaja voi edelleen tarjota olemassa olevaa vertailuarvoa, jota valvotut yhteisöt voivat käyttää 1 päivään tammikuuta 2020 saakka tai, jos indeksintarjoaja tekee toimilupaa tai rekisteröintiä koskevan hakemuksen 1 kohdan nojalla, jollei toimilupaa tai rekisteröintiä evätä tai kunnes toimilupa tai rekisteröinti evätään.
4. Jollei nykyinen vertailuarvo täytä tämän asetuksen vaatimuksia mutta vertailuarvon lakkaaminen tai sen muuttaminen tämän asetuksen vaatimukset täyttäväksi johtaisi ylivoimaiseen esteeseen, estäisi vertailuarvoon viittaavaan rahoitus sopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoisi niitä, vertailuarvoa tarjoavan indeksintarjoajan sijaintijäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on sallittava vertailuarvon käyttö. Tällaiseen olemassa olevaan vertailuarvoon ei saa alkaa viitata rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa 1 päivän tammikuuta 2020 jälkeen.
5. Jollei komissio ole tehnyt 30 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua vastaavuuspäätöstä tai jollei hallinnoijaa ole tunnustettu 32 artiklan mukaisesti tai vertailuarvoa hyväksytty 33 artiklan mukaisesti, valvotut yhteisöt saavat unionissa käyttää sellaista kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvoa, jos vertailuarvoa käytetään jo unionissa viittauksena olemassa olevissa rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa, ainoastaan sellaisissa rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa ja sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa, joissa jo viitataan tähän vertailuarvoon unionissa tai joilla lisätään viittaus tällaiseen vertailuarvoon ennen 1 päivää tammikuuta 2020.

6. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden mukaisesti asianomainen toimivaltainen viranomainen voi arvioida, voisiko olemassa olevan vertailuarvon lakkaaminen tai sen muuttaminen tämän asetuksen vaatimukset täyttäväksi johtaa ylivoimaiseen esteeseen, estää vertailuarvoon viittaavan rahoitussopimuksen tai rahoitusvälineen ehtojen tai sijoitusrahaston sääntöjen soveltamisen taikka muutoin rikkoa niitä.

52 artikla

Esitteiden ja avaintietoasiakirjojen päivittämisen määräaika

Edellä oleva 29 artiklan 2 kohta ei vaikuta nykyisiin esitteisiin, jotka on hyväksytty direktiivin 2003/71/EY mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2018. Kun esite on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2018 direktiivin 2009/65/EY nojalla, perustana olevat asiakirjat on päivitettävä, heti kun se on mahdollista tai viimeistään 12 kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä.

53 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen arvioinnit

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen pyrkii luomaan yhteisen eurooppalaisen valvontakulttuurin ja johdonmukaisia valvontakäytäntöjä sekä varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat 32 ja 33 artiklaa johdonmukaisesti. Tämän vuoksi arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi kahden vuoden välein 32 artiklan nojalla myönnettyt tunnustukset ja 33 artiklan nojalla myönnettyt hyväksynnät.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kullekin toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut kolmannen maan hallinnoijan tai hyväksynyt kolmannen maan vertailuarvon, lausunnon, jossa se arvioi, miten kyseinen toimivaltainen viranomainen soveltaa 32 artiklan ja 33 artiklan asiaankuuluvia vaatimuksia ja asiaankuuluvien tähän asetukseen perustuvien delegoitujen säädösten ja teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien mukaisia vaatimuksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on toimivalta pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta asiakirjatodisteet, jotka liittyvät 51 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan, 24 artiklan 1 kohdan ja 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyihin päätöksiin.

54 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 uudelleen tätä asetusta ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle erityisesti

- a) 20 artiklassa tarkoitetun kriittisen vertailuarvon, 21 artiklassa tarkoitetun pakollisen hallinnoinnin ja 23 artiklassa tarkoitetun pakollisen tietojen toimittamisjärjestelmän toimivuudesta ja tehokkuudesta sekä 3 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa esitetystä kriittisen vertailuarvon määritelmästä;
- b) VI osastossa tarkoitettujen hallinnoijia koskevien toimilupa-, rekisteröinti- ja valvontajärjestelmien ja 46 artiklassa tarkoitettujen kollegioiden tehokkuudesta sekä unionin toimielimen suorittaman tiettyjen vertailuarvojen valvonnan asianmukaisuudesta;
- c) 19 artiklan 2 kohdan toimivuudesta ja tehokkuudesta ja erityisesti sen soveltamisalasta.

2. Komissio tarkastelee vertailuarvoihin sovellettavien kansainvälisten periaatteiden ja vertailuarvojen tarjontaan kolmansissa maissa sovellettavien oikeudellisten kehysten ja valvontakäytäntöjen kehitystä ja laati siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka viides vuosi 1 päivän tammikuuta 2018 jälkeen. Tässä kertomuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota siihen, onko tätä asetusta tarpeen muuttaa, ja kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

3. Siirretään komissiolle 49 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun 42 kuukauden määräajan jatkamiseksi 24 kuukaudella, jos tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kertomuksesta käy ilmi, että 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu siirtymäajan rekisteröintijärjestelmä ei vaikuta haitallisesti yhteiseen eurooppalaiseen valvontakulttuuriin ja valvontakäytäntöjen johdonmukaisuuteen eikä toimivaltaisten viranomaisten menettelytapoihin.

55 artikla

Ilmoittaminen viittauksina käytetyistä vertailuarvoista ja niiden hallinnoijista

Kun johonkin vertailuarvoon viitataan asetuksen (EU) N:o 596/2014 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa kuuluvassa rahoitusvälineessä, mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisiin ilmoituksiin on sisällyttävä viittauksena käytetyn vertailuarvon nimi ja sen hallinnoija.

56 artikla

Asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 596/2014 seuraavasti:

1) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusvelvoitetta ei sovelleta sellaisilla rahoitusvälineillä toteutettaviin liiketoimiin, jotka on linkitetty kyseisessä kohdassa tarkoitettun liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai vieraan pääoman ehtoihin välineisiin, kun liiketoimen ajankohtana jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) rahoitusväline on osuus tai osake yhteissijoitusyrityksessä, jonka varoista kyseisen liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet muodostavat enintään 20 prosenttia;
- b) rahoitusvälineeseen liittyy sijoitussalkku, jonka varoista kyseisen liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet muodostavat enintään 20 prosenttia;
- c) rahoitusväline on osuus tai osake yhteissijoitusyrityksessä tai siihen liittyy sijoitussalkku ja johtotehtävissä toimiva henkilö tai tämän lähipiiriin kuuluva henkilö ei tiedä eikä voi tietää tällaisen yhteissijoitusyrityksen tai sijoitussalkun sijoituskostumusta tai liikkeeseenlaskijan osakkeiden tai vieraan pääoman ehtojen välineiden osuutta eikä tällä henkilöllä ole mitään syytä uskoa, että liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet ylittäisivät a tai b alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa.

Jos yhteissijoitusyrityksen sijoituskostumuksesta tai sijoitussalkkuun liittyvistä vastuista on saatavilla tietoa, johtotehtävissä toimivan henkilön tai tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön on kaikin kohtuullisesti toteutettavissa olevin toimin pyrittävä hyödyntämään näitä tietoja.”;

b) lisätään 7 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa ei tarvitse ilmoittaa liiketoimia, jotka toteutetaan liikkeeseenlaskijan osakkeilla tai vieraan pääoman ehtoisilla välineillä tai johdannaisilla tai muilla sellaisen yhteissijoitusyrityksen hoitajien niihin linkittämällä rahoitusvälineillä, johon johtotehtävissä toimiva henkilö tai tämän lähipiiriin kuuluva henkilö on sijoittanut, kun yhteissijoitusyrityksen hoitaja käyttää toimiessaan täyttä harkintavaltaa, mikä sulkee pois sen, että kyseinen hoitaja saisi yhteissijoitusyrityksen sijoittajilta suoraan tai välillisesti salkun koostumukseen liittyviä ohjeita tai ehdotuksia.”

2) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2, ja 3 kohdassa ilmaiset ”19 artiklan 13 ja 14 kohdassa” ilmaisuilla ”19 artiklan 13 ja 14 kohdassa ja 38 artiklassa” ja ilmaisu ”19 artiklan 13 ja 14 kohdan” ilmaisulla ”19 artiklan 13 ja 14 kohdan ja 38 artiklan”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 6 artiklan 5 tai 6 kohdan, 12 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja 3 kohdan tai 19 artiklan 13 tai 14 kohdan tai 38 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

3) Lisätään 38 artiklaan alakohdat seuraavasti:

”Arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan komissio toimittaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee 19 artiklan 1 a kohdan a ja b alakohdassa esitettyjä kynnysarvoja, joita sovelletaan hoitajien liiketoimiin, kun liikkeeseenlaskijan osakkeet tai vieraan pääoman ehtoiset välineet ovat osa yhteissijoitusyritystä tai niihin liittyy jokin sijoitussalkku, arvioidakseen, onko kynnysarvojen taso asianmukainen vai olisiko sitä muutettava.

Siirretään komissiolle valta antaa 19 artiklan 1 a kohdan a ja b alakohdassa esitettyjen kynnysarvojen muuttamisesta delegoituja säädöksiä 35 artiklan mukaisesti, jos se katsoo kyseisessä kertomuksessa, että näitä kynnysarvoja olisi muutettava.”

57 artikla

Muutokset direktiiviin 2008/48/EY

Muutetaan direktiivi 2008/48/EY seuraavasti:

1) Lisätään 5 artiklan 1 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kun luottosopimuksessa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 (*) 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyyn vertailuarvoon, luotonantajan tai tapauksen mukaan luotonvälittäjän on ilmoitettava kuluttajalle vertailuarvon nimi ja sen hallinnoijan nimi sekä mahdolliset vaikutukset kuluttajaan erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää vakiomuotoiseen eurooppalaiseen kulutusluottotietolomakkeeseen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvонkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).”

2) Lisätään 27 artiklan 1 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava sekä toimitettava komissiolle 5 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2018.”

58 artikla

Muutokset direktiiviin 2014/17/EU

Muutetaan direktiivi 2014/17/EU seuraavasti:

1) Lisätään 13 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”e a) kun sopimukset, joissa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 (*) 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyyn vertailuarvoon ovat saatavilla, vertailuarvojen nimet ja niiden hallinnoijien nimet sekä mahdolliset vaikutukset kuluttajaan;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvонkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).”

2) Lisätään 42 artiklan 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e a alakohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 ja toimitettava ne komissiolle. Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2018.”

3) Lisätään 43 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Luottosopimuksiin, jotka on tehty ennen 1 päivää heinäkuuta 2018, ei sovelleta 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e a alakohtaa.”

59 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, 3 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 5 kohtaa, 11 artiklan 5 kohtaa, 13 artiklan 3 kohtaa, 15 artiklan 6 kohtaa, 16 artiklan 5 kohtaa, 20 artiklaa (lukuun ottamatta 6 kohdan b alakohtaa), 21 ja 23 artiklaa, 25 artiklan 8 kohtaa, 25 artiklan 9 kohtaa, 26 artiklan 5 kohtaa, 27 artiklan 3 kohtaa, 30 artiklan 5 kohtaa, 32 artiklan 9 kohtaa, 33 artiklan 7 kohtaa, 34 artiklan 8 kohtaa, 46 artiklaa, 47 artiklan 3 kohtaa ja 51 artiklan 6 kohtaa sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2016.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, 56 artiklaa sovelletaan 3 päivästä heinäkuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

LIITE I

KORKOKANNAN VERTAILUARVOT

Tarkat ja riittävät tiedot

1. Edellä olevaa 11 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa sovellettaessa syöttötietojen käytössä noudatetaan seuraavaa ensisijaisuusjärjestystä:
 - a) tietolähteen transaktiot kohdemarkkinoilla, joita vertailuarvoilla pyritään mittaamaan, tai jos tämä ei ole riittävää, sen transaktiot lähialojen markkinoilla, joita ovat esimerkiksi
 - pankkien väliset vakuudettomat talletusmarkkinat,
 - muut vakuudettomat talletusmarkkinat, mukaan luettuina talletustodistukset ja yritystodistukset, ja
 - muut markkinat, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset, takaisinostosopimukset, valuuttatermiinit sekä korkofutuurit ja -optiot, edellyttäen, että nämä transaktiot täyttävät käytäntönsääntöihin sisältyvät syöttötietoja koskevat vaatimukset;
 - b) tietolähteen huomiot kolmansien osapuolten transaktioista a alakohdassa kuvatuilla markkinoilla;
 - c) sitovat hintatarjoukset;
 - d) alustavat hintatarjoukset tai asiantuntemukseen perustuvat päätteyt.
2. Edellä olevaa 11 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 11 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa syöttötietoja voidaan mukauttaa.

Erityisesti syöttötietoja voidaan mukauttaa soveltamalla seuraavia perusteita:

- a) transaktioiden läheisyys syöttötietojen toimitusajankohtaan sekä transaktioajankohdan ja syöttötietojen toimitusajankohdan välisten markkinatapahtumien vaikutukset;
- b) transaktiotietojen interpolointi tai ekstrapolointi;
- c) mukautukset, jotka vastaavat muutoksia tietolähteiden ja muiden markkinatoimijoiden luottokelpoisuudessa.

Valvontatoiminto

3. Edellä olevan 5 artiklan 4 ja 5 kohdan sijaan sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
 - a) korkokannan vertailuarvon hallinnoijilla on oltava käytössä riippumaton valvontalautakunta. Tämän lautakunnan jäsenyyden yksityiskohdat on julkistettava, samoin mahdolliset ilmoitukset eturistiriidoista ja valvontalautakunnan jäsenten valinta- tai nimitysprosessit;
 - b) valvontalautakunnan on kokoonnettava vähintään neljän kuukauden välein ja pidettävä pöytäkirjaa jokaisesta tällaisesta kokouksesta;
 - c) valvontalautakunnan on toimittava rehellisesti, ja sillä on kaikki 5 artiklan 3 kohdassa säädetyt tehtävät.

Auditointi

4. Korkokannan vertailuarvon hallinnoijien on nimitettävä riippumaton ulkoinen auditoija, joka arvioi sitä, miten hallinnoija noudattaa vertailuarvon menetelmiä ja tätä asetusta, ja raportoi asiasta. Hallinnoijalle on suoritettava ensimmäinen auditointi kuuden kuukauden kuluttua käytäntönsääntöjen käyttöönotosta, ja sen jälkeen kahden vuoden välein.

Valvontalautakunta voi edellyttää korkokannan vertailuarvojen tietolähteiden ulkoista auditointia, jos se on tyytymätön johonkin seikkaan niiden toiminnassa.

Tietolähteen järjestelmät ja valvonta

5. Seuraavia vaatimuksia sovelletaan korkokannan vertailuarvojen tietolähteisiin 16 artiklan vaatimusten lisäksi. Edellä olevaa 16 artiklan 5 kohtaa ei sovelleta.
6. Jokaisen tietolähteen luovuttajan ja kyseisen luovuttajan lähimpien esimiesten on vahvistettava kirjallisesti lukeneensa käytäntesäännöt ja noudattavansa niitä.
7. Tietolähteen järjestelmiin ja valvontaan on sisällytettävä
 - a) kuvaus kunkin yrityksen sisäisistä vastuista, mukaan luettuna sisäiset raportointisuhteet ja vastuuvuorollisuus, myös luovuttajien ja johtajien sijainti ja asianomaisten henkilöiden ja heidän sijaistensa nimet;
 - b) sisäiset syöttötietojen toimitusten hyväksymismenettelyt;
 - c) kurinpitomenettelyt, joita sovelletaan, mikäli tietolähteen prosessin ulkoiset osapuolet pyrkivät manipuloimaan tai jättävät ilmoittamatta manipuloinnista tai manipulointiyrityksestä;
 - d) eturistiriitojen tehokkaat hallitsemismenettelyt ja viestinnän valvonta sekä tietolähteiden sisällä että tietolähteiden ja muiden kolmansien osapuolten kesken, jotta vältetään epäasiallinen ulkoinen vaikutus korkojen luovutuksesta vastuullisiin henkilöihin. Luovuttajien on työskenneltävä korkojohdannaisilla kauppaa käyvistä henkilöstä fyysisesti erotetuissa tiloissa;
 - e) tehokkaat menettelyt, joilla estetään eturistiriidan riskin aiheuttavia tehtäviä hoitavien henkilöiden välinen tietojenvaihto tai valvotaan sitä, jos tietojen vaihtaminen voi vaikuttaa toimitettaviin vertailuarvotietoihin;
 - f) säännöt, joilla estetään vilpallinen yhteistoiminta tietolähteiden kesken ja tietolähteiden ja vertailuarvon hallintojien kesken;
 - g) toimenpiteet, joilla estetään henkilöä käyttämästä epätarkoituksenmukaista vaikutusvaltaa siihen, miten syöttötietojen tarjontaan osallistuvat henkilöt hoitavat kyseisiä toimiaan, tai rajoitetaan tätä;
 - h) suoran yhteyden poistaminen syöttötietojen tarjontaan osallistuvien työntekijöiden palkkojen maksamisen ja palkitsemisen ja muuta toimintaa harjoittavien henkilöiden palkkojen maksamisen ja palkitsemisen tai heidän tuottamansa tulovirran välillä, jos näistä toiminnoista voi syntyä eturistiriita;
 - i) valvonta, jolla tunnistetaan syöttötietojen tarjonnan jälkeiset käänteisoperaatiot.
8. Korkokannan vertailuarvon tietolähteen on kirjattava yksityiskohtaisesti seuraavat:
 - a) syöttötietojen toimitusten kaikki merkitykselliset näkökohdat;
 - b) syöttötietojen määrittämisestä sääntelevä prosessi ja syöttötietojen hyväksymismenettely;
 - c) luovuttajien nimet ja heidän vastuualueensa;
 - d) luovuttajien ja muiden henkilöiden, mukaan luettuina sisäiset ja ulkoiset kaupankäynnin harjoittajat ja välittäjät, välinen yhteydenpito syöttötietojen määrittämisestä tai toimituksesta;
 - e) luovuttajien vuorovaikutus hallintojien tai laskentaedustajan kanssa;
 - f) syöttötietoja koskevat tiedustelut ja näiden tiedustelujen tulokset;
 - g) herkkyysselvitykset syöttötietojen osalta koronvaihtosopimusten kaupankäyntisalkuissa ja muissa sellaisissa johdannaisien kaupankäyntisalkuissa, joissa altistus korkokannan kiinnittämiseksi on merkittävä;

9. Kirjaaminen on tehtävä tietovälineellä, joka mahdollistaa tietojen säilyttämisen ja tarkastelun tulevaisuudessa dokumentoidun kirjausketjun avulla.
 10. Korkokannan vertailuarvon tietolähteen vaatimustenmukaisuuden valvontatoiminnon mukaisesti on raportoitava johdolle säännöllisesti kaikki havainnot, mukaan luettuina käänteisoperaatiot.
 11. Syöttötietoja ja menettelyjä on arvioitava sisäisesti säännöllisesti.
 12. Syöttötietojen ulkoinen auditointi, jossa arvioidaan korkokannan vertailuarvon tietolähteen syöttötiedot sekä käytäntösääntöjen ja tämän asetuksen säännösten noudattaminen, on tehtävä ensimmäinen auditointi kuuden kuukauden kuluttua käytäntösääntöjen käyttöönotosta, ja sen jälkeen kahden vuoden välein.
-

LIITE II

HYÖDYKKEIDEN VERTAILUARVOT

Menetelmät

1. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoija virallistaa, dokumentoi ja julkistaa kaikki vertailuarvojen laskennan yhteydessä käyttämänsä menetelmät. Menetelmiin on sisällytettävä ja menetelmissä on kuvattava vähintään seuraavat:
 - a) kaikki perusteet ja menettelyt, joita käytetään vertailuarvon laadinnassa, mukaan lukien se, miten hallinnoija käyttää arvioinneissaan syöttötietoja, mukaan luettuina volyymi, loppuun asti saatetut ja raportoidut transaktiot, osto- ja myyntitarjoukset sekä muut markkinatiedot, tai arvioinnin ajanjaksoja tai aikaikkunoita, miksi tiettyä vertailuysikköä käytetään ja miten hallinnoija kerää tällaisia syöttötietoja, sekä arvioijien päätelmien tekoa sääntelevät periaatteet ja muut tiedot, kuten oletukset, mallit tai kerättyjen tietojen ekstrapoloinnit, jotka otetaan huomioon arvioita tehtäessä;
 - b) sen menettelyt ja käytännöt, joiden tarkoituksena on varmistaa sen arvioijien välinen yhdenmukaisuus päätelmien tekemisessä;
 - c) kullekin vertailuarvon laskennassa käytettävälle perusteelle määrättävä suhteellinen painoarvo, erityisesti käytettävien syöttötietojen tyyppi ja sen perusteen tyyppi, joka ohjaa päättelyä, jotta varmistetaan vertailuarvon laskennan laatu ja koskemattomuus;
 - d) perusteet, joilla määritetään yksittäiseen vertailuarvolaskentaan tarvittavien transaktiotietojen vähimmäismäärä. Jollei tällaista kynnysarvoa ilmoiteta, on selvítettävä syyt siihen, miksei vähimmäisrajaa ole määritetty, mukaan luettuina menettelyt, joita käytetään, kun transaktiotietoja ei ole;
 - e) perusteet, jotka koskevat arviointijaksoja, jos toimitetut tiedot jäävät menetelmän suositellun transaktiotietojen kynnysarvon tai edellyttävien hallinnoijan laatuvaatimusten alle, mukaan luettuina vaihtoehtoiset arviointimenetelmät, myös teoreettiset estimointimallit. Näissä perusteista on käytävä ilmi menettelyt, joita käytetään, kun transaktiotietoja ei ole;
 - f) syöttötietojen toimitusten oikea-aikaisuuden arviointiperusteet ja syöttötietojen toimitustavat sähköisesti, puhelimitse tai muulla tavoin;
 - g) perusteet ja menettelyt, jotka koskevat arviointijaksoja, jos yksi tai useampi tietolähde toimittaa syöttötietoja, jotka muodostavat merkittävän osan kyseisen vertailuarvon kokonaissyöttötiedoista. Hallinnoijan on niin ikään määriteltävä näissä perusteissa ja menettelyissä se, mikä on merkittävä osuus kussakin vertailuarvon laskennassa;
 - h) perusteet, joiden mukaisesti transaktiotiedot voidaan sulkea vertailuarvon laskennan ulkopuolelle.
2. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on julkistettava tai asetettava saataville käyttämiensä menetelmien keskeiset osatekijät kunkin tarjotun ja julkistetun hyödykkeiden vertailuarvon tai tapauksen mukaan kunkin tarjotun ja julkistetun vertailuarvoryhmän osalta.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen menetelmien lisäksi hallinnoijan on kuvattava ja julkistettava myös kaikki seuraavat seikat:
 - a) syyt tietyn menetelmän käyttöön ottamiselle, mukaan luettuina hintojen mukautusmenetelmät ja perustelut sille, miksi ajanjakso tai aikaikkuna, jonka aikana syöttötiedot hyväksytään, on fyysisten markkina-arvojen luotettava indikaattori;
 - b) menettely yksittäisen menetelmän sisäistä arviointia ja hyväksymistä varten sekä arviointivälit;
 - c) menettelyt yksittäisen menetelmän ulkoista arviointia varten, mukaan luettuina menettelyt, joilla luodaan menetelmän markkinauskottavuutta neuvottelemalla käyttäjien kanssa merkittävistä muutoksista niiden vertailuarvojen laskentaprosesseihin.

Menetelmämuutokset

4. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on otettava käyttöön ja asetettava käyttäjien saataville nimenomaiset menettelyt ja syyt kaikille ehdotetuille olennaisille muutoksille omiin menetelmiinsä. Menettelyjen on oltava johdonmukaisia suhteessa siihen ensisijaiseen tavoitteeseen, että hallinnoijan on varmistettava vertailuarvonsa laskennan jatkuva koskemattomuus ja toteuttava muutokset sen yksittäisen markkinan toimivuuden varmistamiseksi, johon muutokset liittyvät. Menettelyjen mukaisesti on
 - a) annettava ennakkoilmoitus selvästi määritellyssä määräajassa, joka antaa käyttäjille riittävän mahdollisuuden analysoida ja kommentoida ehdotettujen muutosten vaikutuksia, ottaen huomioon hallinnoijan yleisiä olosuhteita koskevat laskelmat;
 - b) käyttäjien huomautukset ja hallinnoijan vastaukset huomautuksiin asetetaan kaikkien käyttäjien saataville markkinoilla mahdollisen konsultointiajan jälkeen, jollei huomautuksen esittäjä ole pyytänyt luottamuksellista käsittelyä.
5. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on säännöllisesti tutkittava omia menetelmiään sen varmistamiseksi, että ne kuvaavat luotettavasti tarkasteltavina olevia fyysisiä markkinoita, ja niihin on sisällytettävä prosessi, jolla otetaan huomioon asianomaisten käyttäjien näkemykset.

Vertailuarvojen laskennan laatu ja koskemattomuus

6. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on
 - a) esitettävä perusteet, joilla määritellään yksittäisen menetelmän kohteena oleva fyysinen hyödyke;
 - b) noudatettava syöttötietojen käytössä seuraajaa ensisijaisuusjärjestystä, sikäli kuin tämä on yhdenmukaista hallintojen menetelmien kanssa:
 - i) loppuun asti saatetut ja raportoidut transaktiot;
 - ii) osto- ja myyntitarjoukset;
 - iii) muut tiedot.Jollei loppuun asti saatettuja ja raportoituja transaktioita aseteta etusijalle, tämän syyt on selvitettävä 7 kohdan b alakohdassa edellytetyllä tavalla.
 - c) otettava käyttöön riittäviä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että vertailuarvon laskentaa varten toimitetut ja siinä huomioon otetut syöttötiedot ovat oikeita ja tosia, mikä tarkoittaa, että markkinatietoja toimittavat osapuolet ovat toteuttaneet tai valmistautuneet toteuttamaan tällaisia syöttötietoja tuottavia transaktioita ja että loppuun asti saatetut transaktiot on toteutettu markkinaehtoisesti toimivien osapuolten välillä, missä yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota tytäryritysten välisiin transaktioihin;
 - d) laadittava ja otettava käyttöön menettelyt, joilla tunnistetaan epätavalliset tai epäilyttävät transaktiotiedot ja kirjataan päätökset, joilla suljetaan transaktiotiedot hallinnoijan vertailuarvon laskentaprosessin ulkopuolelle;
 - e) kannustettava tietolähteitä toimittamaan kaikki niiden syöttötiedot, jotka sopivat hallinnoijan laskennasta käyttämiin perusteisiin. Hallinnoijien on pyrittävä mahdollisuuksiensa mukaan kohtuuden rajoissa varmistamaan, että toimitetut syöttötiedot kuvaavat hyvin tietolähteen tosiasiallisia loppuun saatettuja transaktioita; ja
 - f) käytettävä asianmukaisista toimenpiteistä koostuvaa järjestelmää, jolla varmistetaan, että tietolähteet täyttävät hallinnoijan käyttämät sovellettavat syöttötietojen laatua ja koskemattomuutta koskevat vaatimukset.
7. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on kuvattava ja julkistettava jokaisen laskelman yhteydessä sen mukaan, mikä on kohtuudella mahdollista eikä haittaa vertailuarvon asianmukaista julkaisua
 - a) tiivis selvitys, joka on riittävän yksityiskohtainen, jotta vertailuarvon tilaaja tai toimivaltainen viranomainen pystyy ymmärtämään, miten laskenta on tapahtunut, mukaan luettuina ainakin tarkasteltavien fyysisten markkinoiden koko ja likviditeetti (kuten toimitettujen transaktioiden lukumäärä ja volyymi), volyymin vaihteluväli ja keskiarvo, hinnan vaihteluväli ja keskiarvo sekä kunkin laskennassa huomioon otetun syöttötietotyyppin ohjeelliset prosenttiosuudet; lisäksi on ilmoitettava hinnoittelumenetelmiä kuvaavat termit, kuten "transaktioperusteinen", "korkoeroperusteinen" tai "interpoloitu tai ekstrapoloitu"; ja

- b) tiivis selvitys siitä, missä määrin ja millä perustein laskennassa on mahdollisesti käytetty päättelyä, mukaan luettuna sellaisten tietojen pois jättäminen, jotka muutoin ovat täyttäneet asianomaisen menetelmän vaatimukset kyseisessä laskennassa, hintojen perustamista korkoeroihin, interpolointia, ekstrapolointia tai osto- ja myyntitarjousten painotusta loppuun asti saatettuja transaktioita enemmän.

Raportointiprosessin koskemattomuus

8. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on

- a) määriteltävä perusteet, joilla määritetään, kuka saa toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle;
- b) käytettävä laadunvalvontamenettelyjä arvioidessaan tietolähteen ja syöttötietoja toimittavien luovuttajien henkilöllisyyttä ja tällaisten luovuttajien valtuuksia raportoida syöttötietoja tietolähteen puolesta;
- c) määriteltävä niihin tietolähteen työntekijöihin sovellettavia perusteita, joilla on lupa toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle tietolähteen puolesta; kannustettava tietolähteitä luovuttamaan transaktiotietoja back office -toiminnoista ja pyrittävä saamaan vahvistustietoja muista lähteistä, kun transaktiotiedot on vastaanotettu suoraan kaupankäyntitoimintaa harjoittavalta henkilöltä; ja
- d) toteutettava sisäinen valvonta ja kirjalliset menettelyt, joilla tunnistetaan sellainen tietolähteiden ja arvioijien välinen yhteydenpito, jolla pyritään vaikuttamaan laskentaan jonkin (tietolähteen, sen työntekijöiden tai kolmannen osapuolen) kaupankäyntiposition eduksi, tai yritys saada arvioija rikkomaan hallinnoijan sääntöjä tai ohjeita tai tunnistetaan tietolähteet, jotka järjestelmällisesti toimittavat epätavallisia tai epäilyttäviä transaktiotietoja. Kyseisiin menettelyihin on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä mahdollisuus siihen, että hallinnoija tehostaa tutkimuksia tietolähteen yrityksessä. Valvontaan on sisällytettävä markkinaindikaattorien ristiintarkistus, jotta toimitetut tiedot voidaan validoida.

Arvioijat

9. Arvioijan tehtävien osalta hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on

- a) otettava käyttöön ja pidettävä käytössä nimenomaiset sisäiset säännöt ja ohjeet arvioijien valintaa varten, mukaan luettuna näiden koulutuksen, kokemuksen ja taitojen vähimmäisvaatimukset, sekä prosessi näiden pätevyyden säännöllistä arviointia varten;
- b) pidettävä käytössä järjestelyt sen varmistamiseksi, että laskennat voidaan toteuttaa yhdenmukaisesti ja säännönmukaisesti;
- c) ylläpidettävä arvioijiansa jatkuvuus- ja seuraajasuunnittelua, jotta varmistetaan, että laskelmat tehdään johdonmukaisesti ja että niiden tekijöinä ovat asianmukaisen asiantuntemuksen omaavat työntekijät; ja
- d) perustettava sisäiset valvontamenettelyt, joilla varmistetaan laskelmien koskemattomuus ja luotettavuus. Tässä sisäisessä valvonnassa ja näissä menettelyissä on ainakin edellytettävä arvioijien jatkuvaa valvontaa, jotta varmistetaan menetelmien asianmukainen soveltaminen, ja sisäisiä menettelyjä laskelmien hyväksyttämiseksi valvojalla ennen hintojen välittämistä markkinoille.

Kirjausketju

10. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijalla on oltava käytössä säännöt ja menettelyt, joilla dokumentoidaan samanaikaisesti merkitykselliset tiedot, kuten

- a) kaikki syöttötiedot;
- b) arvioijien kunkin vertailuarvon laskentaa varten tekemät päätelmät;
- c) tieto siitä, onko laskennan ulkopuolelle suljettu jokin yksittäinen transaktio, joka olisi muutoin täyttänyt asianomaisen menetelmän vaatimukset tätä laskentaa varten, sekä syy tähän;
- d) jokaisen arvioijan ja muun a, b tai c kohdassa tarkoitettun tiedon toimittaneen tai muulla tavoin tuottaneen henkilön henkilöllisyys.

11. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijalla on oltava käytössään säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan, että merkityksellisen tiedon kirjausketjua säilytetään vähintään viiden vuoden ajan, jotta laskelmien muodostuminen voidaan dokumentoida.

Eturistiriidat

12. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on otettava käyttöön asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt eturistiriitojen tunnistamiseksi, ilmoittamiseksi, hallitsemiseksi, pienentämiseksi ja välttämiseksi sekä laskelmien koskemattomuuden ja riippumattomuuden turvaamiseksi. Näitä toimintatapoja ja menettelyjä olisi tarkasteltava uudelleen ja päivitettävä säännöllisin väliajoin ja olisi
- a) varmistettava, ettei vertailuarvon laskelmiin kohdistu vaikutuksia hallinnoijan ja sen tytäryritysten, sen henkilöstön, sen toimeksiantajien, minkään markkinatoimijan tai niihin yhteydessä olevan henkilön välisestä kaupallisesta tai henkilökohtaisesta liikesuhteesta tai edusta tai sellaisen mahdollisuudesta;
 - b) varmistettava, ettei hallinnoijan henkilöstön henkilökohtaisten etujen ja liikesuhteiden anneta vaarantaa hallinnoijan toimintoja, mukaan luettuina ulkopuolinen työskentely, matkat tai hallinnoijan toimeksiantajien tai muiden hyödykemerkkinoiden toimijoiden tarjoaman kestittämisen, lahjojen ja vieraanvaraisuuden vastaanotto;
 - c) varmistettava, että tunnistetuissa ristiriitatilanteissa erotetaan hallinnoijan toiminnot asianmukaisesti valvonnan, palkkojen maksun ja palkittamisen, järjestelmiin pääsyn ja tietovirtojen avulla;
 - d) suojattava hallinnoijalle toimitetun tai hallinnoijan tuottaman tiedon luottamuksellisuutta, johon sovelletaan hallinnoijaa koskevia luovutusvelvollisuuksia;
 - e) estettävä hallinnoijan johtajia, arvioijia ja muita työntekijöitä vaikuttamasta vertailuarvon laskentaan tekemällä osto- tai myyntitarjouksia tai kauppooja henkilökohtaisesti tai markkinatoimijoiden puolesta; ja
 - f) puututtava tehokkaasti tunnistettuihin eturistiriitoihin, joita voi vallita hallinnoijan tarjotessa vertailuarvoa (mukaan luettuina kaikki vertailuarvon laskennasta huolehtivat tai siihen liittyviin tehtäviin osallistuvat työntekijät) ja hallinnoijan muun liiketoiminnan kesken.
13. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on varmistettava, että sen muissa liiketoiminnoissa käytetään asianmukaisia menettelyjä ja mekanismeja, joiden tarkoituksena on minimoida sen todennäköisyys, että eturistiriidat vaikuttavat vertailuarvojen laskennan koskemattomuuteen.
14. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on varmistettava, että sillä on käytössä toisistaan erilliset raportointisuhteet johtajien, arvioijien ja muiden työntekijöiden välillä johtajista aina hallinnoijan ylimpään johtoon ja hallinto-neuvostoon asti, jotta varmistetaan, että
- a) hallinnoija täyttää tyydyttävällä tavalla asetuksen vaatimukset; ja
 - b) tehtävät on määritelty selvästi eivätkä ne muodosta ristiriitaa tai ristiriidan vaikutelmaa.
15. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on ilmoitettava käyttäjille hallinnoijan omistuksesta johtuva eturistiriita heti, kun se saa tietoonsa sellaisen.

Valitukset

16. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijalla on oltava käytössä ja sen on julkistettava kirjalliset menettelyt, joita sovelletaan hallinnoijan laskentaprosessista tehtyjen valitusten vastaanottoon, tutkimiseen ja kirjaamiseen. Valitusmekanismilla on varmistettava, että
- a) vertailuarvon tilaajat voivat jättää valituksia, jotka koskevat sitä, edustaako yksittäisen vertailuarvolaskenta markkina-arvoa, ehdotettuja vertailuarvon laskennan muutoksia, menetelmien soveltamista yksittäiseen vertailuarvolaskentaan ja muita toimituksellisia päätöksiä, jotka koskevat vertailuarvon laskentaprosesseja;

- b) on käytössä valitusten käsittelyn tavoitteellinen aikataulu;
 - c) hallinnoija tutkii hallinnoijasta ja sen henkilöstöstä tehdyt viralliset valitukset nopeasti ja oikeudenmukaisella tavalla;
 - d) tutkimus tehdään niistä henkilöstön edustajista riippumattomasti, jotka ovat voineet olla osallisina valituksen syyssä;
 - e) hallinnoijan tavoitteena on oltava saada tutkimuksensa valmiiksi ripeästi;
 - f) hallinnoijan on ilmoitettava valittajalle ja muille asianosaisille osapuolille tutkimuksen tuloksesta kirjallisesti ja kohtuullisessa ajassa;
 - g) valittaja voi hakea viimeistään kuuden kuukauden kuluessa alkuperäisen valituksen jättämisestä muutosta hallinnoijan nimeämältä riippumattomalta kolmannelta osapuolelta, jos valittaja on tyytymätön siihen, miten asianomainen hallinnoija on käsitellyt valitusta, tai hallinnoijan asiassa tekemään päätökseen; ja
 - h) kaikkia valitusta koskevia asiakirjoja, mukaan luettuina valittajan luovuttamat asiakirjat ja hallinnoijan omat tiedot, säilytetään vähintään viiden vuoden ajan.
17. Riidat, jotka koskevat päivittäisiä hintojen määrittäisiä, jotka eivät ole virallisia valituksia, ratkaisee hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan käyttäen omia asianomaisia vakiomenettelyjään. Jos valituksen seurauksena hinta muuttuu, tämän hintamuutoksen yksityiskohdista ilmoitetaan markkinoille mahdollisimman pian.

Ulkoinen auditointi

18. Hyödykkeiden vertailuarvon hallinnoijan on nimitettävä riippumaton ulkoinen auditoija, jolla on asianmukainen kokemus ja taidot arvioidakseen sitä ja raportoidakseen siitä, miten hallinnoija noudattaa ilmoittamiaan menetelmäperusteita ja tämän asetuksen vaatimuksia. Auditoinnit suoritetaan vuosittain ja tulokset julkistetaan kolme kuukautta kunkin auditoinnin täydentämiseksi tarvittaessa tehtyjen väliauditointien jälkeen.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1012,**annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,****puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostusasetus")****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten jalostus on taloudellisesti ja sosiaalisesti strategisessa asemassa unionin maataloudessa ja osa unionin kulttuuriperintöä. Tämä maataloustoiminta, joka vaikuttaa myönteisesti unionin elintarvikevaraan, on tulonlähde maatalousyhteisölle. Näihin eläinlajeihin kuuluvien eläinten jalostusta edistetään parhaiten kannustamalla käyttämään puhdasrotuisia jalostuseläimiä tai risteytettyjä jalostussikojä, jotka on rekisteröity geneettisesti korkealuokkaisiksi.
- (2) Tämän johdosta jäsenvaltiot ovat pyrkineet johdonmukaisesti osana maatalouspolitiikkaansa edistämään – toisinaan myös julkisilla investoinneilla – sellaisten kotieläinten tuotantoa, joilla on tietyt geneettiset ominaisuudet, asettamalla standardeja. Näiden standardien väliset erot voivat luoda teknisiä esteitä jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävälle kaupalle ja niiden unioniin tulolle.
- (3) Nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten sekä risteytettyjen jalostussikojen jalostusta koskevan unionin lainsäädännön oikeudelliset puitteet muodostavat neuvoston direktiivit 88/661/ETY ⁽³⁾, 89/361/ETY ⁽⁴⁾, 90/427/ETY ⁽⁵⁾, 91/174/ETY ⁽⁶⁾, 94/28/EY ⁽⁷⁾ ja 2009/157/EY ⁽⁸⁾. Näiden direktiivien tarkoituksena oli kehittää kotieläinjalostusta unionissa ja säännellä samalla jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkiolla käytävää kauppaa ja niiden unioniin tuloa ja täten säilyttää unionin eläinjalostussektorin kilpailukyky.

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 70.⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. huhtikuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. toukokuuta 2016.⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 88/661/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista (EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36).⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 89/361/ETY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1989, puhdasrotuisista jalostuslampaista ja -vuohista (EYVL L 153, 6.6.1989, s. 30).⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 90/427/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 55).⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 91/174/ETY, annettu 25 päivänä maaliskuuta 1991, kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevista vaatimuksista puhdasrotuisten eläinten kaupassa ja direktiivien 77/504/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL L 85, 5.4.1991, s. 37).⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 94/28/EY, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1994, eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa kolmansista maista sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä koskevista periaatteista ja puhdasrotuisista jalostusnaudoista annetun direktiivin 77/504/ETY muuttamisesta (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66).⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 2009/157/EY, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, puhdasrotuisista jalostusnaudoista (EUVL L 323, 10.12.2009, s. 1).

- (4) Neuvoston direktiivit 87/328/ETY⁽¹⁾, 90/118/ETY⁽²⁾ ja 90/119/ETY⁽³⁾ annettiin, jotta vältettäisiin se, että jäsenvaltiot pitävät voimassa tai antavat nauta- ja sikaeläimiin kuuluvien jalostuseläinten jalostukseen hyväksymistä ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuottamista ja käyttöä koskevia kansallisia sääntöjä, joilla saatettaisiin kieltää, rajoittaa tai estää kauppaa joko astutuksen, keinosiemennyksen tai siemennesteen, munasolujen tai alkioiden keräämisen osalta.
- (5) Komissio teki direktiivien 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY perusteella – kuultuaan jäsenvaltioita neuvoston päätöksellä 77/505/ETY⁽⁴⁾ perustetun pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean välityksellä – joukon päätöksiä, joissa säädettiin lajikohtaisia kriteereitä, jotka koskevat jalostusorganisaatioiden ja jalostajien järjestöjen hyväksymistä tai tunnustamista, jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjoihin, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten hyväksymistä jalostukseen ja keinosiemennykseen, nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien jalostuseläinten testausta ja jalostusarvon arviointia sekä polveutumis- ja jalostustodistusten laatimista jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten.
- (6) Komissio laati myös luettelon jalostuselimistä kolmansissa maissa ja polveutumis- tai jalostustodistusten mallin jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden unioniin tuloa varten.
- (7) Direktiivit 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY ovat hyvin samanlaisia rakenteeltaan ja sisällöltään. Useita näistä direktiiveistä on muutettu ajan mittaan. Unionin oikeuden yksinkertaisuuden ja johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista yhdenmukaistaa näissä direktiiveissä annettuja unionin sääntöjä.
- (8) Viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana komissio on joutunut vastaamaan erittäin moniin jalostajien ja jalostusohjelmia toteuttavien toimijoiden esittämiin valituksiin, jotka liittyvät eläinten jalostusta koskevien unionin säädösten saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tulkintaan eri jäsenvaltioissa. Jotta voidaan varmistaa eläinten jalostusta koskevien unionin sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen ja välttää jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden kaupan esteet, jotka johtuvat siitä, että edellä mainitut direktiivit on saatettu eri tavoin osaksi kansallista lainsäädäntöä, jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävässä kaupassa ja niiden unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä olisi säädettävä asetuksessa.
- (9) Kokemukset ovat lisäksi osoittaneet, että edellä mainituissa direktiiveissä annettujen sääntöjen soveltamisen helpottamiseksi useat näiden direktiivien säännökset olisi muotoiltava täsmällisemmin ja niissä olisi käytettävä johdonmukaisempaa terminologiaa, joka on yhtenäinen kaikissa jäsenvaltioissa. Unionin oikeuden selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi on myös aiheellista antaa enemmän määritelmiä, ”rodun” määritelmä mukaan lukien.
- (10) Pyrkimykset eläinjalostussektorin kilpailukyvyyn parantamiseen eivät saisi johtaa sellaisten rotujen häviämiseen, joiden ominaisuudet ovat mukautuneet tiettyihin biofyysisiin ympäristöihin. Paikallisten rotujen geneettinen vaihtelu voi olla uhattuna, jos niiden populaatiokoko on liian pieni. Eläingenivarat ovat tärkeä osa maatalouden biologista monimuotoisuutta ja tarjoavat välttämättömän perustan karjankasvatusalan kestäväälle kehitykselle ja mahdollisuuksia sopeuttaa eläimiä muuttuviin ympäristöihin, tuotanto-olosuhteisiin ja markkinoiden ja kuluttajien kysyntään. Eläinten jalostusta koskevien unionin säädösten olisi siksi edistettävä eläingenivarojen säilyttämistä, biologisen monimuotoisuuden suojelua sekä sellaisten korkealaatuisten jollekin alueelle tyypillisten tuotteiden tuotantoa, joissa hyödynnetään paikallisten kotieläinrotujen erityisiä perinnöllisiä ominaisuuksia. Unionin säädöksillä olisi myös edistettävä toteutuskelpoisia jalostusohjelmia rotujen parantamiseksi, ja niillä olisi edistettävä rotujen säilymistä sekä rotujen sisäisen ja välisen geneettisen vaihtelun säilymistä erityisesti silloin, kun on kyse uhanalaisista roduista tai alkuperäisroduista, joita ei tavata unionissa yleisesti.
- (11) Valinnan ja jalostuksen ansiosta kotieläinten tuottavuuteen liittyvien ominaisuuksien kehittämisessä on edistytty merkittävästi, mikä on alentanut tuotantokustannuksia maatiloilla. Joissain tapauksissa tällä on kuitenkin ollut ei-toivottuja sivuvaikutuksia, ja se on herättänyt yleistä huolta eläinten hyvinvoinnista ja ympäristöongelmista.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 87/328/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1987, puhdasrotuisten jalostusnautojen jalostustarkoituksiin hyväksymisestä (EYVL L 167, 26.6.1987, s. 54).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 90/118/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990, puhdasrotuisten jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä (EYVL L 71, 17.3.1990, s. 34).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 90/119/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990, risteytettyjen jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä (EYVL L 71, 17.3.1990, s. 36).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 77/505/ETY, tehty 25 päivänä heinäkuuta 1977 pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean perustamisesta (EYVL L 206, 12.8.1977, s. 11).

Genomiikan soveltaminen ja kehittyneen tietotekniikan käyttö esimerkiksi niin kutsutussa täsmäkarjankasvatuksessa, jonka avulla voidaan kirjata suuria tietoaaineistoja eläinten hyvinvointiin ja kestävyyyteen suoraan tai epäsuorasti liittyvistä vaihtoehtoisista ominaisuuksista, ovat lupaavia keinoja puuttua yleisiin huolenaiheisiin ja saavuttaa kestävän kotieläinjalostuksen tavoitteet eli parantaa resurssitehokkuutta ja lisätä eläinten sopeutumiskykyä ja elinvoimaisuutta. Tietojen keräämiselle näistä vaihtoehtoisista ominaisuuksista olisi pantava enemmän painoa jalostusohjelmissa ja valintatavoitteita määriteltäessä. Uhanalaisten rotujen geenivaroja olisikin pidettävä geenivarantona, joka voi osaltaan auttaa saavuttamaan eläinten hyvinvointia ja kestävyyttä koskevat päämäärät.

- (12) Tätä asetusta olisi sovellettava nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiin kuuluviin jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin, kun kyseiset eläimet tai kyseisistä sukusoluista tai alkiosta tuotetut jälkeläiset on tarkoitus merkitä puhtasrotuisiksi jalostuseläimiksi kantakirjaan tai rekisteröidä ne risteytettyinä jalostussikoina jalostusrekisteriin etenkin, jotta kyseisillä jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkiolla voidaan käydä kauppaa unionin tai myös yksittäisen jäsenvaltion sisällä tai ne voivat tulla unioniin.
- (13) Ilmaisu ”jalostuseläin” tai ”puhtasrotuinen jalostuseläin” ei tarkoita vain eläimiä, jotka ovat yhä lisääntymiskykyisiä. Myös kastrotujen eläinten polveutumis- ja jalostustiedoista voi olla hyötyä arvioitaessa jalostuseläinpopulaation geneettistä laatua, ja niinpä ne lisäävät kyseisiin tuloksiin pohjautuvan jalostuseläinten paremmuusjärjestyksen luotettavuutta. Jalostusohjelman tavoitteista riippuen tietojen puuttuminen tai menettäminen siksi, että kastrotuja eläimiä ei tarkoituksella merkitä kantakirjaan tai jalostusrekisteriin, todennäköisesti rajoittaisi niiden jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnin tuloksia, jotka ovat geneettisesti sukua kyseisille kastroiduille eläimille.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyillä puhtasrotuisia jalostuseläimiä koskevilla säännöillä olisi pyrittävä antamaan mahdollisuus kaupankäyntiin sovittujen periaatteiden perusteella, joita sovelletaan rotuja hallinnoivien jalostusjärjestöjen tunnustamiseen ja niiden jalostusohjelmien hyväksymiseen. Tässä asetuksessa olisi säädettävä myös säännöistä, joita sovelletaan puhtasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiseen kantakirjan pääosastoon ja pääosaston mahdollisiin arvoluokkiin. Tässä asetuksessa olisi säädettävä myös yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevista säännöistä, jalostuseläinten jalostukseen hyväksymistä koskevista säännöistä ja jalostustodistusten sisällöstä.
- (15) Samoin tässä asetuksessa säädetyillä risteytettyjä jalostussikoja koskevilla säännöillä olisi pyrittävä antamaan mahdollisuus kaupankäyntiin sovittujen periaatteiden perusteella, joita sovelletaan sikaeläinten eri rotuja, linjoja tai risteytyksiä hallinnoivien jalostustoimijoiden tunnustamiseen ja niiden jalostusohjelmien hyväksymiseen. Tässä asetuksessa olisi säädettävä myös säännöistä, joita sovelletaan risteytettyjen jalostussikojen rekisteröimiseen jalostusrekisteriin. Tässä asetuksessa olisi säädettävä myös yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevista säännöistä, risteytettyjen jalostussikojen jalostukseen hyväksymistä koskevista säännöistä ja jalostustodistusten sisällöstä.
- (16) Kloonaukseen liittyviä kysymyksiä ei ole tarkoituksenmukaista käsitellä tässä asetuksessa.
- (17) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli varmistaa yhdenmukaista lähestymistapaa jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkiolla käytävään kauppaan ja niiden unioniin tuloon sekä viralliseen valvontaan, jota on kohdistettava jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamiin jalostusohjelmiin, vaan ne voidaan tässä asetuksessa ehdotetun toiminnan vaikutusten, monimutkaisuuden sekä rajatylittävän ja kansainvälisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (18) Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tarjoamien palvelujen laatu ja tapa, jolla ne arvioivat ja luokittelevat jalostuseläimiä, vaikuttavat kyseisistä eläimistä kerättyjen tai määritettyjen jalostus- ja polveutumistietojen laatuun ja tarkkuuteen sekä kyseisten jalostuseläinten arvoon markkinoilla. Tätä varten olisi annettava sääntöjä jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamisesta ja niiden jalostusohjelmien hyväksymisestä yhdenmukaistettujen unionin kriteereiden perusteella. Näiden sääntöjen olisi koskettava myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden valvontaa, jotta voidaan varmistaa, että jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden vahvistamat säännöt eivät aiheuta eroja jalostusohjelmien välille ja saa näin aikaan kaupan teknisiä esteitä unionissa.

- (19) Tässä asetuksessa olisi säädettävä direktiiveissä 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY säädettyjen menettelyjen kaltaisista menettelyistä, joilla sisällytetään luetteloon tunnustetut jalostusjärjestöt ja -toimijat ja jotka kattavat myös luetteloiden päivityksen, jakelun ja julkaisemisen.
- (20) Puhdasrotuisilla jalostuseläimillä toteutettavien jalostusohjelmien yleisenä päämääränä on tiettyyn rotuun kuuluvien eläinten tuotanto- ja muiden kuin tuotanto-ominaisuuksien parantaminen kestäväällä tavalla ja/tai tietyn rodun säilyminen. Jalostusohjelmiin olisi kuuluttava riittävän suuri määrä jalostajien pitämiä puhdasrotuisia jalostuseläimiä, ja kyseisten jalostajien olisi jalostuksen ja valinnan keinoin edistettävä ja kehitettävä tiettyjä, näissä eläimissä toivottuja ominaisuuksia ja/tai turvattava rodun säilyminen ohjelmaan osallistuvien jalostajien yhteisesti hyväksymien tavoitteiden mukaisesti. Myös risteytettyjä jalostussikoja koskevien jalostusohjelmien tarkoituksena on kehittää toivottuja ominaisuuksia risteyttämällä suunnitellusti sikojen eri rotuja, linjoja tai risteytyksiä. Jalostusohjelmaan osallistuvat (puhdasrotuiset tai risteytetyt) jalostuseläimet, mukaan lukien tiedot niiden esivanhemmista, merkitään kantakirjaan tai jalostusrekisteriin, niille tehdään jalostusohjelmassa määritettyjen jalostustavoitteiden mukaan yksilötulosten testaus tai muu arviointi, jonka johdosta tiedot jalostusohjelman tavoitteisiin liittyvistä ominaisuuksista kirjataan ylös. Jos jalostusohjelmassa niin määrätään, suoritetaan jalostusarvon arviointi, ja eläimet voidaan asettaa sen mukaiseen paremmuusjärjestykseen. Jalostusarvoa ja yksilötulosten testauksen tuloksia sekä polveutumistietoja käytetään jalostuksen ja valinnan perustana.
- (21) Vahvistetut kriteerit täyttävän jalostusjärjestön tai -toimijan oikeuden tulla tunnustetuksi olisi oltava yksi unionin eläinjalostuslainsäädännön ja sisämarkkinoiden peruseriaate. Olemassa olevan tunnustetun jalostusjärjestön taloudellisen toiminnan suojaamista ei saisi pitää riittävänä perusteena sille, että toimivaltainen viranomaislainen kieltäytyy tunnustamasta uutta jalostusjärjestöä saman rodun osalta tai että sisämarkkinoita ohjaavia periaatteita rikotaan. Sama koskee uuden jalostusohjelman hyväksymistä tai sellaisen olemassa olevan jalostusohjelman maantieteellisen laajennuksen hyväksymistä, joka toteutetaan samalla rodulla tai saman rodun jalostuseläimillä, jotka voidaan hankkia sellaisen jalostusjärjestön jalostuseläinpopulaatiosta, joka jo toteuttaa jalostusohjelmaa tällä rodulla. Jos yksi tai useampi tunnustettu jalostusjärjestö jo toteuttaa hyväksyttyä jalostusohjelmaa tietyllä rodulla jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella olisi kuitenkin tietyissä tapauksissa oltava oikeus kieltäytyä hyväksymästä uutta samalla rodulla toteutettavaa jalostusohjelmaa, vaikka kyseinen jalostusohjelma täyttäisi kaikki hyväksymistä koskevat vaatimukset. Kieltäytymisperusteena voi olla, että uusi samalla rodulla toteutettava jalostusohjelma vaarantaisi kyseisen rodun säilymisen asianomaisessa jäsenvaltiossa tai kyseisen rodun sisäisen geneettisen vaihtelun. Rodun säilyminen voi vaarantua etenkin jalostuseläinpopulaation hajautumisen tuloksena, sillä se saattaa johtaa sisäsiirtoisuuden lisääntymiseen, havaittujen geenivirheiden lisääntymiseen, valintamahdollisuuksien kaventumiseen tai jalostajien saatavilla olevien puhdasrotuisten jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden vähenemiseen. Toinen kieltäytymisperuste voi olla epäjohtomukaisuudet määritellyissä rodun ominaispiirteissä tai kyseisten jalostusohjelmien päätavoitteissa. Toimivaltaisen viranomaisen olisi jalostusohjelman tavoitteesta eli rodun säilymisestä tai rodun parantamisesta riippumatta voitava kieltäytyä hyväksymästä uutta samalla rodulla toteutettavaa jalostusohjelmaa, jos erot asianomaisten jalostusohjelmien päätavoitteissa tai niissä määriteltyjen rodun ominaispiirteiden keskeisissä ominaisuuksissa hidastaisivat geneettistä edistymistä mainittujen tavoitteiden tai kyseisten ominaisuuksien tai mahdollisten niiden kanssa korreloivien ominaisuuksien osalta tai jos eläinten vaihtaminen kyseisten jalostuseläinpopulaatioiden kesken aiheuttaisi vaaran, että alkuperäisen jalostuseläinpopulaation keskeiset ominaisuudet hukataan valinnan tai jalostuksen yhteydessä. Vielä jos on kyse uhanalaisesta rodusta tai alkuperäisrodusta, jota ei tavata yleisesti yhdellä tai useammalla unionin alueella, toimivaltaisen viranomaisen olisi myös voitava kieltäytyä hyväksymästä uutta samalla rodulla toteutettavaa jalostusohjelmaa sillä perusteella, että kyseinen uusi jalostusohjelma estäisi olemassa olevan jalostusohjelman tehokkaan täytäntöönpanon etenkin, koska polveutumis- ja jalostustietoja ei koordinoita eikä vaihdeta, mikä johtaisi siihen, että rodusta kerättyjen tietojen yhteistä arviointia ei voida hyödyntää. Jos toimivaltainen viranomaislainen kieltäytyy hyväksymästä jalostusohjelmaa, sen olisi aina esitettävä hakijoille perusteltu selvitys ja annettava niille oikeus valittaa kielteisestä päätöksestä.
- (22) Jalostajilla olisi oltava oikeus suunnitella ja panna täytäntöön jalostusohjelma omaan käyttöönsä ilman, että toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä kyseinen jalostusohjelma. Kullakin jäsenvaltiolla tai sen toimivaltaisilla viranomaisilla olisi kuitenkin oltava edelleen mahdollisuus säännellä kyseistä toimintaa etenkin, kun tällainen jalostusohjelma johtaa liiketoimiin jalostuseläimillä tai niiden sukusoluilla ja alkiolla tai vaarantaa samalla rodulla toteutettavan olemassa olevan ja jo hyväksytyn jalostusohjelman.

- (23) Jos jalostusohjelman tavoitteena on rodun säilyminen, jalostusohjelman vaatimuksia voitaisiin täydentää ex situ- ja in situ -säilyttämistoimenpiteillä tai millä tahansa muilla välineillä, joilla valvotaan rodun tilaa, niin että voidaan varmistaa rodun pitkän aikavälin kestävä säilyminen. Nämä toimenpiteet olisi voitava määrittää jalostusohjelmassa.
- (24) Jalostajien järjestöt, jalostusorganisaatiot, mukaan lukien jalostusorganisaatiot, jotka ovat yksityisiä yrityksiä, tai julkiset elimet olisi tunnustettava jalostusjärjestöiksi vain, jos niiden jalostusohjelmiin osallistuu jalostajia ja jos ne varmistavat, että niiden jalostajilla on vapaus valita ja jalostaa puhdasrotuisia jalostuseläimiään, oikeus merkittävää kyseisten eläinten jälkeläiset niiden kantakirjaan ja mahdollisuus omistaa kyseiset eläimet.
- (25) Ennen kuin hyväksyttyyn jalostusohjelmaan tehtävät muutokset pannaan täytäntöön, jalostusjärjestön tai -toimijan olisi toimitettava kyseiset muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan. Jotta toimivaltaiselle viranomaiselle ja jalostusjärjestölle tai -toimijalle ei aiheutettaisi tarpeetonta hallinnollista rasitusta, jalostusjärjestön tai -toimijan olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle vain muutokset, jotka todennäköisesti vaikuttavat huomattavasti jalostusohjelmahan. Tällaisiin muutoksiin olisi kuuluttava etenkin maantieteellisen alueen laajentaminen, jalostusohjelman tavoitteen tai valinta- ja jalostustavoitteiden, rodun ominaispiirteiden kuvauksen tai kolmansille osapuolisille siirrettävien tehtävien muuttaminen, polveutumisen rekisteröintijärjestelmän tai yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin käytettyjen menetelmien merkittävä muuttaminen sekä mitkä tahansa muut muutokset, joita toimivaltainen viranomainen pitää jalostusohjelman merkittävänä muuttamisena. Sen lisäksi, että merkittävät muutokset on aina toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jalostusjärjestön tai -toimijan olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle sen pyynnöstä myös ajantasainen versio jalostusohjelmasta.
- (26) Kun on todettu olevan tarpeen varmistaa tietyn rodun säilyminen tai edistää sen kehitystä tietyllä alueella tai jos on kyse uhanalaisesta rodusta, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava itse toteuttaa tilapäisesti kyseistä rotua koskeva jalostusohjelma edellyttäen, ettei kyseiselle rodulle ole jo käytössä jalostusohjelmaa. Tällaista jalostusohjelmaa toteuttavalla toimivaltaisella viranomaisella ei kuitenkaan pitäisi enää olla tätä mahdollisuutta, jos jalostusohjelma on mahdollista siirtää sellaisen toimijan toteutettavaksi, joka täyttää tarvittavat vaatimukset kyseisen jalostusohjelman asianmukaiseksi täytäntöön panemiseksi.
- (27) Koska uhanalaisten rotujen säilyminen edellyttää, että perustetaan ja tunnustetaan jalostusjärjestöjä, joiden jalostusohjelmiin kuuluu rajoitettu määrä jalostuseläimiä, jalostuseläinpopulaation kokoa ei olisi yleensä pidettävä olennaisena edellytyksenä uhanalaisia rotuja hallinnoivien jalostusjärjestöjen tunnustamiselle ja niiden jalostusohjelmien hyväksymiselle erityisesti, kun tunnustaminen tehdään kansallisesti.
- (28) Tässä asetuksessa olisi annettava erityisiä sääntöjä etenkin eläimen siirtämisestä kantakirjan lisäosastosta sen pääosastoon sekä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevista poikkeuksista, jotta voidaan ottaa huomioon uhanalaisten rotujen erityisasema.
- (29) Unioni on neuvoston päätöksellä 93/626/ETY⁽¹⁾ hyväksytyn biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuoli. Yleissopimuksen tavoitteita ovat etenkin biologisen monimuotoisuuden suojeleminen, sen osien kestävä käyttö sekä perintöaineiden käytöstä saadun hyödyn oikeudenmukainen ja tasapuolinen jako. Kyseisen yleissopimuksen mukaan sopimuspuolilla on täysivaltainen oikeus biologisiin luonnonvaroihinsa ja ne vastaavat biologisen monimuotoisuutensa suojelusta ja biologisten luonnonvarojensa kestävästä käytöstä. Unioni on osapuolena myös neuvoston päätöksellä 2014/283/EU⁽²⁾ hyväksytyssä biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvässä Nagoyan pöytäkirjassa geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta. Tässä asetuksessa olisi siksi otettava tarvittaessa huomioon biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus ja Nagoyan pöytäkirja ja sitä olisi sovellettava rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 511/2014⁽³⁾ soveltamista.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 93/626/ETY, tehty 25 päivänä lokakuuta 1993, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen tekemisestä (EYVL L 309, 13.12.1993, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2014/283/EU, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2014, biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvän geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta tehdyn Nagoyan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 231).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 511/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan määräysten noudattamistoimenpiteistä käyttäjille unionissa (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 59).

- (30) Yhdessä jäsenvaltiossa tunnustetuilla jalostusjärjestöillä ja -toimijoilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa hyväksytty jalostusohjelmansa yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, jotta varmistetaan jalostusarvoltaan arvokkaiden jalostuseläinten mahdollisimman hyvä käyttö unionissa. Tätä varten olisi varmistettava yksinkertaistetulla ilmoitusmenettelyllä, että toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on tietoinen aikomuksista toteuttaa rajatylittävää toimintaa. Yhden jäsenvaltion rajojen sisällä tai useiden jäsenvaltioiden alueella tapahtuvan jalostuseläinten kausiluonteisen siirtämisen vuoksi ei kuitenkaan olisi pakollisesti edellytettävä maantieteellisen alueen laajentamista.
- (31) Rajatylittävään yhteistyöhön halukkaiden jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden välistä yhteistyötä olisi helpotettava niin, että samalla varmistetaan elinkeinovapaus ja poistetaan jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkuiden vapaan liikkuvuuden esteet.
- (32) Koska toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi voi tulla useita sen tunnustaman jalostusjärjestön tai -toimijan toteuttamia jalostusohjelmia ja koska se voi toimivaltaisena viranomaisena joutua hyväksymään toisessa jäsenvaltiossa tunnustetun jalostusjärjestön tai -toimijan toteuttamien jalostusohjelmien laajentamisen alueelleen, jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustaminen olisi erotettava sen jalostusohjelmien hyväksymisestä. Jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustamista koskevaa hakemusta arvioivalle toimivaltaiselle viranomaiselle olisi kuitenkin toimitettava myös hakemus ainakin yhden jalostusohjelman hyväksymisestä.
- (33) Komission viime vuosina käsittelemien eri valitusten perusteella vaikuttaa siltä, että tässä asetuksessa olisi annettava selkeät säännöt, joilla voidaan säännellä jalostusjärjestön, joka perustaa hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tietyn rodun sivukantakirjan, ja jalostusjärjestön, joka väittää perustaneensa kyseisen rodun alkuperää koskevan kantakirjan, välistä suhdetta.
- (34) On tarpeen selkeyttää jalostajien ja jalostusjärjestöjen välistä suhdetta etenkin, jotta varmistetaan jalostajien oikeus osallistua jalostusohjelmaan sillä maantieteellisellä alueella, jota varten se on hyväksytty, ja jos jäsenyys on mahdollista, kyseisten jalostajien oikeus liittyä jäseneksi. Jalostusjärjestöillä olisi oltava käytössä sääntöjä jalostusohjelmiinsa osallistuvien jalostajien kanssa syntyvien riitojen ratkaisemiseksi ja kyseisten jalostajien yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Niiden olisi määritettävä myös omat oikeutensa ja velvollisuutensa ja jalostusohjelmiinsa osallistuvien jalostajien oikeudet ja velvollisuudet.
- (35) Jalostajilla, joiden jalostuseläimiä siirretään vuodenajan mukaan jäsenvaltion rajojen sisällä tai valtion rajat ylittävän alueen sisällä, olisi oltava oikeus edelleen osallistua jalostusohjelmaan edellyttäen, että niiden tilan päätoimipaikka sijaitsee jalostusohjelman maantieteellisellä alueella.
- (36) Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon risteytettyjen jalostussikojen alalla vallitseva erityistilanne. Useimpien risteytettyjen jalostussikojen alalla toimivien yksityisten yritysten tuotantojärjestelmä on suljettu ja niillä on oma jalostuseläinkantansa. Näitä yrityksiä varten olisi näin ollen säädettävä erinäisistä poikkeuksista, jotka koskevat erityisesti jalostajien osallistumista jalostusohjelmaan ja oikeutta rekisteröidä risteytettyjä jalostussikoja jalostusrekisteriin.
- (37) "Risteytetyn jalostussian" määritelmä kattaa eläimiä, jotka kuuluvat jalostus- ja valintapyramidin eri tasoille ja joita käytetään risteyttämissuunnitelmien optimointiin yhdistelemällä eri niiden genotyyppien hyviä ominaisuuksia ja hyödyntämällä heteroosin vaikutuksia. Jalostus- ja valintapyramidin tason mukaan "risteytetty jalostussika" kattaa rotuja, linjoja tai risteytyksiä. Täten kaikki eläimet eivät välttämättä ole "risteytettyjä" perinteisessä mielessä.
- (38) Etenkin direktiivin 90/427/ETY ja vähemmässä määrin direktiivien 89/361/ETY ja 2009/157/EY soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että jalostajien ja jalostusjärjestöjen välisten riitojen tehokasta ratkaisua varten tarvitaan täsmällisempiä sääntöjä, jotka perustuvat selvästi vahvistettuihin menettelysääntöihin ja jalostajien kuvattuihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Tämä saavutetaan parhaiten, jos riidat ratkaistaan sen jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä, jossa ne syntyvät.
- (39) Jalostusjärjestöjen, jotka perustavat ja pitävät nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten kantakirjoja, ja jalostustoimijoiden – lukuun ottamatta tuotantojärjestelmiltään

suljettuja yksityisiä yrityksiä –, jotka perustavat ja pitävät risteytettujen jalostussikojen jalostusrekistereitä, olisi merkittävä jalostuseläimet kantakirjoihinsa tai rekisteröitävä ne jalostusrekistereihinsä eläinten tai niiden omistajien alkuperäjäsenvaltiosta riippumatta ja luokiteltava eläimet niiden arvon mukaan, jos luokittelusta määrätään jalostusohjelmassa.

- (40) Jalostusjärjestöjen olisi sallittava perustaa kantakirjaan lisäosastoja sellaisten eläinten merkitsemistä varten, jotka eivät täytä vanhempia koskevia kriteerejä mutta joiden jalostusjärjestöt arvioivat omaavan jalostusohjelmassa määritetyt kyseisen rodun ominaispiirteet, jotta niitä voidaan myöhemmin jalostaa sellaisten puhdasrotuisten jalostuseläinten kanssa, jotka kuuluvat rotuun, jota toimijan toteuttama jalostusohjelma koskee, niin että niiden jälkeläiset voidaan hyväksyä kantakirjan pääosastoon. Erityiset säännöt tällaisten eläinten jälkeläisten hyväksymisestä kantakirjan pääosastoon olisi annettava unionin tasolla.
- (41) Jälkeläisten hyväksyminen kantakirjan pääosastoon olisi sallittava vain emälinjan kautta, paitsi hevoseläinten osalta. Kun kyse on nauta-, sika-, lammas- tai -vuohieläinten uhanalaisesta rodusta tai karaistuneesta lammaserodusta, jota varten ei ole riittävästi puhdasrotuisia urospuolisia siitoseläimiä, jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus antaa jalostusjärjestöille lupa soveltaa vähemmän tiukkoja sääntöjä kantakirjan lisäosastoon merkittyjen eläinten jälkeläisten hyväksymiseen kantakirjan pääosastoon, jotta vältetään kyseisten rotujen geneettisen vaihtelun väheneminen entisestään. Samoin olisi säädettävä erityisistä säännöistä, jotka mahdollistavat sukupuuttoon kuolleiden rotujen tai rotujen, joita uhkaa vakava vaara kuolla sukupuuttoon, rekonstruoinnin. Tällaisia poikkeuksia soveltavien jäsenvaltioiden olisi tarkkaan arvioitava kyseisten jalostuseläinpopulaatioiden riskiasema ja varmistettava geenivarojen turvattu hoito.
- (42) Jos on tarpeen luoda uusi rotu yhdistelemällä eri rotujen puhdasrotuisten jalostuseläinten ominaispiirteitä tai kokoamalla yhteen fyysisesti riittävän samannäköisiä eläimiä, joiden geneettinen pysyvyys on lisääntyessä sitä luokkaa, että niiden voidaan katsoa kehittyneen uudeksi roduksi, jalostusjärjestöille olisi annettava mahdollisuus perustaa kantakirjoja ja toteuttaa jalostusohjelmia kyseisillä uusilla roduilla.
- (43) Tämän asetuksen säännökset eivät saisi estää sitä, että kantakirjan lisäosastoon merkityt tietyn rodun eläimet kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽¹⁾ 28 artiklassa tarkoitetun maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteen mukaisten sitoumusten piiriin ja että kansalliset tai alueelliset viranomaiset voivat myöntää niille tukea maaseudun kehittämisohjelmistaan.
- (44) Hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa jalostusjärjestöjen olisi voitava vahvistaa jalostusohjelmissaan sääntöjä, joilla kielletään tiettyjen lisääntymismenetelmien ja tiettyjen puhdasrotuisten jalostuseläinten käyttö tai rajoitetaan sitä, niiden sulusolujen ja alkuioiden käyttö mukaan lukien. Jalostusjärjestöjen olisi esimerkiksi voitava olla mahdollista kelpuuttaa vain luonnollisen astutuksen tuloksena syntyneet jälkeläiset. Tätä kieltä tai rajoitusta soveltavien jalostusjärjestöjen olisi vahvistettava kyseiset säännöt jalostusohjelmassaan rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa pitävän jalostusjärjestön vahvistamien sääntöjen mukaisesti.
- (45) Kantakirjaan merkityt puhdasrotuiset jalostuseläimet olisi tunnistettava tarttuvista eläintaudeista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (46) Hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa asetuksessa (EU) 2016/429 säädetään, että eläinterveyden alalla toimivaltainen viranomainen antaa hevoseläimille 110 artiklassa tarkoitetun kerran myönnettävän elinikäisen tunnistusasiakirjan, jonka sisältöä komissio täsmentää delegoiduilla säädöksillä. Jotta jalostustodistus olisi sisällöltään ja hallintomenettelyltään mahdollisimman samanlainen kerran myönnettävän elinikäisen tunnistusasiakirjan kanssa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat hevoseläimille kerran myönnettävän elinikäisen tunnistusasiakirjan muotoa ja sisältöä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveysäännöstö”) (EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1).

- (47) Hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten oikeutta osallistua kansainvälisiin kilpailuihin säännellään kansainvälisillä yksityisillä sopimuksilla. Hevosalan kansainvälisen luonteen vuoksi komission olisi otettava kyseiset sopimukset huomioon asiaankuuluvia delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan, jotta kyseiset hevoseläimiin kuuluvat puhdasrotuiset jalostuseläimet säilyttäisivät oikeuden osallistua kansainvälisen tason kilpailuihin.
- (48) Jalostuseläinten hyväksymistä jalostukseen ja erityisesti astutukseen tai keinohedelmöitykseen olisi säänneltävä unionin tasolla, jotta vältetään kaupan esteet, etenkin jos tällaisille jalostuseläimille on tehty yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi tässä asetuksessa ja etenkin liitteessä III säädettyjen sääntöjen mukaisesti.
- (49) Jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi vedota tähän asetukseen rajoittaakseen puhdasrotuisten jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden käyttöä tai kieltääkseen tai estääkseen niiden käytön sellaisten eläinten tuotantoon, joita ei ole tarkoitettu merkittäviksi tai rekisteröitäviksi jalostuseläimiksi kantakirjaan tai jalostusrekisteriin.
- (50) Tietyn ominaisuusjoukon osalta testattavien nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat säännöt on vahvistettu unionin tasolla, mutta hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten eri rotuja, käyttötarkoituksia ja valintaa koskevat lukuisat vaatimukset ovat tähän asti estäneet näiden sääntöjen yhdenmukaistamisen. Sen sijaan yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevat rotukohtaiset säännöt vahvistetaan tätä nykyä rodun alkuperää koskevassa kantakirjassa.
- (51) Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys, tieteen edistys tai tarve säilyttää arvokkaat geenivarat, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen III muuttamiseksi. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi myös siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jonka nojalla se voi antaa yhdenmukaisia ja yksityiskohtaisempia sääntöjä nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten.
- (52) Olisi oltava mahdollista, että yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia suorittaa jalostusjärjestön tai -toimijan nimeämä kolmas osapuoli tai julkinen elin, joka voi olla tätä toimeksiantoa julkisen vallan tehtävänä suorittava viranomainen. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan kolmannen osapuolen toimintaan ja arvioida sitä jalostusohjelman hyväksymisen yhteydessä. Elleivät asiaankuuluva jäsenvaltio tai sen toimivaltaiset viranomaiset toisin päättää, jalostusjärjestön tai -toimijan, joka ulkoistaa yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin, olisi oltava edelleen vastuussa sen varmistamisesta, että kyseiseen toimintaan sovellettavat vaatimukset täytetään, ja sen olisi ilmoitettava nimetty kolmas osapuoli jalostusohjelmassaan.
- (53) Muun muassa lajin tai rodun mukaan voi olla tarpeen yhdenmukaistaa tai parantaa jalostusjärjestöjen tai niiden nimeämien kolmansien osapuolten käyttämiä puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevia menetelmiä. Jotta voidaan varmistaa asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jonka nojalla se voi nimetä Euroopan unionin vertailukeskukset. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti näiden keskusten tehtävien muuttamiseksi tarvittaessa. Näiden Euroopan unionin vertailukeskusten olisi oltava oikeutettuja unionin rahoitustukeen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 652/2014⁽¹⁾ mukaisesti. Nautaeläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa kyseiset tehtävät suorittaa Interbull Centre, kansainvälisen kotieläinten tuotosseurantakomitean (ICAR) pysyvä alakomitea, joka on neuvoston päätöksellä 96/463/EY⁽²⁾ nimetty Euroopan unionin vertailukeskus.
- (54) Jotta voidaan tukea uhanalaisia rotuja ylläpitäviä jalostusjärjestöjä ja kun sen on todettu olevan tarpeen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jonka nojalla se voi nimetä Euroopan unionin vertailukeskuksia,

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1).

(²) Neuvoston päätös 96/463/EY, tehty 23 päivänä heinäkuuta 1996, puhdasrotuisten jalostusnautojen testausmenetelmien ja tulosten arvioinnin yhdenmukaistamisesta yhteistyösopuolena toimivan vertailuaseman nimeämisestä (EYVL L 192, 2.8.1996, s. 19).

joiden erityisenä tehtävänä on edistää kyseisten jalostusjärjestöjen käyttämien menetelmien vahvistamista tai yhdenmukaistamista. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti näiden keskustusten tehtävien muuttamiseksi tarvittaessa. Kun komissio nimeää näitä keskuksia tai kuvaa niiden tehtävät, sen olisi otettava asianmukaisesti huomioon elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n Euroopan eläingeenivaroja koskevan maailmanlaajuisen toimintasuunnitelman puitteissa perustetun eläingeenivaroja hallinnoivan Euroopan aluekeskuksen (ERFP) toiminta. Näiden keskustusten vahvistamat menetelmät eivät saisi olla sitovia.

- (55) Jalostusohjelmaan osallistuvilla jalostajilla olisi oltava oikeus saada jalostustodistukset kyseiseen jalostusohjelmaan kuuluvista jalostuseläimistään ja niiden sukusoluista ja alkioista. Jalostustodistusten olisi oltava jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden mukana, kun niillä käydään kauppaa tai kun ne tulevat unioniin, jotta kyseiset eläimet tai niiden sukusoluista tai alkiosta tuotetut jälkeläiset voidaan merkitä tai rekisteröidä muihin kantakirjoihin tai jalostusrekistereihin. Jalostustodistuksessa olisi oltava jalostajaa varten tiedot hankitun eläimen geneettisestä laadusta ja polveutumisesta. Todistus olisi annettava tarvittaessa esimerkiksi jalostuseläimen mukana pidettäväksi silloin, kun se viedään näyttelyyn taikka testaus- tai keinosiemennysasemalle.
- (56) Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita tai toimivaltaisia viranomaisia vaatimasta, että kun keinosiemennykseen tarkoitettua nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten siemennesteellä käydään kauppaa sellaisten eläinten tuottamiseksi, joista ei ole tarkoitus tulla puhdasrotuisia jalostuseläimiä, sen mukana on oltava tiedot kyseisen eläimen laadusta ja polveutumisesta. Unionin eläinjalostus-sektorin kilpailukykyä voidaan toivottavasti yleensä ottaen parantaa asettamalla jalostuseläinten sukusolut ja alkiot, ja etenkin niiden siemenneste, sekä niihin liittyvät jalostustodistuksissa olevat tiedot myös sellaisten toimijoiden saataville, jotka tuottavat eläimillä jälkeläisiä aikomatta merkittyä niitä kantakirjaan.
- (57) Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tulo unioniin ja vienti kolmansiin maihin on tärkeää unionin maataloudelle. Näin ollen jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuloon olisi sovellettava edellytyksiä, jotka vastaavat hyvin pitkälle unionissa käytävään kauppaan sovellettavia sääntöjä. Jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot saa kuitenkin merkitä kantakirjan tai jalostusrekisterin pääosastoon unionissa vain, jos viejänä toimivassa kolmannessa maassa suoritetun valvonnan taso antaa vastaavat takeet polveutumisesta ja yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin tuloksista kuin unionissa ja jos kyseisiä takeita ja tuloksia tarjoavat jalostuselimet sisältyvät komission ylläpitämään luetteloon. Lisäksi kolmansien maiden jalostuseläinten olisi vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti hyväksyttävä unionissa tunnustetun jalostusjärjestön tai -toimijan jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot.
- (58) Neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ säädetään, että komissio vahvistaa tavaranimikkeistön eli yhdistetyn nimikkeistön tai lyhennettynä CN-nimikkeistön, joka vastaa sekä yhteisen tullitariffin ja yhteisön ulkomaankaupan tilastoinnin että muiden tavaroiden tuontiin ja vientiin liittyvän unionin politiikan tarpeita. Kyseisen asetuksen liitteessä I luetellaan nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten sekä naudan siemennesteen CN-koodit ja todetaan, että ne on vapautettu sopimustulleista. Tällöin näiden eläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden mukana olisi oltava asianmukainen jalostustodistus, joka tukee niiden luokitusta puhdasrotuiseksi jalostuseläimiksi tai niiden sukusoluiksi tai alkioksi. Puhdasrotuisten jalostuseläinten mukana olisi oltava myös asiakirja, josta käy ilmi, että ne merkitään jalostusjärjestön pitämään kantakirjaan tai rekisteröidään jalostustoimijan pitämään jalostusrekisteriin.
- (59) Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tullessa unioniin niille on tehtävä neuvoston direktiivien 91/496/ETY ⁽²⁾ ja 97/78/EY ⁽³⁾ mukaiset eläinlääkinnälliset tarkastukset. Puhdasrotuisille jalostuseläimille olisi myös tehtävä tarvittavat tarkastukset, jotta voidaan soveltaa puhdasrotuisten jalostuseläinten vapauttamista sopimustulleista.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 91/496/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintä-tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9).

- (60) On tarpeen antaa sääntöjä virallisesta valvonnasta, jolla todennetaan tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen noudattaminen, sekä toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisesti suorittamista muista virallisista toimista, jotka on mukautettu eläinjalostusalaan. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava virallisesti valvoa kaikkia toimijoita, joihin sovelletaan tätä asetusta, ja etenkin jalostusjärjestöjä, jalostustoimijoita, yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia suorittavia kolmansia osapuolia ja jalostajia sekä spermankeräysasemia ja spermavarastoja, alkioiden varastointikeskuksia ja alkionkeräys- ja alkiontuotantoryhmiä, jos ne antavat jalostustodistuksia.
- (61) Toimivaltaisten viranomaisten olisi suoritettava virallista valvontaa varmistaakseen, että tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä noudatetaan ja että hyväksytyssä jalostusohjelmassa asetetut vaatimukset täytetään. Tähän valvontaan voi kuulua yksilötulosten testaukseen käytettävien laitteiden tai jalostus- ja polveutumistietojen kirjaamista varten vahvistettujen menettelyjen tarkastus taikka sellaisten asiakirjojen tai järjestelmien tarkastelu, joita käytetään tällaisten jalostuseläimistä kerättyjen tietojen säilyttämiseen ja käsittelyyn. Tässä tarkastelussa voidaan ottaa huomioon laaduntarkastukset tai valvontajärjestelmät, joilla varmistetaan kirjattujen tietojen tarkkuus, kuten eläimen polveutumisen todentamiseksi suoritettavat vanhempia koskevat tarkastukset. Toimivaltaisten viranomaisten virallinen valvonta voi kohdistua jalostajien, jalostusjärjestöjen tai jalostustoimijoiden tiloihin, toimistoihin ja laitteisiin sekä jalostusohjelmaan kuuluviin jalostuseläimiin tai kyseisistä eläimistä kerättyihin sukusoluihin ja alkioihin.
- (62) Tässä asetuksessa olevia viittauksia ”muihin virallisiin toimiin” olisi tulkittava siten, että ne kattavat jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden tunnustamisen, jalostusohjelmien hyväksymisen tai avun antamisen muille jäsenvaltioille ja kolmansille maille.
- (63) Jotta tässä asetuksessa säädettyjen jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevien unionin sääntöjen soveltaminen olisi tehokasta, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja annettava hallinnollista apua tarpeen mukaan. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi annettava hallinnollista apua ja yhteistyötä koskevia yleisiä sääntöjä, jotka ovat – tarpeellisin mukautuksin – samanlaisia kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ IV osastossa säädetyt säännöt.
- (64) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jonka nojalla se voi, jos on näyttöä siitä, että kolmannessa maassa esiintyy jalostuseläimiä koskevan unionin lainsäädännön laajamittaista ja vakavaa noudattamatta jättämistä, hyväksyä erityistoimenpiteitä, joilla rajoitetaan tällaisen noudattamatta jättämisen vaikutusta.
- (65) Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava tarvittavat valtuudet valvoa tässä asetuksessa säädettyjen jalostuseläimiä koskevien jalostus- ja polveutumissääntöjen täytäntöönpanoa, mukaan lukien valtuudet keskeyttää jalostusohjelman hyväksynnän voimassaolo tai peruuttaa jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustaminen, jos tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä ei ole noudatettu.
- (66) Komission olisi suoritettava tarpeen mukaan valvontaa jäsenvaltioissa, muun muassa jäsenvaltioiden suorittaman virallisen valvonnan tulosten perusteella, sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa.
- (67) Komission olisi suoritettava tarpeen mukaan valvontaa kolmansissa maissa, jotta voidaan laatia luettelo sellaisten kolmansien maiden jalostuseläimistä, joista jalostuseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden unioniin tulo olisi sallittava, jotta voidaan päättää unioniin tulon edellytyksistä ja jotta voidaan saada vastaavuussopimusten toimivuuteen liittyvät jalostus- ja polveutumistiedot. Komission olisi suoritettava valvontaa kolmansissa maissa myös silloin, kun mahdollinen jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin liittyvä toistuva tai uusi ongelma niin edellyttää.
- (68) Tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen noudattamisen todentaminen virallisen valvonnan avulla on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen tavoitteet tosiasiallisesti saavutetaan koko unionissa. Puutteet

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

jonkun jäsenvaltion valvontajärjestelmässä voivat joissain tapauksissa merkittävästi vaikeuttaa kyseisten tavoitteiden saavuttamista ja johtaa tilanteisiin, joissa näiden sääntöjen noudattamatta jättäminen on laajamittaista ja vakavaa. Komission olisi siksi voitava ryhtyä toimiin jäsenvaltion valvontajärjestelmän vakavien puutteiden johdosta ja hyväksyä toimenpiteitä, joita sovelletaan, kunnes asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimet häiriön korjaamiseksi. Tällaisiin toimenpiteisiin kuuluvat jalostuseläimillä tai niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävän kaupan kieltäminen tai erityisehtojen asettaminen kyseiselle kaupalle taikka mitkä tahansa muut toimenpiteet, joita komissio pitää tarkoituksenmukaisina laajamittaisen rikkomisen lopettamiseksi.

- (69) Koska direktiivit 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY kumotaan ja korvataan tällä asetuksella, on myös tarpeen kumota komission säädökset, jotka on annettu näiden direktiivien nojalla, ja tarvittaessa korvata ne joko tässä asetuksessa siirretyn säädösvallan nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä tai tässä asetuksessa siirretyn täytäntöönpanovallan nojalla annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä. Vastaavasti mainitut komission säädökset olisi kumottava ja tarvittaessa korvattava.
- (70) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen moitteeton soveltaminen ja täydentää sitä tai muuttaa sen liitteitä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevia vaatimuksia, Euroopan unionin vertailukeskusten tehtäviä ja niitä koskevia vaatimuksia sekä jalostustodistusten sisältöä ja muotoa.
- (71) Delegoituja säädöksiä valmisteltaessa ja laadittaessa on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisessä toimielinten sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (72) Jotta voidaan varmistaa, että tässä asetuksessa annetut säännökset, jotka koskevat mallilomakkeita tiedoille, jotka jäsenvaltioiden on annettava julki tunnustettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luettelosta, menetelmiä puhdasrotuisten jalostuseläinten tunnistamisen varmistamiseksi, yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia, Euroopan unionin vertailukeskusten nimeämistä, hevoseläimille kerran myönnettävän elinikäisen tunnistusasiakirjan malleja, jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden mukana olevien jalostustodistusten malleja, kolmansissa maissa sovellettavien toimenpiteiden vastaavuuden tunnistamista, jäsenvaltion valvontajärjestelmän vakavia häiriöitä sekä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuloa koskevia erityistoimenpiteitä, pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti. Jos pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy täytäntöönpanosäädöstä.
- (73) Direktiiveissä 87/328/ETY, 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/118/ETY, 90/119/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY ja päätöksessä 96/463/EY säädetyt säännöt korvataan tässä asetuksessa säädetyillä säännöillä ja säännöillä, joista säädetään tässä asetuksessa siirretyn säädösvallan nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä tai tässä asetuksessa siirretyn täytäntöönpanovallan nojalla annettavissa täytäntöönpanosäädöksissä. Edellä mainitut säädökset olisi näin ollen kumottava.
- (74) Seuraavat komission päätökset muun muassa lajikohtaisista kriteereistä, jotka koskevat jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden hyväksymistä tai tunnustamista, jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjaan ja hyväksymistä jalostukseen ja keinosiemennykseen sekä yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia on hyväksytty direktiivien 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY nojalla: komission päätökset

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

84/247/ETY ⁽¹⁾, 84/419/ETY ⁽²⁾, 89/501/ETY ⁽³⁾, 89/502/ETY ⁽⁴⁾, 89/504/ETY ⁽⁵⁾, 89/505/ETY ⁽⁶⁾, 89/507/ETY ⁽⁷⁾, 90/254/ETY ⁽⁸⁾, 90/255/ETY ⁽⁹⁾, 90/256/ETY ⁽¹⁰⁾, 90/257/ETY ⁽¹¹⁾, 92/353/ETY ⁽¹²⁾ ja 96/78/EY ⁽¹³⁾ ja 2006/427/EY ⁽¹⁴⁾. Tässä asetuksessa olisi annettava säännöt, joilla korvataan mainituissa komission päätöksissä säädetyt säännöt.

- (75) Tässä asetuksessa olisi säädettävä säännöistä, jotka ovat samankaltaisia kuin komission päätöksessä 92/354/ETY ⁽¹⁵⁾ säädetyt säännöt.
- (76) Seuraavat komission säädökset on hyväksytty direktiivien 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/427/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY nojalla: komission päätökset 89/503/ETY ⁽¹⁶⁾, 89/506/ETY ⁽¹⁷⁾, 90/258/ETY ⁽¹⁸⁾, 96/79/EY ⁽¹⁹⁾, 96/509/EY ⁽²⁰⁾, 96/510/EY ⁽²¹⁾, 2005/379/EY ⁽²²⁾ ja komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/262 ⁽²³⁾. Tässä asetuksessa olisi säädettävä säännöistä, joilla korvataan mainituissa komission säädöksissä säädetyt säännöt.
- (77) Oikeudellisen selvyyden varmistamiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi johdanto-osan 74, 75 ja 76 kappaleessa tarkoitetut komission säädökset olisi kumottava tämän asetuksen soveltamispäivästä. Lisäksi komission olisi vähintään 18 kuukautta ennen tämän asetuksen soveltamispäivää annettava täytäntöönpano-säädökset, joissa säädetään mallilomakkeista, jotka koskevat niiden tietojen esitystapaa, jotka sisällytetään

- ⁽¹⁾ Komission päätös 84/247/ETY, tehty 27 päivänä huhtikuuta 1984, puhdasrotuisten jalostusnautojen kantakirjoja ylläpitävien tai perustavien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen perusteista (EYVL L 125, 12.5.1984, s. 58).
- ⁽²⁾ Komission päätös 84/419/ETY, tehty 19 päivänä heinäkuuta 1984, nautojen kantakirjaan merkitsemisen perusteista (EYVL L 237, 5.9.1984, s. 11).
- ⁽³⁾ Komission päätös 89/501/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten jalostussikojen kantakirjoja perustavien tai ylläpitävien jalostajien yhdistysten ja jalostusjärjestöjen hyväksymisen ja valvonnan perusteista (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 19).
- ⁽⁴⁾ Komission päätös 89/502/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten jalostussikojen kantakirjaan merkitsemisen perusteista (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 21).
- ⁽⁵⁾ Komission päätös 89/504/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, risteytettyjen jalostussikojen rekistereitä perustavien ja ylläpitävien jalostajien yhdistysten, jalostusjärjestöjen ja yksityisten yritysten hyväksymisen ja valvonnan perusteista (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 31).
- ⁽⁶⁾ Komission päätös 89/505/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, risteytettyjen jalostussikojen rekistereihiin merkitsemisen perusteista (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 33).
- ⁽⁷⁾ Komission päätös 89/507/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten ja risteytettyjen jalostussikojen yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmistä (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 43).
- ⁽⁸⁾ Komission päätös 90/254/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kantakirjoja perustavien ja ylläpitävien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen perusteista (EYVL L 145, 8.6.1990, s. 30).
- ⁽⁹⁾ Komission päätös 90/255/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kantakirjaan merkitsemisen perusteista (EYVL L 145, 8.6.1990, s. 32).
- ⁽¹⁰⁾ Komission päätös 90/256/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmistä (EYVL L 145, 8.6.1990, s. 35).
- ⁽¹¹⁾ Komission päätös 90/257/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien jalostukseen hyväksymisen ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden käyttämisen perusteista (EYVL L 145, 8.6.1990, s. 38).
- ⁽¹²⁾ Komission päätös 92/353/ETY, tehty 11 päivänä kesäkuuta 1992, rekisteröityjen hevoseläinten kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen tai tunnustamisen perusteista (EYVL L 192, 11.7.1992, s. 63).
- ⁽¹³⁾ Komission päätös 96/78/EY, tehty 10 päivänä tammikuuta 1996, jalostukseen tarkoitettujen hevoseläinten kantakirjoihin hyväksymistä ja merkitsemistä koskevista perusteista (EYVL L 19, 25.1.1996, s. 39).
- ⁽¹⁴⁾ Komission päätös 2006/427/EY, tehty 20 päivänä kesäkuuta 2006, puhdasrotuisten jalostusnautojen yksilötuloksen seurantamenetelmistä ja jalostusarvon arviointimenetelmistä (EUVL L 169, 22.6.2006, s. 56).
- ⁽¹⁵⁾ Komission päätös 92/354/ETY, tehty 11 päivänä kesäkuuta 1992, tietyistä säännöistä rekisteröityjen hevoseläinten kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen tai yhdistysten välisen yhteensovittamisen varmistamiseksi (EYVL L 192, 11.7.1992, s. 66).
- ⁽¹⁶⁾ Komission päätös 89/503/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten jalostussikojen, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden todistuksesta (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 22).
- ⁽¹⁷⁾ Komission päätös 89/506/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, risteytettyjen jalostussikojen, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden todistuksesta (EYVL L 247, 23.8.1989, s. 34).
- ⁽¹⁸⁾ Komission päätös 90/258/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kotieläinjalostusta koskevista todistuksista (EYVL L 145, 8.6.1990, s. 39).
- ⁽¹⁹⁾ Komission päätös 96/79/EY, tehty 12 päivänä tammikuuta 1996, rekisteröityjen hevoseläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden polveutumisen ja tunnistamistodistuksista (EYVL L 19, 25.1.1996, s. 41).
- ⁽²⁰⁾ Komission päätös 96/509/EY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1996, polveutumista ja kotieläinjalostusta koskevien vaatimusten vahvistamisesta tiettyjen eläinten siemennesteen tuontia varten (EYVL L 210, 20.8.1996, s. 47).
- ⁽²¹⁾ Komission päätös 96/510/EY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1996, polveutumis- ja jalostustodistusten käyttöönotosta siitoseläinten, näiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuontia varten (EYVL L 210, 20.8.1996, s. 53).
- ⁽²²⁾ Komission päätös 2005/379/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 2005, puhdasrotuisten jalostusnautojen sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden polveutumistodistuksista ja tiedoista (EUVL L 125, 18.5.2005, s. 15).
- ⁽²³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/262, annettu 17 päivänä helmikuuta 2015, neuvoston direktiivien 90/427/ETY ja 2009/156/EY mukaisten sääntöjen vahvistamisesta hevoseläinten tunnistusmenetelmien osalta (hevospassista annettu asetus) (EUVL L 59, 3.3.2015, s. 1).

tunnustettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luetteloon, jonka jäsenvaltiot julkistavat, sekä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostustodistusten mallilomakkeista. Näitä täytäntöönpanosäädöksiä olisi sovellettava viimeistään tämän asetuksen soveltamispäivästä.

- (78) Jotta siirtyminen uusiin säännöksiin olisi vaivatonta jalostajien järjestöille, jalostusorganisaatioille, jalostajien yhdistyksille, yksityisille yrityksille tai muille organisaatioille tai järjestöille, jotka on hyväksytty tai tunnustettu määrääjäksi tai ilman aikarajoitusta tällä asetuksella kumottavien säädösten mukaisesti, sekä kyseisten toimijoiden toteuttamien jalostusohjelmien kannalta, kyseiset toimijat olisi katsottava tunnustetuiksi ja niiden jalostusohjelmat hyväksytyiksi tämän asetuksen mukaisesti. Kyseisiin toimijoihin ei täten olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä tunnustamis-, hyväksymis- ja ilmoitusmenettelyjä maantieteellisen alueen laajentamisesta toisiin jäsenvaltioihin, vaikka niihin olisi sovellettava tämän asetuksen muita säännöksiä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava etenkin riskiperusteisen virallisen valvonnan avulla, että kyseiset toimijat noudattavat kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä. Jos havaitaan, että sääntöjä ei noudateta, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kyseiset toimijat ryhtyvät tarpeellisiin toimiin tehdäkseen lopun noudattamatta jättämisestä, ja tarvittaessa peruutettava kyseisten toimijoiden tunnustaminen tai niiden jalostusohjelmien hyväksyntä taikka keskeytettävä näiden voimassaolo.
- (79) Komissio antoi vastikään ehdotuksen uudeksi asetukseksi virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista. Uudella asetuksella on tarkoitus kumota asetus (EY) N:o 882/2004 ja neuvoston direktiivi 89/608/ETY⁽¹⁾, neuvoston direktiivi 90/425/ETY⁽²⁾ sekä direktiivit 91/496/ETY ja 97/78/EY. Siihen on lisäksi tarkoitus sisällyttää tiettyjä asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ja kyseisissä direktiiveissä annettuja sääntöjä asianmukaisesti mukautettuina. Eläinjalostustoiminnan ei kuitenkaan ole tarkoitus kuulua kyseisen uuden asetuksen soveltamisalaan. Oikeudellisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi ja kunnes direktiivit 89/608/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY ja 97/78/EY on kumottu kyseisellä uudella asetuksella, direktiiveistä 89/608/ETY ja 90/425/ETY olisi poistettava viittaukset ”kotieläinjalostukseen” ja ”eläinjalostukseen”; direktiiveihin 91/496/ETY ja 97/78/EY tällaisia muutoksia ei ole tarpeen tehdä. Direktiivejä 89/608/ETY ja 90/425/ETY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (80) Asetuksen (EU) 2016/429 110 artiklan soveltamispäivään saakka jalostusjärjestöjen, jotka toteuttavat hyväksytyjä jalostusohjelmia hevoseläimiin kuuluvilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, olisi voitava jatkaa tunnistusasiakirjojen antamista kyseisille puhdasrotuisille jalostuseläimille direktiivin 90/427/ETY 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (81) Tätä asetusta olisi sovellettava sen kuukauden ensimmäisestä päivästä, joka on kahdenkymmenen kahdeksan kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan:

- a) jalostus- ja polveutumissäännöt jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkiolla käytävää kauppaa ja niiden unioniin tuloa varten;
- b) säännöt jalostusjärjestöjen ja jalostustoimijoiden tunnustamisesta ja niiden jalostusohjelmien hyväksymisestä;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/608/ETY, annettu 21 päivänä marraskuuta 1989, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29).

- c) jalostajien, jalostusjärjestöjen ja jalostustoimijoiden oikeudet ja velvollisuudet;
 - d) säännöt jalostuseläinten merkitsemisestä kantakirjaan ja rekisteröimisestä jalostusrekisteriin sekä jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden hyväksymisestä jalostukseen;
 - e) säännöt jalostuseläinten yksilötulosten testauksesta ja jalostusarvon arvioinnista;
 - f) säännöt jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostustodistusten myöntämisestä;
 - g) säännöt virallisen valvonnan, erityisesti jalostusjärjestöjä ja -toimijoita koskevan virallisen valvonnan, suorittamisesta sekä muiden virallisten toimien suorittamisesta;
 - h) säännöt hallinnollisesta avusta ja yhteistyöstä ja säännöt jäsenvaltioiden suorittamasta täytäntöönpanon valvonnasta;
 - i) säännöt komission jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa suorittamasta valvonnasta.
2. Tätä asetusta sovelletaan jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin, kun kyseiset eläimet tai kyseisistä sukusoluista tai alkioista tuotetut jälkeläiset on tarkoitettu merkitä puhtasrotuisiksi jalostuseläimiksi kantakirjaan tai rekisteröidä ne risteytettyinä jalostussikoina jalostusrekisteriin.
3. Tätä asetusta ei sovelleta jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin, kun kyseiset eläimet ja niiden sukusolut ja alkiot on tarkoitettu teknisiin tai tieteellisiin kokeisiin, jotka tehdään toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.
4. Tämän asetuksen 9 artiklan 4 kohtaa, 13 artiklaa, 14 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 23 ja 24 artiklaa, 28 artiklan 2 kohtaa ja 36 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta jalostustoimijoiksi tunnustettuihin tuotantojärjestelmiltään suljettuihin yksityisiin yrityksiin.
5. Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, joilla säännellään sellaisten jalostusohjelmien toteuttamista, joita ei ole hyväksytty 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'eläimellä'
 - a) nautaeläimiin (*Bos taurus*, *Bos indicus* ja *Bubalus bubalis*);
 - b) sikaeläimiin (*Sus scrofa*);
 - c) lammaseläimiin (*Ovis aries*);
 - d) vuohieläimiin (*Capra hircus*); tai
 - e) hevoseläimiin (*Equus caballus* ja *Equus asinus*) kuuluvia kotieläimiä;
- 2) 'rodulla' niin yhtenäistä eläinpopulaatiota, että yksi tai useampi jalostajaryhmä, joka on sopinut kyseisten eläinten merkitsemisestä kantakirjaan mainiten tiedot niiden tunnetuista esivanhemmista, jotta niiden perityt ominaisuudet voidaan säilyttää jalostusohjelman puitteissa lisääntymisen, vaihdon ja valinnan avulla, voi pitää sitä muista saman lajin eläimistä erillisenä;
- 3) 'jalostuseläimellä' puhtasrotuista jalostuseläintä tai risteytettyä jalostussikaa;
- 4) 'sukusoluilla ja alkioilla' siemennestettä, munasoluja ja alkioita, jotka on kerätty tai tuotettu jalostuseläimistä keinohedelmöitystä varten;

- 5) 'jalostusjärjestöllä' mitä tahansa jalostajien yhdistystä, jalostusorganisaatiota tai julkista elintä, toimivaltaisia viranomaisia lukuun ottamatta, jonka jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti jalostusohjelman toteuttamiseksi sellaisilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, jotka on merkitty tällaisen järjestön pitämään tai perustamaan kantakirjaan;
- 6) 'jalostustoimijalla' mitä tahansa jalostajien yhdistystä, jalostusorganisaatiota tuotantojärjestelmältään suljettua yksityistä yritystä tai julkista elintä, toimivaltaisia viranomaisia lukuun ottamatta, jonka jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tunnustaa 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti jalostusohjelmien toteuttamiseksi sellaisilla risteytetyillä jalostussioilla, jotka on rekisteröity tällaisen toimijan pitämään tai perustamaan jalostusrekisteriin;
- 7) 'jalostuselimellä' mitä tahansa kolmannessa maassa olevaa jalostajien yhdistystä, jalostusorganisaatiota, yksityistä yritystä, karjankasvatusorganisaatiota tai virallista laitosta, jonka kyseinen kolmas maa on hyväksynyt nauta-, sika-, lammas-, vuohi- tai hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tai risteytettyjen jalostussikojen osalta jalostukseen tarkoitettujen jalostuseläinten unioniin tulon yhteydessä;
- 8) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jonkin jäsenvaltion viranomaisia, jotka vastaavat tämän asetuksen nojalla seuraavista:
 - a) jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen ja niiden jalostuseläimillä toteuttamien jalostusohjelmien hyväksyminen;
 - b) toimijoiden virallinen valvonta;
 - c) avun antaminen muille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, jos havaitaan sääntöjenvastaisuus;
 - d) muut viralliset toimet kuin a ja c alakohdassa tarkoitettut viralliset toimet;
- 9) 'puhdasrotuisella jalostuseläimellä' tämän artiklan a alakohdassa tarkoitettua lajin eläintä, joka on merkitty tai rekisteröity ja on merkittävässä kantakirjan pääosastoon;
- 10) 'risteytetyllä jalostussialla' jalostusrekisteriin rekisteröityä sikaeläintä, joka on tuotettu tarkoituksellisesti risteyttämällä tai jota käytetään tarkoituksena muodostaa risteytys jommankumman seuraavan luokan sisällä tai niiden välillä:
 - a) puhdasrotuiset jalostussiat eri roduista tai linjoista;
 - b) jalostussiat, jotka itse ovat syntyneet eri rotujen tai linjojen risteytyksestä;
 - c) jalostussiat, jotka kuuluvat jompaankumpaan a tai b alakohdassa tarkoitetuista ryhmistä;
- 11) 'linjalla' tietyn rodun puhdasrotuisten jalostuseläinten geneettisesti pysyvää ja yhtenäistä osapopulaatiota;
- 12) 'kantakirjalla'
 - a) jalostusjärjestön ylläpitämää kantakirjaa, tiedostoa tai tietovälinettä, jossa on pääosasto ja, jos jalostusjärjestö niin päättää, yksi tai useampi lisäosasto sellaisille saman lajin eläimille, joita ei voida merkitä pääosastoon;
 - b) tarpeen mukaan mikä tahansa vastaava jalostuselimen pitämä kirja;
- 13) 'pääosastolla' kantakirjan osastoa, johon puhdasrotuiset jalostuseläimet merkitään tai rekisteröidään ja ovat merkittävässä ja jossa on tarkka maininta niiden esivanhemmista ja tarvittaessa niiden arvosta;
- 14) 'luokalla' pääosaston horisontaalista jaottelua, johon puhdasrotuiset jalostuseläimet merkitään niiden arvon mukaan;
- 15) 'arvolla' jalostuseläimen mitattavissa olevaa perinnöllistä ominaisuutta tai geneettistä erikoispiirrettä;
- 16) 'jalostusarvolla' arviota jalostuseläimen genotyypin odotetusta vaikutuksesta sen jälkeläisten tiettyyn ominaispiirteeseen;

- 17) 'jalostusrekisterillä'
- a) jalostustoimijan pitämää tiedostoa tai tietovälinettä, johon risteytetyt jalostussiat rekisteröidään ja jossa on tarkat tiedot niiden esivanhemmista;
- b) tarpeen mukaan mitä tahansa vastaavaa jalostuselimen pitämää rekisteriä;
- 18) 'virallisella valvonnalla' toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa valvontaa tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen noudattamisen todentamiseksi;
- 19) 'muilla virallisilla toimilla' toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisesti suorittamaa toimintaa, joka on muuta kuin virallista valvontaa ja jolla varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen soveltaminen;
- 20) 'jalostustodistuksella' jalostusta koskevia todistuksia, varmennuksia tai kaupallisia asiakirjoja, jotka annetaan paperilla tai sähköisessä muodossa jalostuseläimistä tai niiden sukusoluista ja alkioista ja joissa annetaan tietoja polveutumisesta, tunnistamisesta ja yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin tuloksista, jos niitä on saatavana;
- 21) 'unioniin tulolla' jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tuomista jollekin liitteessä VI luetellulle alueelle näiden alueiden ulkopuolelta, kauttakulkua lukuun ottamatta;
- 22) 'kaupalla' toimintaa, jossa eläimiä tai niiden sukusoluja ja alkioita ostetaan, myydään, vaihdetaan tai muulla tavoin hankitaan tai luovutetaan unionin, myös yksittäisen jäsenvaltion, sisällä;
- 23) 'toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, johon sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä, kuten jalostusjärjestöjä, jalostustoimijoita, jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämiä kolmansia osapuolia, spermankeräysasemia, spermavarastoja, alkioiden varastointikeskuksia, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmiä ja jalostajia;
- 24) 'uhanalaisella rodulla' paikallista rotua, jonka jokin jäsenvaltio on määrittänyt uhanalaiseksi, joka on geneettisesti sopeutunut yhteen tai useampaan perinteiseen tuotantojärjestelmään tai ympäristöön kyseisessä jäsenvaltiossa ja jonka uhanalaisuuden on tieteellisesti todentanut elin, jolla on tarvittava pätevyys ja osaaminen uhanalaisten rotujen alalla;
- 25) 'tuotantojärjestelmältään suljetulla yksityisellä yrityksellä' yksityistä yritystä, jonka jalostusohjelmaan ei osallistu yksikään jalostaja tai osallistuu rajallinen määrä jalostajia, jotka ovat sidoksissa kyseiseen yksityiseen yritykseen siten, että ne ovat sitoutuneet vastaanottamaan sen toimittamia risteytettyjä jalostussikoja tai toimittamaan sille risteytettyjä jalostussikoja;
- 26) 'jalostusohjelmalla' järjestelmällistä toimintaa, johon sisältyy jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden rekisteröiminen, valinta, jalostaminen ja vaihtaminen ja joka suunnitellaan ja toteutetaan toivottujen fenotyyppisten ja/tai genotyyppisten ominaispiirteiden säilyttämiseksi tai parantamiseksi kohderyhmän olevassa jalostuseläinten populaatioissa.

3 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavat yleiset jalostus- ja polveutumissäännöt

1. Jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa ja niiden unioniin tuloa ei saa kieltää, rajoittaa tai haitata muilla kuin sellaisilla jalostukseen tai polveutumiseen liittyvillä perusteilla, jotka johtuvat tässä asetuksessa säädetyistä säännöistä.
2. Jalostuseläinten jalostajia, jalostusjärjestöjä, jalostustoimijoita tai jalostuselimiä ei saa syrjiä näiden alkuperämaan perusteella eikä näiden jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden alkuperämaan perusteella.

II LUKU

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen jäsenvaltioissa ja jalostusohjelmien hyväksyminen

1 jakso

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen

4 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen

1. Jalostajien yhdistykset, jalostusorganisaatiot tai julkiset elimet, voivat hakea toimivaltaisilta viranomaisilta jalostusjärjestöksi tunnustamista puhdasrotuisten jalostuseläinten osalta.

Jalostajien yhdistykset, jalostusorganisaatiot, tuotantojärjestelmältään suljetut yksityiset yritykset tai julkiset elimet, voivat hakea toimivaltaisilta viranomaisilta jalostustoimijaksi tunnustamista risteytettyjen jalostussikojen osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hakemukset on esitettävä kirjallisesti ja toimitettava joko paperilla tai sähköisessä muodossa.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava 1 kohdassa tarkoitetut hakemukset. Niiden on tunnustettava jalostusjärjestöksi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakija ja jalostustoimijaksi 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu hakija, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) hakijan päätoimipaikka on sen jäsenvaltion alueella, jossa toimivaltainen viranomainen sijaitsee;
- b) hakija osoittaa hakemuksessaan täyttävänsä liitteessä I olevassa 1 osassa esitetyt vaatimukset niiden jalostusohjelmien osalta, joille se aikoo hakea hyväksyntää 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti;
- c) hakijan hakemus sisältää kustakin suunnitellusta jalostusohjelmasta luonnosversion, johon on sisällyttävä liitteessä I olevassa 2 osassa vaaditut tiedot ja hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa lisäksi liitteessä I olevassa 3 osassa vaaditut tiedot;
- d) hakija esittää samanaikaisesti 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen kanssa ainakin yhden suunnitellun jalostusohjelman hyväksymistä koskevan hakemuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5 artikla

Jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustamisen epääminen

1. Jos 4 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltainen viranomainen aikoo evätä hakemuksen, joka koskee jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustamista, sen on toimitettava kyseiselle hakijalle aiottua epäämistä koskeva perusteltu selvitys. Kyseisellä hakijalla on oikeus pyytää, että toimivaltainen viranomainen tarkastelee aiottua epäämistä uudelleen 60 päivän kuluessa perustellun selvityksen vastaanottopäivästä tai aikaisemmin, jos kansallisissa säännöissä määrätään lyhyemmästä määräajasta.

2. Jos toimivaltainen viranomainen 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun jälkeen päättää pysyttää kielteisen päätöksensä, sen on toimitettava hakijalle perusteltu selvitys päätöksestään 90 päivän kuluessa hakijan uudelleentarkastelupyynnön vastaanottopäivästä tai aiemmin, jos kansallisissa säännöissä määrätään lyhyemmästä määräajasta. Toimivaltaisen viranomaisen on samaan aikaan ilmoitettava komissiolle päätöksestään evätä tunnustaminen ja sen syistä.

6 artikla

Muutetun jalostusohjelman toimittaminen jalostusjärjestön tai -toimijan, jolla ei ole hyväksyttyä jalostusohjelmaa, tunnustamisen epäämisen tai peruuttamisen vuoksi

1. Jos toimivaltainen viranomainen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei hyväksy kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan 8 artiklan mukaisesti toimittamaa jalostusohjelmaa, kyseisellä jalostusjärjestöllä tai -toimijalla on oltava mahdollisuus toimittaa jalostusohjelmastaan muutettu versio kuuden kuukauden kuluessa kielteisestä päätöksestä.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustaminen, jos se ei ole toimittanut jalostusohjelmastaan muutettua versiota tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa ja jos sillä ei ole muuta 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa.

7 artikla

Tunnustettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luettelot

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo jalostusjärjestöistä ja -toimijoista, jotka maan toimivaltaiset viranomaiset ovat tunnustaneet 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja joilla on ainakin yksi 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytty jalostusohjelma. Jäsenvaltioiden on asetettava tämä luettelo julkisesti saataville.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luettelon on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) jalostusjärjestön tai -toimijan nimi, yhteystiedot ja mahdollinen verkkosivusto;
 - b) kunkin luettelossa olevan jalostusjärjestön tai -toimijan osalta
 - i) puhdasrotuisten jalostuseläinten osalta sen rodun nimi tai risteytettyjen jalostussikojen osalta sen rodun, linjan tai risteytyksen nimi, joka kuuluu kuhunkin 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyyn jalostusohjelmaan, ja jos kyseinen jalostusjärjestö soveltaa 19 artiklassa tai liitteessä II olevan 1 osan III luvun 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, viittaus kyseisiin poikkeuksiin;
 - ii) maantieteellinen alue, jolla kukin jalostusohjelma on tarkoitus toteuttaa;
 - iii) hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa sen mahdollisen jalostusjärjestön nimi ja yhteystiedot, joka pitää rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa;
 - iv) kunkin jalostusohjelman osalta viittaus verkkosivustoon, jossa tiedot kyseisistä jalostusohjelmista ovat nähtävillä.
3. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tämän artiklan 2 kohdassa säädettyyn luetteloon myös toimivaltaiset viranomaiset, jotka mahdollisesti toteuttavat jalostusohjelmaa 38 artiklan mukaisesti.
4. Kun jalostusjärjestön tai -toimijan tunnustaminen on peruutettu 47 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan e alakohdan mukaisesti tai kun jalostusohjelman hyväksynnän voimassaolo keskeytetään tai peruutetaan 47 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava keskeyttämisestä tai peruuttamisesta tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä luettelosta.

Jos 24 kuukauden päästä kyseinen tunnustaminen on peruutettu tai kyseinen hyväksyntä on keskeytetty tai peruutettu, jäsenvaltioiden on poistettava jalostusjärjestö, jalostustoimija tai jalostusohjelma 1 kohdassa säädetystä luettelosta.

5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallilomakkeet, jotka koskevat niiden tietojen esitystapaa, jotka sisällytetään 1 kohdassa säädettyyn tunnustettujen jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden luetteloon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

Jalostusohjelmien hyväksyminen

8 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamien jalostusohjelmien hyväksyminen

1. Jalostusjärjestön tai -toimijan on toimitettava jalostusohjelmansa hyväksymistä koskeva hakemus sille toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hakemukset on esitettävä kirjallisesti ja toimitettava joko paperilla tai sähköisessä muodossa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava jalostusohjelma ja hyväksyttävä se edellyttäen, että
 - a) sen tavoitteena on yksi tai useampi seuraavista:
 - i) puhtasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa
 - rodun parantaminen;
 - rodun säilyttäminen;
 - uuden rodun luominen;
 - rodun rekonstruointi;
 - ii) risteytettyjen jalostussikojen tapauksessa
 - rodun, linjan tai risteytyksen parantaminen;
 - uuden rodun, linjan tai risteytyksen luominen;
 - b) siinä kuvataan yksityiskohtaisesti valinta- ja jalostustavoitteet;
 - c) se täyttää liitteessä I olevassa 2 osassa ja hevoseläimiin kuuluvien puhtasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa lisäksi liitteessä I olevassa 3 osassa tarkoitetut vaatimukset.
4. Jalostusjärjestöt ja -toimijat voivat ulkoistaa kolmannelle osapuolelle tiettyjä jalostusohjelman hallinnointiin liittyviä teknisiä tehtäviä, yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi mukaan lukien edellyttäen, että
 - a) jalostusjärjestöt ja -toimijat ovat edelleen vastuussa toimivaltaiselle viranomaiselle sen varmistamisesta, että liitteessä I olevassa 2 ja 3 osassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan;
 - b) kyseisen kolmannen osapuolen ja jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien taloudellisen toiminnan välillä ei ole eturistiriitaa;
 - c) kyseinen kolmas osapuoli täyttää kaikki tarvittavat vaatimukset kyseisten tehtävien suorittamiseksi;
 - d) jalostusjärjestöt ja -toimijat ovat määrittäneet tehtävät, jotka ne aikovat ulkoistaa, sekä ilmoittaneet asianomaisten kolmansien osapuolten nimen ja yhteystiedot 2 kohdassa tarkoitettua hakemuksessaan.

5. Jos 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman kattaman maantieteellisen alueen tietyssä osassa ei vähintään 24 kuukauteen ole yhdenkään ohjelmaan osallistuvan jalostajan tilaa, jolla jalostaja pitää jalostuseläimiä, 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi vaatia asianomaista jalostusjärjestöä tai -toimijaa mukauttamaan jalostusohjelmansa maantieteellistä aluetta niin, ettei kyseinen tietty osa kuulu siihen.

9 artikla

Hyväksytyn jalostusohjelman muuttaminen

1. Ennen kuin jalostusjärjestö tai -toimija panee täytäntöön mitään merkittäviä muutoksia, joita se tekee 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyyn jalostusohjelmaansa kyseisessä kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vuoksi, sen on ilmoitettava muutoksista toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Ilmoitus on esitettävä kirjallisesti ja toimitettava joko paperilla tai sähköisessä muodossa.
3. Jollei toimivaltainen viranomainen toisin ilmoita 90 päivän kuluessa ilmoituksen toimittamisesta, kyseiset muutokset katsotaan tulleen hyväksytyksi.
4. Jalostusjärjestön tai -toimijan on annettava 3 kohdan mukaisesti hyväksytyt jalostusohjelmien muutokset avoimesti ja viipymättä tiedoksi jalostusohjelmiinsa osallistuville jalostajille.

10 artikla

Poikkeukset jalostusohjelmien hyväksymistä koskevasta 8 artiklan 3 kohdasta

1. Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voi kieltäytyä hyväksymästä kyseisen jalostusjärjestön jalostusohjelman, joka täyttää liitteessä I olevassa 2 osassa ja hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa lisäksi liitteessä I olevassa 3 osassa tarkoitettuja vaatimukset, sillä perusteella, että kyseinen jalostusohjelma vaarantaisi toisen jalostusjärjestön samalla rodulla toteuttaman jalostusohjelman, joka on jo hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään jonkin seuraavista osalta:
 - a) rodun ominaispiirteiden keskeiset ominaisuudet tai jalostusohjelman päätavoitteet; tai
 - b) rodun säilyminen tai rodun sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttäminen; tai
 - c) jos jalostusohjelman tavoitteena on kyseisen rodun säilyttäminen, jalostusohjelman tehokas toteuttaminen,
 - i) kun on kyse uhanalaisesta rodusta; tai
 - ii) kun on kyse alkuperäisrodusta, jota ei tavata yleisesti yhdellä tai useammalla unionin alueella.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat kriteerit:
 - a) kyseistä rotua varten kyseisessä jäsenvaltiossa jo hyväksytyjen jalostusohjelmien lukumäärä;
 - b) kyseisiin jalostusohjelmiin kuuluvien jalostuseläinpopulaatioiden koko;
 - c) mahdollinen geneettinen panos jalostusohjelmista, joita muut jalostusjärjestöt toteuttavat samalla rodulla muissa jäsenvaltioissa tai joita jalostuselimet toteuttavat kolmansissa maissa.

11 artikla

Jalostusohjelman hyväksymisen epääminen

Jos toimivaltainen viranomainen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei hyväksy tällaisen jalostusjärjestön tai -toimijan 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamaa jalostusohjelmaa tai 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettuja jalostusohjelman muutoksia, sen on toimitettava tälle jalostusjärjestön tai -toimijalle perusteltu selvitys kieltäytymisestä.

12 artikla

Sellaisten jalostusohjelmien ilmoittaminen ja hyväksyminen, jotka toteutetaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa jalostusjärjestö tai -toimija on tunnustettu

1. Jos jalostusjärjestö tai -toimija aikoo toteuttaa 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman myös jalostuseläimillä, joita pidetään muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa kyseinen jalostusjärjestö tai -toimija on tunnustettu 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäljempänä tässä artiklassa 'kyseinen toinen jäsenvaltio', sen on ilmoitettava jalostusohjelmansa maantieteellisen alueen aiotusta laajentamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti

a) ilmoittaa asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään 90 päivää ennen jalostusohjelman aiottua aloituspäivää kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sekä toimittaa ilmoituksen saaneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä lisäksi käännöksen ilmoituksesta jollakin kyseisen toisen jäsenvaltion virallisella kielellä;

b) toimittaa ilmoituksen saaneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä vähintään 60 päivää ennen jalostusohjelman aiottua aloituspäivää kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa jäljennöksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytystä jalostusohjelmasta sekä, jos ilmoituksen saanut viranomainen sitä pyytää, hakemuksen esittäneen jalostusjärjestön tai -toimijan teettämän käännöksen jollakin kyseisen toisen jäsenvaltion virallisella kielellä.

3. Kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi 90 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, kieltäytyä hyväksymästä jalostusohjelman toteuttamista alueellaan, jos

a) kyseisen toisen jäsenvaltion alueella toteutetaan jo hyväksyttyä jalostusohjelmaa saman rodun puhdasrotuisilla jalostuseläimillä; ja

b) uuden jalostusohjelman hyväksyminen vaarantaisi toisen jalostusjärjestön samalla rodulla toteuttaman, kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa jo hyväksytyn jalostusohjelman vähintään yhden seuraavista osalta:

i) rodun ominaispiirteiden keskeiset ominaisuudet tai jalostusohjelman päätavoitteet;

ii) rodun säilyttäminen tai rodun sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttäminen;

iii) jos jalostusohjelman tavoitteena on kyseisen rodun säilyminen, jalostusohjelman tehokas toteuttaminen,

— kun on kyse uhanalaisesta rodusta; tai

— kun on kyse alkuperäisrodusta, jota ei tavata yleisesti yhdellä tai useammalla unionin alueella.

4. Kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen tuloksesta, ja jos se kieltäytyy hyväksymästä jalostusohjelman toteuttamista alueellaan, sen on toimitettava perusteltu selvitys kieltäytymisestä.

5. Jos kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei vastaa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen 90 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, tätä pidetään hyväksyntänä.
6. Toimivaltaisen viranomaisen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava jalostusjärjestölle tai -toimijalle tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tuloksesta ilman aiheutonta viivytystä ja, jos päätös on kielteinen, toimitettava kyseiselle jalostusjärjestölle tai -toimijalle 4 kohdassa tarkoitettu perusteltu selvitys kieltäytymisestä.
7. Jos kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy antamasta hyväksyntää 3 kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava komissiolle kielteisestä päätöksestään ja toimitettava perustelut kielteiselle päätökselle.
8. Jos kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy antamasta hyväksyntää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jalostusjärjestö tai -toimija, joka aikoo toteuttaa kyseisen jalostusohjelman kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, pyytää, että kielteistä päätöstä tarkastellaan uudelleen, kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on tehtävä yhteistyötä keskenään kyseisen uudelleentarkastelupyynnön käsittelyssä.
9. Toimivaltaisen viranomaisen, joka on tunnustanut jalostusjärjestön tai -toimijan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jalostusohjelmaan tehdyistä 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyistä muutoksista.
10. Jalostusjärjestön tai -toimijan, joka toimii tämän artiklan mukaisesti kyseisen toisen jäsenvaltion alueella, on annettava tälle toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä ajantasaiset tiedot erityisesti kyseisellä alueella toteutettavaan jalostusohjelmaan kuuluvien jalostajien ja jalostuseläinten lukumäärästä. Tällaiset pyynnot on esitettävä samalla tavalla kuin sellaisille jalostusjärjestölle tai -toimijalle esitettävät pyynnot, jotka on tunnustettu kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.
11. Kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa jalostusohjelman tässä artikkelissa säädetyn hyväksynnän, jos kyseiseen jalostusohjelmaan ei vähintään 12 kuukauteen osallistu yksikään jalostaja kyseisen toisen jäsenvaltion alueella.

III LUKU

Jalostajien ja jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet

13 artikla

8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyihin jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien oikeudet

1. Jalostajilla on oikeus osallistua 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyyn jalostusohjelmaan edellyttäen, että
- a) niiden jalostuseläimiä pidetään tiloilla, jotka sijaitsevat jalostusohjelman kattamalla maantieteellisellä alueella;
 - b) niiden jalostuseläimet kuuluvat puhdasrotuisten jalostuseläinten osalta rotuun, jota kyseinen jalostusohjelma koskee, ja risteytettyjen jalostussikojen osalta rotuun, linjaan tai risteytykseen, jota kyseinen jalostusohjelma koskee.
2. Jalostajilla, jotka osallistuvat 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyyn jalostusohjelmaan, on oikeus
- a) merkittyä puhdasrotuiset jalostuseläimensä 18 ja 20 artiklan mukaisesti jalostusjärjestön kyseistä rotua varten perustaman kantakirjan pääosastoon;
 - b) merkittyä eläimensä 20 artiklan mukaisesti jalostusjärjestön kyseistä rotua varten perustamaan kantakirjan lisäosastoon;

- c) kirjauttaa risteytetyt jalostussikansa 23 artiklan mukaisesti jalostustoimijan kyseistä rotua, linjaa tai risteytystä varten perustamaan jalostusrekisteriin;
 - d) osallistua 25 artiklan mukaiseen yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin;
 - e) saada jalostustodistus 30 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti;
 - f) saada pyynnöstä jalostuseläimilleen tehdyn yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin ajantasaiset tulokset, jos ne ovat saatavilla;
 - g) käyttää kaikkia muita kyseiseen jalostusohjelmaan liittyviä palveluita, joita jalostusohjelmaa toteuttava jalostusjärjestö tai -toimija tarjoaa ohjelmaan osallistuville jalostajille.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen oikeuksien lisäksi ja siinä tapauksessa, että jalostusjärjestön tai -toimijan säännöt mahdollistavat jäsenyyden, 1 kohdassa tarkoitetuilla jalostajilla on myös oikeus
- a) liittyä jalostusjärjestön tai -toimijan jäseneksi;
 - b) osallistua jalostusohjelman määrittelemiseen ja kehittämiseen liitteessä I olevan 1 osan B kohdan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelysääntöjen mukaisesti.

14 artikla

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet

1. Jalostusjärjestöillä ja -toimijoilla on 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyjen jalostusohjelmien osalta oikeus määritellä ja toteuttaa itsenäisesti tällaiset jalostusohjelmansa sillä edellytyksellä, että ne noudattavat tätä asetusta ja jalostusohjelmien hyväksymisen ehtoja.
2. Jalostusjärjestöillä tai -toimijoilla on oikeus sulkea jalostusohjelman ulkopuolelle jalostajat, jotka eivät noudata kyseisen jalostusohjelman sääntöjä tai liitteessä I olevan 1 osan B kohdan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa menettelysäännöissä vahvistettuja velvollisuuksia.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun oikeuden lisäksi jalostusjärjestöillä ja -toimijoilla, jotka mahdollistavat jäsenyyden, on oikeus olla myöntämättä jäsenyyttä jalostajille, jotka eivät noudata liitteessä I olevan 1 osan B kohdan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa menettelysäännöissä vahvistettuja velvollisuuksia.
4. Rajoittamatta tuomioistuinten tehtävää jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden vastuulla on sopia riita-asiat, joita saattaa syntyä jalostajien välillä sekä jalostajien ja jalostusjärjestön tai -toimijan välillä, kun toteutetaan 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa, liitteessä I olevan 1 osan B kohdan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelysääntöjen mukaisesti.

IV LUKU

Jalostuseläinten merkitseminen kantakirjaan ja jalostusrekisteriin ja hyväksyminen jalostukseen

1 jakso

Puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen kantakirjaan ja hyväksyminen jalostukseen

15 artikla

Kantakirjan rakenne

Kantakirja muodostuu pääosastosta ja, jos 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa niin määrätään, yhdestä tai useammasta lisäosastosta.

16 artikla

Kantakirjan pääosasto

1. Jos jalostusjärjestö vahvistaa eri kriteereitä tai menettelyjä puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiseksi eri luokkiin, se voi jakaa kantakirjan pääosaston luokkiin

- a) kyseisten eläinten arvon mukaan ja jakaa luokat edelleen alaluokkiin eläinten iän tai sukupuolen mukaan; tai
- b) kyseisten eläinten iän tai sukupuolen mukaan edellyttäen, että kyseiset luokat jaetaan edelleen myös eläinten arvon mukaan.

Kriteereissä ja menettelyissä voidaan edellyttää, että puhdasrotuiselle jalostuseläimelle tehdään 25 artiklassa säädetty yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi tai jokin muu arviointi, joka kuvataan 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa, ennen eläimen merkitsemistä pääosaston tiettyyn luokkaan.

2. Jos jalostusohjelmassa asetetaan kantakirjan pääosastoon merkitsemiselle liitteessä II olevan 1 osan I luvussa vahvistettujen vaatimusten lisäksi muita ehtoja, kyseistä jalostusohjelmaa toteuttavan jalostusjärjestön on perustettava kyseiseen pääosastoon ainakin yksi luokka, johon merkitään jalostajan hakemuksesta puhdasrotuiset jalostuseläimet, jotka täyttävät ainoastaan liitteessä II olevan 1 osan I luvussa ja 21 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

17 artikla

Kantakirjan lisäosastot

Jalostusjärjestö voi perustaa kantakirjaan yhden tai useamman lisäosaston saman lajin eläimille, joita ei voida merkitä pääosastoon, sillä edellytyksellä, että jalostusohjelmassa esitetyt säännöt mahdollistavat näiden eläinten jälkeläisten merkitsemisen pääosastoon niiden sääntöjen mukaisesti, jotka vahvistetaan:

- a) liitteessä II olevan 1 osan III luvun 1 kohdan a alakohdassa naaraspuolisten nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläinten osalta;
- b) liitteessä II olevan 1 osan III luvun 2 kohdassa uhanalaisiin rotuihin kuuluvien nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläinten sekä karaistuneiden lammasrotujen osalta; tai
- c) liitteessä II olevan 1 osan III luvun 1 kohdan b alakohdassa uros- ja naaraspuolisten hevoseläinten osalta.

18 artikla

Puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen kantakirjan pääosastoon

1. Jalostusjärjestöjen on jalostajien pyynnöstä merkittävä tai rekisteröitävä merkittäväksi kantakirjansa pääosastoon kaikki niiden jalostusohjelman kohteena olevaan rotuun kuuluvat puhdasrotuiset jalostuseläimet, joiden on sitä varten täytävä liitteessä II olevan 1 osan I luvussa esitetyt vaatimukset ja, soveltuvin tapauksissa, joiden on oltava jalostuseläinten jälkeläisiä tai jalostuseläinten sukuoluista tai alkioista tuotettuja jälkeläisiä 21 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Jalostusjärjestöt eivät saa kieltäytyä merkitsemästä puhdasrotuista jalostuseläintä kantakirjansa pääosastoon sillä perusteella, että eläin on jo merkitty saman rodun tai hevoseläimiin kuuluvilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä toteutetun risteytysohjelman tapauksessa eri rodun sellaisen kantakirjan pääosastoon, jonka on perustanut 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti tunnustettu toinen jalostusjärjestö tai kolmannessa maassa toimiva jalostuselin, joka on sisällytetty 34 artiklassa säädettyyn luetteloon.

3. Jos kantakirjan pääosasto on jaettu luokkiin, jalostusjärjestön on merkittävä pääosastoon merkitsemisen kriteerit täyttävät puhdasrotuiset jalostuseläimet siihen luokkaan, joka vastaa näiden puhdasrotuisten jalostuseläinten arvoa.

19 artikla

Uutta rotua luotaessa tai rotua rekonstruoitaessa sovellettavat poikkeukset vaatimuksesta merkitä eläimet kantakirjan pääosastoon

1. Poiketen siitä, mitä 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, kun jalostusjärjestö toteuttaa 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa rodulla, jolle ei ole kantakirjaa missään jäsenvaltiossa tai 34 artiklassa säädettyyn luetteloon sisällytetyssä kolmannessa maassa, se voi merkitä kyseisen vasta perustetun kantakirjan pääosastoon puhdasrotuiset jalostuseläimet tai eri rotua olevien puhdasrotuisten jalostuseläinten jälkeläiset tai minkä tahansa muun eläimen, jonka se arvioi omaavan kyseisen uuden rodun ominaispiirteet ja, soveltuviin tapauksiin, joka täyttää jalostusohjelmassa vahvistetut yksilötuloksia koskevat vähimmäisvaatimukset.

Kyseistä poikkeusta soveltavien jalostusjärjestöjen on:

- a) määritettävä jalostusohjelmassaan uuden kantakirjan perustamiskausi, joka on kyseisen lajin tai rodun sukupolvenvälin kannalta asianmukainen;
- b) viitattava mahdolliseen olemassa olevaan kantakirjaan, johon puhdasrotuiset jalostuseläimet tai niiden vanhemmat on merkitty ensimmäistä kertaa syntymän jälkeen, sekä alkuperäiseen rekisteröintinumeroon kyseisessä kantakirjassa;
- c) tunnistettava polveutumisten rekisteröintijärjestelmässään eläimet, joita ne pitävät rodun kantaeläiminä.

2. Kun jalostusjärjestö aikoo rekonstruoida sukupuuttoon kuolleen tai sukupuuton partaalla olevan rodun, jäsenvaltio tai jäsenvaltion päätöksestä toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan siihen, että jalostusjärjestö merkitsee kantakirjan pääosastoon rekonstruoitavaa rotua olevien puhdasrotuisten jalostuseläinten jälkeläiset, muuta rotua olevat puhdasrotuiset jalostuseläimet tai muuta rotua olevien puhdasrotuisten jalostuseläinten jälkeläiset, joita käytetään rodun rekonstruointiin, tai minkä tahansa muun eläimen, jonka se arvioi omaavan kyseisen rekonstruoitavan rodun ominaispiirteet ja, soveltuviin tapauksiin, joka täyttää jalostusohjelmassa vahvistetut yksilötuloksia koskevat vähimmäisvaatimukset, edellyttäen, että

- a) jalostusohjelmassa määritetään kyseisen kantakirjan perustamis- tai uudelleenperustamiskausi, joka on kyseisen rodun kannalta asianmukainen;
- b) tarvittaessa viitataan mahdolliseen kantakirjaan, johon kyseiset puhdasrotuiset jalostuseläimet tai niiden esivanhemmat on merkitty, sekä alkuperäiseen rekisteröintinumeroon kyseisessä kantakirjassa;
- c) eläimet, joita kyseinen jalostusjärjestö pitää rodun rekonstruoinnissa kantaeläiminä, tunnistetaan polveutumisten rekisteröintijärjestelmässä.

3. Jalostusjärjestön, joka aikoo vedota tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun poikkeukseen tai tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun poikkeukseen, on laadittava 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jalostusohjelmassaan yksityiskohtainen suunnitelma rodun luomista tai rekonstruointia varten.

4. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun perustamiskauden lopussa toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava 43 artiklassa säädetty virallinen valvonta.

5. Uutta rotua luotaessa tai rotua rekonstruoitaessa tämän artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on asetettava tätä koskeva tieto julkisesti saataville 7 artiklassa säädettyssä luettelossa.

20 artikla

Eläinten merkitseminen lisäosastoon ja niiden jälkeläisten hyväksyminen pääosastoon

1. Perustaessaan lisäosastoja 17 artiklan mukaisesti jalostusjärjestön on jalostajien hakemuksesta merkittävä 17 artiklassa säädettyyn asianmukaiseen lisäosastoon jalostusohjelmaansa kuuluvien lajien eläimet, joita ei voida merkitä pääosastoon, sillä edellytyksellä, että nämä eläimet täyttävät liitteessä II olevan 1 osan II luvussa asetetut ehdot.

2. Jalostusjärjestöjen on jalostajien hakemuksesta merkittävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinten jälkeläiset 16 artiklassa säädettyyn pääosastoon ja pidettävä kyseisiä jälkeläisiä puhdasrotuisina jalostuseläiminä edellyttäen, että kyseiset jälkeläiset täyttävät liitteessä II olevan 1 osan III luvussa asetetut ehdot.

21 artikla

Puhdasrotuisten jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden hyväksyminen jalostukseen

1. Jalostusjärjestön, joka toteuttaa 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa, on hyväksyttävä

- a) astutukseen mikä tahansa kyseiseen rotuun kuuluva puhdasrotuinen jalostuseläin;
- b) keinosiemennykseen sellaisilta nautaeläimiin kuuluvilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä kerätty siemenneste, joille on tehty 25 artiklan mukainen jalostusarvon arviointi;
- c) keinosiemennykseen sellaisilta sika-, lammas- tai vuohieläimiin kuuluvilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä kerätty siemenneste, joille on tehty 25 artiklan mukainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi;
- d) keinosiemennykseen sellaisilta hevoseläimiin kuuluvilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä kerätty siemenneste, joille on tehty 25 artiklan mukainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi, jos sitä edellytetään 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa;
- e) alkionsiirtoon munasolut, jotka on kerätty ja käytetään alkioden in vitro -tuotantoon, ja alkiot, jotka on saatu tämän kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettua siemennestettä käyttämällä in vivo -menetelmällä, edellyttäen, että kyseiset munasolut ja alkiot on kerätty nauta-, sika-, lammas- tai vuohieläimiin kuuluvilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä, joille on tehty 25 artiklan mukainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi;
- f) alkionsiirtoon munasolut, jotka on kerätty ja käytetään alkioden in vitro -tuotantoon, ja alkiot, jotka on saatu tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettua siemennestettä käyttämällä in vivo -menetelmällä, edellyttäen, että kyseiset munasolut ja alkiot on kerätty hevoseläimiin kuuluvilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä, joille on tehty 25 artiklan mukainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi, jos sitä edellytetään 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa;
- g) nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien urospuolisten puhdasrotuisten jalostuseläinten testaukseen sellaisilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä kerätty siemenneste, joille ei ole tehty yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia, edellyttäen, että kyseistä siemennestettä käytetään yksinomaan kyseisten urospuolisten puhdasrotuisten jalostuseläinten testaukseen ja vain jalostusjärjestön kyseisten testien 25 artiklan mukaiseen suorittamiseen tarvittamia määriä.

2. Kun on kyse hevoseläimiin kuuluvista puhdasrotuisista jalostuseläimistä, jalostusjärjestö voi tämän artiklan 1 kohdasta poiketen kieltää yhden tai useamman mainitussa kohdassa tarkoitetun lisääntymismenetelmän käytön tai rajoittaa sitä taikka kieltää puhdasrotuisten jalostuseläinten käytön, niiden sukusolujen ja alkioden käyttö mukaan lukien, yhteen tai useampaan kyseisistä lisääntymismenetelmistä tai rajoittaa sitä edellyttäen, että kyseisestä kiellosta tai rajoituksesta määrätään sen 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa.

Tällainen mahdollinen kieltö tai rajoitus, josta määrätään sen jalostusjärjestön jalostusohjelmassa, joka on perustanut rodun alkuperää koskevan kantakirjan liitteessä I olevan 3 osan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, sitoo sellaisten jalostusjärjestöjen jalostusohjelmia, jotka perustavat sivukantakirjoja samaa rotua varten liitteessä I olevan 3 osan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Kun on kyse uhanalaisesta rodusta, jalostusjärjestö voi kieltää kyseiseen rotuun kuuluvan puhdasrotuisen jalostuseläimen käytön, sen sukusolujen ja alkioden käyttö mukaan lukien, tai rajoittaa sitä, jos kyseinen käyttö vaarantaisi rodun säilymisen tai sen geneettisen vaihtelun.

4. Toisen jalostusjärjestön, joka toteuttaa hyväksyttyä jalostusohjelmaa samalla rodulla samassa tai toisessa jäsenvaltiossa, on hyväksyttävä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu siemenneste, joka on kerätty 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa toteuttavan jalostusjärjestön perustaman kantakirjan pääosastoon merkityiltä urospuolisilta puhdasrotuisilta jalostuseläimiltä, samoin edellytyksin ja samoin yksilötulosten testaukseen ja tarvittaessa jalostusarvon arviointiin liittyvin määrällisin rajoituksin, joita sovelletaan sen omiin urospuolisiin puhdasrotuisiin jalostuseläimiin.

5. Edellä olevia 1 ja 4 kohtaa sovellettaessa kyseisissä kohdissa tarkoitetut puhdasrotuisten jalostuseläinten sukusolut ja alkiot on kerättävä, tuotettava, käsiteltävä ja varastoitava spermankeräysasemalla, spermavarastossa taikka alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmässä, joka on hyväksytty näillä hyödykkeillä käytävää unionin sisäistä kauppaa varten unionin eläinterveys säännösten mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa luvan puhdasrotuisten jalostuseläinten sukusolujen ja alkoiden keräämiseen, tuotantoon, käsittelyyn ja varastointiin kyseisen jäsenvaltion alueella tapahtuvaa käyttöä varten kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hyväksytyllä spermankeräysasemalla, spermavarastossa, alkoiden varastointikeskuksessa, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmässä taikka erityispätevöityneen henkilöstön toimesta.

7. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b, c ja e alakohdassa säädetään, jos 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman tavoitteena on rodun säilyminen tai rodun sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttäminen, yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia on suoritettava vain, kun kyseisessä jalostusohjelmassa sitä edellytetään.

22 artikla

Tunnistamisen varmistusmenetelmät

1. Jalostusjärjestöjen on edellytettävä, että kun nauta-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiä käytetään siemennesteen keräämiseen keinosiemennystä varten, nämä puhdasrotuiset jalostuseläimet tunnistetaan niiden veriryhmän analyysin perusteella tai muulla asianmukaisella menetelmällä, joka antaa vähintään vastaavat takeet polveutumisesta, kuten DNA-analyysi.

2. Kun nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimiin kuuluvia jalostuseläimiä käytetään munasolujen ja alkoiden keräämiseen ja kun sikaeläimiin kuuluvia jalostuseläimiä käytetään siemennesteen keräämiseen keinosiemennystä varten, jalostusjärjestöt ja -toimijat voivat edellyttää, että nämä jalostuseläimet tunnistetaan jollakin 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä.

3. Komissio voi jäsenvaltion tai kyseisen lajin jalostuseläinten eurooppalaisen yhdistyksen pyynnöstä hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa hyväksytään jalostuseläinten tunnistamisen varmistamiseksi menetelmiä, sillä edellytyksellä, että nämä menetelmät antavat vähintään vastaavat takeet polveutumisesta kuin näiden jalostuseläinten veriryhmän analysointi, kun otetaan huomioon tekninen edistys ja 29 artiklassa tarkoitettujen Euroopan unionin vertailukeskusten, ICARin tai kansainvälisen eläingenetiikkajärjestön (ISAG) suositukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

Risteytettyjen jalostussikojen rekisteröiminen jalostusrekisteriin ja hyväksyminen jalostukseen

23 artikla

Risteytettyjen jalostussikojen rekisteröiminen jalostusrekisteriin

1. Jalostustoimijoiden on jalostajiensa pyynnöstä rekisteröitävä jalostusrekisteriinsä kaikki samaan rotuun, linjaan tai risteytykseen kuuluvat risteytetyt jalostussiat, jotka täyttävät liitteessä II olevassa 2 osassa esitetyt vaatimukset.

2. Jalostustoimijat eivät saa kieltäytyä rekisteröimästä jalostusrekisteriinsä risteytettyjä jalostussikoja, jotka on rekisteröity liitteessä II olevan 2 osan mukaisesti jalostusrekisteriin, jonka on samalle rodulle, linjalle tai risteytykselle perustanut 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti tunnustettu jalostustoimija samassa tai toisessa jäsenvaltiossa.

24 artikla

Risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden hyväksyminen jalostukseen

1. Jalostustoimijan, joka toteuttaa 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa tiettyyn rotuun, linjaan tai risteytykseen kuuluvilla risteytetyillä jalostussioilla, on hyväksyttävä
 - a) astutukseen mikä tahansa samaan rotuun, linjaan tai risteytykseen kuuluva risteytetty jalostussika kyseisen jalostusohjelman vaatimusten mukaisesti;
 - b) keinosiemennykseen risteytetyiltä jalostussioilta, joille on tehty 25 artiklan mukainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi, kerätty siemenneste, jos sitä edellytetään 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa;
 - c) alkionsiirtoon munasolut, jotka on kerätty ja käytetään alkioiden in vitro -tuotantoon, ja alkiot, jotka on saatu b alakohdassa tarkoitettua siemennestettä käyttämällä in vivo -menetelmällä, edellyttäen, että kyseiset munasolut ja alkiot on kerätty risteytetyiltä jalostussioilta, joille on tehty 25 artiklan mukainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi, jos sitä edellytetään 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa;
 - d) urospuolisten risteytettyjen jalostussikojen testaukseen risteytetyiltä jalostussioilta, joille ei ole tehty yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia, kerätty siemenneste edellyttäen, että kyseistä siemennestettä käytetään yksinomaan kyseisten risteytettyjen jalostussikojen testaukseen ja vain jalostustoimijan kyseisten testien 25 artiklan mukaiseen suorittamiseen tarvittavia määriä.
2. Toisen jalostustoimijan, joka toteuttaa jalostusohjelmaa samalla rodulla, linjalla tai risteytyksellä samassa tai toisessa jäsenvaltiossa, on hyväksyttävä urospuoliset risteytetyt jalostussiat, jotka on rekisteröity 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa toteuttavan jalostustoimijan perustamaan jalostusrekisteriin, ja niiden sukusolut ja alkiot samoin edellytyksin ja samoin yksilötulosten testaukseen ja tarvittaessa jalostusarvon arviointiin liittyvin määrällisin rajoituksin, joita sovelletaan sen omiin risteytettyihin jalostuseläimiin.
3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa kyseisissä kohdissa tarkoitetut risteytettyjen jalostussikojen sukusolut ja alkiot on kerättävä, tuotettava, käsiteltävä ja varastoitava spermankeräysasemalla, spermavarastossa taikka alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmässä, joka on hyväksytty näillä hyödykkeillä käytävää unionin sisäistä kauppaa varten unionin eläinterveys säännösten mukaisesti.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa luvan risteytettyjen jalostussikojen sukusolujen ja alkioiden keräämiseen, tuotantoon, käsittelyyn ja varastointiin kyseisen jäsenvaltion alueella tapahtuvaa käyttöä varten kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hyväksytyllä spermankeräysasemalla, spermavarastossa, alkioiden varastointikeskuksessa, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmässä taikka erityispätevöityneen henkilöstön toimesta.

V LUKU

Yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi

25 artikla

Menetelmät yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten

- Kun jalostusjärjestö tai -toimija tai 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimetty kolmas osapuoli suorittaa jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia, kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan tai kolmannen osapuolen on varmistettava, että tällainen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi tehdään noudattaen sääntöjä, jotka vahvistetaan
- a) liitteessä III, kun on kyse nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvista puhdasrotuisista jalostuseläimistä taikka risteytetyistä jalostussioista;
 - b) kyseisen jalostusjärjestön toteuttamassa 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa, kun on kyse hevoseläimiin kuuluvista puhdasrotuisista jalostuseläimistä.

26 artikla

Yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin liittyviä vaatimuksia koskeva säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanovalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa 61 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisia muutoksia liitteeseen III nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin osalta, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon

- a) tieteellinen edistys;
- b) tekninen kehitys; tai
- c) tarve säilyttää arvokkaat geenivarat.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään yhdenmukaisista säännöistä tässä artiklassa tarkoitetuista nauta-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksesta ja jalostusarvon arvioinnista, mukaan lukien niiden tulosten tulkinta. Näin menetellessään komissio ottaa huomioon teknisen ja tieteellisen edistyksen tai 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvien Euroopan unionin vertailukeskusten suositukset tai, jos niitä ei ole, ICARin sopimat periaatteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

27 artikla

Yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin suorittaminen

1. Kun 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa edellytetään yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin suorittamista, jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on

- a) suoritettava itse kyseinen yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi; tai
- b) nimettävä kolmannet osapuolet, joille yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin suorittaminen on määrä ulkoistaa.

2. Jäsenvaltio voi tai jäsenvaltion päätöksellä sen toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää kolmansien osapuolten nimeämiseksi 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, että kyseisillä kolmansilla osapuolilla on täytynyt olla jäsenvaltion tai sen toimivaltaisten viranomaisten myöntämä lupa suorittaa jalostuseläinten yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia, paitsi siinä tapauksessa, että kyseessä oleva nimetty kolmas osapuoli on jäsenvaltion tai sen toimivaltaisten viranomaisten valvonnan alainen julkinen elin.

3. Edellä olevaa 2 kohdan säännöstä soveltavan jäsenvaltion tai jäsenvaltion päätöksellä sen toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava luvan myöntäminen mainitussa kohdassa tarkoitetuille kolmansille osapuolille, joilla on:

- a) tarvittavat tilat ja laitteet yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin suorittamista varten;
- b) riittävän pätevä henkilöstö; ja
- c) valmiudet suorittaa yksilötulosten testaus tai jalostusarvon arviointi 25 artiklan mukaisesti.

4. Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltio tai sen toimivaltainen viranomainen voi päättää, että kolmas osapuoli, jolle on myönnetty lupa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltion tai sen toimivaltaisten viranomaisten valvonnan alainen tähän tehtävään nimetty julkinen elin vastaa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tässä asetuksessa säädettyjen, ulkoistettuun yksilötulosten testaukseen tai jalostusarvon arviointiin sovellettavien vaatimusten noudattamisesta.

5. Jalostusjärjestöt tai -toimijat, jotka suorittavat itse yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin, tai jalostusjärjestön tai -toimijan tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämät tai jäsenvaltion tai sen toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti valtuuttamat kolmannet osapuolet voivat sitoutua omasta puolestaan noudattamaan ICARin vahvistamia sääntöjä ja standardeja tai ne voivat osallistua 29 artiklassa tarkoitettujen Euroopan unionin vertailukeskusten suorittamiin tehtäviin.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon tällaisen sitoutumisen tai tehtäviin osallistumisen tulokset, kun ne tunnustavat kyseisiä jalostusjärjestöjä tai -toimijoita, hyväksyvät niiden jalostusohjelmia, myöntävät lupia kyseisille kolmansille osapuolille tai suorittavat näiden toimijoiden virallista valvontaa.

6. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on asetettava julkisesti saataville yksityiskohtaiset tiedot yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin suorittajasta.

28 artikla

Yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia suorittavien jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden sekä kolmansien osapuolten velvollisuudet

1. Kun jalostusjärjestö tai -toimija suorittaa yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia tai ulkoistaa kyseiset tehtävät kolmannelle osapuolelle 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, sen on toimitettava seuraavat tiedot 8 artiklan 3 kohdassa tai tapauksen mukaan 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä:

- a) kaikki tiedot, jotka perustuvat yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin, jotka on tehty sellaisilla tiloilla pidettäville jalostuseläimille, jotka sijaitsevat alueella, jolla kyseinen toimivaltainen viranomainen toimii;
- b) yksityiskohtaiset tiedot ominaisuuksien rekisteröintimenetelmistä;
- c) yksityiskohtaiset tiedot yksilötulosten testauksen tulosten analyysissä käytetystä yksilötulosten kuvausmallista;
- d) yksityiskohtaiset tiedot yksilötulosten testauksen tulosten analyysissä käytetyistä tilastomenetelmistä kunkin arvioidun ominaisuuden osalta;
- e) yksityiskohtaiset tiedot käytetyistä geneettisistä parametreista kunkin arvioidun ominaisuuden osalta, mukaan lukien tarvittaessa yksityiskohtaiset tiedot genomisesta arvostelusta.

2. Jalostusjärjestön tai -toimijan taikka kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan pyynnöstä jalostusjärjestön tai -toimijan 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämän kolmannen osapuolen on asetettava julkisesti saataville ja pidettävä ajan tasalla niiden jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnin tulokset, joiden siemennestettä käytetään keinosiemennykseen 21 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 24 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

VI LUKU

Euroopan unionin vertailukeskukset

29 artikla

Euroopan unionin vertailukeskukset

1. Kun on todettu olevan tarpeen yhdenmukaistaa tai parantaa menetelmiä, joita jalostusjärjestöt tai jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämät kolmannet osapuolet käyttävät puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa nimetään Euroopan unionin vertailukeskukset, jotka osallistuvat tieteellisellä ja teknisellä panoksellaan kyseisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tai parantamiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Kun on todettu olevan tarpeen vakiinnuttaa tai yhdenmukaistaa menetelmiä, joita jalostusjärjestöt tai jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämät kolmannet osapuolet, toimivaltaiset viranomaiset tai jäsenvaltioiden muut viranomaiset käyttävät uhanalaisten rotujen säilyttämisessä tai kyseisten rotujen sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämisessä, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa nimitään Euroopan unionin vertailukeskukset, jotka osallistuvat tieteellisellä ja teknisellä panoksellaan kyseisten menetelmien vakiinnuttamiseen tai yhdenmukaistamiseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen nimeämisten osalta sovelletaan julkista valintamenettelyä, ja ne tehdään määrääjäksi tai niitä tarkastellaan säännöllisesti.

4. Tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten on oltava

a) liitteessä IV olevassa 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia;

b) vastuussa tehtävistä, jotka esitetään

i) liitteessä IV olevassa 2 kohdassa, kun on kyse tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyistä Euroopan unionin vertailukeskuksista;

ii) liitteessä IV olevassa 3 kohdassa, kun on kyse tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyistä Euroopan unionin vertailukeskuksista;

jos nämä tehtävät sisältyvät vertailukeskusten vuotuisiin tai monivuotisiin työohjelmiin, joissa noudatetaan komission asetuksen (EU) N:o 652/2014 36 artiklan mukaisesti hyväksymien asiaankuuluvien työohjelmien tavoitteita ja prioriteetteja.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 61 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa muutetaan

a) liitteessä IV olevassa 1 kohdassa esitettyjä Euroopan unionin vertailukeskuksia koskevia vaatimuksia;

b) liitteessä IV olevassa 2 ja 3 kohdassa esitettyjä Euroopan unionin vertailukeskusten tehtäviä.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä on otettava asianmukaisesti huomioon

a) niiden puhdasrotuisten jalostuseläinten laji, joita koskevia yksilötulosten testaukseen ja jalostusarvon arviointiin käytettäviä menetelmiä pyritään yhdenmukaistamaan tai parantamaan, sekä tieteen ja tekniikan edistys yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin alalla; tai

b) ne uhanalaiset rodut, joiden säilyttämisessä tai joiden sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämisessä käytettävät menetelmät pyritään vakiinnuttamaan tai yhdenmukaistamaan, sekä tieteen ja tekniikan edistys kyseisillä aloilla.

6. Komissio valvoo 1 tai 2 kohdan mukaisesti nimettyjä Euroopan unionin vertailukeskuksia sen varmistamiseksi, että

a) ne ovat liitteessä IV olevassa 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia;

b) ne suorittavat tehtävät, joista säädetään

i) liitteessä IV olevassa 2 kohdassa, kun on kyse 1 kohdan mukaisesti nimetyistä Euroopan unionin vertailukeskuksista;

ii) liitteessä IV olevassa 3 kohdassa, kun on kyse 2 kohdan mukaisesti nimetyistä Euroopan unionin vertailukeskuksista.

Jos tällaisen valvonnan tuloksena havaitaan, että Euroopan unionin vertailukeskus ei täytä liitteessä IV olevassa 1 kohdassa esitettyjä vaatimuksia tai ei suorita liitteessä IV olevassa 2 tai 3 kohdassa esitettyjä tehtäviä, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa pienennetään asetuksen (EU) N:o 652/2014 30 artiklan mukaisesti myönnettyä unionin rahoitusosuutta tai peruutetaan Euroopan unionin vertailukeskukseksi nimeäminen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII LUKU

Jalostustodistukset

30 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden mukana seuraavien jalostustodistusten myöntäminen, sisältö ja muoto

1. Kun 8 artiklan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn jalostusohjelmaan osallistuva jalostaja pyytää jalostustodistuksia jalostuseläimistään tai niiden sukusoluista ja alkioista, kyseistä jalostusohjelmaa toteuttavan jalostusjärjestön tai -toimijan on myönnettävä nämä todistukset.
2. Jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioden mukana seuraavan jalostustodistuksen voi myöntää vain
 - a) jalostusjärjestö tai -toimija, joka toteuttaa kyseisillä jalostuseläimillä 8 artiklan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksyttyä jalostusohjelmaa;
 - b) 8 artiklan 3 kohdassa tai tapauksen mukaan 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, jos kyseinen toimivaltainen viranomainen niin päättää;
 - c) jalostuselin, joka on sisällytetty 34 artiklassa säädettyyn luetteloon ja joka toteuttaa jalostusohjelmaa kyseisillä jalostuseläimillä.
3. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on varmistettava, että jalostustodistukset toimitetaan hyvissä ajoin.
4. Kun jalostusjärjestön pitämään kantakirjaan merkityillä tai jalostustoimijan pitämään jalostusrekisteriin rekisteröidyillä jalostuseläimillä tai niiden sukusoluilla ja alkiolla käydään kauppaa tai kun kyseiset jalostuseläimet tai kyseistä sukusoluista tai alkiosta tuotetut jälkeläiset on tarkoitus merkitä tai rekisteröidä toiseen kantakirjaan tai jalostusrekisteriin, kyseisten jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioden mukana on oltava jalostustodistus.

Jalostuseläimet tai niiden sukusolut ja alkiot lähettävän jalostusjärjestön tai -toimijan, joka pitää kantakirjaa tai jalostusrekisteriä, johon kyseiset jalostuseläimet on merkitty tai rekisteröity, on myönnettävä jalostustodistus.

5. Kun 34 artiklassa säädettyyn luetteloon sisällytetyn jalostuselimen pitämään kantakirjaan merkityt tai sen pitämään jalostusrekisteriin rekisteröidyt jalostuseläimet tai niiden sukusolut ja alkiot tulevat unioniin ja kun kyseiset jalostuseläimet tai kyseistä sukusoluista tai alkiosta tuotetut jälkeläiset on tarkoitus merkitä jalostusjärjestön pitämään kantakirjaan tai rekisteröidä jalostustoimijan pitämään jalostusrekisteriin, kyseisten jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioden mukana on oltava jalostustodistus.

Kyseisen jalostustodistuksen myöntää 34 artiklassa säädettyyn luetteloon sisällytetty jalostuselin, joka pitää kantakirjaa tai jalostusrekisteriä, johon kyseiset jalostuseläimet on merkitty tai rekisteröity, tai lähettävän kolmannen maan virallinen laitos.

6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen jalostustodistusten on
 - a) sisällettävä liitteessä V olevissa asiaankuuluvissa osissa ja luvuissa esitetyt tiedot;
 - b) oltava 10 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjen jalostustodistusten mallien mukaisia.
7. Jalostusjärjestön tai -elimen, joka suorittaa yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia taikka molempia jalostusohjelmansa mukaisesti tai ulkoistaa kyseiset tehtävät kolmansille osapuolille 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, on ilmoitettava puhdasrotuiselle jalostuseläimelle tai sen sukusoluille ja alkiolle myönnettyssä jalostustodistuksessa
 - a) kyseisen yksilötulosten testauksen tulokset;

- b) ajantasaiset tulokset kyseisestä jalostusarvon arvioinnista; ja
- c) kyseiseen jalostuseläimeen tai kyseisten sukusolujen ja alkioiden luovuttajiin vaikuttavat geenivirheet ja geneettiset erityisominaisuudet, jotka liittyvät kyseiseen jalostusohjelmaan.
8. Jalostustoimijan tai -elimen, joka suorittaa yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia taikka molempia jalostusohjelmansa mukaisesti tai ulkoistaa kyseiset tehtävät kolmansille osapuolille 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen jalostustoimijan osalta, on kyseisen jalostusohjelman sitä edellyttäessä ilmoitettava risteytetyille jalostussialle tai sen sukusoluille ja alkioille myönnettävässä jalostustodistuksessa
- a) kyseisen yksilötulosten testauksen tulokset;
- b) ajantasaiset tulokset kyseisestä jalostusarvon arvioinnista; ja
- c) kyseiseen jalostuseläimeen tai kyseisten sukusolujen ja alkioiden luovuttajiin vaikuttavat geenivirheet ja geneettiset erityisominaisuudet, jotka liittyvät kyseiseen jalostusohjelmaan.
9. Siirretään komissiolle valta antaa 61 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa muutetaan liitteessä V säädettyjen jalostustodistusten sisältöä niiden saattamiseksi ajan tasalle, jotta otetaan huomioon
- a) tieteellinen edistys;
- b) tekninen kehitys;
- c) sisämarkkinoiden toiminta; tai
- d) tarve säilyttää arvokkaat geenivarat.
10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevien jalostustodistusten malleista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

31 artikla

Poikkeukset jalostuseläimillä ja niiden sukusoluilla ja alkioilla käytävää kauppaa varten annettavien jalostustodistusten myöntämistä, sisältöä ja muotoa koskevista vaatimuksista

1. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että sukusolujen ja alkioiden mukana on jalostustodistus, jonka on antanut jalostusjärjestön tai -toimijan toimittamien tietojen perusteella spermankeräysasema, spermavarasto taikka alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmä, joka on hyväksytty sukusoluilla ja alkioilla käytävää unionin sisäistä kauppaa varten unionin eläinterveysjärjestön mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että 30 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja todistusmalleja ei käytetä, edellyttäen, että
- a) nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien jalostuseläinten tapauksessa tiedot, jotka vaaditaan liitteessä V olevan 2 osan I luvun tai liitteessä V olevan 3 osan I luvun mukaisesti, sisällytetään jalostusjärjestön tai -toimijan antamiin, kyseisten jalostuseläinten mukana seuraaviin muihin asiakirjoihin;
- b) nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten sukusolujen ja alkioiden tapauksessa
- i) kyseisten sukusolujen ja alkioiden luovuttajiin liittyvät tiedot sisällytetään kyseisten sukusolujen ja alkioiden mukana seuraaviin muihin asiakirjoihin tai alkuperäisen jalostustodistuksen jäljennöksiin tai jalostusjärjestö tai -toimija taikka 1 kohdassa tarkoitettu muu toimija asettaa ne pyynnöstä saataville ennen kyseisten sukusolujen ja alkioiden lähettämistä tai niiden lähettämisen jälkeen;
- ii) siemennesteeseen, munasoluihin tai alkioihin liittyvät tiedot sisällytetään jalostusjärjestön tai -toimijan taikka 1 kohdassa tarkoitettun muun toimijan antamiin, kyseisen siemennesteen, kyseisten munasolujen tai kyseisten alkioiden mukana seuraaviin muihin asiakirjoihin.

3. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdassa ja 30 artiklan 8 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, jos yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin tulokset ovat julkisesti saatavilla verkkosivustolla, jalostusjärjestöt tai -toimijat taikka tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut muut toimijat voivat jalostustodistuksessa tai tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa muussa asiakirjassa viitata kyseiseen verkkosivustoon, jolla tulokset ovat nähtävillä.

32 artikla

Hevoseläimiin kuuluville puhdasrotuisille jalostuseläimille myönnettyjen jalostustodistusten muotoa koskevat poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 6 kohdassa säädetään, hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa tiedot, jotka vaaditaan liitteessä V olevan 2 osan I luvun mukaisesti, sisällytetään hevoseläimille kerran myönnettävään elinikäiseen tunnistusasiakirjaan. Komissio antaa 61 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisten tunnistusasiakirjojen sisältöä ja muotoa.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään hevoseläimille kerran myönnettävän elinikäisen tunnistusasiakirjan malleista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin ajantasaiset tulokset ovat julkisesti saatavilla verkkosivustolla, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että liitteessä V olevan 2 osan I luvun 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vaadittavia tietoja ei sisällytetä 1 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan, kunhan jalostusjärjestö viittaa kyseiseen verkkosivustoon tunnistusasiakirjassa.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että liitteessä V olevan 2 osan I luvun 1 kohdan m ja n alakohdan mukaisesti vaadittavat tiedot sisällytetään muihin asiakirjoihin, jotka jalostusjärjestö antaa pitämäänsä kantakirjaan merkityille puhdasrotuisille jalostuseläimille.

33 artikla

Poikkeukset jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioden unioniin tuloa varten annettavien jalostustodistusten myöntämisestä, sisältöä ja muotoa koskevista vaatimuksista

1. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 5 kohdassa säädetään, sukusolujen ja alkioden mukana voi olla jalostustodistus, jonka on antanut jalostuselimen sijaan ja sen toimittamien tietojen perusteella spermanke-räysasema, spermavarasto taikka alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmä, joka on hyväksytty sukusolujen ja alkioden unioniin tuloa varten unionin eläinterveys sääntöjen mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädetään, 30 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja todistumalleja ei tarvitse käyttää, jos

- a) liitteessä V olevissa asiaankuuluvissa osissa ja luvuissa esitetyt tiedot sisällytetään jalostuseläimen tai niiden sukusolujen ja alkioden mukana seuraaviin muihin asiakirjoihin;
- b) jalostusohjelmaa toteuttava jalostuselin tai 1 kohdassa tarkoitettu muu toimija toimittaa tyhjentävän luettelon kyseisistä asiakirjoista, vakuuttaa, että liitteessä V olevissa asiaankuuluvissa osissa ja luvuissa esitetyt tiedot sisältyvät kyseisiin asiakirjoihin, ja varmentaa näiden asiakirjojen sisällön.

3. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdassa ja 30 artiklan 8 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, jos yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin tulokset ovat julkisesti saatavilla verkkosivustolla, jalostuselimet tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut muut toimijat voivat jalostustodistuksessa tai tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa muussa asiakirjassa viitata kyseiseen verkkosivustoon, jolla tulokset ovat nähtävillä.

VIII LUKU

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tulo

34 artikla

Jalostuselinten sisällyttäminen luetteloon

1. Komissio pitää yllä, päivittää ja julkaisee luettelon jalostuselimistä.
2. Komissio sisällyttää jalostuselimen 1 kohdassa säädettyyn luetteloon vain, jos se on saanut kolmannen maan viralliselta laitokselta asiakirjat, jotka osoittavat, että 2 jalostuselin täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) se toteuttaa jalostusohjelmaa, joka vastaa jalostusjärjestöjen samalla rodulla toteuttamia tai jalostustoimijoiden samalla rodulla, linjalla tai risteytyksellä toteuttamia 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjä jalostusohjelmia seuraavien osalta:
 - i) jalostuseläinten merkitseminen kantakirjaan tai rekisteröiminen jalostusrekisteriin;
 - ii) jalostuseläinten hyväksyminen jalostukseen;
 - iii) jalostuseläinten sukusolujen ja alkioiden käyttö testaukseen ja jalostukseen;
 - iv) yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa käytettävät menetelmät;
 - b) se on kyseisen kolmannen maan virallisen laitoksen valvonnassa tai tarkastama;
 - c) sillä on menettelysäännöt, joilla varmistetaan, että jalostusjärjestöjen kantakirjaan merkitsemät tai jalostustoimijoiden jalostusrekisteriin rekisteröimät jalostuseläimet ja tällaisten jalostuseläinten sukusoluista ja alkioista tuotetut jälkeläiset merkitään tai ne ovat merkittävässä ilman alkuperämaahan perustuvaa syrjintää kyseisen jalostuselimen pitämään saman rodun kantakirjaan tai jalostusrekisteriin, kun on kyse puhdasrotuisista jalostuseläimistä, tai saman rodun, linjan tai risteytyksen jalostusrekisteriin, kun on kyse risteytetyistä jalostussioista.
3. Komissio sisällyttää tämän artiklan 1 kohdassa säädettyyn luetteloon myös viittauksen niihin kolmansiin maihin, joiden soveltamia toimenpiteitä pidetään vastaavina 35 artiklan mukaisesti, sekä viittauksen kaikkiin kyseisissä kolmansissa maissa toimiviin jalostuselimiin.
4. Komissio poistaa ilman aiheutonta viivytystä luettelosta jalostuselimet, jotka eivät enää täytä vähintään yhtä 2 kohdassa säädettyä vaatimusta.

35 artikla

Kolmansissa maissa sovellettavien eläinjalostusta koskevien toimenpiteiden vastaavuus

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa se tunnustaa, että kolmannessa maassa sovellettavat toimenpiteet vastaavat tässä asetuksessa edellytetyjä toimenpiteitä seuraavien osalta:
 - a) 4 artiklassa säädetty jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustaminen;
 - b) 8 artiklassa säädetty jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden jalostusohjelmien hyväksyminen;
 - c) 18, 20 ja 23 artiklassa säädetty puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen kantakirjaan ja risteytettyjen jalostussikojen rekisteröiminen jalostusrekisteriin;
 - d) 21, 22 ja 24 artiklassa säädetty jalostuseläinten hyväksyminen jalostukseen;
 - e) 21 ja 24 artiklassa säädetty jalostuseläinten sukusolujen ja alkioiden käyttö testaukseen ja jalostukseen;

- f) 25 artiklassa säädetty yksilötulosten testaus ja jalostusarvon arviointi;
- g) 43 artiklassa säädetty toimijoiden virallinen valvonta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään seuraavien perusteella:

- a) kolmannen maan, joka tavoittelee toimenpiteidensä tunnustamista tässä asetuksessa vaadittuja toimenpiteitä vastaaviksi, toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu;
- b) tarvittaessa komission 57 artiklan mukaisesti suorittaman valvonnan tyydyttävä tulos.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tuloa kyseisestä kolmannelle maasta unioniin, ja niihin voivat sisältyä seuraavat:

- a) kyseisten jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden mukana seuraavien jalostustodistusten muoto ja sisältö;
- b) erityiset vaatimukset, joita sovelletaan kyseisten jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tulon ja kyseisiin jalostuseläimiin tai niiden sukusoluihin ja alkioihin unioniin tulon yhteydessä kohdistettavaan viralliseen valvontaan;
- c) tarvittaessa kyseisessä kolmannessa maassa, josta jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden tulo unioniin on sallittu, sijaitsevien jalostuselinten luetteloiden laatimista ja muuttamista koskevat menettelyt.

4. Komissio hyväksyy ilman aiheutonta viivytystä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa kumotaan 1 kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset, kun jokin niiden hyväksymishetkellä vahvistetuista toimenpiteiden vastaavuuden tunnustamisen edellytyksistä ei enää täyty. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Unioniin tulleiden jalostuseläinten ja unioniin tulleista sukusoluista ja alkioista tuotettujen jälkeläisten merkitseminen kantakirjaan tai rekisteröiminen jalostusrekisteriin

1. Jalostusjärjestön tai -toimijan on jalostajan hakemuksesta merkittävä kantakirjan pääosastoon tai rekisteröitävä jalostusrekisteriin kaikki unioniin tulleet jalostuseläimet ja unioniin tulleista sukusoluista ja alkioista tuotetut jälkeläiset, kun

- a) kyseinen jalostuseläin tai kyseisten sukusolujen ja alkioiden luovuttajat on merkitty tai rekisteröity lähettävässä kolmannessa maassa toimivan jalostuselimen pitämään kantakirjaan tai jalostusrekisteriin;
- b) kyseiset sukusolut ja alkiot täyttävät 21 artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetyt vaatimukset, kun sitä edellytetään kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan toteuttamassa jalostusohjelmassa;
- c) kyseinen jalostuseläin omaa kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan toteuttamassa jalostusohjelmassa määritetyt kyseisen rodun tai risteytetyn jalostussian tapauksessa kyseisen rodun, linjan tai risteytyksen ominaispiirteet;
- d) edellä a alakohdassa tarkoitettu jalostuselin on sisällytetty 34 artiklassa säädettyyn jalostuselinten luetteloon.

2. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset eivät saa jalostukseen tai polveutumiseen liittyvillä perusteilla kieltää, rajoittaa tai haitata jalostuseläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuloa ja kyseisten eläinten tai niiden sukusolujen ja alkioiden myöhempää käyttöä, jos kyseiset jalostuseläimet tai kyseisten sukusolujen ja alkioiden luovuttajat on merkitty kantakirjaan tai rekisteröity jalostusrekisteriin, jota pitää 34 artiklan mukaisesti perustettuun jalostuselinten luetteloon sisällytetty jalostuselin.

37 artikla

Unioniin tulevien puhdasrotuisten jalostuseläinten sopimustullin soveltamista koskevat tarkastukset

1. Kun puhdasrotuisten jalostuseläinten lähetyksestä vastaava toimija pyytää asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 puhdasrotuisille jalostuseläimille säädetyn sopimustullin soveltamista kyseisen eläinlähetyksen eläimiin,
 - a) kyseisten eläinten mukana on oltava
 - i) 30 artiklan 5 kohdassa tai 32 artiklassa tarkoitettu jalostustodistus;
 - ii) asiakirja, josta käy ilmi, että ne merkitään jalostusjärjestön pitämään kantakirjaan tai rekisteröidään jalostus-toimijan pitämään jalostusrekisteriin;
 - b) kyseiselle lähetykselle on tehtävä tarkastuksia rajatarkastusasemilla, joilla tehdään direktiivin 91/496/ETY 4 artiklassa tarkoitetut asiakirjojen tarkastukset sekä tunnistus- ja fyysiset tarkastukset.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen tarkastusten tarkoituksena on tarkistaa, että
 - a) lähetyksen mukana on 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut asiakirjat;
 - b) lähetyksen sisältö ja merkinnät vastaavat 1 kohdassa tarkoitetuissa asiakirjoissa annettuja tietoja.

IX LUKU

Tilanteet, joissa toimivaltainen viranomainen toteuttaa jalostusohjelman puhdasrotuisilla jalostuseläimillä

38 artikla

Tilanteet, joissa toimivaltainen viranomainen toteuttaa jalostusohjelman puhdasrotuisilla jalostuseläimillä

1. Jos jäsenvaltiossa tai alueella, jolla toimivaltainen viranomainen toimii, ei ole yhtään jalostusorganisaatiota, jalostajien yhdistystä tai julkista elintä, joka toteuttaa jalostusohjelmaa tiettyyn nauta-, sika-, lammas-, vuohi- tai hevoseläinten rotuun kuuluvilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, kyseinen toimivaltainen viranomainen voi päättää toteuttaa jalostusohjelman kyseisellä rodulla edellyttäen, että
 - a) rotu on tarpeen säilyttää tai vakiinnuttaa jäsenvaltioon tai alueelle, jolla kyseinen toimivaltainen viranomainen toimii; tai
 - b) rotu on uhanalainen.
2. Toimivaltaisen viranomaisen, joka toteuttaa jalostusohjelmaa tämän artiklan mukaisesti, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämä vaikuta kielteisesti
 - a) jalostusorganisaatioiden, jalostajien yhdistysten tai julkisten elinten mahdollisuuteen tulla tunnustetuksi jalostusjärjestöksi 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - b) jalostusjärjestöjen mahdollisuuteen saada jalostusohjelmansa hyväksytyksi 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti.
3. Kun toimivaltainen viranomainen toteuttaa jalostusohjelmaa puhdasrotuisilla jalostuseläimillä,
 - a) sillä on oltava riittävästi pätevää henkilöstöä ja asiaankuuluvat tilat ja laitteet, jotta se voi toteuttaa jalostusohjelman tehokkaasti;
 - b) sen on voitava suorittaa jalostusohjelmaan kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten polveutumisten rekisteröintiin tarvittavat tarkastukset;

- c) sillä on oltava riittävän laaja puhdasrotuisten jalostuseläinten populaatio ja riittävästi jalostajia jalostusohjelman kattamalla maantieteellisellä alueella;
- d) sen on voitava tuottaa, tai oltava tuottanut niitä varten, ja hyödyntää puhdasrotuisista jalostuseläimistä kerättyjä tietoja, joita tarvitaan jalostusohjelman toteuttamiseen;
- e) sillä on oltava menettelysäännöt
 - i) joilla säännellään jalostusohjelmaan osallistuvien jalostajien kanssa syntyvien riitojen ratkaisemista;
 - ii) jalostusohjelmaan osallistuvien jalostajien yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi;
 - iii) jalostusohjelmaan osallistuvien jalostajien oikeuksien ja velvollisuuksien määrittämiseksi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun jalostusohjelmaan on sisällyttävä

- a) tiedot jalostusohjelman tavoitteesta, joka on rodun säilyttäminen, rodun parantaminen, uuden rodun luominen tai rodun rekonstruointi taikka minkä hyvänsä näiden tavoitteiden yhdistelmä;
- b) jalostusohjelman kohteena olevan rodun nimi, jotta vältetään sekoittuminen muihin rotuihin kuuluviin samankaltaisiin puhdasrotuisiin jalostuseläimiin, jotka on merkitty muuhun olemassa olevaan kantakirjaan;
- c) yksityiskohtaiset tiedot jalostusohjelman kohteena olevan rodun ominaispiirteistä, keskeiset ominaisuudet mukaan lukien;
- d) tiedot maantieteellisestä alueesta, jolla jalostusohjelma toteutetaan;
- e) tiedot puhdasrotuisten jalostuseläinten tunnistusjärjestelmästä, jolla varmistetaan, että puhdasrotuiset jalostuseläimet merkitään kantakirjaan vain, kun ne on tunnistettu yksittäin ja kyseisen lajin eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveys säännösten mukaisesti;
- f) tiedot polveutumisten rekisteröintijärjestelmästä sellaisten puhdasrotuisten jalostuseläinten osalta, jotka on merkitty tai rekisteröity ja ovat merkittävässä kantakirjaan;
- g) jalostusohjelman valinta- ja jalostustavoitteet, mukaan lukien tieto kyseisen jalostusohjelman päätavoitteista, ja tapauksen mukaan kyseiseen jalostusohjelmaan liittyvät, puhdasrotuisten jalostuseläinten valintaa koskevat näihin tavoitteisiin liittyvät tarkat arviointikriteerit;
- h) kun jalostusohjelmassa edellytetään yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia,
 - i) tiedot järjestelmästä, joilla luodaan, rekisteröidään, ilmoitetaan ja hyödynnetään yksilötulosten testauksen tuloksia;
 - ii) tiedot puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusarvon arviointia ja tapauksen mukaan genomista arvostelua koskevasta järjestelmästä;
- i) kun perustetaan lisäosastoja siten kuin 17 artiklassa säädetään tai kun pääosasto jaetaan luokkiin, siten kuin 16 artiklassa säädetään, kantakirjan jakamista koskevat säännöt sekä kriteerit tai menettelyt, joita sovelletaan, kun eläimiä merkitään kyseisiin osastoihin tai luokitellaan kyseisiin luokkiin;
- j) kun jalostusohjelmassa hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten tapauksessa kielletään yhden tai useamman lisääntymismenetelmän käyttö tai rajoitetaan sitä taikka kielletään puhdasrotuisten jalostuseläinten käyttö yhteen tai useampaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lisääntymismenetelmään tai rajoitetaan sitä, tiedot tällaisista kielloista tai rajoituksista;
- k) kun toimivaltainen viranomainen ulkoistaa kolmansille osapuolille tiettyjä jalostusohjelmansa hallinnointiin liittyviä teknisiä tehtäviä, tiedot kyseisistä tehtävistä sekä nimettyjen kolmansien osapuolten nimi ja yhteystiedot.

5. Kun toimivaltainen viranomainen toteuttaa jalostusohjelmaa hevoseläimiin kuuluvilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, liitteessä I olevan 3 osan 1, 2 ja 3 kohdassa, 4 kohdan a alakohdassa ja 4 kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi.

6. Kun toimivaltainen viranomainen toteuttaa jalostusohjelmaa puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, sen on annettava jalostusohjelmien mahdolliset muutokset avoimesti ja viipymättä tiedoksi jalostusohjelmaan osallistuville jalostajille.

7. Kun toimivaltainen viranomainen toteuttaa jalostusohjelmaa puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, 3, 13–22, 25 ja 27 artiklaa, 28 artiklan 2 kohtaa, 30, 31 ja 32 artiklaa sekä 36 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

X LUKU

Jäsenvaltioiden suorittama virallinen valvonta ja muut viralliset toimet, hallinnollinen apu, yhteistyö ja täytäntöönpanon valvonta

39 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat virallisesta valvonnasta, jolla todennetaan, noudattavatko toimijat tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä, ja muista virallisista toimista, joilla varmistetaan näiden sääntöjen soveltaminen.
2. Kunkin jäsenvaltion on
 - a) laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo toimivaltaisista viranomaisista, jotka se on nimennyt 1 kohdan mukaisesti, ja niiden yhteystiedoista;
 - b) ilmoitettava a alakohdassa tarkoitetussa luettelossa osoite, johon lähetetään
 - i) 12 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset; tai
 - ii) 48 ja 49 artiklassa tarkoitetut tiedot, pyynnöt tai ilmoitukset;
 - c) asetettava a alakohdassa tarkoitettu luettelo julkisesti saataville verkkosivustolla ja ilmoitettava kyseinen verkkosivusto komissiolle.
3. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista verkkosivustoista ja asettaa sen julkisesti saataville.

40 artikla

Sääntöjen noudattaminen toimivaltaisten viranomaisten toteuttaessa jalostusohjelmia

Poiketen siitä, mitä tässä luvussa säädetään, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toteuttaessaan jalostusohjelmia 38 artiklan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset noudattavat kyseisessä artiklassa säädettyjä sääntöjä.

41 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yleiset velvollisuudet

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava

- a) käytössä menettelyt tai järjestelyt taikka sekä menettelyt että järjestelyt, joilla varmistetaan ja todennetaan niiden suorittaman virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien tehokkuus, asianmukaisuus, puolueettomuus, laatu ja johdonmukaisuus;
- b) käytössä menettelyt tai järjestelyt taikka sekä menettelyt että järjestelyt, joilla varmistetaan, että virallista valvontaa ja muita virallisia toimia suorittavalla toimivaltaisen viranomaisen henkilöstöllä ei ole eturistiriitaa suhteessa toimijoihin, joita virallinen valvonta tai muut viralliset toimet koskevat;

- c) palveluksessa tai käytettävissä riittävästi asianmukaisen pätevyyden, koulutuksen ja kokemuksen omaavaa henkilöstöä, jotta virallinen valvonta ja muut viralliset toimet voidaan suorittaa tehokkaasti ja vaikuttavasti;
- d) asiaankuuluvat ja asianmukaisesti ylläpidetyt tilat ja laitteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaisen viranomaisen henkilöstö voi suorittaa virallisen valvonnan ja muut viralliset toimet tehokkaasti ja vaikuttavasti;
- e) lailliset valtuudet suorittaa virallista valvontaa ja muita virallisia toimia ja ryhtyä tässä asetuksessa säädettyihin toimiin;
- f) käytössä lailliset menettelyt sen varmistamiseksi, että sen henkilöstöllä on oikeus tutustua toimijoiden tiloihin, asiakirjoihin ja sähköisiin tiedonhallintajärjestelmiin voidakseen suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.

42 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten salassapitovelvollisuudet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että sen henkilöstön jäsenet sitoutuvat olemaan ilmaisematta kolmansille osapuolille viralliseen valvontaan ja muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviään suorittaessaan saamiaan tietoja, jotka luonteensa puolesta kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tilanteisiin, joissa tietojen ilmaisemista edellytetään unionin oikeuden tai kansallisen oikeuden nojalla.
2. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ovat tiedot, joiden ilmaiseminen vaarantaisi
 - a) virallisen valvonnan tai tutkimusten tarkoituksen;
 - b) toimijan tai muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kaupallisten etujen suojelun;
 - c) tuomioistuinkäsittelyn ja oikeudellisen neuvonannon suojaamisen.

43 artikla

Virallista valvontaa koskevat säännöt

1. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava toimijoiden virallista valvontaa riittävän tiheään ottaen huomioon
 - a) riskin, että tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä ei noudateta;
 - b) sen, miten toimijat ovat aiemmin toimineet niihin kohdistetun virallisen valvonnan tulosten suhteen ja noudattaneet tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä;
 - c) toimijoiden itsensä tai niiden pyynnöstä jonkin kolmannen osapuolen tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi suorittaman oman valvonnan luotettavuuden ja tulokset;
 - d) tiedot, jotka saattavat viitata siihen, että tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä ei noudateta.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava virallinen valvonta dokumentoitujen menettelyjen mukaisesti, joihin on sisällyttävä ohjeet virallista valvontaa suorittavalle henkilöstölle.
3. Virallinen valvonta suoritetaan toimijalle ennalta toimitetun ilmoituksen jälkeen, ellei ole syytä suorittaa virallinen valvonta ilman ennakkoilmoitusta.
4. Virallista valvontaa suoritettaessa on mahdollisimman pitkälle pyrittävä minimoimaan toimijoihin kohdistuva rasite tämän heikentämättä virallisen valvonnan laatua.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava virallinen valvonta samalla tavoin riippumatta siitä, ovatko sen kohteena olevat jalostuseläimet tai niiden sukusolut ja alkiot

- a) peräisin siitä jäsenvaltiosta, jossa virallinen valvonta suoritetaan, tai jostakin toisesta jäsenvaltiosta; tai
- b) tulossa unioniin.

44 artikla

Virallisen valvonnan avoimuus

Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava virallinen valvonta mahdollisimman avoimesti ja asetettava virallisen valvonnan järjestämiseen ja suorittamiseen liittyvät asiaankuuluvat tiedot julkisesti saataville.

45 artikla

Kirjalliset tiedot virallisesta valvonnasta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava kirjalliset tiedot kaikesta suorittamastaan virallisesta valvonnasta.

Kyseisiin kirjallisiin tietoihin on sisällyttävä

- a) kuvaus virallisen valvonnan tarkoituksesta;
 - b) käytetyt valvontamenetelmät;
 - c) virallisen valvonnan tulokset;
 - d) tarvittaessa toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset edellyttävät toimijan toteuttavan virallisen valvonnan tuloksena.
2. Jollei esitutkintaa tai tuomioistuinkäsittelyn suojaamista varten muuta edellytetä, toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava virallisen valvonnan kohteena olevalle toimijalle jäljennös 1 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista tiedoista.

46 artikla

Virallisen valvonnan tai muiden virallisten toimien kohteena olevien toimijoiden velvollisuudet

1. Toimijoiden on, siinä määrin kuin on tarpeen virallisen valvonnan tai muiden virallisten toimien suorittamiseksi, annettava toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä niiden henkilöstölle oikeus tutustua seuraaviin:

- a) toimijoiden laitteet, tilat ja muut niiden hallinnassa olevat paikat;
- b) toimijoiden sähköiset tiedonhallintajärjestelmät;
- c) toimijoiden hallinnassa olevat jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot;
- d) toimijoiden asiakirjat ja muut merkitykselliset tiedot.

2. Toimijoiden on virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien aikana avustettava toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöä heidän tehtäviensä suorittamisessa ja tehtävä heidän kanssaan yhteistyötä.

47 artikla

Todetun sääntöjenvastaisuuden johdosta toteutettavat toimet

1. Jos todetaan, että sääntöjä ei ole noudatettu, toimivaltaisten viranomaisten on
 - a) toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen selvittämiseksi, mistä sääntöjenvastaisuus johtuu, mikä on sen laajuus ja mikä on asianomaisten toimijoiden vastuu;
 - b) toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaiset toimijat korjaavat sääntöjenvastaisuuden ja estävät sen esiintymisen jatkossa.

Päätäessään toteutettavista toimenpiteistä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuden luonne sekä se, miten hyvin asianomaiset toimijat ovat aiemmin noudattaneet sääntöjä.

Erityisesti toimivaltaisten viranomaisten on tapauksen mukaan

- a) määrättävä, että jalostusjärjestö lykkää puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemistä kantakirjoihin tai että jalostustoimija lykkää risteytettyjen jalostussikojen rekisteröimistä jalostusrekistereihin;
 - b) määrättävä, että jalostuseläimiä tai niiden sukusoluja ja alkioita ei saa käyttää jalostukseen tämän asetuksen mukaisesti;
 - c) määrättävä jalostusjärjestö tai -toimija keskeyttämään jalostustodistusten myöntäminen;
 - d) keskeytettävä jalostusjärjestön tai -toimijan toteuttaman jalostusohjelman hyväksynnän voimassaolo tai peruutettava kyseinen hyväksyntä, jos kyseinen jalostusjärjestö tai -toimija toistuvasti, jatkuvasti tai yleisesti jättää noudattamatta 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyn jalostusohjelman vaatimuksia;
 - e) peruutettava jalostusjärjestölle tai -toimijalle 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnetty tunnustaminen, jos kyseinen jalostusjärjestö tai -toimija ei toistuvasti, jatkuvasti tai yleisesti täytä 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia;
 - f) toteutettava mitä tahansa muita toimenpiteitä, joita ne pitävät asianmukaisina tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava asianomaisille toimijoille tai niiden edustajalle
 - a) kirjallinen ilmoitus päätöksestään, joka koskee 1 kohdan mukaisesti toteutettavaa tointa tai toimenpidettä, sekä päätöksen perustelut;
 - b) tieto mahdollisesta oikeudesta hakea muutosta tällaisiin päätöksiin sekä sovellettavasta menettelystä ja sovellettavista määräajoista.
 3. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tilannetta ja muutettava tämän artiklan mukaisesti toteuttamiaan toimenpiteitä taikka keskeytettävä niiden soveltaminen tai peruutettava ne sen mukaan, kuinka vakavasta sääntöjenvastaisuudesta on kyse ja onko olemassa selkeää näyttöä siitä, että sääntöjä ja vaatimuksia jälleen noudatetaan.
 4. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että asianomaiset toimijat vastaavat osasta tai kaikista tämän artiklan säännösten nojalla asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille aiheutuvista kustannuksista.

48 artikla

Yhteistyö ja hallinnollinen apu

1. Jos sääntöjenvastaisuus on peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai se laajenee tai vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja annettava toisilleen hallinnollista apua, jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen moitteeton soveltaminen.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyyn yhteistyöhön ja hallinnolliseen apuun voi sisältyä
 - a) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jäljempänä 'pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen' perusteltu pyyntö saada toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jäljempänä 'pyynnön vastaanottanut toimivaltainen viranomainen', tietoja, joita tarvitaan virallisen valvonnan suorittamista tai seuranta varten;
 - b) sääntöjenvastaisuudesta tietoisien toimivaltaisen viranomaisen asiaa koskeva ilmoitus toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jos sääntöjenvastaisuudella saattaa olla vaikutuksia kyseisissä toisissa jäsenvaltioissa;
 - c) tarvittavien tietojen ja asiakirjojen toimittaminen pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen toimesta pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheutonta viivytystä, kun kyseiset tiedot ja asiakirjat ovat saatavilla;
 - d) pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen suorittamat tutkimukset tai virallinen valvonta, joiden tarkoituksena on
 - i) toimittaa pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot ja asiakirjat, mukaan lukien tiedot kyseisten tutkimusten tai virallisen valvonnan tuloksista, sekä tarvittaessa toteutetut toimenpiteet;
 - ii) todentaa – tarvittaessa paikalla –, että tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä noudatetaan sen oikeudenkäyttöpiirissä;
 - e) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten väliseen sopimukseen perustuva jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen osallistuminen toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan paikalla tehtävään viralliseen valvontaan.
3. Jos toisesta jäsenvaltiosta peräisin oleviin jalostuseläimiin tai niiden sukusoluihin ja alkioihin kohdistetussa virallisessa valvonnassa todetaan toistuvasti, ettei tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä ole noudatettu, kyseisen virallisen valvonnan suorittaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava asiasta komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.
4. Tämä artikla ei rajoita seuraavien kansallisten sääntöjen soveltamista:
 - a) säännöt, joita sovelletaan sellaisten asiakirjojen julkistamiseen, jotka ovat oikeudellisen menettelyn kohteena tai liittyvät oikeudelliseen menettelyyn;
 - b) säännöt, joiden tarkoituksena on suojata luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kaupallisia etuja.
5. Kaiken toimivaltaisten viranomaisten välisen, tämän artiklan mukaisen viestinnän on tapahduttava kirjallisesti, joko paperilla tai sähköisessä muodossa.

49 artikla

Komissiolle ja jäsenvaltioille tiedottaminen kolmansien maiden antamien tietojen perusteella

1. Jos toimivaltaiset viranomaiset saavat kolmannelta maalta tietoja, jotka viittaavat siihen, että tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä ei ole noudatettu, niiden on ilman aiheutonta viivytystä
 - a) ilmoitettava näistä tiedoista niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita kyseisen sääntöjenvastaisuuden tiedetään koskevan;
 - b) toimitettava nämä tiedot komissiolle, jos niillä on tai voi olla merkitystä unionin tasolla.
2. Tämän asetuksen mukaisesti suoritettujen tutkimusten tai virallisen valvonnan avulla saadut tiedot voidaan toimittaa 1 kohdassa tarkoitettulle kolmannelle maalle edellyttäen, että
 - a) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet kyseiset tiedot, suostuvat tietojen toimittamiseen;
 - b) henkilötietojen toimittamista kolmansiin maihin koskevia asiaankuuluvia unionin ja kansallisia sääntöjä noudatetaan.

50 artikla

Komission koordinoima apu ja seuranta

1. Komissio koordinoi viipymättä toimivaltaisten viranomaisten tämän luvun mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä ja toimia, kun
 - a) komission käytettävissä olevien tietojen mukaan esiintyy tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen vastaista tai siltä vaikuttavaa toimintaa, joka koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota;
 - b) kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse sopuun asianmukaisista toimista, joita olisi toteutettava kyseiseen tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen vastaisuuteen puuttumiseksi.
2. Komissio voi 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa
 - a) pyytää, että niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joita tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen vastainen tai siltä vaikuttava toiminta koskee, raportoivat sille toteuttamistaan toimenpiteistä;
 - b) yhteistyössä niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen vastainen tai siltä vaikuttava toiminta koskee, lähettää tarkastusryhmän toteuttamaan paikalla tehtävää komission alaista valvontaa;
 - c) pyytää, että lähettävän jäsenvaltion ja tarvittaessa muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tehostavat suorittamaansa virallista valvontaa tarkoituksenmukaisella tavalla ja raportoivat sille toteuttamistaan toimenpiteistä;
 - d) toimittaa 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle tietoja tällaisista tapauksista ja ehdotuksen toimenpiteistä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sääntöjenvastaisuuden korjaamiseksi;
 - e) toteuttaa mitä tahansa muita asianmukaisia toimenpiteitä.

51 artikla

Virallisen valvonnan rahoitusta koskeva yleinen periaate

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittävät varat, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla on henkilöstöä ja muita resursseja, jotka ovat tarpeen virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien suorittamista varten.

52 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niitä sovelletaan. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2018 ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viipymättä.

XI LUKU

Komission suorittama valvonta

1 jakso

Komission jäsenvaltioissa suorittama valvonta

53 artikla

Komission jäsenvaltioissa suorittama valvonta

1. Komission asiantuntijat voivat tämän asetuksen soveltamisalan puitteissa suorittaa jäsenvaltioissa valvontaa, jonka tarkoituksena on tarvittaessa
 - a) todentaa tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen soveltaminen;

- b) todentaa täytäntöönpanokäytännöt ja virallisten valvontajärjestelmien ja niitä käyttävien toimivaltaisten viranomaisten toimintakyky;
- c) tutkia ja kerätä tietoa seuraavista:
 - i) keskeiset tai toistuvat ongelmat tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen soveltamisessa tai täytäntöönpanossa;
 - ii) kehittymässä olevat ongelmat tai uudet kehityskulut toimijoiden tietyissä käytännöissä.
- 2. Edellä 1 kohdassa säädetty valvonta järjestetään yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- 3. Edellä 1 kohdassa säädettyyn valvontaan voi sisältyä paikan päällä tehtäviä tarkastuksia yhteistyössä niiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotka suorittavat virallista valvontaa.
- 4. Jäsenvaltioiden asiantuntijat voivat avustaa komission asiantuntijoita. Komission asiantuntijoiden mukana seuraaville jäsenvaltioiden asiantuntijoille on annettava samat pääsy- ja tiedonsaantioikeudet kuin komission asiantuntijoille.

54 artikla

Komission raportit sen asiantuntijoiden jäsenvaltioissa suorittamasta valvonnasta

- 1. Komissio
 - a) laatii raporttiluonnoksen havainnoista sekä suosituksista komission asiantuntijoiden 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittaman valvonnan yhteydessä havaitsemien puutteiden korjaamiseksi;
 - b) lähettää a alakohdassa tarkoitetun raporttiluonnoksen jäljennöksen kommentoitavaksi jäsenvaltiolle, jossa kyseinen valvonta suoritettiin;
 - c) ottaa huomioon tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltion kommentit laatiessaan lopullisen raportin havainnoista, joita komission asiantuntijat tekivät 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa suorittamassaan valvonnassa;
 - d) asettaa julkisesti saataville c alakohdassa tarkoitetun lopullisen raportin ja b alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltion kommentit.
- 2. Komissio voi tarvittaessa suositella tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa lopullisessa raportissaan jäsenvaltioille korjaavia tai ehkäiseviä toimenpiteitä, joilla voidaan korjata komission 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamassa valvonnassa havaitut yksittäiset tai järjestelmää koskevat puutteet.

55 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet komission suorittaman valvonnan suhteen

- 1. Jäsenvaltioiden on
 - a) annettava komission asiantuntijoiden pyynnöstä kaikki tarpeellinen tekninen apu sekä kaikki saatavilla olevat asiakirjat ja muu tekninen tuki, jotta näiden asiantuntijoiden on mahdollista suorittaa 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valvontaa tehokkaasti ja vaikuttavasti;
 - b) annettava tarpeellista apua sen varmistamiseksi, että komission asiantuntijoilla on pääsy kaikkiin tiloihin, mukaan lukien tilojen osiin, ja muihin paikkoihin ja että heillä on oikeus tutustua kaikkiin laitteisiin, tietoihin, sähköiset tiedonhallintajärjestelmät mukaan lukien, sekä tarvittaessa jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin, jotka ovat tarpeen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valvonnan suorittamiseksi.
- 2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset seurantatoimet 54 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa lopullisessa raportissa esitettyjen suositusten perusteella, jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen noudattaminen.

56 artikla

Vakava häiriö jäsenvaltion valvontajärjestelmässä

1. Jos komissiolla on näyttöä vakavasta häiriöstä jäsenvaltion valvontajärjestelmässä ja jos tällainen häiriö voi johtaa tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen laajamittaiseen rikkomiseen, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään yhdestä tai useammasta seuraavista:

- a) erityisehtojen asettaminen sellaisilla jalostuseläimillä tai niiden sukusoluilla ja alkioilla, joita virallisen valvontajärjestelmän häiriö koskee, käytävälle kaupalle tai niillä käytävän kaupan kieltäminen;
- b) mikä tahansa muu aiheellinen tilapäinen toimenpide.

Näitä täytäntöönpanosäädöksiä ei enää sovelleta, kun kyseinen häiriö on poistettu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimenpiteet hyväksytään vain, jos komissio on pyytänyt, että asianomainen jäsenvaltio korjaa tilanteen asianmukaisessa määräajassa, ja jäsenvaltio on jättänyt tilanteen korjaamatta.

3. Komissio seuraa 1 kohdassa tarkoitettua tilannetta ja hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla joko muutetaan tai kumotaan hyväksytyjä toimenpiteitä sen mukaan, miten tilanne kehittyy. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

Komission kolmansissa maissa suorittama valvonta

57 artikla

Komission kolmansissa maissa suorittama valvonta

1. Komission asiantuntijat voivat suorittaa valvontaa kolmannessa maassa tarkoituksenaan tarvittaessa

- a) todentaa, että kolmannen maan lainsäädäntö ja järjestelmät ovat tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaiset tai niitä vastaavat;
- b) todentaa kolmannen maan valvontajärjestelmän kyky varmistaa, että unioniin tulevat jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden lähetykset ovat tämän asetuksen VIII luvun vaatimusten mukaisia;
- c) kerätä tietoa ja dataa, jonka avulla voidaan selvittää syyt toistuviin tai kehitymässä oleviin ongelmiin, jotka liittyvät kyseisestä kolmannesta maasta unioniin tuleviin jalostuseläimiin ja niiden sukusoluihin ja alkioihin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa komission valvonnassa on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskeva kyseisen kolmannen maan jalostus- ja polveutumislainsäädäntö;
- b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten organisaatio, niiden toimivalta ja riippumattomuus, niihin kohdistuva valvonta sekä valtuudet, jotka niillä on sovellettavan lainsäädännön täytäntöönpanon tehokasta valvontaa varten;
- c) kolmannen maan jalostuseläinten valvonnasta tai niihin kohdistettavista tarkastuksista vastaavan henkilöstön koulutus;
- d) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevat resurssit;
- e) dokumentoitujen ja prioriteetteihin perustuvien valvontamenettelyjen ja -järjestelmien olemassaolo ja toiminta;

- f) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten suorittaman, muista kolmansista maista saapuvia jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevan valvonnan laajuus ja toiminta;
- g) takeet, jotka kolmas maa voi antaa tässä asetuksessa säädettyjen tai niitä vastaavien vaatimusten noudattamisesta.

58 artikla

Komission kolmansissa maissa suorittaman valvonnan tiheys ja organisointi

1. Komission kolmannessa maassa suorittaman 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valvonnan tiheys on määritettävä seuraavien seikkojen perusteella:
 - a) tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen periaatteet ja tavoitteet;
 - b) kyseisestä kolmannesta maasta unioniin tulevien jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden määrä ja luonne;
 - c) jo suoritettuna 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valvonnan tulokset;
 - d) kyseisestä kolmannesta maasta unioniin tuleviin jalostuseläimiin ja sukusoluihin ja alkioihin kohdistetun virallisen valvonnan tulokset sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti suorittaman muun virallisen valvonnan tulokset;
 - e) mitkä tahansa muut tiedot, joita komissio pitää tarkoituksenmukaisina.
2. Lisätäkseen 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn valvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta komissio voi ennen tällaisen valvonnan suorittamista pyytää kyseessä olevaa kolmatta maata toimittamaan
 - a) 34 artiklan 2 kohdassa tai 35 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot;
 - b) tarvittaessa kirjalliset tiedot kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta valvonnasta.
3. Komissio voi nimittää jäsenvaltioiden asiantuntijoita avustamaan omia asiantuntijoitaan 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa valvonnassa.

59 artikla

Komission asiantuntijoiden kolmansissa maissa suorittamaa valvontaa koskevat raportit

Komissio raportoi jokaisessa 57 tai 58 artiklan mukaisesti suoritettussa valvonnassa tehdyistä havainnoista.

Raportteihin sisällytetään tarvittaessa suosituksia. Komissio asettaa kyseiset raportit julkisesti saataville.

60 artikla

Jalostuseläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden unioniin tuloa koskevat erityistoimenpiteet

1. Jos on näyttöä siitä, että kolmannessa maassa esiintyy tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen laajamittaista ja vakavaa noudattamatta jättämistä, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä:
 - a) kielletään kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevien eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tulo unioniin jalostuseläiminä tai niiden sukusoluihin tai alkioina;

- b) kielletään kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevien jalostuseläinten ja niiden sukusoluista ja alkioista tuotettujen jälkeläisten merkitseminen jalostusjärjestöjen pitämään kantakirjaan tai rekisteröiminen jalostustoimijoiden pitämään jalostusrekisteriin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Näiden täytäntöönpanosäädösten lisäksi tai niiden sijasta komission voi toteuttaa yhden tai useamman seuraavista:

- a) poistaa kyseisen kolmannen maan tai kyseisen kolmannen maan jalostuselimet 34 artiklan 1 kohdassa säädetystä luettelosta;

- b) toteuttaa minkä tahansa muun asianmukaisen toimenpiteen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ja muissa toimenpiteissä on yksilöitävä jalostuseläimet ja niiden sukusolut ja alkiot viittaamalla niille yhdistetyssä nimikkeistössä annettuihin koodeihin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä ja muita toimenpiteitä hyväksyessään komission on otettava huomioon

- a) 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot;

- b) mahdolliset muut sen kolmannen maan toimittamat tiedot, joita 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenvastaisuus koskee;

- c) tarvittaessa 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valvonnan tulokset.

4. Komissio seuraa 1 kohdassa tarkoitettua sääntöjen noudattamista jättämistä ja muuttaa hyväksytyjä toimenpiteitä tai kumoaa ne tilanteen kehittymisen mukaan sen saman menettelyn mukaisesti, jota se noudatti toimenpiteitä hyväksyessään.

XII LUKU

Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanovalta

61 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 19 päivästä heinäkuuta 2016 viiden vuoden ajaksi 26 artiklan 1 kohdassa, 29 artiklan 5 kohdassa, 30 artiklan 9 kohdassa ja 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklan 1 kohdassa, 29 artiklan 5 kohdassa, 30 artiklan 9 kohdassa ja 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisestä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 26 artiklan 1 kohdan, 29 artiklan 5 kohdan, 30 artiklan 9 kohdan ja 32 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

62 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa päätöksellä 77/505/ETY perustettu pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

63 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat tiettyjen täytäntöönpanosäädösten hyväksymispäivää

Komissio antaa 7 artiklan 5 kohdassa ja 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2017. Jäljempänä olevan 69 artiklan mukaisesti näitä täytäntöönpanosäädöksiä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2018.

XIII LUKU

Loppusäännökset

64 artikla

Kumoaminen ja siirtymätoimenpiteet

1. Kumotaan direktiivit 87/328/ETY, 88/661/ETY, 89/361/ETY, 90/118/ETY, 90/119/ETY, 90/427/ETY, 91/174/ETY, 94/28/EY ja 2009/157/EY ja päätös 96/463/EY.
2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin ja kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.
3. Direktiivin 90/427/ETY 8 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 21 päivään huhtikuuta 2021.
4. Jalostajien järjestöt, jalostusorganisaatiot, jalostajien yhdistykset, yksityiset yritykset tai muut organisaatiot tai järjestöt, jotka on hyväksytty tai tunnustettu 1 kohdassa tarkoitettujen kumottavien säädösten mukaisesti, katsotaan tunnustetuiksi tämän asetuksen mukaisesti; muilta osin niihin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden toteuttamat jalostusohjelmat katsotaan tunnustetuiksi tämän asetuksen mukaisesti; muilta osin niihin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä.
6. Jos 4 kohdassa tarkoitetut toimijat toteuttavat jo jalostusohjelmia muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa niille myönnettiin hyväksyntä tai tunnustaminen 1 kohdassa tarkoitettujen kumottavien säädösten mukaisesti, kyseisten toimijoiden on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle, joka myönsi tunnustuksen tai hyväksynnän kyseiseen toimintaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä toiminnasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Jos 4 kohdassa tarkoitettu toimija ennen 19 päivää heinäkuuta 2016 pitää 1 kohdassa tarkoitettujen kumottavien säädösten mukaisesti kantakirjaa, jossa on erillinen osasto sellaisille toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta lähtöisin oleville tiettyyn sikaeläinten rotuun kuuluville puhdasrotuisille jalostuseläimille, jotka erityisiltä ominaispiirteiltään eroavat kyseisen rodun eläinpopulaatiosta, jota toimijan toteuttama jalostusohjelma koskee, se voi edelleen pitää kyseistä kantakirjan erillistä osastoa.

65 artikla

Asetuksen (EU) N:o 652/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 652/2014 30 artikla seuraavasti:

1) korvataan otsikko seuraavasti:

”Euroopan unionin vertailulaboratoriot ja vertailukeskukset”;

2) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Avustuksia voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 882/2004 32 artiklassa tarkoitetuille Euroopan unionin vertailulaboratorioille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012 (*) 29 artiklassa tarkoitetuille Euroopan unionin vertailukeskuksille kustannuksiin, jotka niille aiheutuvat komission hyväksymien työohjelmien täytäntöönpanosta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioden jalostuksessa, ja kaupassa ja sekä unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten kumoamisesta (”eläinjalostusasetus”) (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66).”;

3) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laboratorioiden tai keskusten toimintaan välittömästi osallistuvasta henkilöstöstä, henkilöstön asemasta riippumatta, aiheutuvat kustannukset, kun toimintaa suoritetaan Euroopan unionin vertailulaboratoriona tai vertailukeskuksena”;

66 artikla

Direktiivin 89/608/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 89/608/ETY seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Neuvoston direktiivi 89/608/ETY, annettu 21 päivänä marraskuuta 1989, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi”.

2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään niistä edellytyksistä, joilla eläinlääkintää koskevan lainsäädännön valvomisesta jäsenvaltioissa vastaavat toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhdessä muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten ja komission toimivaltaisten yksiköiden kanssa tämän lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi.”

3) Kumotaan 2 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta.

4) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

— toimitettava hakijaviranomaiselle kaikki tiedot, todistukset, asiakirjat tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset, jotka ovat sen hallussa tai jotka se voi hankkia 2 kohdan mukaisesti ja jotka ovat sellaisia, joiden avulla voidaan tarkastaa, että eläinlääkintää koskevassa lainsäädännössä säädettyjä säännöksiä on noudatettu.”.

5) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on hakijaviranomaisen pyynnöstä ja noudattaen sen jäsenvaltion voimassa olevia sääntöjä, jossa se sijaitsee, toimitettava tai annettava tehtäväksi toimittaa hakijaviranomaiselle kaikki toimivaltaisista viranomaisista lähtöisin olevat asiakirjat tai päätökset, jotka koskevat eläinlääkintää koskevan lainsäädännön soveltamista."

6) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on hakijaviranomaisen pyynnöstä toimitettava tälle kaikki aiheelliset sellaisia käytännössä havaittuja toimia koskevat tiedot, jotka hakijaviranomaisen mielestä saattavat olla eläinlääkintää koskevan lainsäädännön vastaisia, jotka sillä on hallussaan tai jotka se hankkii 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, erityisesti raporttien ja muiden asiakirjojen tai niiden oikeaksi todistettujen jäljennösten tai otteiden muodossa."

7) Korvataan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on, jos ne pitävät sitä tarpeellisenä eläinlääkintää koskevan lainsäädännön noudattamisen kannalta:

- a) mahdollisuuksien mukaan harjoitettava tai annettava tehtäväksi harjoittaa 6 artiklassa tarkoitettua valvontaa;
- b) toimitettava muiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, toimivaltaisille viranomaisille viipymättä kaikki sellaista toimintaa koskevat saatavilla olevat tiedot, jotka ovat tai näyttävät olevan eläinlääkintää koskevan lainsäädännön vastaisia, ja etenkin tiedot tällaisten toimien suorittamisessa käytetyistä keinoista tai menetelmistä, erityisesti kertomusten ja muiden asiakirjojen tai niiden oikeaksi todistettujen jäljennösten tai otteiden muodossa."

8) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle heti ne saatuaan:

- a) kaikki ne tiedot, joita ne pitävät tarpeellisina ja jotka koskevat:
 - tavaroita, jotka ovat olleet tai joiden epäillään olleen eläinlääkintää koskevan lainsäädännön vastaisten liiketoimien kohteena,
 - menettelyt tai menetelmät, joita on käytetty tai joita epäillään käytetyn tämän lainsäädännön rikkomisessa;
 - b) kaikki tiedot kyseisen lainsäädännön täytäntöönpanon yhteydessä paljastuneista tai epäilyistä puutteista tai aukoista.
2. Komissio toimittaa kunkin jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille välittömästi ne saatuaan kaikki sellaiset tiedot, jotka antavat viranomaisille mahdollisuuden varmistaa eläinlääkintää tai kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön noudattamisen."

9) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat tietää toimista, jotka ovat tai näyttävät olevan eläinlääkintää koskevien säännösten vastaisia ja jotka ovat erityisen tärkeitä unionin tasolla, ja erityisesti:"

- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin liittyviä tietoja saa toimittaa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen yhteydessä vain siinä määrin, kuin on ehdottoman välttämätöntä eläinlääkintää koskevan lainsäädännön vastaisten toimien toteamiseksi."

10) Korvataan 11 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Komissio ja jäsenvaltiot tarkastelevat pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.”.

11) Korvataan 15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä tämän direktiivin mukaisesti saatujen tietojen käyttämistä eläinlääkintää koskevan lainsäädännön rikkomisen vuoksi vireille pannuissa oikeudenkäynneissä tai oikeudellisissa menettelyissä tai unionin varoille haitallisten säännösten vastaisuuksien estämisessä ja niiden havaitsemisessa.”

67 artikla

Direktiivin 90/425/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 90/425/ETY seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärintarkastuksista unionin sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa”.

2) Kumotaan 1 artiklan toinen kohta.

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6) ’toimivaltaisella viranomaisella’ jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta suorittaa eläinlääkärintarkastuksia, tai viranomaista, jolle se on siirtänyt tämän toimivallan.”.

4) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Näiden alkuperätilasta, -keskuksesta tai -järjestöstä vastaavan virkaeläinlääkärin antamien todistusten tai asiakirjojen on oltava eläinten ja tuotteiden mukana niiden määräpaikkaan saakka.”.

5) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) edellä 1 artiklassa tarkoitettujen kotieläinten ja tuotteiden haltijat noudattavat tässä direktiivissä tarkoitettuja kansallisia tai unionin terveyttä koskevia vaatimuksia kaikissa tuotannon ja myynnin vaiheissa,”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Lähettävän jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet eläinlääkintälainsäädäntöä rikkonutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vastaan, jos unionin määräyksiä todetaan rikotun, varsinkin jos todetaan, että todistukset, asiakirjat tai tunnistusmerkit eivät vastaa eläinten luokitusta tai niiden alkuperätilaa tai tuotteen todellisia ominaisuuksia.”

6) Kumotaan 19 artikla.

7) Kumotaan liitteessä A oleva II luku.

68 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava 66 ja 67 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän asetukseen tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä asetuksella kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän asetukseen. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

69 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2018.

Edellä olevaa 65 artiklaa sovelletaan 19 päivästä heinäkuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

LIITE I

II LUVUSSA TARKOITETTujen JALOSTUSJÄRJESTÖJEN JA -TOIMIJOIDEN TUNNUSTAMINEN JA JALOSTUSOHJELMIEN HYVÄKSYMINEN

1 OSA

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden tunnustamista koskevat 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset

- A. Jalostajien yhdistyksen, jalostusorganisaation, tuotantojärjestelmiltään suljetun yksityisen yrityksen ja julkisen elimen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
1. sen oltava oikeushenkilö sen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, jossa tunnustamista koskeva hakemus esitetään;
 2. sillä on oltava riittävästi pätevää henkilöstöä ja asiaankuuluvat tilat ja laitteet, jotta se voi tehokkaasti toimeenpanna jalostusohjelmat, joille se aikoo hakea hyväksyntää 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti;
 3. sen on voitava suorittaa niiden jalostuseläinten polveutumisten rekisteröintiin tarvittavat tarkastukset, joilla kyseiset jalostusohjelmat on tarkoitus toteuttaa;
 4. sillä on oltava kutakin jalostusohjelmaa varten riittävän laaja jalostuseläinpopulaatio niillä maantieteellisillä alueilla, jotka kyseisten jalostusohjelmien on tarkoitus kattaa;
 5. sen on voitava tuottaa tai on oltava tuottanut ja sen on pystyttävä käyttämään jalostuseläimistä kerättyjä tietoja, joita tarvitaan kyseisten jalostusohjelmien toimeenpanemiseen.
- B. Edellä A kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi:
1. jalostajien yhdistyksen, jalostusorganisaation ja julkisen elimen on täytettävä seuraavat vaatimukset
 - a) kuhunkin sen jalostusohjelmista on osallistuttava riittävä määrä jalostajia;
 - b) sillä on oltava menettelysäännöt
 - i) joilla säännellään sen jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien kanssa syntyvien riitojen ratkaisemista;
 - ii) joilla varmistetaan sen jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien yhdenvertainen kohtelu;
 - iii) joissa määritetään sen jalostusohjelmiin osallistuvien jalostajien sekä jalostusjärjestön tai -toimijan oikeudet ja velvollisuudet;
 - iv) joissa määritetään jäsenjalostajien oikeudet ja velvollisuudet, jos jalostajien jäsenyys on mahdollista;
 2. mikään edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa menettelysäännöissä ei saa olla esteenä sille, että jalostusohjelmiin osallistuvat jalostajat
 - a) voivat valita vapaasti jalostuseläimensä ja jalostavat niitä;
 - b) voivat merkittyä kyseisten jalostuseläinten jälkeläiset kantakirjaan tai kirjauttaa ne jalostusrekisteriin tämän asetuksen IV luvussa säädettyjen sääntöjen mukaisesti;
 - c) voivat omistaa jalostuseläimensä.

2 OSA

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden toteuttamien jalostusohjelmien hyväksymistä koskevat 8 artiklan 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 12 artiklassa säädetty vaatimukset

1. Edellä 8 artiklan 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 12 artiklassa tarkoitettuun jalostusohjelmaan on sisällyttävä seuraavat tiedot:
 - a) tiedot ohjelman tavoitteesta, jonka on oltava rodun säilyminen, rodun, linjan tai risteytyksen parantaminen, uuden rodun, linjan tai risteytyksen luominen, tai rodun rekonstruointi taikka näiden tarkoitusten yhdistelmä;
 - b) rodun nimi, kun on kyse puhtasrotuisista jalostuseläimistä, taikka rodun, linjan tai risteytyksen nimi, kun on kyse jalostusohjelman piirissä olevista risteytetyistä jalostussioista, jotta vältetään sekoittuminen muihin rotuihin, linjoihin tai risteytyksiin kuuluviin samankaltaisiin jalostuseläimiin, jotka on merkitty tai rekisteröity muihin olemassa oleviin kantakirjoihin tai jalostusrekistereihin;
 - c) jalostusohjelman piirissä olevien puhtasrotuisten jalostuseläinten osalta yksityiskohtaiset tiedot rodun ominaispiirteistä keskeiset ominaisuudet mukaan lukien;
 - d) risteytettyjen jalostussikojen osalta yksityiskohtaiset tiedot jalostusohjelmaan kuuluvan rodun, linjan tai risteytyksen ominaispiirteistä;
 - e) tiedot maantieteellisestä alueesta, jolla jalostusohjelmaa toteutetaan tai jolla se on tarkoitus toteuttaa;
 - f) tiedot jalostuseläinten tunnistusjärjestelmästä, jolla varmistetaan, että kyseiset eläimet merkitään kantakirjaan tai rekisteröidään jalostusrekisteriin vain, kun ne on tunnistettu yksittäin ja kyseisen lajin eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveyssäännösten mukaisesti;
 - g) tiedot polveutumisten rekisteröintijärjestelmästä sellaisten puhtasrotuisten jalostuseläinten osalta, jotka on merkitty tai rekisteröity ja jotka ovat merkittävässä kantakirjaan, tai sellaisten risteytettyjen jalostussikojen osalta, jotka on rekisteröity jalostusrekisteriin;
 - h) jalostusohjelman valinta- ja jalostustavoitteet, mukaan lukien tieto kyseisen jalostusohjelman päätavoitteista, ja tapauksen mukaan kyseisiin tavoitteisiin liittyvät, jalostuseläinten valintaa koskevat tarkat arviointikriteerit;
 - i) kun on kyse 19 artiklan mukaisesta uuden rodun luomisesta tai rodun rekonstruoinnista, tarkat tiedot olosuhteista, jotka oikeuttavat kyseisen rodun luomisen tai rekonstruoinnin;
 - j) kun jalostusohjelmassa edellytetään yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia,
 - i) tiedot järjestelmästä, jolla luodaan, rekisteröidään, ilmoitetaan ja hyödynnetään yksilötulosten testauksen tuloksia;
 - ii) tiedot jalostusarvon arviointia koskevista järjestelmistä ja soveltuviin tapauksiin jalostuseläinten genomista arvostelua varten tarvittavat tiedot;
 - k) kun perustetaan lisäosastoja tai kun pääosasto jaetaan luokkiin, kantakirjan jakamista koskevat säännöt sekä kriteerit tai menettelyt, joita sovelletaan, kun eläimiä merkitään kyseisiin osastoihin tai luokitellaan kyseisiin luokkiin;
 - l) kun jalostusjärjestö tai -toimija ulkoistaa kolmansille osapuolille tiettyjä jalostusohjelmansa hallinnointiin liittyviä teknisiä tehtäviä 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tiedot kyseisistä tehtävistä sekä nimettyjen kolmansien osapuolten nimi ja yhteystiedot;
 - m) kun jalostusjärjestö tai -toimija aikoo soveltaa 31 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, tiedot jalostustodistukset antavasta spermankeräysasemasta, spermavarastosta taikka alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmästä ja tiedot kyseisten jalostustodistusten antamisen yksityiskohdista;
 - n) kun jalostustoimija päättää ilmoittaa tiedot yksilötulosten testauksen tai jalostusarvon arvioinnin tuloksista, geenivirheistä ja geneettisistä erityisominaisuuksista 30 artiklan 8 kohdan mukaisesti risteytetyille jalostussioilleen ja niiden sukusoluille ja alkioille myönnettävissä jalostustodistuksissa, tiedot kyseisestä päätöksestä.

2. Jalostusohjelman on katettava riittävän laaja jalostuseläinpopulaatio ja riittävästi jalostajia sillä maantieteellisellä alueella, jolla jalostusohjelmaa toteutetaan tai jolla se on tarkoitus toteuttaa.

3 OSA

Hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten kantakirjan perustavia tai kantakirjaa pitäviä jalostusjärjestöjä koskevat lisävaatimukset

1. Sen lisäksi, että sovelletaan 2 osan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja tunnistusvaatimuksia, hevoseläimiin kuuluvat puhdasrotuiset jalostuseläimet voidaan merkitä kantakirjaan vain, jos ne on tunnistettu astutustodistuksella ja, kun jalostusohjelmassa sitä edellytetään, tunnistettu syntymän jälkeen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisestä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio tai jäsenvaltion päätöksestä sen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan siihen, että jalostusjärjestö merkitsee hevoseläimiin kuuluvat puhdasrotuiset jalostuseläimet pitämäänsä kantakirjaan, kun kyseiset eläimet tunnistetaan millä tahansa asianmukaisella menetelmällä, joka antaa vähintään vastaavat takeet polveutumisesta kuin astutustodistus, kuten DNA-analyysiin perustuva vanhempia koskeva tarkastus tai niiden veriryhmän analyysi, edellyttäen, että kyseinen lupa on asianomaisen rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa pitävän jalostusjärjestön vahvistamien periaatteiden mukainen.

2. Edellä 2 osassa asetettujen vaatimusten lisäksi 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä, hevoseläimiin kuuluvilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä toteutettavassa jalostusohjelmassa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tapauksen mukaan edellytykset toiseen rotuun tai kyseisen toisen rodun tiettyyn orilinjaan tai tammaperheeseen kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitsemiselle kantakirjan pääosastoon;
- b) kun jalostusohjelmassa kielletään yhden tai useamman lisääntymismenetelmän käyttö tai rajoitetaan sitä taikka kielletään puhdasrotuisten jalostuseläinten käyttö yhteen tai useampaan lisääntymismenetelmään tai rajoitetaan sitä 21 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, tiedot kyseisestä kiellosta tai rajoituksesta;
- c) säännöt astutustodistusten myöntämisestä, 1 kohdassa tarkoitettujen muiden asianmukaisten menetelmien käytöstä ja, kun jalostusohjelmassa sitä edellytetään, tunnistamisesta syntymän jälkeen.

3. Hevoseläimiin kuuluviin puhdasrotuisiin jalostuseläimiin sovelletaan 1 ja 2 osassa asetettujen vaatimusten lisäksi seuraavia erityisvaatimuksia:

- a) Kun jalostusjärjestö ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että sen perustama kantakirja on sen jalostusohjelman kohteena olevan rodun alkuperää koskeva kantakirja,
 - i) jalostusjärjestöllä on oltava hallussaan historiatiedot kyseisen kantakirjan perustamisesta ja sen on täytynyt asettaa kyseisen jalostusohjelman periaatteet julkisesti saataville;
 - ii) jalostusjärjestön on osoitettava, että 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hakemuksen tekohetkellä ei ole tiedossa muuta samassa tai toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa tunnustettua jalostusjärjestöä tai jalostuselintä, joka olisi perustanut kantakirjan samalle rodulle ja toteuttaisi jalostusohjelmaa kyseisellä rodulla i alakohdassa tarkoitettuja periaatteita noudattaen;
 - iii) jalostusjärjestön on tehtävä tiivistä yhteistyötä b alakohdassa tarkoitettujen jalostusjärjestöjen kanssa ja etenkin näille jalostusjärjestöille avoimesti ja viipymättä kaikista muutoksista i alakohdassa tarkoitettuihin periaatteisiin;
 - iv) jalostusjärjestön on täytynyt tarpeen mukaan vahvistaa syrjimättömät toimintasäännöt, jotka koskevat sellaisten jalostuseläinten, jotka eivät sisälly 34 artiklassa säädettyyn luetteloon, samalle rodulle perustamia kantakirjoja.
- b) Kun jalostusjärjestö ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että sen perustama kantakirja on sen jalostusohjelman kohteena olevan rodun sivukantakirja, jalostusjärjestön on
 - i) sisällytettävä omaan jalostusohjelmaansa ne periaatteet, jotka tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu saman rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö on vahvistanut;

- ii) asetettava i alakohdassa tarkoitettujen periaatteiden käyttöä koskevat tiedot ja niiden lähde julkisesti saataville;
 - iii) varmistettava asianmukaisin järjestelyin, että sen 8 artiklan 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 12 artiklassa tarkoitettussa jalostusohjelmassa vahvistettuja sääntöjä mukautetaan tarvittaessa muutoksiin, joita tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö on tehnyt näihin periaatteisiin.
4. Hevoseläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusjärjestöjen tunnustamista koskeviin vaatimuksiin sovelletaan seuraavia poikkeuksia:
- a) Poiketen siitä, mitä 1 osan B kohdan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, kun liitteessä VI luetellulla unionin alueella olevan jonkin rodun osalta on useita jalostusjärjestöjä, jotka pitävät kyseisen rodun kantakirjaa, ja kun niiden 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jalostusohjelmien yhdessä kattavat kokonaan liitteessä VI luetellut alueet, 1 osan B kohdan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa kyseisten jalostusjärjestöjen vahvistamisissa menettelysäännöissä
 - i) voidaan määrätä, että kyseiseen hevoseläinten rotuun kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten on oltava syntynyt tietyllä liitteessä VI luetellulla unionin alueella, jotta ne voidaan merkitä kyseisen rodun kantakirjaan syntymätodistusta varten;
 - ii) on varmistettava, että i alakohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta kyseisen rodun kantakirjaan merkitsemiseen jalostustarkoituksia varten.
 - b) Poiketen siitä, mitä tämän osan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, jos jalostusohjelman periaatteet on vahvistanut yksinomaan kansainvälinen järjestö, joka toimii maailmanlaajuisesti, ja jos jäsenvaltiossa ei ole jalostusjärjestöä eikä kolmannessa maassa jalostuselinä, joka pitää kyseisen rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa, jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi tunnustaa jalostusjärjestöt, jotka pitävät kyseisen rodun sivukantakirjaa, edellyttäen, että ne vahvistavat 2 osan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita ja edellytykset kyseisen kansainvälisen järjestön vahvistamien periaatteiden mukaisesti ja että kyseiset periaatteet täyttävät seuraavat edellytykset:
 - i) kyseinen jalostusjärjestö on toimittanut ne 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle varmentamista varten;
 - ii) ne on sisällytetty kyseisen jalostusjärjestön jalostusohjelmaan.
 - c) Poiketen siitä, mitä tämän osan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, sivukantakirjaa ylläpitävä jalostusjärjestö voi perustaa lisäluokkia arvon mukaan, edellyttäen, että rodun alkuperää koskevan kantakirjan tai kyseisen rodun muiden sivukantakirjojen pääosaston luokkiin merkityt hevoseläimiin kuuluvat puhdasrotuiset jalostuseläimet voidaan merkitä kyseisen sivukantakirjan pääosaston vastaaviin luokkiin.
-

LIITE II

IV LUVUSSA TARKOITETTU KANTAKIRJAAN MERKITSEMINEN JA JALOSTUSREKISTERIIN
REKISTERÖIMINEN

1 OSA

**Puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen kantakirjaan ja eläinten merkitseminen
lisäosastoon**

I LUKU

Puhdasrotuisten jalostuseläinten merkitseminen pääosastoon

1. Edellä 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset ovat seuraavat:

- a) eläimen on täytettävä seuraavat vanhempia koskevat kriteerit:
 - i) nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläinten tapauksessa eläimen on polveuduttava vanhemmista ja isovanhemmista, jotka on merkitty saman rodun kantakirjan pääosastoon;
 - ii) hevoseläinten tapauksessa eläimen on polveuduttava vanhemmista, jotka on merkitty saman rodun kantakirjan pääosastoon;
- b) eläimen polveutuminen on vahvistettu niiden sääntöjen mukaisesti, jotka esitetään 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa;
- c) eläin on tunnistettu kyseisen lajin tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveyssäännösten ja 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti;
- d) kun eläimellä käydään kauppaa tai kun se tulee unioniin ja kun eläin on tarkoitus merkitä tai rekisteröidä merkittäväksi kantakirjaan, eläimen mukana on oltava 30 artiklan mukaisesti annettu jalostustodistus;
- e) kun eläin on tuotettu sukusoluista tai alkioista, joilla käydään kauppaa tai jotka tulevat unioniin, ja kun eläin on tarkoitus merkitä tai rekisteröidä merkittäväksi kantakirjaan, sukusolujen ja alkioiden mukana on oltava 30 artiklan mukaisesti annettu jalostustodistus.

2. Poiketen siitä, mitä tämän luvun 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään, jalostusjärjestö, joka toteuttaa jalostusohjelmaa hevoseläimiin kuuluvilla puhdasrotuisilla jalostuseläimillä, voi merkitä kantakirjansa pääosastoon hevoseläimiin kuuluvan puhdasrotuisen jalostuseläimen, joka

- a) risteyttämisen ollessa kyseessä on merkitty eri rodun kantakirjan pääosastoon edellyttäen, että kyseinen toinen rotu ja kyseisen puhdasrotuisen jalostuseläimen merkitsemiskriteerit vahvistetaan 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa; tai
- b) linjalajostuksen ollessa kyseessä kuuluu eri rodun tiettyyn orilinjaan tai tammaperheeseen edellyttäen, että kyseiset linjat ja perheet ja kyseisen puhdasrotuisen jalostuseläimen merkitsemiskriteerit vahvistetaan 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa.

3. Tämän luvun 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen sääntöjen lisäksi jalostusjärjestön, joka merkitsee kantakirjaansa hevoseläimiin kuuluvan puhdasrotuisen jalostuseläimen, joka on jo merkitty 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmaa toteuttavan toisen jalostusjärjestön perustamaan kantakirjaan, on merkittävä kyseinen puhdasrotuinen jalostuseläin tunnistusnumerolla, joka sille on osoitettu asetuksen (EU) 2016/429 nojalla, millä varmistetaan kyseisen eläimen tunnistamisen kertaluonteisuus ja jatkuvuus, ja elleivät kyseiset kaksi jalostusjärjestöä ole sopineet poikkeuksesta, samalla nimellä sekä ilmoitettava kyseistä rotua koskevien kansainvälisten sopimusten mukaisesti syntymämaan koodi.

II LUKU

Eläinten merkitseminen lisäosastoon

1. Edellä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut ehdot ovat seuraavat:
 - a) eläimen on oltava tunnistettu kyseisen lajin tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveys säännösten ja 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti;
 - b) jalostusjärjestön on täytynyt todeta, että eläin on liitteessä I olevan 2 osan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rodun ominaispiirteiden mukainen;
 - c) eläimen on niiltä ominaisuuksiltaan, joiden osalta pääosastoon merkityt puhtasrotuiset jalostuseläimet testataan liitteen III mukaisesti, tapauksen mukaan täytettävä ainakin 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa vahvistetut yksilötuloksia koskevat vähimmäisvaatimukset.
2. Jalostusjärjestö voi soveltaa erilaisia vaatimuksia tämän luvun 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rodun ominaispiirteiden mukaisuuden tai tämän luvun 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen yksilötuloksia koskevien vaatimusten täyttämisen osalta sen mukaan,
 - a) kuuluuko eläin rotuun, vaikka sen alkuperä ei ole tiedossa; tai
 - b) onko eläin saatu 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa mainitusta risteytysohjelmasta.

III LUKU

Lisäosastoon merkittyjen eläinten jälkeläisten hyväksyminen pääosastoon

1. Edellä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut ehdot ovat seuraavat:
 - a) Nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläinten tapauksessa naaraspuolisen eläimen on polveuduttava
 - i) emästä ja emän emästä, jotka on merkitty saman rodun kantakirjan lisäosastoon 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - ii) isästä, isän isästä ja emän isästä, jotka on merkitty saman rodun kantakirjan pääosastoon.

Ensimmäisen alakohdan johdantokappaleessa tarkoitettua naaraspuolisesta eläimestä ja saman rodun kantakirjan pääosastoon merkitystä urospuolisesta puhtasrotuisesta jalostuseläimestä polveutuvien jälkeläisten ensimmäistä sukupolvea pidetään niin ikään puhtasrotuisina jalostuseläiminä, ja ne merkitään tai rekisteröidään ja ovat merkittävässä kyseisen kantakirjan pääosastoon.
 - b) Hevoseläinten tapauksessa eläimen on täytettävä 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa sellaisille uros- ja naaraspuolisille eläimille asetetut pääosastoon merkitsemisen edellytykset, jotka ovat lisäosastoon merkittyjen eläinten jälkeläisiä.
2. Poiketen siitä, mitä tämän luvun 1 kohdassa ja I luvun 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädetään, jäsenvaltio tai jäsenvaltion päätöksellä sen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi sallia, että jalostusjärjestö, joka toteuttaa jalostusohjelmaa uhanalaiseen nauta-, sika-, lammas- tai vuohirotuun kuuluvilla puhtasrotuisilla jalostuseläimillä tai karaistuneella lammasrodulla, merkitsee kantakirjansa pääosastoon eläimen, joka polveutuu vanhemmista ja isovanhemmista, jotka on merkitty tai rekisteröity kyseisen rodun kantakirjan pää- tai lisäosastoon.

Jäsenvaltion tai jäsenvaltion päätöksestä sen toimivaltaisen viranomaisen, joka antaa jalostusjärjestölle luvan soveltaa tätä poikkeusta, on varmistettava, että

- a) jalostusjärjestö on esittänyt perustelut poikkeuksen soveltamistarpeelle ja etenkin osoittanut, ettei jalostustar-koituksiin ole käytettävissä kyseiseen rotuun kuuluvia urospuolisia puhtasrotuisia jalostuseläimiä;

- b) jalostusjärjestö on perustanut kantakirjaansa yhden tai useamman lisäosaston;
- c) säännöt, joiden mukaan jalostusjärjestö merkitsee tai rekisteröi elämiä kyseisen kantakirjan pää- tai lisäosastoon, on vahvistettu 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa.

Tätä poikkeusta soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava 7 artiklassa tarkoitetussa luettelossa julkisesti saataville rodut, joille tämä poikkeus myönnetään.

2 OSA

Risteytettyjen jalostussikojen rekisteröiminen jalostusrekisteriin

Edellä 23 artiklassa tarkoitetut vaatimukset ovat seuraavat:

- a) risteytetyn jalostussian on polveuduttava vanhemmista ja isovanhemmista, jotka on merkitty kantakirjaan tai rekisteröity jalostusrekisteriin;
- b) risteytetyn jalostussian on oltava tunnistettu syntymän jälkeen sikaeläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveyssäännösten ja 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti;
- c) risteytetyn jalostussian vanhemmat on oltava vahvistettu 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti;
- d) risteytetyn jalostussian mukana on tarvittaessa oltava 30 artiklan mukaisesti annettu jalostustodistus.

LIITE III

25 ARTIKLASSA TARKOITETTU YKSILÖTULOSEN TESTAUS JA JALOSTUSARVON ARVIOINTI

1 OSA

Yleiset vaatimukset

Kun jalostusjärjestöt tai -toimijat tai kyseisten jalostusjärjestöjen tai -toimijoiden 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämät kolmannet osapuolet suorittavat yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia, niiden on vahvistettava ja käytettävä yksilötulosten testaukseen tai jalostusarvon arviointiin menetelmiä, joiden on oltava yleisten jalostusperiaatteiden mukaisesti tieteellisesti hyväksyttäviä, ja otettava huomioon mahdolliset

- a) edellä 29 artiklan 1 kohdassa säädettyjen asiaankuuluvien Euroopan unionin vertailukeskusten vahvistamat säännöt ja standardit; tai
- b) jos mainittuja sääntöjä ja standardeja ei ole, kansainvälisen kotieläinten tuotosseurantakomitean (ICAR) sopimat periaatteet.

2 OSA

Yksilötulosten testausta koskevat vaatimukset

1. Yksilötulosten testaus suoritetaan soveltaen yhtä tai useampaa seuraavista testausjärjestelmistä, jotka on määritetty 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti:
 - a) testausasemilla jalostuseläimen yksilöarvosteluna taikka jälkeläis-, sisarus- tai sivusukulaisarvosteluna tehtävä yksilötulosten testaus;
 - b) tiloilla jalostuseläimen yksilöarvosteluna taikka jälkeläis-, sisarus- tai sivusukulaisarvosteluna tehtävä yksilötulosten testaus;
 - c) tiloilta, myyntipaikoista, teurastuspaikoista tai muilta toimijoilta kerättyjä tutkimustietoja käyttäen tehtävä yksilötulosten testaus;
 - d) vertailuryhmiin kuuluvien jalostuseläinten yksilötulosten testaus (suhteellinen arvostelu);
 - e) mikä tahansa muu yksilötulosten testausjärjestelmä, joka toteutetaan 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti.

Yksilötulosten testausjärjestelmät on määritettävä niin, että ne mahdollistavat jalostuseläinten luotettavan vertailun. Testausasemilla tai tiloilla testattavat jälkeläiset, sisarukset tai sivusukulaiset on valittava satunnaisesti, ja niitä ei saa kohdella valikoivasti. Kun yksilötulosten testaus tapahtuu tilalla, testattavat jalostuseläimet on jaettava tilojen kesken siten, että eläimiä voidaan vertailla luotettavasti.

Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden, jotka toteuttavat kyseisiä yksilötulosten testausjärjestelmiä testausasemilla, on 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti määritettävä testausprotokollassa jalostuseläinten hyväksymistä koskevat ehdot, testattavien eläinten tunnistustiedot ja tiedot niillä aiemmin suoritettujen merkityksellisten testien tuloksista, ylös kirjattavat ominaisuudet, testausmenetelmät ja kaikki muut asiaankuuluvat tiedot.

2. Jalostusjärjestöjen ja -toimijoiden on määriteltävä 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyissä jalostusohjelmissaan kyseisissä ohjelmissa asetettuihin valintatavoitteisiin liittyvät, ylös kirjattavat ominaisuudet.
3. Kun on kirjattava ylös maidontuotanto-ominaisuuksia, kirjataan tiedot maidontuotannosta, maidon koostumuksesta ja muista merkityksellisistä ominaisuuksista, jotka on määritetty 1 osassa tarkoitetuissa menetelmissä. Lisäksi voidaan kirjata ylös tietoja muista maitoon tai maidon laatuun liittyvistä ominaisuuksista.
4. Kun on kirjattava ylös lihantuotanto-ominaisuuksia, kirjataan tiedot lihantuotanto-ominaisuuksista ja muista merkityksellisistä ominaisuuksista, jotka on määritetty 1 osassa tarkoitetuissa menetelmissä. Lisäksi voidaan kirjata ylös tietoja muista lihaan tai lihan laatuun liittyvistä ominaisuuksista.

5. Kun on kirjattava ylös muita kuin tämän osan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja ominaisuuksia, kyseiset ominaisuudet kirjataan 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti. Niihin voi sisältyä laji- ja rotukohtaisia ominaisuuksia, kuten ruumiinrakenne, hedelmällisyys, syntymän helppous, terveyteen liittyvät ominaisuudet, jälkeläisten elinkelpoisuus, elinikä, kuidun laatu, rehunkäyttökyky, säyseys, kestävytyteen liittyvät ominaisuudet ja mitä tahansa muita merkityksellisiä ominaisuuksia, jotka liittyvät 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa asetettuihin valintatavoitteisiin.
6. Tiedot, jotka kerätään 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista ominaisuuksista, sisällytetään jalostusarvon arviointiin vain, jos kyseiset tiedot tuotetaan 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa määritetyn kirjaamisjärjestelmän perusteella.
7. Edellä olevan 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa on määritettävä kunkin 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetun ylös kirjatun ominaisuuden osalta tiedot siitä, mitä yksilötulosten testausrjestelmiä, mitä testiprotokollaa ja tarvittaessa mitä testitulosten validointimenetelmää niissä sovelletaan.
8. Kun jalostusarvoa arvioidaan 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien osalta, kyseisten ominaisuuksien ylös kirjaamisella varmistetaan, että testauksen lopussa kyseisten ominaisuuksien jalostusarvosta voidaan antaa luotettava arvio.
9. Tämän osan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tutkimustiedot voidaan kirjata ylös ja sisällyttää jalostusarvon arviointiin vain, jos ne on validoitu 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti.

3 OSA

Jalostusarvon arviointia koskevat vaatimukset

1. Jalostuseläinten jalostusarvon arviointiin sisällytetään 2 osassa tarkoitettut merkitykselliset tuotanto- ja muut kuin tuotanto-ominaisuudet, jotka liittyvät 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyissä jalostusohjelmissa asetettuihin valintatavoitteisiin.
2. Jalostusarvon arviointiin sisällytetään vain sellaisia 2 osassa tarkoitettuja ominaisuuksia, jotka kirjataan ylös 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa määrättyllä tavalla.
3. Jalostuseläinten jalostusarvot on arvioitava 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti seuraavien perusteella:
 - a) jalostuseläimistä 2 osassa tarkoitetun yksilötulosten testauksen avulla kerätty tiedot; tai
 - b) jalostuseläimistä kerätyt genomiset tiedot; tai
 - c) tiedot, jotka on tuotettu millä tahansa muulla menetelmällä 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti; tai
 - d) yhdistelmä a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.
4. Jalostusarvon arvioinnissa sovellettavien tilastomenetelmien on oltava 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisia. Kyseisillä tilastomenetelmillä on taattava jalostusarvon arviointi, johon eivät vaikuta tärkeimmät ympäristötekijät tai tietojen rakenne ja jossa otetaan huomioon kaikki tiedot, jotka jalostuseläimestä, sen jälkeläisistä, sisaruksista, sivusukulaisista ja muista sukulaisista on saatavilla sen mukaan, mitä yksilötulosten testausjärjestelmää käytetään.
5. Arvioitujen jalostusarvojen luotettavuus on laskettava 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti. Jalostuseläinten arvioitujen jalostusarvojen julkaisemisen yhteydessä on ilmoitettava kyseisten julkaistujen jalostusarvojen luotettavuus sekä arviointipäivä.
6. Nautaeläimiin kuuluville urospuolisille puhdasrotuisille jalostuseläimille, joiden siemennestettä on tarkoitus käyttää keinosiemennykseen, on tehtävä jalostusarvon arviointi. Kyseinen jalostusarvon arviointi on suoritettava jalostusohjelmaan liittyvien tärkeimpien tuotanto-ominaisuuksien osalta 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti, ja se voidaan suorittaa myös muiden 1 osassa tarkoitetuissa menetelmissä määritettyjen merkityksellisten tuotanto- ja muiden kuin tuotanto-ominaisuuksien osalta. Kun näiden ominaisuuksien osalta suoritetaan sellaisten nautaeläimiin kuuluvien urospuolisten puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusarvon arviointi, joiden siemennestettä on tarkoitus käyttää keinosiemennykseen, kyseisiin ominaisuuksiin liittyvät jalostusarvot julkaistaan lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat 21 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja eläimiä (testaamattomat sonnit).

7. Nautaeläimiin kuuluvien urospuolisten puhdasrotuisen jalostuseläinten, joiden siemennestettä on tarkoitus käyttää keinosiemennykseen, jalostusarvojen vähimmäisluotettavuuden on oltava
 - a) lypsykarjarotuisten sonnien (mukaan lukien sekä lihan- että maidontuotantoon käytettävät rodut) tapauksessa 0,5 tärkeimpien maidontuotanto-ominaisuuksien osalta tai tärkeimpien kokonaisindeksien osalta, jotka yhdistelevät useille yksittäisille ominaisuuksille arvioituja jalostusarvoja;
 - b) lihakarjarotuisten sonnien (mukaan lukien sekä lihan- että maidontuotantoon käytettävät rodut) tapauksessa 0,3 tärkeimpien lihantuotanto-ominaisuuksien osalta tai useille yksittäisille ominaisuuksille arvioituja jalostusarvoja yhdistelevien tärkeimpien kokonaisindeksien osalta.
 8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettuja vähimmäisluotettavuutta koskevia vaatimuksia ei sovelleta nautaeläimiin kuuluviin urospuolisiin puhdasrotuisiin jalostuseläimiin,
 - a) joita käytetään testaukseen ja vain jalostusjärjestön kyseisten testien suorittamiseen tarvitsemia määriä 21 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti (testaamattomat sonnit); tai
 - b) jotka kuuluvat jalostusohjelmaan, jossa edellytetään yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia ja jonka tavoitteena on rodun säilyttäminen tai rodun sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttäminen.
 9. Genomisesti arvostettuja nautaeläimiin kuuluvia urospuolisia puhdasrotuisia jalostuseläimiä on pidettävä soveltuvina keinosiemennykseen, jos niiden genominen arvostelu on
 - a) validoitu 1 osassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti kunkin genomisesti arvostellun ominaisuuden osalta;
 - b) validoitu uudelleen kunkin ominaisuuden osalta säännöllisin väliajoin ja aina, kun genomisessa arvostelussa tai jalostusarvion arvioinnissa taikka verrokipopulaatiossa tapahtuu suuria muutoksia.
 10. Jalostusjärjestön tai -toimijan taikka kyseisen jalostusjärjestön tai -toimijan pyynnöstä jalostusjärjestön tai -toimijan 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämän kolmannen osapuolen on asetettava julkisesti saataville tiedot jalostuseläinten kyseiseen jalostusohjelmaan liittyvistä geenivirheistä ja geneettisistä erityisominaisuuksista.
-

LIITE IV

29 ARTIKLASSA TARKOITETUT EUROOPAN UNIONIN VERTAILUKESKUKSET

1. Edellä 29 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettut vaatimukset

Edellä 29 artiklan mukaisesti nimetyillä Euroopan unionin vertailukeskuksilla

- a) on oltava riittävän pätevä henkilöstö,
 - i) jolla on asianmukainen koulutus
 - puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin alalla, kun keskuksset on nimetty 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - uhanalaisten rotujen säilyttämisen alalla, kun keskuksset on nimetty 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - ii) joita on ohjeistettu noudattamaan luottamuksellisuutta tiettyjen aiheiden, tulosten tai tiedonantojen suhteen; ja
 - iii) joilla on riittävät tiedot tutkimustoiminnasta kansallisella, unionin ja kansainvälisellä tasolla;
- b) on oltava omistuksessaan tai käytettävissään infrastruktuuri, laitteet ja tuotteet, joita tarvitaan
 - i) 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, kun keskuksset on nimetty 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja
 - ii) 3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi, kun keskuksset on nimetty 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 29 artiklan 4 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettut 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten tehtävät

Edellä 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten on

- a) työskenneltävä jalostusjärjestöjen ja kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämien kolmansien osapuolten kanssa, jotta edistettäisiin 25 artiklassa tarkoitettua puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia koskevien menetelmien yhdenmukaista soveltamista;
- b) ilmoitettava jalostusjärjestöille, kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämille kolmansille osapuolille tai toimivaltaisille viranomaisille puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa käytettävistä menetelmistä;
- c) tarkasteltava säännöllisesti jalostusjärjestöjen tai kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämien kolmansien osapuolten suorittamien yksilötulosten testausten ja jalostusarvon arviointien tuloksia ja tietoja, joihin ne perustuvat;
- d) vertailtava puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa käytettäviä menetelmiä;
- e) komission tai jäsenvaltion pyynnöstä
 - i) avustettava puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa käytettävien menetelmien yhdenmukaistamisessa;
 - ii) annettava suosituksia puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa käytettävistä laskentamenetelmistä;
 - iii) perustettava foorumi jäsenvaltioissa suoritettavassa puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksessa ja jalostusarvon arvioinnissa käytettävien menetelmien tulosten vertailua varten, etenkin seuraavin tavoin:
 - kehitetään valvontaprotokollia jäsenvaltioissa suoritettavaa puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testausta ja jalostusarvon arviointia varten, jotta voidaan parantaa tulosten vertailukelpoisuutta ja jalostusohjelmien tehokkuutta;

- toteutetaan karjan kansainvälinen arviointi jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa suoritettujen puhdasrotuisten jalostuseläinten yksilötulosten testauksen ja jalostusarvon arvioinnin yhdistettyjen tulosten perusteella;
 - ilmoitetaan kyseisissä kansainvälisissä arvioinneissa saaduista tuloksista;
 - julkaistaan muuntokertoimet sekä asiaankuuluvat tiedot, joihin kertoimet perustuvat;
- f) annettava tietoja puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusarvon arvioinnista sekä koulutusta, jotta tuetaan jalostusjärjestöjä ja kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämiä kolmansia osapuolia, jotka osallistuvat jalostusarvon arvioinnin tulosten kansainvälisiin vertailuihin;
- g) helpotettava jäsenvaltioissa esiin tulevien puhdasrotuisten jalostuseläinten jalostusarvon arviointiin liittyvien uusien ongelmien ratkaisemista;
- h) tehtävä omalla tehtäväalueellaan yhteistyötä kansainvälisesti tunnustettujen järjestöjen kanssa;
- i) tarjottava komission pyynnöstä teknistä asiantuntemusta pysyväälle kotieläinjalostusta käsittelevälle komitealle.
3. Edellä 29 artiklan 4 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten tehtävät

Edellä 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyjen Euroopan unionin vertailukeskusten on

- a) työskenneltävä jalostusjärjestöjen, kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämien kolmansien osapuolten, toimivaltaisten viranomaisten ja jäsenvaltioiden muiden viranomaisten kanssa, jotta edistettäisiin uhanalaisten rotujen säilyttämistä tai kyseisten rotujen sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämistä;
- b) ilmoitettava jalostusjärjestöille, kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämille kolmansille osapuolille, toimivaltaisille viranomaisille tai muille viranomaisille menetelmistä, joita käytetään uhanalaisten rotujen säilyttämisessä ja kyseisten rotujen sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämisessä;
- c) komission pyynnöstä
- i) kehitettävä tai yhdenmukaistettava menetelmiä, joita käytetään uhanalaisten rotujen ex situ- ja in situ -säilyttämisessä tai kyseisten rotujen sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämisessä, tai avustettava tällaisessa kehittämisessä ja yhdenmukaistamisessa;
 - ii) kehitettävä menetelmiä, joita käytetään luonnehdittaessa uhanalaisten rotujen asemaa ottaen huomioon niiden geneettinen vaihtelu ja niiden kasvatuksesta luopumisen riski, tai avustettava tällaisessa kehittämisessä;
 - iii) kannustettava jäsenvaltioiden keskinäiseen tietojen vaihtoon uhanalaisten rotujen säilymisestä tai kyseisten rotujen sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämisestä;
 - iv) tarjottava koulutusta, jotta tuetaan jalostusjärjestöjä, kyseisten jalostusjärjestöjen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämiä kolmansia osapuolia, toimivaltaisia viranomaisia ja muita viranomaisia uhanalaisten rotujen säilyttämisessä ja kyseisten rotujen sisäisen geneettisen vaihtelun säilyttämisessä;
 - v) tehtävä omalla tehtäväalueellaan yhteistyötä eurooppalaisten ja kansainvälisesti tunnustettujen järjestöjen kanssa;
 - vi) tarjottava omalla tehtäväalueellaan teknistä asiantuntemusta pysyväälle kotieläinjalostusta käsittelevälle komitealle.

LIITE V

VII LUVUSSA TARKOITETUISSA JALOSTUSTODISTUKSISSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

1 OSA

Yleiset vaatimukset

Jalostustodistuksen otsikossa on

- a) ilmoitettava, koskeeko todistus puhdasrotuista jalostuseläintä, risteytettyä jalostussikaa, puhdasrotuisten jalostuseläinten sukusoluja ja alkioita vai risteytettyjen jalostussikojen sukusoluja ja alkioita;
- b) oltava viittaus taksonomiseen lajiin;
- c) ilmoitettava, onko lähetys tarkoitettu kauppaan vai unioniin tuloa varten;
- d) oltava viittaus tähän asetukseen.

2 OSA

Puhdasrotuisia jalostuseläimiä ja niiden sukusoluja ja alkioita koskevat jalostustodistukset

I LUKU

30 artiklassa tarkoitetut puhdasrotuisia jalostuseläimiä koskevat jalostustodistukset

1. Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin puhdasrotuisia jalostuseläimiä koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:
 - a) todistuksen myöntävän jalostusjärjestön tai puhdasrotuisen jalostuseläimen unioniin tulon tapauksessa todistuksen myöntävän jalostuselimen nimi ja viittaus kyseisen jalostusjärjestön tai jalostuselimen mahdolliseen verkkosivustoon;
 - b) kantakirjan nimi;
 - c) tapauksen mukaan se pääosasaston luokka, johon puhdasrotuinen jalostuseläin on merkitty;
 - d) puhdasrotuisen jalostuseläimen rodun nimi;
 - e) puhdasrotuisen jalostuseläimen sukupuoli;
 - f) numero, jolla puhdasrotuinen jalostuseläin on merkitty kantakirjaan, jäljempänä 'kantakirjanumero';
 - g) tunnistusjärjestelmä ja yksilöllinen tunnistusnumero, joka puhdasrotuiselle jalostuseläimelle on annettu
 - i) kyseisen lajin eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveyssäännösten mukaisesti;
 - ii) jos yksilöllistä tunnistusnumeroa edellyttävää eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevaa unionin eläinterveyssäännöstöä ei ole, 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti; tai
 - iii) puhdasrotuisen jalostuseläimen unioniin tulon tapauksessa kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti;
 - h) jos sitä vaaditaan 22 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden keräämiseen käytettyjen puhdasrotuisten jalostuseläinten tunnistamisen varmistamismenetelmä ja kyseisen tunnistamisen varmistamisen tulokset;
 - i) puhdasrotuisen jalostuseläimen syntymäpäivä ja -maa;
 - j) jalostajan nimi, osoite ja mahdollinen sähköpostiosoite (puhdasrotuisen jalostuseläimen syntymäpaikka);

- k) omistajan nimi, osoite ja mahdollinen sähköpostiosoite;
- l) polveutuminen:

Isä Kantakirjanumero ja osasto	Isän isä Kantakirjanumero ja osasto
	Isän emä Kantakirjanumero ja osasto
Emä Kantakirjanumero ja osasto	Emän isä Kantakirjanumero ja osasto
	Emän emä Kantakirjanumero ja osasto

- m) jos ne ovat saatavilla, yksilötulosten testauksen tulokset ja jalostusarvon arvioinnin ajantasaiset tulokset, mukaan lukien arvioinnin päivämäärä sekä jalostusohjelmaan liittyvät geenivirheet ja geneettiset erityisominaisuudet kyseessä olevan puhdasrotuisen jalostuseläimen osalta;
- n) tiineenä olevien naaraiden tapauksessa keinosiemennyksen tai astutuksen päivämäärä ja hedelmöittäjäuroksen tunnistustiedot, jotka voidaan ilmoittaa erillisessä asiakirjassa;
- o) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostusjärjestö on valtuuttanut tai puhdasrotuisen jalostuseläimen unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostusjärjestön, jalostuselimen tai 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen edustaja.
2. Kun jalostustodistuksia myönnetään sika-eläimiin kuuluvien puhdasrotuisten jalostuseläinten ryhmälle, tämän luvun 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voivat sisältyä yhteen jalostustodistukseen edellyttäen, että kyseiset puhdasrotuiset jalostuseläimet ovat samanikäisiä ja niillä on sama geneettinen emä ja isä.

II LUKU

30 artiklassa tarkoitetut puhdasrotuisten jalostuseläinten siemennestettä koskevat jalostustodistukset

Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin puhdasrotuisten jalostuseläinten siemennestettä koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän osan I luvussa tarkoitetut tiedot siemennesteen luovuttaneesta puhdasrotuisesta jalostuseläimestä;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä siemenneste, lähetettävien annosten lukumäärä, siemennesteen keräyspaikka ja -päivä, spermankeräysaseman tai spermavaraston nimi, osoite ja hyväksyntänumero ja vastaanottajan nimi ja osoite;
- c) sellaisten puhdasrotuisten jalostuseläinten testaukseen tarkoitetun siemennesteen osalta, joille ei ole tehty yksilötulosten testausta tai jalostusarvon arviointia, siemennesteen annosten määrä, jonka on oltava 21 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen määrällisten rajoitusten mukainen, ja 25 artiklan mukaisesta testauksesta vastaavan jalostusjärjestön tai kyseisen jalostusjärjestön 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämän kolmannen osapuolen nimi ja osoite;
- d) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostusjärjestö on valtuuttanut tai siemennesteen unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostusjärjestön tai jalostuselimen tai 31 artiklan 1 kohdassa tai 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimijan edustaja taikka 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen edustaja.

III LUKU

30 artiklassa tarkoitettujen puhdasrotuisten jalostuseläinten munasoluja koskevat jalostustodistukset

Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin puhdasrotuisten jalostuseläinten munasoluja koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän osan I luvussa tarkoitettujen tietojen luovuttaneesta naaraasta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä munasolut, olkien lukumäärä, munasolujen keräyspaikka ja -päivä, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän nimi, osoite ja hyväksyntänumero ja vastaanottajan nimi ja osoite;
- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi munasolu, selkeä ilmoitus samasta puhdasrotuisesta jalostuseläimestä kerättyjen munasolujen lukumäärästä;
- d) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostusjärjestö on valtuuttanut tai munasolujen unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostusjärjestön tai jalostuselimen tai 31 artiklan 1 kohdassa tai 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimijan edustaja taikka 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen edustaja.

IV LUKU

30 artiklassa tarkoitettujen puhdasrotuisten jalostuseläinten alkioita koskevat jalostustodistukset

Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin puhdasrotuisten jalostuseläinten alkioita koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän osan I luvussa tarkoitettujen tietojen luovuttajanaaraasta ja hedelmöittäjäuroksesta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä alkiot, olkien lukumäärä, alkioiden keräyspaikka ja -päivä tai tuotantopaikka ja -päivä, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän nimi, osoite ja hyväksyntänumero ja vastaanottajan nimi ja osoite;
- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi alkio, selkeä ilmoitus samoista vanhemmista polveutuvien alkioiden lukumäärästä;
- d) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostusjärjestö on valtuuttanut tai alkioiden unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostusjärjestön tai jalostuselimen tai 31 artiklan 1 kohdassa tai 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimijan edustaja taikka 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen edustaja.

3 OSA

30 artiklassa tarkoitettujen risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioita koskevat jalostustodistukset

I LUKU

Risteytettyjen jalostussikojen koskevat jalostustodistukset

1. Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin risteytettyjen jalostussikojen koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:
 - a) todistuksen myöntävän jalostustoimijan tai risteytetyn jalostussian unioniin tulon tapauksessa jalostuselimen nimi ja viittaus kyseisen jalostustoimijan tai jalostuselimen mahdolliseen verkkosivustoon;
 - b) jalostusrekisterin nimi;
 - c) risteytetyn jalostussian ja sen vanhempien ja isovanhempien rodun, linjan tai risteytyksen nimi;
 - d) risteytetyn jalostussian sukupuoli;

- e) numero, jolla risteytetty jalostussika on merkitty jalostusrekisteriin, jäljempänä "jalostusrekisterinumero";
- f) tunnistusjärjestelmä ja yksilöllinen tunnistusnumero, joka risteytetylle jalostussialle on annettu
 - i) sikaeläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevan unionin eläinterveyssäännösten mukaisesti;
 - ii) jos yksilöllistä tunnistusnumeroa edellyttävää eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevaa unionin eläinterveyssäännöstöä ei ole, 8 artiklan 3 kohdan ja tapauksen mukaan 12 artiklan mukaisesti hyväksytyssä jalostusohjelmassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti; tai
 - iii) risteytetyn jalostussian unioniin tulon tapauksessa, kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti;
- g) jos sitä vaaditaan 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti, risteytetyn jalostussian tunnistamisen varmistamismenetelmä ja kyseisen tunnistamisen varmistamisen tulokset;
- h) risteytetyn jalostussian syntymäpäivä ja -maa;
- i) jalostajan nimi, osoite ja mahdollinen sähköpostiosoite (risteytetyn jalostussian syntymäpaikka);
- j) omistajan nimi, osoite ja mahdollinen sähköpostiosoite;
- k) polveutuminen:

Isä Jalostusrekisterinumero Rotu, linja tai risteytys	Isän isä Jalostusrekisterinumero Rotu, linja tai risteytys
	Isän emä Jalostusrekisterinumero Rotu, linja tai risteytys
Emä Jalostusrekisterinumero Rotu, linja tai risteytys	Emän isä Jalostusrekisterinumero Rotu, linja tai risteytys
	Emän emä Jalostusrekisterinumero Rotu, linja tai risteytys

- l) jos jalostusohjelmassa niin edellytetään, yksilötulosten testauksen tulokset tai jalostusarvon arvioinnin ajantasaiset tulokset taikka molemmat, mukaan lukien arvioinnin päivämäärä sekä jalostusohjelmaan liittyvät geenivirheet ja geneettiset erityisomaisuudet kyseessä olevan risteytetyn jalostussian tai, siltä osin kuin ne ovat tiedossa, sen jälkeläisten osalta;
 - m) tiineenä olevien naaraiden tapauksessa keinosiemennyksen tai astutuksen päivämäärä sekä hedelmöittäjäuroksen tunnistustiedot, jotka voidaan ilmoittaa erillisessä asiakirjassa;
 - n) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostustoimija on valtuuttanut tai risteytetyn jalostussian unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostustoimijan tai jalostuselimen edustaja tai 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen edustaja.
2. Kun jalostustodistuksia myönnetään risteytettyjen jalostussikojen ryhmälle, tämän luvun 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voivat sisältyä yhteen jalostustodistukseen edellyttäen, että kyseiset risteytetyt jalostussiat ovat samanikäisiä ja niillä on sama geneettinen emä ja isä.

II LUKU

30 artiklassa tarkoitettujen risteytettyjen jalostussikojen siemennestettä koskevat jalostustodistukset

Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin risteytettyjen jalostussikojen siemennestettä koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän osan I luvussa tarkoitettut tiedot siemennesteen luovuttaneesta risteytetystä jalostussiasta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä siemenneste, annosten lukumäärä, siemennesteen keräyspäivä, spermankeräysaseman tai spermavaraston nimi, osoite ja hyväksyntänumero ja vastaanottajan nimi ja osoite;
- c) sellaisten risteytettyjen jalostussikojen yksilötulosten testaukseen tai jalostusarvon arviointiin tarkoitetun siemennesteen osalta, joille ei ole tehty kyseistä testausta tai arviointia, siemennesteen annosten määrä, jonka on oltava 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen määrällisten rajoitusten mukainen, ja 25 artiklan mukaisesta yksilötulosten testauksesta vastaavan jalostustoimijan tai kyseisen jalostustoimijan 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti nimeämän kolmannen osapuolen nimi ja osoite;
- d) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostustoimija on valtuuttanut tai siemennesteen unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen, jolloin tämän henkilön on oltava kyseisen jalostustoimijan tai jalostuselimen tai 31 artiklan 1 kohdassa tai 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijain edustaja taikka 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisen edustaja.

III LUKU

30 artiklassa tarkoitettujen risteytettyjen jalostussikojen munasoluja koskevat jalostustodistukset

Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin risteytettyjen jalostussikojen munasoluja koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän osan I luvussa tarkoitettut tiedot munasolut luovuttaneesta naaraasta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä munasolut, olkien lukumäärä, munasolujen keräyspäivä, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän nimi, osoite ja hyväksyntänumero ja vastaanottajan nimi ja osoite;
- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi munasolu, selkeä ilmoitus samasta risteytetystä jalostussiasta kerättyjen munasolujen lukumäärästä;
- d) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostustoimija on valtuuttanut tai munasolujen unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostustoimijan tai jalostuselimen tai 31 artiklan 1 kohdassa tai 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijain edustaja taikka 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisen edustaja.

IV LUKU

30 artiklassa tarkoitettujen risteytettyjen jalostussikojen alkioita koskevat jalostustodistukset

Edellä 30 artiklassa tarkoitettuihin risteytettyjen jalostussikojen alkioita koskeviin jalostustodistuksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki tämän osan I luvussa tarkoitettut tiedot luovuttajanaaraasta ja hedelmöittäjäuroksesta;
- b) tiedot, joiden avulla voidaan yksilöidä alkiot, olkien lukumäärä, alkioiden keräyspaikka ja -päivä tai tuotantopaikka ja -päivä, alkionkeräys- tai alkiontuotantoryhmän nimi, osoite ja hyväksyntänumero ja vastaanottajan nimi ja osoite;

- c) jos yhdessä oljessa on useampi kuin yksi alkio, selkeä ilmoitus samoista vanhemmista polveutuvien alkioden lukumäärästä;
 - d) jalostustodistuksen myöntämispäivä ja -paikka sekä sen henkilön nimi, virka-asema ja allekirjoitus, jonka todistuksen myöntävä jalostustoimija on valtuuttanut tai alkioden unioniin tulon tapauksessa jalostuselin on valtuuttanut allekirjoittamaan jalostustodistuksen; tämän henkilön on oltava kyseisen jalostustoimijan tai jalostuselimen tai 31 artiklan 1 kohdassa tai 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimijan taikka 30 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen edustaja.
-

LIITE VI

2 ARTIKLAN 21 ALAKOHDASSA TARKOITETUT ALUEET

1. Belgian kuningaskunnan alue
 2. Bulgarian tasavallan alue
 3. Tšekin tasavallan alue
 4. Tanskan kuningaskunnan alue lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia
 5. Saksan liittotasavallan alue
 6. Viron tasavallan alue
 7. Irlannin alue
 8. Helleenien tasavallan alue
 9. Espanjan kuningaskunnan alue lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa
 10. Ranskan tasavallan alue
 11. Kroatian tasavallan alue
 12. Italian tasavallan alue
 13. Kyproksen tasavallan alue
 14. Latvian tasavallan alue
 15. Liettuan tasavallan alue
 16. Luxemburgin suurherttuakunnan alue
 17. Unkarin alue
 18. Maltaan tasavallan alue
 19. Alankomaiden kuningaskunnan alue Euroopassa
 20. Itävallan tasavallan alue
 21. Puolan tasavallan alue
 22. Portugalin tasavallan alue
 23. Romanian alue
 24. Slovenian tasavallan alue
 25. Slovakian tasavallan alue
 26. Suomen tasavallan alue
 27. Ruotsin kuningaskunnan alue
 28. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue
-

LIITE VII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Neuvoston direktiivi 2009/157/EY	Tämä aset
1 artikla	2 artiklan 9 ja 12 kohta
2 artiklan a, b ja e alakohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan c alakohta	8 artiklan 3 kohta
2 artiklan d alakohta	4 artiklan 3 kohta
3 artikla	18 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	7 artiklan 5 kohta
5 artikla	30 artiklan 1 kohta, 30 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta, 30 artiklan 6 kohta ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
6 artiklan a alakohta	26 artiklan 1 kohta ja liite III
6 artiklan b alakohta	Liitteessä I oleva 1 osa
6 artiklan c alakohta	Liitteessä I oleva 2 osa
6 artiklan d alakohta	Liitteessä II oleva 1 osa
6 artiklan e alakohta	30 artiklan 9 ja 10 kohta ja liite V
7 artiklan 1 kohta	62 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	62 artiklan 2 kohta
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	—

Neuvoston direktiivi 87/328/ETY	Tämä aset
1 artikla	21 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	21 artiklan 4 kohta
2 artiklan 2 kohta	12 ja 13 artikla
2 artiklan 3 kohta	—
3 artikla	22 artiklan 1 ja 3 kohta

Neuvoston direktiivi 87/328/ETY	Tämä asetus
4 artikla	21 artiklan 5 kohta
5 artikla	29 artiklan 1 kohta
6 artikla	—
7 artikla	—
Neuvoston päätös 96/463/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	29 artiklan 4 kohdan a alakohta ja b alakohdan i alakohta
2 artikla	—
Liite II	Liitteessä IV oleva 1 ja 2 kohta
Neuvoston direktiivi 88/661/ETY	Tämä asetus
1 artikla	2 artiklan 9, 10, 12 ja 17 kohta
2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 3 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artikla	21 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	64 artiklan 7 kohta
4 a artiklan ensimmäinen kohta	7 artiklan 1 kohta
4 a artiklan toinen kohta	7 artiklan 5 kohta
5 artikla	30 artiklan 1 kohta, 30 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta, 30 artiklan 6 kohta ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 kohta	30 artiklan 9 ja 10 kohta, liitteessä I oleva 1 ja 2 osa, liitteessä II oleva 1 osa, liite III ja liite V
6 artiklan 2 kohta	—
7 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 3 kohta
7 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
7 a artikla	7 artiklan 1 ja 5 kohta
8 artikla	25 artiklan 2 kohta

Neuvoston direktiivi 88/661/ETY	Tämä asetus
9 artikla	30 artiklan 1 kohta, 30 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta, 30 artiklan 6 kohta ja liitteessä II olevan 2 osan 1 kohdan d alakohta
10 artiklan 1 kohta	30 artiklan 9 ja 10 kohta, liitteessä I oleva 1 ja 2 osa, liitteessä II oleva 2 osa, liite III ja liite V
10 artiklan 2 kohta	—
11 artiklan 1 kohta	62 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	62 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	62 artiklan 2 kohta
12 artikla	1 artiklan 3 kohta
13 artikla	—
14 artikla	—
Neuvoston direktiivi 90/118/ETY	Tämä asetus
1 artikla	21 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	21 artiklan 4 kohta
2 artiklan 2 kohta	12 ja 13 artikla ja 28 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	14 artikla ja 28 artiklan 2 kohta
3 artikla	21 artiklan 5 kohta
4 artikla	62 artiklan 1 kohta
5 artikla	—
6 artikla	—
Neuvoston direktiivi 90/119/ETY	Tämä asetus
1 artikla	24 artiklan 1 kohta ja 25 artikla
2 artikla	24 artiklan 3 kohta
3 artikla	—
4 artikla	—
Neuvoston direktiivi 89/361/ETY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta

Neuvoston direktiivi 89/361/ETY	Tämä asetus
2 artikla	2 artiklan 9 ja 12 kohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 3 kohta ja 8 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
4 artikla	Liitteessä I oleva 1 ja 2 osa, liitteessä II oleva 1 osa ja liite III
5 artikla	7 artiklan 1 ja 5 kohta
6 artikla	30 artiklan 1 kohta, 30 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta, 30 artiklan 6 kohta ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
7 artikla	1 artiklan 3 kohta
8 artikla	62 artiklan 1 kohta
9 artikla	—
10 artikla	—

Neuvoston direktiivi 90/427/ETY	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohta
1 artikla	2 artiklan 9 ja 12 kohta
3 artiklan ensimmäinen kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan toinen kohta	1 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	Liitteessä I oleva 1 ja 3 osa
4 artiklan 1 kohdan b alakohta	Liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta, 19 artiklan 4 kohta, 30 artiklan 9 ja 10 kohta, 32 artikla, 33 artikla, 34 artiklan 1 kohdan c alakohta, liite I, liitteessä II oleva 1 osa ja liite V
5 artikla	7 artiklan 1 ja 5 kohta
6 artikla	Liitteessä II olevan 1 osan I luvun 3 kohta
7 artikla	Liitteessä II oleva 1 osa ja liitteessä III oleva 1 osa
8 artiklan 1 kohta	Liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan c alakohta
8 artiklan 2 kohta	30 artiklan 1 kohta, 30 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta, 30 artiklan 6 kohta, 32 artikla ja liitteessä II olevan 1 osan I luvun 1 kohdan d alakohta
9 artikla	1 artiklan 3 kohta

Neuvoston direktiivi 90/427/ETY	Tämä asetus
10 artikla	62 artiklan 1 kohta
11 artikla	—
12 artikla	—
Liite	—

Neuvoston direktiivi 91/174/ETY	Tämä asetus
1 artikla	2 artikla
2 artikla	3 artikla, 35 artiklan 1 kohta ja 45 artiklan 1 kohta
3 artikla	—
4 artikla	—
5 artikla	—
6 artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	—

Neuvoston direktiivi 94/28/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	—
1 artiklan 3 kohta	—
1 artiklan 4 kohta	3 artiklan 1 kohta ja 36 artiklan 2 kohta
2 artikla	2 artikla
3 artikla	34 artikla
4 artikla	36 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohta ja 37 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artikla	36 artiklan 1 kohdan b ja d alakohta
6 artikla	36 artiklan 1 kohdan b ja d alakohta
7 artikla	36 artiklan 1 kohdan b ja d alakohta
8 artikla	39 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 ja 2 kohta	37 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohta

Neuvoston direktiivi 94/28/EY	Tämä aset
9 artiklan 3 kohta	—
10 artikla	57 ja 60 artikla
11 artikla	—
12 artikla	62 artiklan 1 kohta
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	—

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1013,**annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,****maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista yhteisön tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 184/2005 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 184/2005 ⁽³⁾ mukaisesti komissiolle siirretty valta olisi yhdenmukaistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (2) Unionin julkisesta politiikasta vastaavien toimijoiden, tutkijoiden ja kaikkien unionin kansalaisten kannalta on olennaisen tärkeää, että maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevat tilastot ovat korkealuokkaisia ja vertailukelpoisia. Komission (Eurostat) olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta mahdollistetaan helppo ja käyttäjäystävällinen pääsy verkossa oleviin tietoihin ja esitetään tiedot käyttäjän kannalta helppokäyttöisessä muodossa.
- (3) Maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevat Euroopan tilastot ovat ratkaisevan tärkeitä tietoon perustuvan talouspolitiikan harjoittamisen varmistamisen ja paikansapitävien talousennusteiden laatimisen varmistamisen kannalta.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ hyväksymisen huomioon ottaen komissio on lausumalla ⁽⁵⁾ sitoutunut tarkastelemaan uudelleen säädökset, jotka tällä hetkellä sisältävät viittauksia valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn, Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
- (5) Asetus (EY) N:o 184/2005 sisältää viittauksia valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn, joten sitä olisi tarkistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 184/2005 mukauttamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklaan, komissiolle mainitulla asetuksella siirretty täytäntöönpanovalta olisi korvattava vallalla antaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä.
- (7) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jos taloudellisten tai teknisten muutosten vuoksi on päivitettävä asetuksen (EY) N:o 184/2005 liitteessä I olevissa taulukoissa 6, 7 ja 8 vahvistettuja maantieteellisen luokittelun tasoja,

⁽¹⁾ EUVL C 31, 30.1.2015, s. 3.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2016.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 184/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista yhteisön tilastoista (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 23).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁵⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 19.

sektorikohtaisten erittelyjen tasoja ja toimialoittaisen luokittelun tasoja, edellyttäen ettei tällaisilla päivityksillä vaikuteta ilmoitusvelvollisuuteen eikä muuteta sovellettavaa taustalla olevaa käsitekehystä. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jos on tarpeen poistaa tai vähentää mainitun asetuksen liitteen I mukaisia tietovirtoja koskevia vaatimuksia, edellyttäen ettei tällaisilla poistamisilla ja vähentämisillä heikennetä tämän asetuksen mukaisesti tuotettujen tilastojen laatua. Tällaisten delegoitujen säädösten olisi myös katettava määrääjän pidentäminen selvityksille niiden tutkimusten tuloksista, joissa tarkastellaan sellaisia suoria ulkomaisia sijoituksia koskevia tilastoja, jotka perustuvat perimmäisen omistajatahon käsitteelle, ja sellaisia suoria ulkomaisia sijoituksia koskevia tilastoja, joissa tehdään ero suorien ulkomaisen greenfield-sijoitustaloustoimien ja yritysostojen välillä. Komission olisi varmistettava, ettei näistä delegoiduista säädöksistä aiheudu jäsenvaltioille tai vastaajayksiköille huomattavaa lisärasitetta enempää kuin tämän asetuksen soveltaminen edellyttää tai etteivät ne muuta sovellettavaa taustalla olevaa käsitekehystä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset suoritetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (8) Sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 184/2005 täytäntöönpanon edellytykset ovat yhdenmukaisia, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta yhdenmukaistaa laatuselvitysten yksityiskohtaiset järjestelyt, rakenne ja ajoitus. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 184/2005 11 artiklassa tarkoitettu maksutasekomitea on neuvonut ja avustanut komissiota tämän käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa. Euroopan tilastojärjestelmää koskevassa strategiassa, jolla pyritään uudistamaan järjestelmän rakenne koordinoinnin ja kumppanuuden parantamiseksi luomalla järjestelmään selkeä pyramidirakenne, edellytetään, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 223/2009 ⁽²⁾ perustetulla Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevällä komitealla olisi oltava neuvoa-antava rooli ja että sen olisi avustettava komissiota tämän käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa. Asetus (EY) N:o 184/2005 olisi sen vuoksi muutettava siten, että viittaukset maksutasekomiteaan korvataan viittauksilla Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevään komiteaan.
- (10) Kansallisten keskuspankkien ja kansallisten tilastolaitosten sekä toisaalta Eurostatin ja Euroopan keskuspankin välinen hyvä operatiivinen yhteistyö on merkittävä voimavara, joka olisi säilytettävä ja jota olisi kehitettävä edelleen, jotta voidaan parantaa makrotaloustilastojen, kuten maksutasetilastojen, rahoitustilastojen, julkisyhteisöjen rahoitustilastojen ja kansantalouden tilinpidon, yleistä yhdenmukaisuutta ja laatua. Kansallisten keskuspankkien ja kansallisten tilastolaitosten on jatkossakin oltava tiiviisti mukana kaikkien maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskeviin tilastoihin liittyvien päätösten valmistelussa osallistumalla maksutasetta, kansainvälisestä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista tilastoista vastaavien asiantuntijaryhmien toimintaan. Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän välistä yhteistyötä koordinoidaan strategisella tasolla Euroopan tilastofoorumissa, joka perustettiin 24 päivänä huhtikuuta 2013 allekirjoitetun Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten yhteistyötä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan nojalla.
- (11) Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän yhteistyön tehostamiseksi edelleen komission olisi pyydettävä neuvoston päätöksellä 2006/856/EY ⁽³⁾ perustetulta raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitealta lausunto kaikista asioista, jotka kuuluvat kyseisen päätöksen mukaisesti komitean toimivaltaan.
- (12) Euroopan keskuspankkia olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohdan ja 282 artiklan 5 kohdan nojalla kuultava sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla ehdotetuista unionin säädöksistä.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tarvittavat tiedot maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevien Euroopan tilastojen laatimiseksi ajoissa, asianmukaisessa muodossa ja laatuvaatimusten mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2006/856/EY, tehty 13 päivänä marraskuuta 2006, raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitean perustamisesta (EUVL L 332, 30.11.2006, s. 21).

- (14) Sen jälkeen, kun asetus (EY) N:o 184/2005 hyväksyttiin, kansainväliset pääomavirrat ovat sekä lisääntyneet että muuttuneet yhä monimutkaisemmiksi. Erityisrahoitusyhtiöiden lisääntynyt käyttö ja pääomavirtojen kanavoimiseen käytetyt oikeudelliset rakenteet ovat vaikeuttaneet pääomavirtojen seurantaa, jonka tarkoituksena on varmistaa niiden jäljitettävyyden ja välttää kaksinkertainen tai moninkertainen kirjanpito.
- (15) Asetus (EY) N:o 184/2005 olisi näin ollen saatettava ajan tasalle, jotta voitaisiin lisätä maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevaa avoimuutta ja yksityiskohtaisuutta.
- (16) Tämän asetuksen edellyttämien asianmukaisten tietojen keräämiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä kaikkia asiaankuuluvia ja tarkoituksenmukaisia lähteitä, myös sellaisia hallinnollisia tietolähteitä kuin yritysrekisterit ja EuroGroups-rekisteri. Avoimuutta voitaisiin myös lisätä hyödyntämällä uusimpia innovaatioita, esimerkiksi maailmanlaajuisista oikeushenkilötunnusta (Global Legal Entity Identifier) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁽¹⁾ puitteissa säädettyjä rekistereitä tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista.
- (17) Sellaisten suoria ulkomaisia sijoituksista koskevien tilastojen kehittämiseksi, jotka perustuvat perimmäisen omistajatahon käsitteelle, sekä sellaisten suoria ulkomaisia sijoituksista koskevien tilastojen kehittämiseksi, joissa erotetaan toisistaan suorat ulkomaiset greenfield-sijoitustaloustoimet ja toisaalta yritysostoihin johtaneet suorat ulkomaiset sijoitukset, jotka tietyn aikajakson aikana eivät yleensä lisää pääoman bruttomuodostusta jäsenvaltiossa, olisi kehitettävä ja tehostettava näillä aloilla käytettäviä tarkoituksenmukaisia menetelmiä. Näin olisi toimittava yhteistyössä asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, Kansainvälisen valuuttarahaston ja YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin kanssa.
- (18) Pilottitutkimusten avulla olisi luotava edellytykset, mukaan lukien menetelmäkehys, suorien ulkomaisen sijoitusten vuositilastoja koskevien uusien tiedonkeruukäytäntöjen käyttöönotolle, sekä arvioitava siihen liittyvän tiedonkeruun kustannuksia, tilastojen laadun ja maiden välistä vertailtavuutta. Komission olisi laadittava näiden tutkimusten tuloksista kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (19) Jäsenvaltioiden toimittamien tilastotietojen laadun varmistamiseksi komission olisi käytettävä kaikkia asiaankuuluvia asetuksen (EY) N:o 223/2009 12 artiklassa säädettyjä oikeuksia ja toimivaltaa.
- (20) Asetus (EY) N:o 184/2005 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 184/2005 seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 artiklan mukaisesti, jos taloudellisten tai teknisten muutosten vuoksi on päivitettävä liitteessä I olevissa taulukoissa 6, 7 ja 8 vahvistettuja maantieteellisen luokittelun tasoja, sektorikohtaisten erittelyjen tasoja ja toimialoittaisen luokittelun tasoja, edellyttäen ettei tällaisilla päivityksillä vaikuteta ilmoitusvelvollisuuteen eikä muuteta sovellettavaa taustalla olevaa käsitekehystä.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 artiklan mukaisesti silloin, kun on poistettava tai vähennettävä liitteessä I tietovirtojen osalta asetettuja tiettyjä vaatimuksia, edellyttäen ettei tällaisella poistamisella tai vähentämisellä heikennetä tämän asetuksen mukaisesti tuotettujen tilastojen laatua.

Käyttäessään tätä siirrettyä valtaa komissio varmistaa, ettei delegoiduista säädöksistä aiheudu huomattavaa lisärasitetta jäsenvaltioille tai vastaajille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismiin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

Lisäksi komissio perustelee asianmukaisesti kyseisissä delegoiduissa säädöksissä säädetyt toimet ja tarkastelee tarvittaessa kustannustehokkuutta, mukaan lukien vastaajille aiheutuvaa rasitetta ja tuotantokustannuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009 (*) 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).".

2) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Laatuperusteet ja -selvitykset

1. Tätä asetusta sovellettaessa toimitettaviin tietoihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 223/2009 12 artiklan 1 kohdassa säädettyjä laatuperusteita tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) selvitys toimitettujen tietojen laadusta, jäljempänä 'laatuselvitys'.

3. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja laatuperusteita tietoihin, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, komissio määrittelee laatuselvitysten yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, rakenteen ja ajoituksen täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio (Eurostat) arvioi 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksutasekomitean avustamana toimitettujen tietojen laadun laatuselvitysten asianmukaisen tarkastelun pohjalta sekä laatii ja julkaisee kertomuksen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien Euroopan tilastojen laadusta. Komission kertomus toimitetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostatille) tärkeistä menettelyä tai muita seikkoja koskevista muutoksista, joilla voi olla vaikutusta toimitettuihin tietoihin, viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tällaista muutosta aletaan soveltaa. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja muille jäsenvaltioille näin saaduista tiedoista."

3) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Tietovirrat

1. Tuotettavat tilastot luokitellaan komissiolle (Eurostatille) toimittamista varten seuraavien tietovirtojen mukaisesti:

- a) maksutaseen kuukausitilastot;
- b) maksutaseen neljännesvuositilastot;
- c) kansainvälinen palvelukauppa;
- d) suorien ulkomaisten sijoitusten virrat;
- e) suorien ulkomaisten sijoitusten kantatiedot.

2. Komissio (Eurostat) ja jäsenvaltiot kehittävät yhteistyössä asiaankuuluvien kansainvälisten kumppaneiden kanssa tarkoituksenmukaisia menetelmiä, joilla kerätään tilastotietoja sellaisia suoria ulkomaisia sijoituksia koskevia tilastoja varten, jotka perustuvat välittömän vastapuolen periaatteen lisäksi perimmäisen omistajatahon käsitteeseen, ja sellaisia suoria ulkomaisia sijoituksia koskevia tilastoja varten, joissa erotetaan toisistaan suorat ulkomaiset greenfield-sijoitustaloustoimet ja yrityssostot.

3. Komissio (Eurostat) panee vireille viimeistään 20 päivänä kesäkuuta 2016 jäsenvaltioissa toteutettavia pilottitutkimuksia, jotka koskevat perimmäisen omistajatahon käsitteelle perustuvien suorien ulkomaisten sijoitusten vuositilastoja, ja sellaisia suoria ulkomaisia sijoituksia koskevia tilastoja, joissa erotetaan toisistaan suorat ulkomaiset greenfield-sijoitustaloustoimet ja yritysostot. Tällaisten pilottitutkimusten tarkoituksena on luoda tarvittavat edellytykset, muun muassa menetelmäkehys, suorien ulkomaisten sijoitusten vuositilastoja koskevan uudenlaisen tiedonkeruun käyttöönotolle, sekä arvioida kyseisen tiedonkeruun kustannuksia, siitä seuraavaa tilastojen laatua ja maiden välistä vertailtavuutta.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen tutkimusten toteuttamisen helpottamiseksi unioni voi myöntää jäsenvaltioille rahoitustukea avustusten muodossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (*) mukaisesti.

5. Komissio (Eurostat) laatii viimeistään 20 päivänä kesäkuuta 2016 kertomuksen tuloksista, jotka on saatu 3 kohdassa tarkoitetuista tutkimuksista. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja tarvittaessa siinä määritetään jäljellä olevat edellytykset, joiden on täyttyvä 2 kohdassa tarkoitettujen menetelmien kehittämiseksi.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 10 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 5 kohdassa asetettujen toimittamista koskevan määräajan pidentämiseksi 12 kuukaudella, jos kyseisessä kohdassa tarkoitettua pilottitutkimuksia koskevassa komission arvioissa todetaan, että on aiheellista määrittää jäljellä olevat edellytykset.

Käyttäessään tätä siirrettyä valtaa komissio varmistaa, ettei delegoiduista säädöksistä aiheudu huomattavaa lisärasitetta jäsenvaltioille tai vastaajille.

Lisäksi komissio perustelee asianmukaisesti kyseisissä delegoiduissa säädöksissä säädetty toimet ja tarkastelee tarvittaessa kustannustehokkuutta, mukaan lukien vastaajille aiheutuvaa rasitetta ja tuotantokustannuksia asetuksen (EY) N:o 223/2009 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

7. Viimeistään 12 kuukauden kuluttua 5 kohdassa tarkoitettujen kertomusten toimittamispäivästä komissio esittää tarvittaessa, ja erityisesti 3 kohdassa tarkoitettujen pilottitutkimusten tuloksista tekemästään arviosta riippuen, ehdotuksen tähän asetukseen tehtävistä muutoksista, jotka koskevat menetelmällisten ja tietovaatimusten määrittämistä sellaisille suorilla ulkomaisilla sijoituksilla koskeville vuositilastoille, jotka perustuvat perimmäisen omistajatahon käsitteelle, ja sellaisille suorilla ulkomaisilla sijoituksilla koskeville vuositilastoille, joissa erotetaan toisistaan suorat ulkomaiset greenfield-sijoitustaloustoimet ja yritysostot.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).".

4) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Levittäminen

1. Komissio (Eurostat) levittää tämän asetuksen nojalla tuotetut Euroopan tilastot liitteessä I vahvistettuja aikajaksoja vastaavasti. Nämä tilastot asetetaan saataville komission (Eurostat) verkkosivuille.

2. Jäsenvaltiot ja komissio (Eurostat) huolehtivat asetuksen (EY) N:o 223/2009 18 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa edellytettävien tietojen ja metatietojen jakelusta sekä näiden tietojen laatimisessa käytetystä tarkasta menetelmästä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tilastosalaisuuden suojaamista."

5) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 19 päivästä kesäkuuta 2016 viiden vuoden ajaksi 2 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Ennen delegoidun säädöksen antamista komissio kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 2 artiklan 3 kohdan ja 5 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

6) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 223/2009 perustettu Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevä komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

7) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Täytäntöönpanokertomukset

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2018 ja sen jälkeen viiden vuoden välein.

Kertomuksessa on erityisesti:

a) arvioitava maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevien tietojen laatua;

b) arvioitava tuotetuista tilastoista unionille, jäsenvaltioille sekä tilastotietojen toimittajille ja käyttäjille koituvaa hyötyä suhteessa aiheutuneisiin kustannuksiin;

c) osoitettava alueita, joilla saavutettujen tulosten perusteella katsotaan tarvittavan parannuksia ja muutoksia.”.

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”12a artikla

Yhteistyö muiden komiteoiden kanssa

Komissio pyytää kaikista neuvoston päätöksellä 2006/856/EY (*) perustetun raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitean toimivaltaan kuuluvista asioista tämän komitean lausunnon edellä mainitun päätöksen mukaisesti.

(*) Neuvoston päätös 2006/856/EY, tehty 13 päivänä marraskuuta 2006, raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitean perustamisesta (EUVL L 332, 30.11.2006, s. 21).”.

9) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 184/2005 liite I seuraavasti:

1) Muutetaan taulukon 2 johdantokappale seuraavasti:

”Aikajaksot: neljännesvuosittain

Ensimmäinen tilastokausi: vuoden 2014 ensimmäinen neljännes

Määräaika: t + 85 vuodesta 2014 vuoteen 2016; t + 82 vuodesta 2017 ⁽²⁾

⁽²⁾ Siirtyminen t + 82:een ei ole pakollinen rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille.”;

2) Korvataan taulukossa 2 olevassa E osassa ”Ulkomainen varallisuusasema” oleva merkintä ”Johdannaiset (pl. valuuttavarantoon kuuluvat) ja työsuhteot” seuraavasti:

”Johdannaiset (pl. valuuttavarantoon kuuluvat) ja työsuhteot Kotimaisen sektorin mukaan (sektori 2)	Geo 2 ⁽¹⁾			Geo 2 ⁽¹⁾			Geo 2 ⁽¹⁾ ”
--	----------------------	--	--	----------------------	--	--	------------------------

3) Muutetaan taulukko 4.1 seuraavasti:

a) korvataan merkintä ”Suorat sijoitukset ulkomaille – Taloustoimet” seuraavasti:

”Suorat sijoitukset ulkomaille – Taloustoimet	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*) ”
---	-------	------------------	--------------------

b) korvataan merkintä ”Suorat sijoitukset tilastoivaan talouteen – Taloustoimet” seuraavasti:

”Suorat sijoitukset tilastoivaan talouteen – Taloustoimet	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*) ”
---	-------	------------------	--------------------

c) lisätään loppumerkintä seuraavasti:

”(*) Geo 6: Lihavoitu Geo 6: pakollinen vuodesta 2015 eteenpäin.”

4) Muutetaan taulukko 4.2 seuraavasti:

a) korvataan merkintä ”Suorat sijoitukset ulkomaille – Tuotot” seuraavasti:

”Suorat sijoitukset ulkomaille – Tuotot	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*) ”
---	-------	------------------	--------------------

b) korvataan merkintä ”Suorat sijoitukset tilastoivaan talouteen – Tuotot” seuraavasti:

”Suorat sijoitukset tilastoivaan talouteen – Tuotot	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*) ”
---	-------	------------------	--------------------

c) lisätään loppumerkintä seuraavasti:

”(*) Geo 6: Lihavoitu Geo 6: pakollinen vuodesta 2015 eteenpäin.”

5) Muutetaan taulukko 5.1 seuraavasti:

a) korvataan merkintä ”Suorat sijoitukset ulkomaille” seuraavasti:

”Suorat sijoitukset ulkomaille	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*) ”
--------------------------------	-------	------------------	--------------------

- b) korvataan merkintä "Suorat sijoitukset tilastoivaan talouteen" seuraavasti:

"Suorat sijoitukset tilastoivaan talouteen	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*) "
--	-------	------------------	--------------------

- c) lisätään loppumerkintä seuraavasti:

"(*) Geo 6: Lihavoitu Geo 6: pakollinen vuodesta 2015 eteenpäin."

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1014,**annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,****asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on hyödykemarkkinoilla toimivia välittäjiä koskevista poikkeuksista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ⁽⁴⁾ myönnetään poikkeus sijoituspalveluyrityksille, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽⁵⁾ liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa, ja joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu neuvoston direktiiviä 93/22/ETY ⁽⁶⁾, jäljempänä 'hyödykemarkkinoilla toimiva välittäjä', suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten ja omien varojen vaatimusten soveltamisesta. Mainittuja poikkeuksia sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2017 saakka.
- (2) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään myös, että komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kertomuksen, jossa se käsittelee asianmukaista järjestelmää hyödykemarkkinoilla toimivien välittäjien vakavaraisuusvalvontaa varten. Lisäksi kyseisessä asetuksessa edellytetään, että komissio laatii samaan päivämäärään mennessä kertomuksen, jossa se käsittelee asianmukaista järjestelmää sijoituspalveluyritysten yleistä vakavaraisuusvalvontaa varten. Näiden kertomusten jälkeen on tarvittaessa annettava lainsäädäntöehdotuksia.
- (3) Sijoituspalveluyritysten, mukaan lukien hyödykemarkkinoilla toimivat välittäjät, vakavaraisuuskohtelun tarkastelu, jäljempänä 'sijoituspalveluyritysten tarkastelu', on parhaillaan käynnissä, mutta sitä ei ole vielä saatu päätökseen. Tämän tarkastelun loppuunsaattaminen ja sen seurauksena mahdollisesti tarvittavan uuden lainsäädännön antaminen saadaan suoritettua loppuun vasta 31 päivän joulukuuta 2017 jälkeen.
- (4) Nykyisen järjestelmän mukaisesti hyödykemarkkinoilla toimiviin välittäjiin sovelletaan 31 päivän joulukuuta 2017 jälkeen suuria asiakasriskejä koskevia vaatimuksia ja omien varojen vaatimuksia. Tämä voisi pakottaa ne kasvattamaan merkittävästi omia varojaan, joita ne tarvitsevat voidakseen jatkaa toimintaansa, mikä voisi näin ollen nostaa tällaisten toimintojen suorittamiseen liittyviä kuluja.

⁽¹⁾ EUVL C 130, 13.4.2016, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 27. huhtikuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. toukokuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2016.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27).

- (5) Päätöstä suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten ja omien varojen vaatimusten soveltamisesta hyödykemarkkinoilla toimiviin välittäjiin ei olisi tehtävä sen seurauksena, että poikkeuksen soveltaminen on päättynyt. Sen sijaan kyseisen päätöksen olisi oltava hyvin perusteltu, sen olisi perustuttava sijoituspalveluyritysten tarkastelun päätelmiin ja se olisi ilmaistava selkeästi lainsäädännössä.
- (6) Näin ollen on tarpeen vahvistaa uusi päivämäärä, johon saakka hyödykemarkkinoilla toimivia välittäjiä koskevia poikkeuksia olisi sovellettava. Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

- 1) Korvataan 493 artiklan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Tähän poikkeukseen voidaan turvautua 31 päivään joulukuuta 2020 saakka tai kunnes tämän artiklan 2 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin.”

- 2) Korvataan 498 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tätä poikkeusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020 asti tai kunnes 2 ja 3 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI